

ప్రార్థనలు

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ର ୧୦ ଶ୍ରୀ

ତା ୧୫ ରକ୍ଷଣ ମାହେ ମନ ସନ ୧୦୭୭ ମହିଦା । ମୁଁ ଜେଥିବୁ କି ଏ ନ ସନ ୧୦୮୪ ସାଲେ ଶନିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ କାଷକମଳ୍ୟ ଟେୟେ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଖ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟେ
ମଧ୍ୟସଲାହୀର ଜାକମାରିଲ ଟେୟେ

ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଗବଣ୍ଡିମେଳ୍ ବଙ୍ଗଲାଗବଣ୍ଡି-
ମେଥଲୁ ଖାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତିଦିର ହିସାବସମ୍ବଲି
ଯେଉଁ ପଢ଼ିଶ୍ରଦ୍ଧିଏ ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ଗରଥର
ଭଣିଯୁ ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଇ
ଆମେମାନେ ସେହି ହିସାବଟିକୁ ଉଲ୍ଲେ ପ୍ରକା-
ଶିତ କଲୁ ।

ଶ୍ରୀ କଟ୍ଟାଇବାନମେତ୍ର ଖର୍ଚ୍ଛ

କୁମରି	୪୯୫-୨୭	୪୯୫-୨୯	୪୯୬-୨୮
ଅଭିଭୂତ	୪୯୬୦୦୦	୪୯୬୦୦୦	୪୯୬୦୦୦
ଆଲାମିଶ୍ଵର	୪୯୬୦୦୦	୪୯୬୦୦୦	୪୯୬୦୦୦
ଦୁରି ଦୁରି	୪୯୬୦୦୦	୪୯୬୦୦୦	୪୯୬୦୦୦
ମୋଟ	୪୯୬୧୬୦୦୦	୪୯୬୧୮୦୦୦	୪୯୬୨୮୦୦୦

ଶେଷ ରେଲ୍‌ଓର ନମିତ ଖଳ ।

କେବଳ ଶାଲ କଟାଇବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ସୁଧେଷନ୍ଧୁର
ନୂପର ୫୮୦ ୫୯୦ ୫୯୦ ୫୯୦
ଅବିଭବ ୫୯୦ ୫୯୦ ୫୯୦ ୫୯୦
ମୋଟ ୫୩୦ ୫୩୦ ୫୩୦ ୫୩୦

୬୯,୧୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା । ଖେଳ ରେଲଓସ୍‌
ପୀଇ ବଣ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କାର ସ୍ଥିତି,
୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା । ପଣ୍ଡିତବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇ ଯିବା
ହସାବଦାର ପ୍ରାୟ ୨,୩୭,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବାବୁ
ଯାଇ ଖେଳ ରେଲଓସ୍‌ପୀଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର
ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୫,୨୮,୦୦୦ ଟଙ୍କା । ଖାଲ କଟାଇବାର
ଖର୍ଚ୍ଚ ସ୍ଥ ସହିତ ଓ ଖେଳ ରେଲଓସ୍‌ପ୍ରିନ୍ଟିଂ
ଖର୍ଚ୍ଚ ସ୍ଥ ସହିତ ମୋଟ ଟ ୨୨,୩୭,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏହି ଟଙ୍କା ବଜାଲା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦେଇ ଟଙ୍କା ନିମନ୍ତେ ନୂନିନ୍ତି

ସେସ ବିଲ କାଶ ହୋଇଥିଲା । ନୂତନ-
ସେସ ସମ୍ମାଧନଦାର ଗବଣ୍ଠିମେଖଳେ ଅନୁ-
ମାନିକ ଛିରିଗ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆୟ୍ବ ହେବାର
ସମାବନା ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଏନ୍‌ଦ୍ଵାରା ଦେବଙ୍କ କର୍ମରେ ବାଲେ-
ଶରର କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ନମୀନ୍‌ଦ୍ଵାରା ବ
ନିଷ୍ଠକୁ ହୋଇଥିବାର ସଂବାଦ ଗର୍ଭପୁଣ୍ଡର
କଳିକତା ଗଛେଟରେ ବାହାର ଥିଲା । ମାତ୍ର
ତାହାଙ୍କର ଅସିବାର ହେଲା ନାହିଁ ଶୁଣାୟାଏ
୧୫ ୧୧ ୧୯୮୦ ମେଟିମ୍ବାର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଦେଖିଲେ ।

ଯେ ସେ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେଲେ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମ୍ବୋମାନେ ଅବଗର ହେଲୁ ଯେ
ଏବଂ, ଏହି, ବିଜନସାହେବ କଟକର ମାଜି-
ଷ୍ଟେଟ କଲେକ୍ଟର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ଆସିଥିଲୁ ଓ ଆଗାମୀ ସୋମବାର ଏଠାରେ
ପ୍ରବେଶ ହେବେ । ଏ ମହାଶୟ ଜଣେ ବି, ଏ,
ଉପାୟଧାରୀ ଥିଲୁ ଏବଂ ମେହିଳାପୁର ଜିଲ୍ଲାର
ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଏକ
ସମୟରେ ଏ ମହାଶୟ ବଙ୍ଗଲା ଶବ୍ଦଟେମେଘର
ସାନ ସେହେଠିରେ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥରୁ
ବୋଧ ଦୃଢ଼ିଲ ଲୋକଟି ବିଜନ୍ମଣ ହେବେ ।
ନର୍ମନସାହେବଙ୍କ ବଦଳ ଧଂକାଦ ଶୁଣି
ଉଛଳଦର୍ଶଣ ବଜା ଦୃଶ୍ୟର ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ବାଲେଖରିର ସ୍ଵରଗାନ୍ତ ତାହାକର ସେଠାରେ
ଉଛବାର ହେଲା ।

ଆଧୁନିକ ଏକମାତ୍ରାହେବକୁ ଯେଉଁର ବିଶେଷ

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ପଠାଉଥିଲୁଛି ତାହା
 ୨ । ୨ ମାସର ଉତ୍ତାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବାର
 ବୋଧ ଦେଉ ନାହିଁ ଓ ଏତେ ବାର୍ଷିକାଳ
 ଉତ୍ତାରୁ ଏ ମହାଶୟତ୍ର ପୁନବାର ଏଠାର କଲେ-
 କୁର ଦେବେ ଏଥର ଅଳ୍ପ ମୟାନନା ଦେଖା-
 ଯାଏ । ଏ ଘଟନା ଅଛି ଶୋଚନାୟ ଅଟଇ
 କାରଣ ଏକିଲା ଲୋକଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବାସନା
 ଯେ ସେ ପୁନବାର ଏଠାର ଭାବ ପ୍ରହଣ
 କରିବେ ଓ ସେ ବାସନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ବଜା
 ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ରୁଣୀୟ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସୁକାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସେନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାର ଯେତୁପ ବିବରଣ
ଆସିଥିଲୁ, ନିମ୍ନେ ତାହା ପ୍ରକଟିତ କରାଗଲା ।
ଇହରେପରି ସୁଭଷେତ୍ରରେ ରୁଣୀୟ ସେନ୍ୟ ।
ସେଇଥାଏ ଲାଞ୍ଚିତିକ ନିଜକାଳ ।

ଶେନ୍ଦ୍ରାଧିକ ଗ୍ରାଣ୍ଡତତ୍ତ୍ଵକ ନିକଷାଲ ।

ଶୁଣ୍ଡିଙ୍ଗ ସେନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳରେ
ପଦାଚିକ ୨୮୦୦
ଆଖାରେହୁ ୨୫୦୦
ଆଟିଲାଇ ବା ଗୋଲନାଇ .. ୨୦୦
ବୋଧ ୧୮

ମୁଦ୍ରା, ୧୦୦
ଶରୀରକୁ ପାଇଲାନ୍ତିରେ ।

ଟାର ପ୍ରଭୁତରେ	ମୋଟ	୧୦୦,୦୦୦
ଟର୍ମିନେଶ୍‌ଵାରସହିତ ବୋପେଣ୍ଟିନ୍ୟ		୧୦୦,୦୦୦
ଗୋପ	ମୋଟ	୨୦,୦୦୦
ଯାନ୍	ମୋଟ	୪୦୦,୦୦୦
ଉପକୂଳସ୍ଥ ସେନ୍ୟ-- ତେଣାରେ ଦଫାଏ ଏବଂ ଆକରମାନରେ ଦଫାଏ ।		
ଦନ୍ତିଶାଖଗରେ ରଙ୍କାର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ମୌଳିକ ସେନ୍ୟ ଉଚିତପଞ୍ଜା ।		
ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦରେ ଲାଗେଥିପରେ ଚାଷିଯୁକ୍ତ ବିନିଲକ୍ଷ ଥିଲା ଏଥିକ ସେନ୍ୟ ନିୟମିତ୍ ହୋଇ ଅଛିବି । ତରିନ୍ ଅଶିଯୁକ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଭାବାକ୍ଷର ଲକ୍ଷେ ସେନ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।		
ଏହା ଭାବେ ଚାଷିଯୁକ୍ତ ନାନାପ୍ରାଣରେ ଆହୁତି ସେନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତିକାଳ ହେଲେ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦରେ ନିୟମିତ୍ ହେବେ ।		
ତୁରୁଷର ମଧ୍ୟ ସମାନ ସଂଖ୍ୟକ ସେନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।		
ସେନ୍ୟାଧିକ ଅବଦୁଲକରୁମ ପାଶା ।		
୨ ପଞ୍ଚା ପଦାତି	ମୋଟ	୧,୨୦,୦୦୦
ଅଶାଖେଜା ୨୫ ରେକିମେଜ୍		୧୮,୦୦୦
ଗୋଲଦାଳ		୫,୦୦୦
ଗୋପ	ମୋଟ	୧୫୦
ମୋଟ		୧,୪୨,୦୦୦
ମନ୍ତ୍ରକୁଦ ଦ୍ୱାରା ସେନ୍ୟ ଅନୁମାନକ		୧,୨୦,୦୦୦
ମୋଟ ଯୋଦା	ମୋଟ	୩,୦୦,୦୦୦
ଲିରେଗ୍ରାନ୍ଟ ବିନିବାଦକ ପ୍ରଭୁତ		୧,୦୦,୦୦୦
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଟିକ୍ରିନସର୍କୁ		୩୦,୦୦୦
ଅଶିଯୁକ୍ତ	ମୋଟ	୧,୩୦,୦୦୦
ଗୋପ	ମୋଟ	୨୦,୦୦୦

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଯେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉତ୍ସବାଦ୍ୟହେବ ଜଳକର ସମ୍ମର୍କରେ
ବିଶେଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକାମିର ନିଷ୍ଠା
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସମ୍ମର୍କ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧିକ ଆଜ୍ଞାରୁ
ଜଣାଗଲ ଯେ ସାହେବପ୍ରଶଂସିର ଶାୟକୁ
ରେବନସାଧାହେବଙ୍କ ଅଧୀନରେ ହାତୁ ବିଶେ-
ଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥାଏ
ନ୍ତି ଏବ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଚିତ୍ତପତ୍ର

ହାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗ ରଖି କର୍ମ କରନେ ।
 ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ବେବନ୍ଦାସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମତେ
 ଉଲଲିଖିତ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ଅଳ୍ପକାଳ
 କରିବା ସକାଗେ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଟେଲିଫିଲାମାହେବଙ୍କ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟରୁ ଥାଦେଶ ହୋଇଅଛି । ଯଥା—

୧। ଏକାଳିଷମର ଜନି ମଧ୍ୟରେ ନାଲଙ୍କଳ
ମତା ହୋଇ ନ ସୁବା ଜନି ଅପେକ୍ଷା ନାଲଙ୍କଳ
ମତା ହୋଇଥିବା ଜନିରେ ଉପର ହୋଇଥିବା
ଧୟାଲର ମୂଳ୍ୟ କେବେ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲୁ
ବହିର ଠକ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

୨। କଳସେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ-
ଥିବା ଦେଶଖଣ୍ଡର ଭବ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଷେତ
ମଧ୍ୟବେଳେ ଯେଉଁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ କଟାଯିବ ତହିଁର
ଆଜୁମାନକ ବିଧ୍ୟ କେତେ ପଢ଼ିବ । ସାଧାରଣ
ଅବସ୍ଥାରେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଓ ଯୋଗର ଅସୁରନ
ଦୁଷ୍ଟିରେ ଏକ ପୁଲରେ କମିଟାର ଓ ପ୍ରକା-
ମାନେ ଯେଉଁ ମାହାତ୍ମ୍ୟମାନ ନିର୍ମାଣ କରିବେ
ତହିଁର ହାତାହାତ ଲମ୍ବା କେତେ ହେବ ତାହା
ଯଥାବତ୍ୟବ ପ୍ରିଯ କରିବାକୁ ହେବ ।

୨ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇରେ କଳ ଦେବାସ-
କାଶେ ସେ ସମସ୍ତ ଶାନ୍ତି ଉପାୟମାନ ସଥା
ପୋଖରୀ, କୁଆ, କଳହଶ୍ରାଵ ଉତ୍ସାଦ ଅଛି ସେ
ସମସ୍ତହାର ବିପରିମାଣରେ ଦୂର୍ଭିଷ ନବାରଣ
ହୋଇପାରେ ଦୃଷ୍ଟିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ନାଲ୍ମଧର-
କୀୟ ବନମାନ ସେଇ ରକ୍ଷା ସକାଶେ ପ୍ରତିର
ସୁବା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଅନୁସରାନ କରିବାକୁ ଦେବ ।

୪ । ଷେଷ ଓ ଗ୍ରାମର ମାହାରମାନ ପ୍ଲାନେଟ୍
ସତିକୁ ଅନୁସର କପ୍ରକାରରେ ଜମିଦାର ଓ
ପ୍ରକାଶଦ୍ୱାରା ପୁଅଳ ବା କେବ୍ୟରୁପେ ଚିର୍ମଣ
ହେବ ଏଥର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ
ଗ୍ରାମମାହାରର ମାଲିକ ଛାହୀର କ୍ୟବନାର
ନିମିତ୍ତ ଖରଣା ବସାଇ ପାରିବାର ଗୋଟିଏ
ଫୁଲଳା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପ୍ରକାର
ମାହାରମାନ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାକୁ କେତେ-
ଦିନ ଲାଗିବ ପାହାମଧ ପ୍ରିର କରିବାକୁ ହେବ ।

* । ଭର୍ମ ଭାବରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ, ହୋଇ
ଆରିବା ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ସମାଜ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥାରେ କିନା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେବେ ଓ ମେବେ
ଭାବା ହୁଅର ତେବେ ମାଣସର ଏକଷମାନ
ଭାବ ହୁବଟବା ସମାଜରେ କାଳା କିମ୍ବର ଜମି
ଭିଧରେ କର ବ୍ୟାଲନେ କେତେ ଦେବ ଓ
କାଳାଗ୍ରହକାର ଫ୍ରଣ୍ଟଲ ଭିଧରେ କର ବ୍ୟାଲନେ
କେତେ ଦେବ ।

୭ । ପ୍ରକାମାକେ ଜନିଦାରଙ୍କୁ କେଉଁ ସମ-
ରେ ଏକ ଜନିଦାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କୁ କେଉଁ
ମୟୁରେ କର ଦେଲେ ସୁବିଧା ହେବ ।

୭ । ଶ୍ରୀନାୟକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଧରମଶିଳ୍ପରେ ଜ୍ଞାନିଦାରଙ୍କ ଦାଖଲକାଥ ଭାଲକାପମସ୍ତୁ-
ଶ୍ରୀନାୟକ ଜ୍ଞାନିଦାର ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ସ୍ଥିର
ରବାକୁ ଦେବ ।

ଉପରଳିକିଛି କଥାମାନ ବାହୁଲ୍ୟଗୁପେ
ଲକ୍ଷଣାବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ସେ ଜମିଦାର ଓ
ଜାମାନେ ଏଥିରୁ ସମ୍ମୁଖୀତିଗୁପେ ଅବଗତ
ହାଇ ଶ୍ରୀମତୀ ଟେଲିମା ସାହେବଙ୍କ ସହିତ
ହସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତରକ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ
ମେ ହେବେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ
ନୂରେଥ କରୁଥିବୁ ଯେ ଆପଣା ଜମିଦାରର
ବିଷ୍ଵା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏଥମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପ୍ରକର
ବା ଜାଣିଅଛନ୍ତି ଅଥବା ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି
ବା ସାହେବ ପ୍ରକାଶିତକର ଜ୍ଞାନପାରରେ
ଗାନ୍ଧୀ ଓ ଆପଣା' ସମ୍ମୁଖୀତି ମନମକ ତାହାଙ୍କ
କଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ସେ-
ନକର କୌଣସି ବିଷୟରେ ମନୋଦୂଷଣ ର-
ବ ନାହିଁ ଏହି ଟେଲିମା ସାହେବ ଯେପ୍ରକାର
ବାୟୁ ଓ ଦିଘ୍ୟାହୁତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହିତ ବିବହାର
କୁଆଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ସମୟକର ହୃଦୟଜାନ
କାଇପାରିବ ସେ ତାହାଙ୍କର ସଥାର୍ଥ ଆପରି-
ନ ସେ ଅବରୂପୁରୁଷଙ୍କ ଶୁଣି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷକୁ
ଜାଇବେ ଓ ରହ୍ୟାର ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ-
କାଳ ହେବ ।

ବିଦ୍ୟାନୟର ବାଣିଜ ପାଇତୋଷିକ
ଦାନ ସଙ୍ଗ ।

ଗର ସନ୍ତବାର କଟକ ଜଳେଜଳ ବାର୍ଷିକ
ଶିଥିବେଣିବ ବିଭବଣ ଦ୍ରଘଲକ୍ଷରେ ସର୍ବ
ପାଦଥିଲ ଓ ଆମୁନାନଙ୍କ ନୂହନ କିମିଶନର
ଯୁକ୍ତ ମାନ୍ୟ ସାହେବ ସର୍ବପତି ହୋଇ ସର୍ବର
ପର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ କରିଥିଲେ । ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳୀ
ରେ ଦୂର ଉନ୍ନିଜଣ ଜଂଶଜ ଏବଂ ୧୯୫୭
ମ ଦେଖିଯୁ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଥିଲେ । ଶାୟକ୍ରମ
କର ଯାହେବ ପ୍ରିଯୁଧର ସମେପରେ ବିଦ୍ୟା-
ପୂର ଅବସ୍ଥା କଣାର କହିଲେ ସେ ଗର
ପର୍ଯ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁଷଖ୍ୟା ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
୩୦୦ ଗରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ଓ ସୁଲବିଷ
ମାନୀ ରଭ୍ୟାଦରେ ପ୍ରାୟ ପାହନାର ଟବା
ଯୁ ହୋଇଥାଏ ଏକବାର ଅୟ ଦେବାକୁ

ଅନୁମାନ ଦୁଆର ଅଳ୍ପଦିନରେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଅୟବୁ ଏଥର ଖର୍ଚ୍ଚ ତଳବ ଗବ୍ର୍ର୍ମେଷ୍ଟକୁ
କହି ଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ପଶ୍ଚାର ଫଳ
ସମ୍ମର୍କରେ ସେ କହିଲେ କି ଧାସ୍ତୁଆର୍ଟସ ପଶ୍ଚାନ୍ନ
ସକାଶେ ପାଞ୍ଜଳି ବିଦ୍ୟାରୁଥିଲେ ଦୁଇଜଣ
ରତ୍ନାର୍ଥୀ ହେଲେ ଆଜ ଦୁଇଜଣ ଘାତ୍ୟ ଓ
ଗରିବ ବିଦ୍ୟରେ ଭଲ ପଶ୍ଚାନ୍ନ ଦେଇଥିଲେ
ଅଜ । ଶାଖାରେ ଅପାରଣ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ହେଲେ ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧରୂ ଦୁଇ ପ୍ରଧାନ ଶାଖାରେ
ଦୁଇ ଶିକ୍ଷା ହୋଇଥିବାକୁ ଶିକ୍ଷାର ଫଳ
ସନ୍ଦେଖିତନକ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ପ୍ରବେ-
ଶିକ୍ଷା ପଶ୍ଚାନ୍ନ ଫଳ ଅଗ୍ରତମ ହୋଇଥିଲୁ
ଏବ ସୁଲ ଉତ୍ପାର୍ଟ୍‌ମେଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୈଶ୍ଵର
ପଶ୍ଚାନ୍ନ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ହୋଇଥିବାକୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ
ସମସ୍ତେ ଅପଣା । କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ କରିଅଛନ୍ତି
ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥିକାର କରିବାକୁ ଦେବ ।

ଶା ଏକରଥାଦେବକ କଥା ଶେଷ ଦୁଆରେ
ଶାପୁକୁ ସର୍ବପତି ଗୋଟିଏ । ବାଲକକୁ ଅପଣା
ନିକଟକୁ ଡାକ ସବସରେ ପାଇବେବିକ ବିଷନ
କଲେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରାର୍ଥୀ, ଦୁର୍ଦ୍ଵା, ବଙ୍ଗଳା, ତେଥା ଓ ଲଂବଳ
ଏଥୁପ ପାଞ୍ଜଳିରେ କେବେଜଣ ଶୁଣ ପୂର୍ବରୁ
ମୁଖ୍ୟ କରିଥିବା କବିତାମାନ ପତି ଶୁଣାଇଲେ
ଏଥରେ ପୂର୍ବେ ଯେମନ୍ତ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ କୌ-
ତୁକ ହେଉଥିଲ ତେମନ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ବୋଥ ଦୁଆର ତାହା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଅନବଧା-
ନତା ହେଉଥିବା ହୋଇଥିବ ।

ପରିଶେଷରେ ସର୍ବପତି ମହାଶୟ ଗାନ୍ଦୀ-
ଥାନ କରି ବକୁଳ କଲେ । ଏ ବକୁଳାଟି
ଶୁଣିବାକୁ ସୁଖ ଲାଗିଥିଲ କାରଣ ଯାହେବ
ପ୍ରଶଂସିତ ପିତା ଲଂବଳ ଭାଷାରେ
ଅମନ୍ତ ପରିଶାର କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସମ-
ବେତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଲେକ ତାହା ଶୁଣି
ଦୁଇ ପାରଥିଲେ ବକୁଳର ଭାବ ଏହି ଯେ
ଶୁଣିମାନେ ଦିଦ୍ୟା ଶିଖି କେବଳ ଶୁଣି
ଲେଜନ୍ତି ଅଛ କହି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏତେ
ଲୋକଙ୍କ ଶୁଣି ଦେବା ବେଶ୍ମେଷ୍ଟକପନ୍ଥରେ
ଅସୁକ ଅଟଇ ଶୁଣିମାନେ ଶୁଣିରର ଆଶା ନ
କରି ବିଦ୍ୟାଲୟ କରି ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବଦ୍ବା
କରି ବିଦ୍ୟାଲୟ କରି ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବଦ୍ବା
ଶୁଣିନ କରନ୍ତୁ ଶିଷ୍ଟିର ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଧ୍ୟରେ
ଭାବ ଭାବ ଅଭାବ ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଶୁଣି ଯେବେ ସୁଲରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ଅପଣା ।
ଶୁଣି ଯେବେ ସୁଲରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ଅପଣା
ଶୁଣି ଯେବେ ସୁଲରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ଅପଣା

ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟ ବା ଜନିବାୟ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିଯମିତ ଦେବେ ଏବ ଅପଣାର ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାର-
ଫଳ ଅପଣା ପ୍ରତିବାସକୁ ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କ
ଅବର ପାତ୍ର ଦେବେ ତାହା ହେଲେ ସେମା-
ନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାର ଦେଶର ଉଚ୍ଚତ ଦେବ
କେବଳ ଶୁଣି ଶୁଣି ବସିଲେ କହି
ଦେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣିକ ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟ
ଦେଖି ଶୁଣି ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏମାନେ
କେବଳ ଶୁଣି ପାଇବା ଆଶାରେ ଶିକ୍ଷା
ଲାଭ କରନ୍ତି ନୋହିଲେ କେବଳ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ସକାଶେ ଏମାନେ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଶୁଣି-
ମାନଙ୍କର ଏ ଗୋଟିଏ ମହିତ ଦୋଷ ଅଟଇ
ତାହା ଚିନ୍ତାର ଦିଅଗଲିବୋଲି ସେମାନେ
ବିକ୍ଷି ଦେବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ
ଜାଗିବାର ଉଚ୍ଚତ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋଷ
ଦେଖାଇ ଦିଆଇ ସେ ପରମବନ୍ଦୁ ଥିଲା । ଶୁଣି-
ମାନଙ୍କର ଅଛ ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ଏହି ଯେ
ଲଂବଳାଭା ଏମାନେ ହେଉଥିପେ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ପ୍ରତିତ ଲଂବଳ ମୁଖ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ
ଲଂବଳାଭା ଉଚ୍ଚାରିତ ହେଲାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଶୁଣିମାନେ ଲଂବଳାଭାକୁ ବଙ୍ଗଳାଭାରିରେ
ଉଚ୍ଚାରି କରନ୍ତି । ଏ ଦୋଷଟି ଦିଅଗ କରି-
ବା ସକାଶେ ଶୁଣିକର ଦିଶେଷ ମନୋଯୋଗ
ଦେବାର ଉଚ୍ଚତ ।

ବକୁଳ ଶେଷ ହେଲୁଥିବା ହଙ୍ଗ ହେଲେ ଓ
ସର୍ବପତି ମଧ୍ୟ ଦେବ ଦିଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପଞ୍ଚାତ କେବେକ ରକ୍ତବିରକ ହୋଇଥିଲୁ
ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲ ଯେ ସର୍ବପତି ମତରେ
ଅନେକ ଲୋକ ବୀକ୍ୟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଆମ୍ବମାନେ ଅବକାଶମତେ ଏବିଷ୍ଟରେ କିଛି
କହିନ୍ତି ।

ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର କଟକ ନର୍ମଦାଲୟରୁ ବା-
ଣିକ ପାରିଷ୍ଠେବିକ ଦାନ ହୋଇଥିଲା । ସର୍ବପତି
ଓ ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳୀର ପରିବଳିତ ପ୍ରାସ୍ତୁତିରେ ଏ
ସେହିଶୁଣିକାରେ ସହିକାର୍ଯ୍ୟ ରହିଥିଲା ଶୁଣି-
ଏଥିଥେ ଓ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚଦ୍ୱାରା ଭାବରେ
ନବର ହେଲା ପାଠ କରିବାକୁ ନିଷେଧ
କଲେ ଓ ଶୁଣିମାନଙ୍କ ପିଲାଜାଲରୁ ଶୋଯାମ-

ଦୟ କଥା ଶିଖିଲବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନ ବୋଲି
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଅନ୍ଧକୁ ରହାଇ ଦେଲେ ।
ଗୋଟିଏ ଶୁଣି ବେଦେଶ୍ୱରିକାର ଏକଶଳ
ଶିକ୍ଷାକ ପରୁଥିଲ ମାତ୍ର ତାହାର ସ୍ଵର ଅଭ୍ୟନ୍ତ
କର୍କଣ୍ଠ ହେବାକୁ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବାକୁ
ବାରଣ କଲେ । ପରିଶେଷରେ ସର୍ବପତି
ବକୁଳ କରିବାକୁ ଥରମ୍ କର ଶୁଣି
ସକାଶେ ଶୁଣିମାନେ ମୁଲରେ ପଢ଼ିନ୍ତି ବୋଲି
ନିଦା କରିବାକୁ ଥରମ୍ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସର୍ବର ତାହାଙ୍କ ମନରେ ପଢ଼ିଗଲ ସେ
ନମୀଲ ବିଦ୍ୟାଲୟଟ ଏକଶେଣିର ଶୁଣିର
ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ ସୁତରା । ତାହାଙ୍କ ମତ
ଖଣ୍ଡନ ନାହିଁ ଦେଖି ଆଜ କିଛି ନ କହ ତୁମ
ହେଲେ ଓ ସତ୍ର ଉଚ୍ଚ ହେଲା ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

କଟକ ଜ୍ଞାନାନାର ଦେବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଶାପୁଲ
ହାଶୁଳିଷାଦେବ ତହିଁର ଅନୁସନ୍ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଫଳ ଜଣା ପଢ଼ି ନାହିଁ । ଆମ୍ବମାନେ ଭରସା
କରୁଁ ସେ କୌଣସି ଗୁରୁତର ବ୍ୟାପାର ହୋଇ
ନାହିଁ ।

କୋର୍ଟ ଅବ୍ ବାର୍ତ୍ତାର ଅରନ ଅପ୍ରେଲମାସ-
ରେ ବିଧବକ ହୋଇଗଲ କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ଅରନର
ପାଣ୍ଡିଲିପି ଏହି ମାସର ଓଡ଼ିଯୁ ଗଜେଟରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଅନର୍ଥକ ଏବେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଓ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତେଜନ କି ? ଯେବେ
ସମୟରେ ହୋଇ ନ ପାରିଲ ତେବେ ପାଣ୍ଡି-
ଲିପି ବାହାର ନ କର ଏକାବେଳକେ ଆରନ-
କୁ ଶୁଣା କରିଥିଲେ କି ମନ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଲେଲଙ୍ଗାବଜାର ର ଖୁନ ମୋକଦମାରେ
ଅପରିଥିକ ଚିରକାଳ ହୀପାନ୍ତର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କ-
ରିବାର ଥିଲା ହୋଇଥାଏ । ଅପରିଥି ବାତୁଳ
ଅଥବା ମୁଗ୍ଗିରେଗାକାନ୍ତ ଥିବାର ପରିଶ୍ରମ
କରିଥିଲ କିନ୍ତୁ ତାକୁରଙ୍କର ପଶ୍ଚାନ୍ନରେ ତାହା
ପ୍ରମାଣ ଦେଲା ନାହିଁ ।

ଗ୍ରାମ ଭରିଦେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାଧ ଗର୍ହଣ ଭରିଦ୍ଵା
ସମ୍ବରେ ମୟୁରରଙ୍ଗର ମହାଶଙ୍କା ଦର୍ଦୁମା-
ନଙ୍କ ମିଶ୍ରମାନ ଭୋକନ ଓ ବସ୍ତ୍ର ଦେବା ନିମିତ୍ତ
ଟ ୧୫୦୦୯ଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସପ୍ରା-

ଦରେ ଦୁଲ୍ଲ ଟଙ୍କା ବାରୁ ଦରେଇଥିଲା ଦାସଙ୍କ
ତିଥାବଧାରଣରେ ତୁଳସୀଶୁର ମଠରେ ବ୍ୟୟନ୍ତ
ହେଲା । ଅନେକ କଙ୍ଗାଳୀ ବନ୍ଦ ଓ ଭୋଜନ
ପାଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଲୁଗା ଦୟା
ପାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଆମୂଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଏପରି ଦାନରେ ଉପକାର ଅପେକ୍ଷା ଅପକାର
ଅଧିକ । ବରଂ ଅନ୍ତରେ ଫଣ୍ଡରେ ଟଙ୍କା କମା
କରିଥିଲେ ଦୁଲ୍ଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ବେହାରର କଣେ ଦୁଃଖମାନ ସୁବା
ବାରିଷ୍ଟାର କର୍ମର ଶିଖ ନିଦିତ୍ତ ବିଳାରିବୁ ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ବେହାରରେ ଏଥିପୁଣ୍ଡ ଏପରି ସାହସ
ଅର କେହି କରି ନ ଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ ଅବଶଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
କିମ୍ପୁରା କଳ ବେବରଜ ସାହେବ ଡକ୍ଟର
ସ୍ଥାନର ଦେଖିଥି ଦ୍ୱାରା କଲ୍ପିତ ଆମହିଣ କର
ଏକଦିନ ବୈକାଳ ବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ
ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିଥିଲେ । ବେବରଜ
ସାହେବଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ଆମନ୍ତିତ ବ୍ୟକ୍ତିମା-
ନେ ଅଛନ୍ତି ଅନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲେ ।

ନେଟ୍ଟିବ ପବଲିକାର୍ପିନ୍ୟୁନ ଲେଜେନ୍ଟ୍ ଯେ
ଭାବକଙ୍କ ଅଧିକାର ବୃଦ୍ଧିଦେଶର ଜଣେ ବାର-
କମାସ୍ତ୍ରସ ମଦକୁମାର ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ମଚାରୀ
ବୋତିଏ ବର୍ଷ ଗୁରୁତ୍ବ ଉତ୍ସାହ ଅଣ୍ଟିବିଜ୍ଞାର
ଟଙ୍କା ଜମା କରି ମରି ଯାଇଥିଛି । ଅନୁସନ୍ଧାନ
କଲେ ଏପରି ଘର୍ଯ୍ୟ ଭୂଦାତରଣ ମିଳିବ ଉଥାର
ବାରକମାସ୍ତ୍ରସ ଟଙ୍କା କେଉଁଥାତେ ଯାଉଥିଲୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଜାରିଆରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରତ୍ଯେମ ଭାରତବର୍ଷର ପଥର କୋଇଲୁ ଖାଲୀ
ସବୁର ଅଧିକ୍ଷାତା ଭଲ ଦେଖାଯାଏ ଗୋଟିଏ
ରେଳବେ କଞ୍ଚାଗା ପ୍ରତିମୟ ହୁଲହଜାର ଟଳ
କୋଇଲୁ ପ୍ରତିଟନ ଟ୍ରେନକୁ ନେବ୍ରୀଏ ଦର-
ରେ ନେବାକୁ ସମ୍ମର ହୋଇଥାଏ ଓ ଏକା
ବିନୋଦ ଶରୀରେ ପ୍ରତି ଦିନ ଏକଶତ ଟଳ
ହୋଇଲୁ ଉଷ୍ଣନ ଦେଉଥାଏ ।

କଲିକାରେ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଧ୍ରୁ ଅଧିକ
ଆସୁ ଖାଇ ମର ଯାଉଥିଲା । ଜଣାଯାଏ ସେ
ସେ ଆସୁ ଖାଇବାର ଅହିସ କରିଥିଲା ମାତ୍ର
ତାହାର କୁର ହୋଇଥିବାରୁ ଶାନ୍ତି ଅବେଳାଗ୍ୟ
ହେବା ବିଜ୍ଞାପରେ ସେବନ ନିଯମିତ ମାତ୍ରାରୁ
ଅଧିକ ଧରିମାଗରେ ଆସୁ ସେବା କଲା ଓ ମୁନ୍ଦର
ଛହିର ଫଳ ହେଲା । ଆସୁଆମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ
କିମ୍ବା ଏହି ସେ ଆସୁ ସେବା କଲେ ସହି
ରେଖ ନାଶ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ

ଯେ ସବା ମାଡ଼ା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ । ଆ-
ଶେଷକ୍ୟ ହେବାକୁ ଯାଇ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାଣଦରଙ୍ଗ
ନ ବସନ୍ତ ।

ଭୟପଡ଼ିକାରେ ଲେଖାଅଛି ସେ ତାକାର
ନବାବ ଆସନ୍ତୁ ଆପଣା ଘରଠାରୁ ବାଗୁଣ-
ବାପ ଜମିଦାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ବସଇବା
ଧୀର ଗବର୍ନ୍ମିମେଷ୍ଟରେ ଦରଖାସ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି ।
ମଞ୍ଚର ହେଲେ ବାଖରଗଙ୍ଗ ଜମିଦାରୀରେ ମଧ୍ୟ
ଏହିବୂପ କରିବେ । ଏ ଗୋଟିଏ ନୂଆ କାର-
ଖାନା ଅଟଇ ।

ସୁଲଦରୁ ଜଣାଗଲୁ ଯେ ବରଷାଲର ବନ୍ଦା
ପାତର ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଖ ଏକଳଷ ପତ୍ର-
ପ୍ରଦାନକାର ଟଙ୍କା ରଜ୍ଜୁ ସମା ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଏ
ଛଡ଼ା ବାର୍ଷିକ ଟ ୨ । ଶତକର ପୁଅରେ ପ୍ରାୟ
ଗୁଲଶବଜ୍ଜାର ଟଙ୍କା ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଲଣ ଦେଇ-
ଥାଇନ୍ତି । ଅବସ୍ଥା ବିଶେଷରେ ରଜ୍ଜୁ ସମା ଦେ-
ବା ନିବାନ୍ତ ଅନିବାର୍ୟବୋଲି ଗବର୍ଣ୍�ମେଖ
ଏବେ କାଳରେ ହୃଦୀ ଧାରିଲେ ।

ବଜ୍ରଲାର ଲେପ୍ତନମ୍ବଗବ୍ରୀର ଦାର୍ଜିଲିଙ୍କ
ଯିବା ପୂର୍ବ ଏକଦିନ ବଳିକରାର ଦେଶୀମୃତ
ବିଦେଶୀୟ ହଦୁମୋହନ୍ତି ଅଧିକା ବଗିଚାକୁ ଆ-
ମନ୍ଦଗଳ କରି ଆମୋଡ ପ୍ରମେତ ଜରଥିଲେ ।
ଏ ବିଷୟରେ ସବୁ ଟେମିଲ ସାହେବ ଯେମନ୍ତ
ଉପର ଥିଲେ ତେମନ୍ତ ଅଳ୍ପ କେହି ଜ୍ଞାନନ୍ଦ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।

କଲିବାର ଭାବରେ ସମ୍ପଦିତ ଏବଂ କର୍ମ
ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଅବେଦନପତ୍ର ନାହା ଆହୁନ
ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଆଜ୍ଞା କରୁନ୍ତରେ କରାଯାଇଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ
ଅବେଦନପତ୍ର ସୁଦା ସଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କାଷମିରର ପୀମା ସେ ଧାରେ ଥିବା ଚ-
ଙ୍ଗାଳେହମାନେ ଗୋଲମାଳ ଉପସ୍ଥିତ କରି
ଦାରୁ ମହାରଜା ଭାଦାର୍ଜୁ ଦମନ କରିବା କାରଣ
ବିଲଗିଟ ନଗରକୁ ଅନେକ ସୈନ୍ୟ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । କାହିଁର ଅମିରଜର ଏଥରେ ଯୋ
ଗଥିବାର ଦେହ କେହି କହନ୍ତି ।

ପୁନରସମାଗ୍ରହରୁ ଜୀବଦେଲୁଁ କୋଣରେ ଜଳଇ
ଏକ ସଜ୍ଜପୂରୁଷ ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କଟଃପାଦେବଳ ନିଜଟରେ
ଡେବ କରିଥିଲେ ଯେ ମୋଧୁପାଦର ମୂଳସଥ-
ମାନେ ଆମ୍ବୁ ନିଜଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଆମକୁ
ସମ୍ମାନ କରିଛୁ ନାହିଁ । ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ରହିର ଉତ୍ସମ
ଉତ୍ସର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେ କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟବାନ
ସମ୍ମାନ ନିଆସାଏ ନାହିଁ, ଏବା ସାହୁକିବକ,

ଅପଣାଠାରୁ ପ୍ରକାଶପାଇ । ମୁନ୍ଦିଷଟିମାନେ ଯଦି
ଭୂମି ପାଖକୁ ନ ଅସ୍ତିତ୍ବ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର-
ରେ କୌଣସି ଆକର୍ଷଣ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ
ସହ ସମ୍ମାନ ପାଇବାରୁ ଇହା ଭଖ ଦେବେ
ସେହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଚନ୍ଦ୍ର କର ।
ଆସୁମାନେ କହୁଁ ଧରଲେ ବାଜିଲେ କେବେ
ପ୍ରେମ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେହିନ ଛାକାର ଜଣେ
ଦ୍ୱାରା କର ସନ୍ତୁଳନ ଅଭିଷ୍ଟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ଏଲେନସାହେବଙ୍କୁ ଦେଖି ନ ହିତିବାରୁ ସେ
ବାହାରୁ ହାରମୟାଦା, ପାଇଁ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ସାହ
ସହ୍ୟ ଝାପାରେ ଚିରସ୍ତାର କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏଗୁପେ ସେଇମାନେ ସମ୍ମାନ ରୂପାନ୍ତି ସେମା-
ନେ ପୁଣୀର ପାଇଁ ହୁଅନ୍ତି ।

୧। ଏହିକେବଳନ ଗେଜେଟରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଡିକଲେଜର ଜୀବନ
ଶୁଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟାତ୍ମନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମାନେ ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତେ ସଜ୍ଜ୍ୟତାନାର ସଜ୍ଜ୍ୟତ ଅଟନ୍ତି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଖାଲେସ୍ଥର ସଜ୍ଜ୍ୟତ ସେଠାରେ ହର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

୨। ଗର୍ଜ ମାର୍ଛମାସରେ କୋମାଲ ବନ୍ଦରରୁ
ଭରଇବିର୍ଭୀୟ ଏବ ଅଳ୍ପଧାନ୍ୟ କିବେଣୀୟ
ବନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୧,୨୭,୩୪,୩୧୦ ଟଙ୍କାର
ଭଲା ରୟାଳୀ ହୋଇଥିଲା ।

* । ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇବାରଙ୍କୁ ଲମ୍ବୋ-
ରସ୍ତୀ ଲୁଗାକଳରେ ଗତକର୍ତ୍ତା ୨୩,୭୫୯ ଥାଳ
ଲୁଗା ଏକ ୧୩,୨୪୯ ଯୋଡ଼ା ଥୋଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିଲା । ୪,୨୨,୮୦୦ ମୌଶ୍ର ସୂଚା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ସମୁଦ୍ରାୟ ବିଜୟ ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା । ଲୁଗାର ଏତେ ବରତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ଯେ ତଳ ସେସମୟ ଯୋଗାଇ ପାରୁ ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ୪୦ ବଜାର ଥାଳ ଦେବାର
ବନ୍ଦାର ରହିଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଭରଗେଷନ ଅର୍ଥାତ୍ ନାଳ ଏକାକାର ଛାର୍ଯ୍ୟ
ସଂକରଣ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା କହି-
ବାଲୁ ଲଜ୍ଜା କରିବ ସେ ଆଗାମୀ ଦୁଃଖବାର ଓ
ତହଁ ଦୁର୍ଘାତ୍ମକ ସକାଳ ସିଂହାତାରୁ ଅପରାଜି-
ତ ଓ ଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବ
କୋଠିବୁ ଆସି ଦେଖା କରିପାରିବ ।

କଟକ } G. TYNBEE.
୧୩୬୭ } ଏହାର୍ଥୀ କଲେକର

ଏହି ଉତ୍ସବରେଣ୍ଯା ସମ୍ପଦକାଳ ବନ୍ଦରାବନ୍ଦୀର ପତ୍ରକ
ଶ୍ରୀମତୀ କଲେଖ ସମ୍ମାନସ୍ଥଳ ମୁଦ୍ରଣ ଗ୍ରୂପରେ ଦେଇଥାଏ ।

କୁଳ ଧର୍ମଶ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଇ ୨୭

ସ ୨୯ ଜୟା

ଚା ୨୭ ଇନ୍ ମାହେ ମର ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁଁ ଜେଣ୍ଠ ବ ୫ ନ ସନ ୧୯୮୪ ସାଲ ଶ୍ରୀକାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟଲାପୀର ଡାକମାସି ଟ୍ୟୁ

ଆମଙ୍ଗ ଭାରତେରସାଙ୍କ ଜନଦିନ ପ୍ରତିକଳି ନିୟମାନୁସାରେ ଗତ ଗୁରୁବାର ପ୍ରତିପାଳନ ହେବାର ଥିଲା ମତ୍ତୁ ବିଲ୍ଲରରୁ ଭାରତମାଦ ଅସିଲ ସେ ଏବର୍ ଭାଙ୍ଗ ଉତ୍ସବ ଥାଗାମୀ ଶର୍ମିବାର ଜୁନମାସ ତାରିଖରେ ହେବ କାରଣ ଏହିଦିନ ବିଲ୍ଲରେ ଉଚ୍ଚ ପରି ପ୍ରତିପାଳନ ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ଅଛିଏବ ସରକାର କରେଣାମାଦ ଥାଗାମୀ ଘୋମବାର ବନ୍ଦ ହେବ । କେଉଁ କାରଣରୁ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କିଛି ଜଣା ପଢି ନାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱରପାଦବାହିକାରୁ ଜଣାଗଲେ ସେ ତେଥେ ଭାଲପଦ ସାହିତ୍ୟ ଭକ୍ତିର କମ୍ପାନୀ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ନୂରନ କମ୍ପାନୀ ଏ ନିଗରନୀ ରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବାର କମ୍ପନୀ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିର ମୂଲ୍ୟଧନ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏଥିର ମୂଲ୍ୟଧନ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ହେବ । ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ ଆମ ଟ ୨୫୫୫ ଲେଖାଏ ହେବ । ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ ଏବଂ କମ୍ପାନୀର ସହାୟ ବାରୁ କାଳିପଦବାନୁର୍ଦ୍ଧା ମୂଳାଧାର ଏବଂ ବାରୁ ବୈକାଳିପଦବାନୁର୍ଦ୍ଧା ମୂଳାଧାର ଏବଂ ବାରୁ ବିଜ୍ଞାନାଥପଣ୍ଡିତ ରାଧାକାନ୍ତର ଏ କମ୍ପାନୀର ଅଧିକ ସମାଜର ସରପଦ । ତେଥେରେ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନଗ୍ରହ ପାଳିପତ୍ରରେ ଲେଖାଥିଲା ସେ ସହିକୁ ଶୁଣା କର ବିଜ୍ଞାନ କରିବା ଏବଂ ତେଥେ ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ କରିବା ଏ କମ୍ପାନୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି । କରିବା ଏ କମ୍ପାନୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ।

କପର ଚଳିବ ଓ ଥିଶ୍ରୀମାନଙ୍କର କ ନୀତି ଦେବ କମ୍ପାନୀର ନିୟମାବଳୀ ଦେଖି ନ ଥିବାରୁ କହି ନ ପାରୁ ଓ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କହିବାର ପ୍ରାୟ ଉଚ୍ଚତ ନୁହଇ କାରଣ ବିଲ୍ଲର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ ସେ ଆମ୍ବୋନେ ପ୍ରକଳିତ କଥା କହିଲେବାର କେତେଲେକ ରହିର ଉଦ୍ଦରାବ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହି ହେତୁରୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ମୂଳାଧାର ସ୍ଵର୍ଗବେଳନାମ୍ବୁଦ୍ଧକ ଭାବା ଆମ୍ବାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଶୌଭିଗ୍ରୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଦାସ ଏବଂ ଭାବାକୁ ପୁରୁଷ ଶୌଭିଗ୍ରୀ ହରେକୁଣ୍ଡ ଦାସ ସଥାନମେ ବିନା ପରିଶ୍ରମ ଏକସପ୍ରାତ ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ତିନୀପ୍ରାତ କାରାବାସର ଦଣ୍ଡ ପାଇଥାଇନ୍ତି ପୁରୁଷ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ ଅର୍ମଣ୍ଟ୍ ସାହେବ ଦଣ୍ଡବିଧର ଟ ୨୭ ଧାରମତେ ଅପକାର କରିବା ଏବଂ ୧୦ ଧାରମତେ ସହାୟକା କରିବା ଅପରିଧରେ ଉଚ୍ଚ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଗତ ବୁଧବାର ଭାରତାକୁନ୍ତାର ଏଠା ଜଜ ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗେ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ଯାମିନରେ ଖଲ୍ଲ ଦେବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆବେଦନପଦ୍ଧତ ଯାଇ ଥିଲା ମତ୍ତୁ ଭାରତାକ ଦରଖାସ୍ତ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଦେବା ହେଲା ନାହିଁ । ଶୌଭିଗ୍ରୀ ପରିଶ୍ରମ ଯାମିନ ଓ ଖଲ୍ଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ଉପାୟ ଓ ଟଙ୍କା ବିଧ୍ୟ ଦେଇଥାଇପରି ପରିଶ୍ରମରେ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୟ ଦେଇଥାଇପରି ପରିଶ୍ରମରେ କିମ୍ବା

ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ ମବଦମାର ସବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ଗଲେ ଥାଗାମୀ ସପ୍ରାତରେ ଲେଖିବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏତକ ବୋଲିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଏହାଙ୍କ ବିପଦରେ ଏଠା ହାକିମ ଓ ବଡ଼ ଲୋକନାମେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ବିଶେଷ ପାଞ୍ଚମାସ ହେଲା ଏହାଙ୍କ ଗର୍ଭିମେଶ୍ଵର ପ୍ରଶାନ୍ତାପଦରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପୁରୁଷୀ କମିଶ୍ନର ସାହେବ କହିଥିଲେ କ “ଏ ଜଣେ ସମ୍ବାନ୍ତ ଜମିଦାର, ଧନୀ ଓ ଅବସ୍ଥାପନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଏକ ଭରମ ଭୁମ୍ୟଧକାରୀ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ କମିଟାର ମେମରିପଦରେ ଥିବାରୁ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ସବାଧାରକ ଭରମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ବିଦାନ୍ୟତା ପୂର୍ବକ ଗୁରୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି” ଏତେ ପ୍ରଶାନ୍ତାପଦରେ ସମ୍ବାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ହତୀରୁ ଏପରି ଅପମାନ ଥିଲୁ ଦୁଃଖର କଥା ଦେଇଥାଇନ୍ତି ।

ସର୍ବପଦକ ବକ୍ତ୍ଵାର ସମ୍ବଲେଚନା ।

କଠକ କଲେଜରେ ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ ଗମ୍ୟ ସାହେବ ସର୍ବପଦ ସର୍ବପଦ ସେଇଁ ବକ୍ତ୍ଵାର କରିଥିଲେ ତହିଁର ସମେପ ବିବରଣ ଗତ ସପ୍ରାତରେ ଆମ୍ବୋନେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ଓ ସେଥିରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଦୋଷର ଉନ୍ନେଶ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା—୧ ମ ପ୍ରକଳିତ ଇଂରାଜ ପରି ଇଂରାଜ ଭାଷାର ଶିଳ୍ପ ହୁଅଥାର ନାହିଁ, ଯ ସ୍ଥ ଶିଳ୍ପିର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୀକ୍ୟାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଥରାବ

ଦେଖାଯାଏ ଓ ଯୁ ଶିଖିତମାନେ କେବଳ
ଗୁରୁ ଖୋଜି ବୁଲାନ୍ତି ଅନ୍ୟ କହି କରିବା
ନାହିଁ । ଏବେଶିଯୁ ଲୋକର ମାତୃଭାଷା
ଅପରଦେଶିଯୁ ଲୋକ ସଥାର୍ଥଗୁପ୍ତେ ଶିକ୍ଷା
କରିବା ସହଜ ବ୍ୟାପାର ନୁହିଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱର-
ଶିଯୁଲୋକ ସମ୍ବା ଏକତ୍ର ହୋଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା
କଲେ ବଥିଛି ହୋଇପାରେ କେବଳ ପୁସ୍ତକ
ପାଠ୍ୟାବା ତାହା ଲାଭ ହେବା ବିଷୟରେ
ଆମ୍ବାନକର ସନ୍ଦେହ ବୋଧ ହେଉଥିଲା ଓ
ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲା ସେ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯେବେ
ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ସେ ଦୋଷ ଶୁଭକର
ନୁହିଲା ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀର ଅଟଇ । ବକ୍ତ୍ଵା ମହାଶୟୁ
ଶତକୁ ଏଥିପାଇଁ ନିଜା ନ କର ଶିକ୍ଷାକରାଗର
କରୁଥିଷ୍ଟକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଭଲ
ହୋଇଥାନ୍ତା । ପରକୁ ସେପ୍ରକାର ଭାଷା ଶିକ୍ଷା
ରେ କୌଣସି ଅଧିକ ଲାଭ ଥିବାର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବବେଚନା କରୁ ନାହିଁ । ଇଂରାଜମାନେ
ଆମ୍ବାନକର ରଜା, ରାଜାଙ୍କର ଭାଷା ବୁଝିବା
ଆମ୍ବାନକର ନିଜାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ନ ଜାଣିଲେ
ନାନାକାର୍ଯ୍ୟରେ କ୍ଲେଶ ଓ ବ୍ୟାପାର ସହିବ ।
ସେହିପରି ଇଂରାଜ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଏଦେଶିଯୁ
ପ୍ରତିକିଳ ଭାଷାମାନ ନ ଜାଣିଲେ ବିଶ୍ଵେ ପୁଣ୍ୟ-
ବୁଦ୍ଧିପୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାରବେ ନାହିଁ ଅର୍ଥବ୍ୟ
ପେତେ ଦୂର ଇଂରାଜମାନେ ଏଦେଶିଯୁ ଭାଷା-
ଶିକ୍ଷା କର ନିଷାଦ ହେଉଥିଲା ଏଠା କେବେଳ
ଦେଇବ ଇଂରାଜ ଭାଷା ଶିଖିଲେ ସଥେଷ୍ଟ୍ଵ
ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏଠା ଲୋକମାନେ
ଦିନ୍ଦିରୁ ଅଧିକ ଇଂରାଜ ଭାଷା ଶିଖିଅଇଲା ଓ
ଦିନ୍ଦିର ହେଉ ଏହି ସେ କେବଳ ଇଂରାଜକବି
ସଙ୍ଗେ କାରିବାର କରିବା ଭାବେଶନ୍ଦରେ ଆମ୍ବ-
ମାନକର ଇଂରାଜ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ହେଉ ନାହିଁ ଇଂରା-
ଜାରେ ନାନାପ୍ରକାର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବ୍ୟବହାର
ବିଷୟରେ ଭାବିଷ୍ୟ ଧ୍ୟାନମାନ ହୋଇଥିଲା ଓ
ମହା ପଣ୍ଡିତ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଭକ୍ତ ଦେଶ-
ରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ସେପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟା-
ପକକ୍ତାରୁ ଭିତ ଅଙ୍ଗର ବିଜ୍ଞାନାଦି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ
ସକାଗେ ଇଂରାଜ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ
ହେଉଥିଲା । ସେ ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଓ ସେ ସହିର
ଉପଦେଶକୁ ଦୂର ପାରିବା ସକାଗେ ଯେପଣ-
ପଣ୍ଡିତ ଭାଷା ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଦେଇବ
ଦେଲେ ସଥେଷ୍ଟ୍ଵ ହେଲା ତାହା ଯେ ଶିଖମାନେ
ଶିକ୍ଷା କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ବୋଲି ଯାଇ ନ
ପାରେ । ଯେତେବେଳେ ଦେଶିଯୁ ଓ ଇଂରାଜ

ମାନେ ସମସ୍ତର ହୋଇ ସାମଜିକ ବ୍ୟାପାରରେ
ମିଶାମିଶି ହେବେ ଦେବେବେଲେ ସବୁର-
ଭାବୀ ଶିଖିବାର ପ୍ରଯୁକ୍ତିନ ହେବ ତୋହା
ଅଧ୍ୟସତ୍ତାର ଅପେ ଶିଖା ଯିବ ।

ଶିକ୍ଷିତ ଲେଖକ ମଧ୍ୟରେ ବିବନ୍ଦା ସ୍ଥାପନ
ହୋଇ ନ ଥିବାର ଯାହା ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ମାୟେ
ସାହେବ କହିଅଛନ୍ତି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ସର୍ବ
ଅଟଳ ଏବଂ ଆମେମାକେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ
ସ୍ଥିତାର କରୁଥିବୁପେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଶିକ୍ଷାଲୀର କରିବା ପ୍ରକୃତରୁପେ ମନୁଷ୍ୟ ହେବା
ସକାଗେ । ସାର୍ଥାର୍ଥ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵଭବ ଭାବେ
ପଢ଼ିବ ନାହିଁ ସୂଚିରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବିବନ୍ଦା ହେବ । ଭାବର ବିଭିନ୍ନତା ହେଉ
ବିବନ୍ଦା ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଅନେକପୁଲେ
ଦିଶାଯାଏ ଯେ ଏଠା ଲେଖମାନେ କେ-
ତେବେ ଶିକ୍ଷାଲୀର କର ସେହି ଶିକ୍ଷା ହେଉଥି
ଅପଣାକୁ ବଜ ମଣନ୍ତି ଓ ନାନାଦ କୌଣସିରେ
ଅପଣାକୁ ବଜ ବୋଲଇବାରୁ ଯହି ପାଇଁ ।
ଏଥିର୍ବୀର ନାନାପ୍ରକାର ପ୍ରକାରରୀ ଓ ମାତ୍ରବି-
ରୁଦ୍ଧ ଅଚରଣକୁ ମଧ୍ୟ ଦୂଷଣୀୟ ଜଳ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅପଣାର ଯଥ ଓ ପ୍ରକିଳିତ
ବଜାଇବାକୁ ଉତ୍ସବିନ କରନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ
ସାଧାରଣର ଯେତେ ଫଳ ହେଉ ରହେଥିବା
ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପକାର ଲେଖମାନେ
ଅବଶ୍ୟ ଭବ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବହାର ବିବନ୍ଦା ହେବାର ସମ୍ଭବ
ନୁହଇ ମାତ୍ର ଯଦ୍ୟପି ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଚରଣକୁ ଅନନ୍ତରଙ୍ଗ
କରି ଜ୍ଞାନ, ଧର୍ମ ଓ ନାତ ଶିକ୍ଷା କରିବେ
ତାହା ସକର୍ମାଧାରୀରେ ବିପ୍ରାର କରିବା
ତଥାର ସ୍ଵଦେଶ ଓ ଜଳସାଧାରଣର ହରି କରି
ବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବିବନ୍ଦା ଅବଶ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ
ଯେତେ ଶିକ୍ଷିତ ଲେଖକୁ ଦେଖୁଅଛୁ” ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ପରକୁ ପାଇଁ ଅପଣାର
ପ୍ରକିଳିତ ଲାଗ କରିବାକୁ ବ୍ୟପ୍ତ ଯେତେବେଳେ
ପରକୁ ଦେଇ ତାହା କରିବେ ତେବେବେଳେ
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକବନ୍ଦା ରହିବ ନାହିଁ
ଏହି ଅନେକବନ୍ଦା ହେଉଥି ଶିକ୍ଷିତ ଲେଖକ
ହାତ ସାଧାରଣ ଉପକାର କରି ହେଉ ନାହିଁ
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମନ
ନୁହଇ । ଆମେମାନେ ସମୟରେ କେବେ

ସଧାରଣ ହୁଇ ସକାଶେ ସବୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେ-
ବାର ଦେଖିଅଛୁ ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ କେହି ଧର୍ମକାଳ
ପ୍ରାୟୀ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମେରିକାନେ କେବଳ
ଓଡ଼ିଶାର ବଥ ବହୁ ନାହିଁ, କଲାକାରୀ କି
ପେର୍ଚିତାରେ ପ୍ରାୟ ସବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶିକ୍ଷିତ
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ସେଠାର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବିପ୍ରର
ଦିନ ନୁହେ । ଯେଠାରେ ଦୂର ଏକ ସବୁ ଜନ
ଆଜୁ ସମସ୍ତ ଯେମନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ତେମନ୍ତ ଭାବା
ପରେ, ଲୈଖ ହୋଇଅଛି ଓ ଯେଉଁ ଦୂରଟି
ଗୋଟିଏ ସବୁ ଅଛି ତହିଁପରି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷିତ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଭାବ ଉତ୍ତମ ନୁହଇ । ଯେବେ
ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମନ ସରଳ ହୋଇଥାନ୍ତା
ରେବେ ସେମାନେ ସେହି ସରାଘୁଲ୍ଲ ହୋଇ
ଅପଣା ଆପଣିମାନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଓ ଭାବା
ବଲ ଦେଲେ ସବୁର ଭାଗକାର ହୁଅନ୍ତା ଓ ମନ
ଦେଲେ ସବୁହାର ଭାବାଙ୍କର ତ୍ରୁମ ଶତ ଯାନ୍ତା ।
ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ସେ ସେପରି ସରଳ ଭାବ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଶ୍ୟାବ ।

(କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର)

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଗଡ଼ିଜାଳ ମହାଲ ।

(ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ରୂପରୁ)

ଶେଷା ଗଡ଼ିଜାର ମହାଲମାନବର ଉନିକ
ନିମିତ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିବର୍ଷା' ଛଳନଶିତ ଭୂପାୟୁମାନ
ପ୍ରଧାନ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସଥା;—
୧ । ବକାରିର ସୃଜ ଏବ ରହୁବର୍ଗକ ଶିଖ
ନିମିତ୍ତ କଟକ ନଗର ଅଥବା ଗଡ଼ିଜାର
ବୌଦ୍ଧ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ତଳେଜ ସ୍ନାପକ
କରିବା ।

୨। ପ୍ରକାଶର ଭାଷକାର ଲମ୍ବିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମହାଲରେ କେବେ ବୃତ୍ତିଏ ଦେଖିଯୁ ଭାଷାର
ବିଦ୍ୟାରୟ ସାପକ ବିଜ୍ଞାବା ।

୩ । ରଜାଙ୍କ ଦେବାଳ ପଦରେ ଶୁଭମାନ
ଓ ସହିତିର ମେଳକ ନିୟମ କରିବା ।

୪। ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟାପରେ ସେବମୟୁ
ସତ୍ତକ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ ଭାବୀ ଛଜା ଆର
ଦେଇବ ମହା ସତ୍ତକ ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

୫ । କାନ୍ତିଜୀବ ଉଷ୍ଣାହ କାରଣ ସୁକ୍ଷମ
ମନେ କେତେକ ପ୍ରାନରେ ହାଟ ବିଧାରବା
ଏକ ପଥ୍ରକ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାଯିନ୍କ ଘୟୋଗ ଚିନିର
ସଜକ ଭୂପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୦ କ ୧୦ ମାଲ୍‌ଲ
ଛାତାରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ତଢା ନର୍ମାଣ
କରିବ ।

୭। ମାହାଲରୁ ଅପର ମାହାଲକୁ ଚିଙ୍ଗୀପଡ଼ି
ଯାଇଥାର ସକାଶେ ତାକୁ ଘରମାନ ବସାଇବା ।

୭। ସମୟ ଗଡ଼ିକାର ମାହାଲ ସକାଗେ
ଗୋଟିଏ ପୁଅକ୍ ପଲାଟିକିଲ ଏଜନ୍ଦାଙ୍କ ମହିମା
ସଞ୍ଚି କରିବା ।

ବିଚକନା କରି ଦେଖିଲେ ପ୍ରଥମ ଉପାୟ
ଉପରେ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ତୃତୀୟ ଉପାୟ ନିର୍ଭର
କରଇ । ପେବେ ରଜା ସହିଷ୍ଣିତ ହେବେ
ତେବେ ସେ ଅପଣା ପ୍ରକାଳୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା
କାରଣ ଅବଶ୍ୟ ସହିବାନ୍ ହେବେ ଏବଂ ବିଚ-
କଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବାନ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ୍
କରିବେ । ଏଥର ଉଦାହରଣ ସ୍କୁଲ ତେଜା-
ନାଳ ଅଟଇ । ବିଗର ମହାରଜା ସ୍ଵର୍ଗଂ ବିଦ୍ୟାନ୍
ଓ ବୃଦ୍ଧିମାନ ହେବାରୁ ବନମାଳୀ ବାରୁଳପର
ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେବେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି କରି
ସରକାରୀ ଗୁରୁରୁ ଛାଇ ଆପଣା ଦେବାନ
ନିୟମିତ୍ କଲେ ଏବଂ ଏହି ମହାରଜା ପ୍ରଥମେ
ଗଡ଼ିଜାତରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବସାଇ ଉହଁର ଅବ-
ସ୍ଥା ମଗନ୍ଦିବନୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଭୂଲ୍ୟ କରିଦେଲେ
ଗର୍ଭିମେଘ ଅନଗୁର ଓ ବାଳି ଦସ୍ତବୁଦରେ
ରଞ୍ଜି ଯେମନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଦେଖାଇ ପାରି ନ
ଥିଲେ ତେଜାନାଳ ସ୍କୁଲ ଅନୁହିନରେ ତାହା
ଦେଖାଇ ଦେଲା । ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ ରଜାର ଶିକ୍ଷା-
ଭଲ ନ ହେଲେ ଶାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତମ
ଦେବାନ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଜାଙ୍କର
ଶିକ୍ଷାଲ୍ୟର ଉପାୟ ଦେବ ନାହିଁ । ଏଥର
ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖାଯାଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଗଡ଼ିଜାତ ରଜାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାର ଦେବା ଆମ୍ବାନ-
ଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହର କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ
ସାଧରଣଗୁପେ କହି ପାରୁ ଯେ ଶାୟକ
ରେବନ୍ସା ସାହେବ ରଜାମାନଙ୍କୁ ଆପଣା
ଗଡ଼ିଜାତରେ ସ୍କୁଲ ବସାଇବା ପୀର କେବେ
ଅନୁରୋଧ କଲେ ଉଥାତ ଅନେକ ଗଡ଼ିଜାତ-
ରେ ଅବସ୍ଥ ଗୋଟିଏ ସ୍କଳା ସ୍କୁଲ ବସି ନାହିଁ ଓ
ଯେଉଁ ଗଡ଼ିଜାତ ରଜାର କିଛି ବିଦ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି
ଅଛି ତାହାଙ୍କ ଗତରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ସ୍କୁଲ
ରହିଥିଲା । କେଉଁଠିତ ଆଂଗତ ମୟୁରହଞ୍ଜ
ପ୍ରତିକ ଏଥର ଉଦାହରଣ ଅଟଇ । ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବାନ ନିୟମିତ୍ କରିବା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଏହିବୁଧ
ଅଟଇ । ନିକାଳ ପରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଗୋଟିଏ
ଉଦାହରଣ ଜାଣୁ ଯେ ଏକ ରଜା ନିକଟରେ
ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବାନ ପଦରେ
ରହିଲେ ମାତ୍ର ରଜାଙ୍କ ଅଯୋଗ୍ୟତା ହେଉ

ଭାବାକୁ ଶ୍ରୀସ୍ତରୀ ରସତାପା ଦେଇ ଅସିବାକୁ ଦେଲେ
ରାଜୀପଲ୍ଲକେ ଅଶିଖିତ ହେଉ ସେମେ ସାହୁବିକ
ଦୁଃଖମାନ ଥିବ ତେବେ ଭାବା ନିଜଟରେ ଉପ-
ସ୍ଥଳ ଦେବାନ ନିବାହ ହୋଇପାରିବ ନୋହି-
ଲେ ରାଜା ଅଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ସେ ଗୁଡ଼କାର ଓ
ଆସୁଗରଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିକ କଥାରେ ବାଟ ଗୁଲିବେ
ଉପସ୍ଥଳ ଦେବାନ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନ ଧାଇବେ
ନାହିଁ ସୂଚିଶାତ୍ର ଭାବାକୁ କର୍ମଧ୍ୟାଗ କରିବାକୁ
ହେବ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏ ମତ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ନୁହି ପ୍ରତ୍ୟେ ଘଟନା ଦେଖି ହୋଇଥାଏ ।
ଅଛେବ ରାଜାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଏ ସମସ୍ତ
ନିର୍ଭର କରଇ । ଏଥର ଦେଖିବାକୁ ହେବ
ସେ ରାଜମାନେ ବିପର ଶିଖିତ ହୋଇ ପାରିବେ
ଗ୍ରହିକାର ରଜାନଗରର ମହାରାଜାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତା-
ବତ କଲେଜ ପର ଗୋଟିଏ କଲେଜ ଏ ନଗ-
ରରେ ବିଧାଇବାକୁ ରହାନ୍ତି ମାତ୍ର ତିକ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତାବଟି ସ୍ଥାନାୟ କର୍ତ୍ତୁପରିଷକ୍ତ ଦୋଷରୁ ନିଷଳ
ହୋଇ କାହିଁ । ରାଜମାନେ ଆପଣା ପିଲାଙ୍କୁ
କଟକ ପଠାଇବାକୁ ଅନିଛକ ଏବଂ ଅନ୍ୟର
ଦାତବ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନ୍ତିକୃତ
ଥିବାର ଜଣା ଯିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ସଫଳ
ନ ହେଲା ଓ ଏଥରେ ବିଚିତ୍ର କିଛି ନାହିଁ ।
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ତେଜନାଳର
ନାବାଲଗକୁ ପଠାଇବାର ଯେଉଁ ନିୟମ
ହୋଇଅଛି ସ୍ବର୍ଗ ଗତିଜୀବିରେ ସେହିପର ସେ-
ବେ ସମସ୍ତ ରାଜା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା
ନିମିତ୍ତ ଜଣେ ଲେଖାଁଏ ସ୍ଵର୍ଗ ଶିକ୍ଷକ ନିୟମକୁ
କରନ୍ତି ଭାବା ହେଲେ ଏମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଭଲ
ହୋଇ ପାରିବ । ଶିକ୍ଷକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଥାଇ କେବଳ ବିଦ୍ୟା ପଠାଇବେ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ମାତ୍ରଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବେ । ପିଲା-
ମାନେ ଆପଣା ବଳାନୁସାରେ କେହି ଏକ
ବା ତିନି ଗୁରୁ ବିଦ୍ୟା ଶିଖି ପାରିବେ କେବଳ
ଆପଣା ମାତୃଭାଷା ପଲ୍ଲକେ ଶିଖନ୍ତି ତହିଁରେ
ଏତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେପର ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ
ବୁଝି ହେବ ଏବଂ ଧର୍ମଧର୍ମର ବିଶ୍ୱର କରି
ପାରିବେ ଏମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଉପରି । ସବୁ
ଗତିଜୀବି ପିଲାଙ୍କୁ ଏକ କଲେଜରେ ଅଣି
ପାଇଇଲେ ଭାବା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ ଓ
ତେଜନାଳ ନୟାଗତ ଓ କେଉଁଥିର ରାଜା-
ମାନେ ସମସ୍ତେ କଟକରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ

କିନ୍ତୁ ଫଳ କେମନ୍ତ ହେଲା ରାହା ସମସ୍ତେ
ପ୍ରତି କଣ କରିଆଇନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କେବଳ
ବିଦ୍ୟାଶାସ୍ତ୍ର ହୁଅଇ ଗାଇ ଓ ଧର୍ମଧର୍ମର ଶିଖ
ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଏକଷଙ୍କପୁରୁଷ ସକାଶେ
ବିଶେଷ ଶିଷ୍ଟକ ରହିଲେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶିଖ
ହୋଇ ପାରିବ । ଏଥିରେ ରଜାଙ୍କର ବିଦ୍ୟ
ଅଧିକ ପତ୍ରବାର ସମ୍ମାନନା ମାତ୍ର ଲାଭ ଅନେକ
ଓ ଏପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟ ତିନି ଗୁରୁ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ
ପତ୍ରବାନାହିଁ ରଜପୁରୁଷମାନେ ବ ୧୯୧୪ ରୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛୁବେଳର ଶିକ୍ଷକହାର ପାଠ
ଶିଖିବେ ତହିଁ ଉତ୍ସାହ ସେବେ ବ ୮୦ ରୀ
ବନ୍ଧୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବାଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ଶିଷ୍ଟକର
ସଙ୍ଗରେ ରଖାଯାଏ ତେବେ ଥାଣୁରୂପ ଉପ-
କାର ହେବ । ଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରଥା ସଙ୍ଗେ ଗୁଣର
ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖିବା ବଜ କଠିନ ବ୍ୟାପାର ଅଟେ ।
ରଜାର ଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରଥା ସଙ୍ଗେ ଗୁଣର
ଥାଣୁରୂପ ରଖିବା ବଜ କଠିନ ବ୍ୟାପାର ଅଟେ ।
ଏତିକି ଭରଣୀ ସେ ସାଧୁ ସଙ୍ଗରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ମୁଢର ସୁନ୍ଦର କଣ୍ଠ ବୁଝିବି ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ
ବିଦ୍ୟାସ-ପରମର ହୋଇ ଆସିଥିଲୁ ଅଭିଭବ
ଦରିଷ୍ଟାକୁଥିର ସେ ସୁମୋଗ୍ୟ ଶିଷ୍ଟକର ସଙ୍ଗରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରହିଲେ ଅଭିଶ୍ୟ କିଛି ଫଳ ହେବ
ଏବି ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ସେବେ ସମସ୍ତ ରଜାଙ୍କ
ଭାବିଦ କରିବେ କି ସେମାନେ ଆପଣା ପୁରୁଷଙ୍କ
ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଲେ ଭାବାଙ୍କୁ ରଜଗିର ସମସ୍ତ
କଣ୍ଠର ଦିଅ ଯିବ ନାହିଁ ତେବେ ଅଭିଶ୍ୟ
ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ସହିବାନ୍ତ ହେବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗର ମଙ୍ଗଳକାର ସକାଳେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଦିତନ
ସାହେବ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତହିଁ
ଆରଦନ ସକାଳେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଟାନକ ସାହେବ-
କଠାରୁ କଲେକ୍ଟସା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପ୍ରଭୃତି
କଚେରୀମାନଙ୍କର ଗୂର୍ହ ନେଲେ । ସାହେବ
ପ୍ରଶ୍ନେତି ଦେଖିବାରୁ ଆର୍ଯ୍ୟକାର ଏବଂ କେଜ-
ସ୍ତର । ସେମନ୍ତ ସାବଧାନ ହୋଇ ଖଜଣା-
ଖାନାର ଭବିଷ୍ୟତ ଦୂରେ ନେଲେ ତହିଁରୁ
ଜଣାଯାଏ ସେ ଅପଣା ଦାୟିର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତି
ପଥାର୍ଥ ଆସୁ ଥିଲୁ ଏବଂ ସେହିମାନେ ଏହାକୁ
ଦେଖି ଛନ୍ତି ସେମାନକ ମନରେ କିମ୍ବାସ
ହୋଇଥିଲୁ ସେ ସାହେବ ବିଚକ୍ଷଣ ଥାଇଲା ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଟଏନ୍‌ଗ୍ରାହେବ ଆଗାମୀ ବୃଦ୍ଧବିର
ଜଳକିଗାନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବେ । କେବେ ଦିନ-
ରେ ଫେର ଅସିବେ । ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
ସେ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଭାରତୀ ଅଳ୍ପଦିନ ସଙ୍କାଶେ
ହେଉ ପଛକେ ଅନ୍ତର ହେବାରେ ଏଠା
ଲୋକେ ଦୃଶ୍ୟତ ଅଛୁଣ୍ଡି ମାତ୍ର ଜଳଧରକ
ଜଳକର ନେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ରକ୍ଷଣୀୟ ବିଶେଷ
ଅନୁସଂଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଅର୍ପିର
ହେବାରେ ସମସ୍ତେ ଆଶା କରନ୍ତି କି ତାହାଙ୍କ
ଯୋଗେ ପ୍ରଜାଙ୍କର କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ସାଧାରୁ ମଞ୍ଚଳ ହେବ ।

ଗର୍ବସ୍ତ୍ରାଦ୍ୱରେ ତିନି ଗୁର୍ବିଦିନ ଏଠାରେ
ଏମନ୍ତ କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେ ଠିକ ବର୍ଷାକାଳ
ଆରିମୁ ହେବାପରି ଜଗାଗଲା ମାତ୍ର ଏସ୍ତ୍ରାଦ୍ୱରେ
ରହିର ଠିକ ବିପରୀତ ହୋଇଅଛି । ଦିବାଭାଗର
କଥା ତେଣିକ ଥାର ଶତରେ ସ୍ଵଦା ପ୍ରିସ୍ତ୍ରୀ
ହେତୁ ଲେକେ ଦଣ୍ଡେ ଶୋଇ ଧାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ବନରମାନଙ୍କର ରଷକ ଶ୍ରୀମତୀ
ଦ୍ୱାରାସମ୍ମାନିତ ଚଳିତମାସ ପାତା ରୁଖରେ
ବଢ଼ିଥିବିବନରଠାରେ ବୃତ୍ତମରଥିଲୁଗନ୍ତି । ଉତ୍ତର
ଦିନ ସାମାଜିକ ଗୋପାନ ହୋଇଥିବାରୁ ସର-
ଜାହାଜାବ ଯେତି ଅସୁଧିବା ସୁଦୂର ଧୂଆଳିଲ
କାହାଜ ବୃତ୍ତମରଥ ଦେଖି ସେଇଲିବୋଟରେ
ବିହି ତହିଁ ନିକଟକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଗୋପାନରେ
କାଲିବେଟ ଓଲଟ ପଢ଼ିଲ । ସେଠାରେ ଛପଟ
ମହ ପାଣି ଥିଲା ଓ ମାହିମାନେ ବାର୍ତ୍ତିଗ ବଜାଇ
ଦେଇ ତାହା ଧରିବା ସକାରେ ସାହେବଙ୍କୁ
ସଞ୍ଚେତ କଲେ ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ପଥକମ
ଭାପରେ ନିର୍ବିର କର ଓ ଥର ଖଣ୍ଡେ ଜାଲ-
ବୋଟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅସୁଧିବାର ଦେଖି
ପିତୃଶବାରେ ରହିଲେ । ଅଳ୍ପଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ
ଅବଶ ହୋଇ ପିତୃଶବୀ ଦେଲେ ଓ ଜାଲ
ବୋଟରେ ତାହାଙ୍କ ଯେତିଯାର ଅନେକ
ପକ୍ଷୀ କଲେବେ ଆଉ ଚେତନା ହେଲା
ନହିଁ । ସାହେବଙ୍କ ସରବ ବଜା ହିଲ
ଓ ତାହାଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଶୋଭନ୍ତି ମୁଦ୍ରଣ
ଅନେକ ଲୋକ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଦାଖଳାରୁ ନୂତନ ଅଇନ ଜାରିହାଏ
ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲେ ଥିଲେ ଶ୍ଵାମ୍ପ ଦିବ ଆଦାୟ
ହେବ ଗହିର ଅନୁମାନିକ ଘାଲିକା କିମ୍ବା କଲେ-
କୁରୁମାନଙ୍କତାରୁ ଗବ୍ରୀମେଧକଳାଳ ଜଳବ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଟ ଅନୁମାନ କରିଲୁ
ତେବେରୁ ଏକା ଗୃହନିକ ଟଙ୍କାର ଅଭି ଅଯ୍ୟ

ଦେବ ମନ୍ତ୍ର ଆମେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଥିଲୁ
କହିଁରେ ସେପାକାର ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ ।
ସମସ୍ତ ଡିଶାରେ ବହୁତ ଦେଲେ ଗୁରୁଳକ୍ଷ ଟଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ହେଇପାରେ । ତେବେ ଦେବାନ
ଅଧାଳର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଖଲଖାରଙ୍କ ମେଳକଦିମାର
ଶେଷ ସରକ ଅନୁମାନ କଲେ ଗୁରୁଲକ୍ଷ ଟଙ୍କ
ଦେବା ବିତ୍ତ ନୁହୁଳ ମାତ୍ର ସେ ସମସ୍ତ ଏହି
କର୍ଣ୍ଣରେ ଦେବାର ଆଶା ନାହିଁ ।

ଏନଗରରେ ଥିବା ମାନ୍ଦ୍ରାଜିହତୀ ପଲଟ-
ନର କୁଣ୍ଡଳେ ନିଜଲୟସାହେବ ଗର ସେମା-
ବାର ଏ ସଂଧାରିବୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ଶାହଙ୍କୁ
କବର ଦେବା ସକାଶେ ଅନେକ ଲଂଘନ ଓ
ଦେଖାଯି ଲୋକ ଏକଢ଼ିର ହୋଇ ଥିଲେ ।
ଏହାକର ସୀ ପୁତ୍ର କିଛିହଁ ନାହିଁ କେବଳ
ଗୋଟିଏ ଅବିବାହିତା ଦୂରିତା ଥିଲା ।

ବଣ୍ଟାରର ସୁଧରଫେଣ୍ଟେଲ ଗାଁଏସାହେବ
କପ୍ରାନ ହାରସ୍ଥାହେବଙ୍କ କର୍ମରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଡେଶାର ବନ୍ଦରୀନାମର ରମ୍ଭକ ପଦରେ
ଏକଟିଂ ନିସକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ବାହୁ ସ୍ଵର୍ଗବେହାଶୀ ଦୋଷ ପୁନର୍ବାର
ଡେଶାକୁ ବଦଳ ହୋଇ ଅସ୍ତରିଲୁଣ୍ଟ । ଏଥର
ଧୂମ ସଦର ମୁକାମରେ ଚିତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି

ନୂତନ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର ଆଜିନ ଦରୁଷରେ
କଳାଚାର ଭାରତବର୍ଧୀୟ ସହ ଘର୍ମୃମେସ
ରଣ୍ଡିୟକୁ ଥିବେଦନପତ୍ର ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ବିଲାତକୁ ନ ଗଲେ ଏଠାରେ କିଛି ଫଳ ହେବ
ଏମନ୍ତ ଜଣାଇବୁ ନାହିଁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ବିଶେଷ ସମ୍ବଦ କିଛି ଏଥାପାଇଁ
ବରେ ଅସି ନାହିଁ । ଅବଧି ପ୍ରକଳ୍ପରୁପେ ସୁନ୍ଦର
ହୋଇ ଲାଗୁ କେବଳ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସାମାଜିକ
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଏକ ପ୍ଲାନରେ ସାମାଜିକ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା
ଅଛି ତାହାରେ କୌଣସି ପଞ୍ଚ ବିଶେଷ ଫଳ
ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲୁ
କୁକୁ ଭାବିତବର୍ତ୍ତକାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସବୁ ପାଇସ ନର
ଗର ପ୍ରକରଣ ସମ୍ଭାବୁ ଦେଖ ଯିବାର ବ୍ୟବ
ନିଷ୍ଠାହ ନିନିତ ଉଚିତବର୍ତ୍ତକାର ଟଙ୍କା ଦାନ କର
ରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଲଜ୍ଜା
ମହୋଦୟ ଭାବରୁରୁଷ୍ଟର ମାଧ୍ୟାତି ତାତାର ।

ଦେଉଥିଲା ଅପାଳ ମକ୍କଦିମାନ ବେଳ
ହାର ବିଶ୍ଵର ଦେବାର ସେଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାବ କେତେ
ଦିଲଗୁ ହୋଇଥିଲା ମାନ୍ୟଦର ଉତ୍ତରଧାରେ
ବହୁର ବ୍ୟୟ ଲଜ୍ଜାର ଭପାୟ ସମ୍ମରଣ

ଗବ୍ରୁନେଥ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରେ ପାହା ପ୍ରସାବ କରି-
ଥିଲେ ଲାହା ମନୋମନ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅଳ-
ଦିନମଧ୍ୟରେ ଏବିଷ୍ଵ ମହୁଁ କରିବାର ଅଳନ
କ୍ୟବିପ୍ରାପଳ ସାରେ ଉପରୀର ହେବ ।

ଆମେରଙ୍ଗାରେ ଶବ ଦାହର ନିଯମ ପ୍ରକଳିତ ହେଲାଣି । କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ ବାରିଂଟନ ନଗରଠାରୁ ଏକମାତ୍ରଙ୍କ ଅନୁର ଏକ ମାହାର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଶବ ପୋଡ଼ାଇବାର ଘଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଓ ଏମନ୍ତ କୌଣସି ହୋଇଥିବାକୁ ସବୁ ପୋଡ଼ାଇବାର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବାକସରେ ବନ କର ରାଟୀ ଧାରରେ ରଖିଦେବରେ ଓ ଯାହାର ଯାଦା ଲେଖିବାର କହା ଗାବା ସେ ଦୁରଗାର୍ଥ ଲେଖାଇ ଦେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଚିରକାଳରୁ ଶବ ଦାହ କର ଅସୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଦେଖି ଏ ମାନୁଷର ଜାପର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ା କର୍ମ ନାହିଁ ।

ଯୁରକନର ସକତ୍ତବ ସୟବ ଘୂଲୁବ ଝାନ
ଭୁବ କାହିଁମେରର ମହାସଙ୍କଳିତାରୁ ଥବି ମୁକ୍ତି-
ବାନ ଦାନ ପାଇଅଛନ୍ତି ଗାହାକର ମୌର୍ଯ୍ୟ-
ମାନେ ପାଇଥିବା ଜାଗିଶକୁ ମହାସଙ୍କା ତାହାକୁ
ଫେରନ ଦେବଥାନ୍ତି ଏଥରୁ ବାର୍ଷିକ ଅୟ
ଟ ୧୦୦୦୯ ଲା। ଏ ପ୍ରଦେଶର ତେଣୁ ବା-
ଜାମାନେ ଆଖଣା ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କ ଦାନ ସବୁ
କହିବ ଫେରନ ନେବେ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଦିବା
ରତ୍ନ ରହିଅଛନ୍ତି ।

୧୯୪୮

ଶ୍ରୀ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ପାଦମାଣି ପାଦମାଣି ପାଦମାଣି
ଏହି ଏହିପ୍ରକାଶ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯାଇ ଅଗ୍ରମୀ ଦୂଃଖର
ସହାଯ ପାଦ ଦ୍ୱାରା ସମୟର କଲେଚେତ୍ର ଉଚିତ ହିତାରେ
ଲମ୍ବନ ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଏ ମାନୁଷରେ କେବେ କେବେ କେବେ
ବାବ ମହା ବଜାର ପଦ୍ମିତ ମହିମାରେ ସେଠାରେ ରହିବ
ହୋଇ ଲମ୍ବନ କାହିଁବେ । ୩୫ । ୧୯

ମୁଦ୍ରଣାଳ୍ପିତ୍ତ

ବାରୁ ଶାହାପ ଦୋଷ	କାବି	ବିଲ୍ଲେସ୍ଟ ଟ ୧୯
" ବାଜାହାପ ଦଳକାର	କଟକ	ଟ ୨୯
" ରମ୍ଭାପ କୋଣ	"	ଟ ୨୯
ଶ୍ରୀ ଦଳା ଚନ୍ଦେ ହୃଦୟକାଳ	"	ଟ ୨୯
" ଦଳା ଦର୍ଶନ ଶାହାନାଲ	"	ଟ ୨୯
ବାରୁ ଦଳନ ପାହାଏଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ	"	ଟ ୨୯
" ଦଳକେତ ମିଳ	କଟକ	ଟ ୨୯
ଦଳରକର ଦଢି ବାରେଖର	ଅଭିନ୍ଦନ	ଟ ୨୯

ପ୍ରମାଣେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୬

୩୨୭ ଲ୍ପ

ତା ୨ ରାଶ ମାହେ କୁଳ ସଙ୍ଗ ୧୦୨୭ ମରିଦା । ମୁଁ ଜେଣ୍ଟଲ ଡି ୨୨ ନ ସଙ୍ଗ ୧୦୮୪ ସାଲ ଶକିବାର

ବାରୁ ଅଗୋରନାଥ ଚଣ୍ଡୋପାଆୟ ସେ କି
ଏତନବର୍ଦ୍ଦ କିଶ୍କବହୁଳୀଯରେ ଉଷାୟନ ଶାଖ-
ରେ ଜାକୁର ଅଧ୍ୟ ସାବନୀସ ଉପାଧ ଲାଭ କରି
ଅଛନ୍ତି, ସେ ଗୋମାଳରେ ଅସି ପଢ଼ିବ ଅଛନ୍ତି
ଉଦ୍‌ଘାୟନ ଶାଖ ପରିଷାରରେ ସେ ପରିମ ପଦବୀ
ଲାଭ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ବ୍ୟାକଙ୍କୁର ନାମକ ବାର୍ଷି
କ ଟ ୨୦୦ ପରିମାଣ ଶ୍ରୀକୃତି ବିର୍ତ୍ତ ପାଇଁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସର୍ବଧାନରଜଙ୍ଗ ନିଜାମ
ବଶୀୟ ସଜକୁମାରମନଙ୍କୁର ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଜାହାଙ୍କୁ ନିସ୍ତରିତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ସେ ଶୀଘ୍ର ସେହି
କର୍ମରେ ପ୍ରବତ୍ତ ହେବେ ।

ବାରୁ ନିଶିକାନ୍ତ ଚଟ୍ଟୋଗାଆୟ ନାମକ ପୂର୍ବ-
ଶଳବାସୀ ଏକସୁନା ପ୍ରଭୁଷ ଅଧୟନ କରିବା
ପାଇ ବିଜ୍ଞାନ ଯାଇଥାଇଲା । ସେ ଲିପଜଗ କିମ୍-
ଦିବ୍ୟାଳୟରେ ଅଧୟନ କରୁଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗକ
ଶ୍ରୀପାଦାଥାରୀ, ସେ ସେଇପିଠର୍ଷବର୍ଗର ବିଶ୍ଵ-
ବ୍ୟାଳୟରେ ଭାବବର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବ ସଂଦ୍ରପୂର
ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ, ବଙ୍ଗଲା ଓ ହିନ୍ଦୀଭାଷାର ଅଧ୍ୟ-
ପକ ନିସ୍ତର୍କୃତ ହୋଇଥାଇଲା । ଶ୍ରଦ୍ଧର ବେତନ
ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ ସେ ମାସକ ତିନିଶ ମାର୍କ ବେତ-
ନ ପାଇବେ । ବାରୁ ନିଶିକାନ୍ତ ଜର୍ମନଭାଷାରେ
କୌଣ୍ଡ ଧର୍ମ, ରମାପୂଣୀ, ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର କାଳ-
ଗଣଲା ଓ ହିନ୍ଦୁମହିଳାମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ
ଅଞ୍ଜଳି କାଳର ଅବସ୍ଥା ଭାବାକ ବିଷୟରେ
ଯେଉଁ ବକ୍ତ୍ବା କରୁଥିଲେ ଉତ୍ସାହି କହିଛି

ସେ, ଜର୍ମିନ ସମ୍ବଦପତ୍ରରେ ଭାକ୍ତର ଅତିଶୟୁ
ପ୍ରଶଂସା ଦୋଇଥିଲା । ସେଷପିଠର୍ହବର୍ଗକୁ ଯିବା
ଫୂଳରେ ବାରୁ ନିଶ୍ଚିକାନ୍ତ ଅ । ୫ ମାସ ପାରିବ
ନଗରରେ ଆଇଁ ଫଶାଧୀ ଭାଷା ଅଧ୍ୟେତନ କରି
ବେ । ରୁଦ୍ଧିଯୁ ଦେଶରେ ଛଳପୂଞ୍ଜୁ ଭାବରି-
ବର୍ଣ୍ଣିଯୁ ଭାଷା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଚର୍ଚା ଦୋଇ ଅସୁଅଛି ।
ତେବେ ବୋଥ ହୃଦୟ ଏହି ପ୍ରଥମରେ ତତ୍ତ୍ଵି-
ଜ୍ଞାନକାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଣେ ଭାବକବାଧୀ ନିଯମ ହେ-
ବାର ଶୁଣାଗଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବିଷେନ୍ଦ୍ରେ ଦୁର୍ଲିପ୍ତ ଭଣା ନ
ହୋଇ ବରଂ ପୁଷ୍ପାପେଣ୍ଠା ଅଧିକ ବୋଧ ଦେ-
ଇଥାଛି । କାରଣ ସଦ୍ୟର କ ଗୁରୁଳ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆହାୟାୟ ଶବ୍ଦ-ସହିର ଦର ଗତିମାସ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଅପେଣ୍ଠା ଅଧିକ ଦୂରି ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ପ୍ରତିରୁ ପରିମାଣରେ କଣିବାକୁ ମିଳିଥାଇ କିନ୍ତୁ
ଲୋକମାନଙ୍କର କଣିବାର ଶକ୍ତି ଦିନ । ଭଣା
ହେଉଥାଇ । ଅନେକ ଲୋକର ହାତରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧା ପୁଣି ଥିଲା ତାହା କିମେ ଶେଷ
ହୋଇ ଗଲାରୁ ଏବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ
ନ ଦେଖି ସାହାଯ୍ୟ କରିବରେ ମୁଲ ଲଗିବାକୁ
ଆସିଥାଇନ୍ତି । ଏହିପରି ମୁଲିଯାଙ୍କ ସଖୀ ଦୂରି
ଦେଇଥାଇ । ଦୂର୍ଧ୍ଵ ଦେବାରେ କୋଣାରି ଅବ-
ସ୍ତାର ବିଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ
ତେବେ ପାନ୍ୟ ଜଳକଣ୍ଠ ଯେଉଁଠାରେ ଅନୁ-
ବି ହେଉଥିଲା ତାହା ବିବାରଣ ହୋଇଥାଇ

ଓ গৃষ্ম করিবার স্থায়োগ মধ্য বিশেষ হো-
লথেছি । মানুক গবর্ণুমেঝে কুলিমানকু
আপণা, গ্রামকু পতোর দেবার প্রিৱ কৰ
এক, কুলি পরিবারৰ কর্তৃব্যকু কৰ-
টকা নগদ ও পুরুষ ও ধীমানকু খণ্ডে,
লুগা দেবাকু আজ্ঞা দেইথেছি যে যাহা
যেনি ষেমানে আপণা, গ্রামকু যাই গৃষ-
বস্ত কৰিবে ।

ଶୋଭାଥରତାରେ ଗତକର୍ଷ ସେଇଁ ଭମ୍ପା-
ପଞ୍ଚ ସନନ୍ଦ ଗୋଟାଏ ମେତରୁ ବାହାର ଏଠା
କଲେବୁଦ୍ଧ କତେବାକୁ ଅସିଥିଲୁ, ବାହୁ
ରଙ୍ଗଲଳ ବାନ୍ଦୁର୍ମ୍ବା ତେପୁଟୀକଲେବୁକୁର ଫା-
ହାକୁ ପାଠ କର ଉହିର ଦୂରତ୍ତ କଲିକଥାର
ଆସିଯୁଛିକଷେଷାଇଟୀ ନାମକ ସର୍ବକୁ ପଠାଇ-
ଥିଲେ । ଉହିରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ତଳୁ ତମାପ-
ଟୁରେ କଟକର ଅନୁଧାତ ଖଣ୍ଡିବ ପ୍ରାମ ଖାଲ
ହୋଇଥିଲୁ । ବାହାର ନାମ ସପାଇ । ଏବ୍ୟକ୍ତି
କେବଣ୍ଟାବଣର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ କି ସେ
ଶ୍ରୀମୁର ପଞ୍ଚଶାହୀରେ ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତ
ଦେଇ ତେଣାରେ ହନ୍ଦୁର୍ମର୍ମର ଅଥକାର ପୁନ-
ବାର ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟଳୁ
ସମସ୍ତେ ସାଧୀନଶକ୍ତା ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ ମହି
ପ୍ରସ୍ତ୍ରାବଦ ସନନ୍ଦରେ ସେ ଅପଣକୁ ମରଧ
ଦେଶର ଭାବଗୁପ୍ତକର ଅଧୀନ ବୋଲି ସ୍ଵିକାର
କରିଥିଲୁ । ଅଛଏବ ବୋଧ ହୁଅଇ କି ସେହି

ବ୍ୟକ୍ତି ଡେଶାରେ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ଅଧିକାର ନାଶ
କଲେ ସେ ମରି ଦେଶର ଜ୍ଞାନେ ହିନ୍ଦୁଶଳା
ଥିଲେ ଓ ଆପଣା ଅଧୀନ ସର୍ବକାରହୀନ ଏ
ପ୍ରଦେଶକୁ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମର
ମନ୍ଦରରେ ଥିବା ବିବରଣୀରେ ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କ
ସବନ ଦେଖି ଲେଖା ଯାଉଥିଲା । ଡେଶା
ଶଙ୍କାଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନଙ୍କ ଅଳ୍ପକ ଥିବାର ଶୁଣି
ଏଠାରେ ଅନେକେ ଅର୍ଥପଦ୍ଧତି ହେବେ ।

(ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଭବାର)

ସଭାପତିଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ବୁଲ୍ଲୟ ବିଷୟରେ ଏହି ଯେ ଶ୍ଵତ୍ସମାନେ ବି-
ଦ୍ୟାଳୟରୁ ବାହାରିଲା ମାତ୍ରକେ ଏକହାତରେ
ଦରଖାସ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ ପାଇରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ସର୍ଟିଫିକେଟ ଦେଇ କରେଗଲୁ ଯାଇ ଗୁରୁତ୍ବ
ସକାଶେ ହାକମମାନଙ୍କୁ ବିରାମ କରନ୍ତି ।
ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ଗର୍ଭିମେଷକ
ର ଆଧାରର ଓ କେବଳ ସେହି କାମନାରେ
ଶ୍ଵତ୍ସମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପ କରିବା ହଜମନୀମାତ୍ର
ଅଛି ଏବି ସର୍ବପତି ମହାଶୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପ-
ଦେଶ ଦେଲେ କି ସେମାନେ ଥାପଣା ପେ-
ତୁଳି ତୁମି ଚାଷ କରନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗଳ ଥାବାଦ
କରନ୍ତୁ ଥଥବା ଜମିଦାରୀ କୁହନ୍ତୁ । ସୁଲିର
ଶ୍ଵତ୍ସଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତ୍ବ ସେଗଣଙ୍କ ଅଛି ପ୍ରବଳ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ସମସ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ବକୁ
ରହିଁ ବସିଲେ କହାତି ଚଳିବ ନାହିଁ କାରଣ
ଏହି ଗୁରୁତ୍ବ କେଉଁଠାରୁ ଅଧିକ । ମାତ୍ର
ସେମନ୍ତ ଦଳିରେ ସର୍ବପତି ମହାଶୟ ବୁଝା
କଲେ ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲା ଯେମନ୍ତ ସେ
ଶ୍ଵତ୍ସମାନଙ୍କୁ ଏକାବେଳକେ ଗୁରୁତ୍ବରୁ ନୈଶଶ
ହେବାକୁ କହିଲେ । ଏଥରେ ଶ୍ଵତ୍ସମାନଙ୍କ
ଦୂର୍ବାଦ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଅନ୍ୟ କିଛି ଫଳ ନାହିଁ ।
ଶ୍ଵତ୍ସମାନେ ସେବେ ବିଦ୍ୟା ପତି ଗୁରୁତ୍ବ ଲୋ-
ଜନ୍ମି ତହିଁ ଧୀର ଏକା ସେମାନେ ଥୋଷ
ନୁହନ୍ତି କାରଣ ପିତା ମାରା ବନ୍ଦୁ ପ୍ରଭବାବୀ
ସମସ୍ତଙ୍କାରୁ ସେମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣି
ଆସୁନ୍ତିରୁ ଯେ ଲୋକାଧିକା ଭଲଭଲ ମିଳିଲେ
ଉଛ କେବଳର ଗୁରୁତ୍ବ ହେବ ଓ ତହିଁରେ
ସେମାନ ସଙ୍ଗୀ ହେବେ । ଏହି ଅଶ୍ଵାଗେ
ସେମାନେ ଦୟ ହୋଇ ନାନା କ୍ଲେଶ ଓ ଅସ୍ତ୍ର-
ବିଧାମନ ସହ୍ୟ କର ବିବାହତ ପରମତ୍ମାଙ୍କ
ଶିଶ୍ରାତ ଏକା ସେଧାନରେ ଅଷ୍ଟର ହେଲେ
ତେ ଯେତେବେଳେ ଦହିଁର ଧାରିବୋବିକି ପା-

ଭାବାକୁ ହୃଦୟ ଚିତ୍ତରେ ବାର୍ଷିକ ସଜ୍ଜାରେ ଉପ-
ସ୍ଥିତ ହେଲେ ତେବେବେଳେ ସଂଖୋଡ ପ୍ର-
ଦେଶୀୟ ଦାତମ ବି ଯାହାକୀଠାରୁ ଶିଶ୍ରାର
ଚରମ ଫଳ ପାଇବାକୁ ଅଶା କଷାଥ୍ରରୁ
ଯାହାକୀଠାରୁ ଶୁଣିଲେ ସେ ଶିଶ୍ରିତ ହେଲେ
ଶୁଣିଲୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ଗୁପ୍ତ କର ପେଟ ପାଇବାକୁ
ହେବ । ଏକଥା ଶୁଣିଲ ଉତ୍ତରରୁ ସେମାନଙ୍କର
ମନ ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ରକାର ଚିନ୍ତା ଓ ସଂଶୟ ଉଦ୍‌ଦିତ
ହୋଇଥିବ ତାହା ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହୋ-
ଇ ଘାରେ ବାସ୍ତବରେ ଉଛିରେ ହୁଏବ ଦକ୍ଷ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରି ଫଳ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଲୁ
ଆମେମାନେ ପରିଚୁ ସେବେ ଶିଶ୍ରିତମାନେ
ବୈବଳ ଶବ୍ଦବ୍ୟ କରିବେ ଯେବେ ଗୁବସା
କିଏ କରିବ ? ଶୁଣିଲୁ ସକାଣେ ବି ଶିଶ୍ରିତ
ଲୋକର ଲୋଡ଼ା ହୃଥିଲ ନାହିଁ ? ତାହା
ବି ମୂର୍ଖଲୋକେ କରନ୍ତି ? ଯବନଶ୍ରୀରୁ
ସେହି ସୁରିଷିତ ଲୋକମାନେ ସାରବମୁ ତୁ ପାଇ
ହୋଇ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଅନୁଯାଳୀ ସେମାନେ
କି ନିଜାର ସେଗ୍ୟ ଅଟିଲୁ । କେବଳ ସେହି-
ମାନେ ଅପଣା ଦେଖ ଶୁଣ ଏଦେଶରେ ଶୁଣିଲୁ
କର ଏଠା ଧନ ବୋହ ନେଇ ଯିବେ ଓ
ଆମେମାନେ ସହିଷ୍ଣିତ ହୋଇ ଲଜ୍ଜାଲଜ୍ଜାତିବା-
ବ୍ରାସ ଜାବକା ନିବାହ କରିବା ! ଆମେମାନେ
ନୟୁ ଜାଗ୍ରୁ ଏପ୍ରକାର ହୋଇବା ସମ୍ଭବତିବର
ଭାବ ନ ଥିଲ ବିନ୍ଦୁ ସେ ପୂର୍ବାପର ନ ବିଜ୍ଞାନ
ଗୋଟାଏ କଥା କହି ଦେବାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟମୁଖେ ଉତ୍ସୁ ଭାବର ସହାର
ହେଲୁ । ସମସ୍ତ ଶୁଣିଲକୁ ଗୁହ୍ନ ରହିଲେ ଶିଶ୍ରାର
ବିଶେଷ ଫଳ କହି ଦେବ ନାହିଁ ଅବଶ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଥିଂଶ ଶୁଣିଲୁ କରିବେ
ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ ସାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟୀ
ଅବଳମନ ଭାବାର ଛାତି ତାହା ହେଲେ
ଦେଶର ଉତ୍ତରକ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ
ଅର୍ଥଲବ ହେବ । ଏହା ନ କର ସେବେ-
ସମସ୍ତେ ଶୁଣିଲୁ ଲୋକବେ ତେବେ ଜବାନ୍ତି
ମେଘ ଏତେ ଶୁଣିଲୁ କାହିଁ ଅଣିବେ । ଗବାନ୍ତି
ମେଘ କେବଳ ଏକବ କରିପାରିଲୁ କି ସେତେ
ବେଳେ କଣେ କର୍ତ୍ତରିତ ଲୋଡ଼ା ହେବ
ଶିଶ୍ରିତ ବିଦ୍ରୋହ ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁ ଉପରୁ
ଜାଣିବେ ତାହାକୁ ଦସ୍ତକୁ କରିବେ । ଏପ୍ରକାର
ଶଶ କର କହିଥିଲେ ଶତମାନେ ଉପାହା
ହୋଇ ହହାନ୍ତି ଓ ସତରିତ ହେବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ

ତେଣ୍ଟା କରନ୍ତେ ଏବ କେହ ପାଦାଙ୍କ ବିଚ୍ଛାରେ ଅବନୁଷ୍ଠାନିକୀ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ସେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି ତହୁଁ ଧାରା ପାଦାଙ୍କ ଦୋଷ ଦେଇ ନ ପାରୁ କାରଣ ଅମେରିକାରେ ନୟତ ଜୀବିତର ଅଛୁଟ ସେ ସେ ବିରତ ହୋଇ ପାଦା କହିଅଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ମହାଶୟ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଦୟାକୁ, ଯେ ପାଦାଙ୍କରେ ଗୁରୁତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ପାଦାଙ୍କ ନିଷେଧବାଳ୍ୟ କହିବାକୁ କଷ୍ଟ ବୋଧ କରନ୍ତି, କଲାର କଲେବ୍ୟର ଓ କମି-ଶ୍ଵର ହୋଇ ଅନେକ ଉମେଦବାରଙ୍କୁ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟର ପାଦାଙ୍କ ଶୁଣି ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଯାହାକୁ ସେମନ୍ତ ଗୁରୁତର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସାଧାନ୍ୟରେ ଗୁରୁତର ସୁଖି ବୟବାକୁ ଦୂର କର ଦାହାନ୍ତି ତଥାର ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଦାଙ୍କ ଉମେଦବାରମାନେ ଦେଇ ରହିଅଛନ୍ତି ବଣେ ଶ୍ରୀର ହୋଇ ବସିବାକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଅପରାହ୍ନ କାଳରେ ସେତେ ଲୋକ ପାଦାଙ୍କ ସହି ସାମାଜିକ କରନ୍ତି ଯାନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ (ଦୂର ଏକଜଣର ବାଧ୍ୟବ୍ୟ ନୁହଇ) ଗୁରୁତର ଉମେଦବାର, କେହ ଅପଣା ସବାରେ ବା କେହ ଅପଣାର ଲୋକ ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଜୀବି ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉପଶେଷଦଶ୍ୱରୁ ଦିଲ କହ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସନାତ ସେହିମତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ସୁଖରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମତ ଦିଅନ୍ତି ଏବ ସନାତ ମନରେ ବିରତ ଦେଉଥାଏ । ଏହ ପ୍ରକାରେ ପାଦାଙ୍କର ବିଦ୍ୟା ଜନ୍ମିଅଛି ସେ ଏଠା ଲୋକେ ଗୁରୁତର ଜନ ଅର ଦିଲ ଲୋତନ୍ତି ନାହିଁ ଏବ ଏଥାଙ୍କ ସେ ବିରତ ହୋଇ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଜାତ୍ର ପ୍ରକାର ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ପାଲରା ସେହିମାନେ ଦ୍ୱାରାକେ ବୋଲି କୋଠିରେ ସାହେବଙ୍କ ସହି ସାମାଜିକ କରନ୍ତିକରେ କେବଳ ଶୁଭର କଥା କହିବେ ସେମାନଙ୍କ ବିରତ କିମ୍ବା ଦେବ ? ଶ୍ରୀର ତେବନୀଧି ସାହେବ ଗୋଟିଏ ମୁଦର ନିୟମ କରିଥିଲେ ସେ କୋଠିରୁ ସେ କେହ ପାଦାଙ୍କ ସହି ସାମାଜିକ ବୟବ ସେ ଗୁରୁତର ଅପଣା ସଜ୍ଜିବୀଯ ବିଚାର ମାମଳ କଥା କହିବ ନାହିଁ । ଗୁରୁତର କଥା କେହ କହିଲେ ପାଦାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର କୋଠିରୁ ତତ ଦେଉଥିଲେ ମୁହଁରାଣ ଉମେଦବାରମାନେ ପାଦାଙ୍କ ଦରତ୍ର କର ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଏ

ତାହାଙ୍କର ସବଦା ବାସନା ଥିଲ ସେ ସୁଶିଳିତ
 କଥକୁ ଗୁରୁ ଦେବେ । ତେବେ ସେ
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ ଥର ୧୦କି ଯାଉଥିଲେ ।
 ମାତ୍ର ଏଥୁ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କର ନିୟମଟି ସେ
 ପ୍ରଶଂସନୀୟ ନ ଥିଲ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ
 ନ ପାରେ ।

ପରଶେଷରେ ବିକ୍ରିବ୍ୟ ଏହି ସେ ସୁଲଭ
ଶ୍ଵତ୍ରମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଲୋତରୁ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ବିମୟ ସାହେବ ତାହାକୁ ଦୂଆ ନ କରି ତାହାଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ହଜିଏ ଦୁଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ଉଚ୍ଚ ଶ୍ଵତ୍ରମାନେ
ଅଧିକାଂଶରେ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଓ
ଅମଲ ଜାତି ଅର୍ଥାତ୍ କରଣ କାୟସ୍ତ୍ର ତ୍ରାଣିଶା
ଖଣ୍ଡାବଳ ଥିଲା । ଦେଶର ପ୍ରାଚୀନତାର ଖନ୍ଦ
ସାରେ ଏମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଛନ୍ଦ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିବାୟ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗତିପଦ
କରନ୍ତି ବାଣୀ ସଙ୍ଗ୍ୟା ଅଭିଯନ୍ତ ଥିଲା । ପାଣ୍ଠ ନାହିଁ
ବିଦ୍ୟୁକ୍ତ ସଙ୍ଗ୍ୟା ଅଭିଯନ୍ତ ଥିଲା । ପାଣ୍ଠ ନାହିଁ
ସେ ବାଣୀଙ୍କ କରିବେ ଓ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ
ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ କୃଷି ବା ଅନ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିବାୟ କରିବେ । ଆଇନ ଡାକ୍ତରୀ ଓ
ଇନ୍ହିନ୍ୟୁଗା ଶିକ୍ଷା କରିବାର ଉପାୟ ଏଠାରେ
ନାହିଁ ସେ ତହିଁରେ କିଛି କରି ପାରିବେ ।
ଗୁରୁତ୍ୱ ରିନ୍ ଏପର ଲୋକଙ୍କର ଗଛ ନାହିଁ
ଓ ତହିଁ ସକାଗେ ସେମାନେ ନାନାକଣ୍ଠ ପାଇ
ଦିଦ୍ୟା ଶିଖିଥିଲାନ୍ତି । ଏମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁଣିଶିଳ
ଲୋକ ଦେଖି ସରକାରୀ କରିରେ ନିସ୍ତରଣ
କରିବାର ନିୟମ କରନ୍ତୁ ଓ ସେ ନିୟମରୁ
ଏମନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ ପ୍ରତିପାଳନ କରନ୍ତୁ ସେ
ଲୋକେ ଦୁଇ ପାରିବେ କି ସେ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା
ଲୁହ କରିବ ଓ ସତରିତ ଦେବ ସେହି ଏକା
ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତର ପାଇବ ତାହା ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେତେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ
ରମେଦବାସ କରି ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣିଶିଳବ୍ୟକ୍ତିକ ସହିତ ତାହାଙ୍କର
କରେବ ଜନ୍ମାଉଥିଲା ସେମନେ ଆଉ ତାହାଙ୍କ
କରିଲୁ କରିବାରୁ ସମ୍ପଦ ଦେବେ ନାହିଁ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଜେପୁଟୀକଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଘୟା
ନାଳଙ୍ଗି କଷ୍ଟ କରିବା ମହିକୁମାରୁ ଛଟି ପାଇ
ଆପଣା ନିୟମିତ କର୍ମରେ ପୁନର୍ବାର ନିୟମିତ
ଦୋର ଅଛନ୍ତି । ହଲ୍‌ ହାକିମଙ୍କୁ ବାଜେ
କର୍ମରେ ରଖିବାର ଉଚିତ ନୁହଇ ।

ଓଡ଼ିଆ ନାଳର ସୁପରିଷେଣ୍ଟ୍ରେକ୍ସ ଓଡ଼ାଲି
ସାହେବ ସରକାର ଜମି କଣିକା କଲେକ୍ଟର
ଶମତା ପାଇ ଅଛିନ୍ତି ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାର ଅଣିଷ୍ଟୁଳ ଫିଲିପ ସାହେବ
ଡେଯୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ ଦେବାପାଇଁ ଦିନର
କୁଠା ପାଇଁ ଥାଇନି । ଆଗାମୀ ମାସରେ ଏ ପଶ୍ଚାତ୍
ଦେବ ।

ଏ ସ୍ପ୍ରାହରେ ଥରେ ବୃକ୍ଷି ଦେବାରୁ ଗର
ସ୍ପ୍ରାହତାରୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ କିଛି ଉଣା ଅଛି ରଥାଚ
ଲୋକଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଲେଶ ଦେଉଅଛି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଆନନ୍ଦର ସହିତ
ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ମୋକଦମାରେ ହାଲ-
କୋଟିରୁ କମିଳ ନେବାର ଆଜ୍ଞା ଅସିଥିଲୁଁ ।
ବଡ଼ ଚୌଧୁରୀଙ୍କର ଏକଷପ୍ତାବୁ ଗ୍ରେଗ ହୋଇ
ଯାଇଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ଚୌଧୁରୀ ହରେକୁଷଦାସ ଏ
ଆଜ୍ଞାନଦ୍ୟାରେ ଜାମିକରେ ଖଲୁଁ ହେବେ ।

ଆଗାମୀ ତା ୧୧ ଶିଖରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜକନ୍ଧାହେବ ଦୌର ମୋକଦମାର
ବିଶ୍ୱର ଅଭିମ କରିବେ ।

ଆଜିକାଲ ଏ ନଗରରେ କୁକୁର ମାରିବା-
ର ଧୂମ ଲାଗିଥିଲା ନଗରରେ ଏହାଙ୍କର
ଦୌଷିଣ୍ୟ ଭାଗ ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ ମାସରେ ସେହି ସମୟରେ ଏଠାରେ
କିନଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷାକାଳ ପ୍ରାୟ ଦୃଷ୍ଟି
ହେଲୁ ସେ ସମୟରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ରାଶ ଦୃଷ୍ଟି
ଓ ବନ୍ଦାସ ହୋଇ ଅନେକ ସରହାର ଭାଙ୍ଗି
ଯାଇଥିଲା ଓ କେବେକ ଜାହାଜ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟସ
ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବୁ ଉତ୍ତରେ ଏହି କା-
ଳରେ ପ୍ରକୃତ ଗୋପାନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏସମ-
ପ୍ରଦେଶ ଖଣ୍ଡରେ କେବଳ ଭାହାର ପ୍ରାଚୀନୀମା-
ନ୍ଦ୍ରିୟର ଦେଖିଲା । ଏ ଗୋପାନର ସମ୍ମର୍ମି
ବିବରଣ ଅବଧ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଆନ୍ତୁମାନ ହୁଅଇ ବାହାର ଦରିଘ୍ୟରେ ଭାବା
ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରବଳ ସ୍ଥଳ । ଏହା
ମୁଖରେ କେବେକୁ ଜାହାଜ ପଡ଼ି ମର ଯାଇ
ଥିବାର ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ଏ ଗୋପାନ ସମ-
ୟରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ସବ୍ସକାଇ ୧୧ ହବିଷ
ହୋଇଥିଲା ଓ ତହିଁର ଅଧିକାରୀ ଏକବିତାରେ
ପଢ଼ିଥିଲା ।

ଦାଖିଲଖାରଜ ଅଇନର ଥା ୪୮ ରାତ୍ନସ୍ଵା
ରେ ନୋଟିଷ ବା ଉଷ୍ଟାହାର କାଶର ମିଥବ
ବା କିନ୍ତୁ ରସ୍ତମ ନେବାର ଅଇନରେ ବି
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପିଆଦା ଓ ଅମଲ୍ କିନ୍ତୁ ରସ୍ତ

ନେଉଥିବାର ବୋର୍ଡରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାବନଦୀ
ଧାବେବକ୍ଷ ଜ୍ଞାତିଘାଗରେ ଅସିବାରୁ ସେ ଏକ
ସରକୁଳର ଜ୍ଞାନ କରିଅଛନ୍ତି, କି କଲେକ୍ଟର-
ମାନେ ଆରନରେ ଲୋକ୍ଷେ ଜ୍ଞାନ ଛାପାଦିର
କିଛି ରସମର ବିଧ ନ ଥିବାର ସବସାଧାରଣାଙ୍କ
ଦୂର୍ଭାଗ ଦେବେ ଓ ଯେପର ଆମଲ ଓ ପିଥଦା-
ମାନେ କିଛି ରସମ ଓ ରସବର ଦାଖଲଖାରକ
ପ୍ରାର୍ଥିକତାରୁ ନ ନିଅନ୍ତି ତହଁ ପରେ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବେ । ବୋର୍ଡକୁ ଏ ସରକୁଳରଟି
ଉତ୍ତମ ଅଟଇ କିନ୍ତୁ ସରକୁଳର ଜ୍ଞାନରେ
ଯଦି ରସବର କନ୍ତୁ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ କଣ ନ
ହୁଅନ୍ତା ?

ବୋର୍ଡ ଅଟ୍ଟିର ଏକ ସରକୁଣ୍ଡଲର ଜାଗା
କରିଥିଲେନ୍ତି କି ସେଉଁମାନେ ଦାଖଳ ଖାରଜର
ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି କଲେବୁଠିଗମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ଭାଲିବା ଜୁନମାସ ତାଏ ରଖିରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜରମାନା
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ ଶାଶ୍ଵତ ବାଜା
ଦରଖାସ୍ତ ଦେବା ସକାଶେ ଲୋକଙ୍କ ସତର୍କ
କରଇ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଏ ସର୍କୁଣ୍ଡଲର ମରମାସ
ଶେଷକୁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲ ଓ ଅବଧ ବିଜ୍ଞାପନ
ମୋଃସଳରେ ଜାଗା ହୋଇଥିଲି କି ନା
ସମେତ । ବୋର୍ଡ ଲୋକଙ୍କୁ ବଢ଼ି ସତର୍କ
କରଇ ଦେଲେ ।

ଯାନ୍ତୁର ସବତ୍ତିକଳନର ସିରପ୍ରାଦାର ଓ
ମୋହରରଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ବେଳମି ଦର-
ଖାୟମାନ ପଢ଼ିଥିଲ ତାହା ଉଦୟରେ ପ୍ରମାଣ
କ ହେଲୁ ମାତ୍ର ନେବେଳନ ଫଟଳୀଯୁକ୍ତ ଓ
ରସାନନ୍ଦରୂ ମୋହରମାନେ ସବତ୍ତିକଳ-
ନରେ ବହୁକାଳରୁ ଥାର ଅନ୍ୟାୟ ଆଖ ଚଲାଉ
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରୁ ନେତ୍ରାନନ୍ଦଙ୍କୁ
ଝୋରଦାରୁ ଓ ରସାନନ୍ଦଙ୍କୁ ଉଦୟରଖରୁ ବନ୍ଦିଳ
ହେବାର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ବୁରୁଷର ସୁନ୍ଦର ସମ୍ମର୍କରେ
କୋଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ସବାଦ ନ ଥିବାର ବେ-
ଳେକ ହେଉ ଛଳଲିଖିତ ତାର ସବାଦରୁ
ଜଣା ଯାଇଥାଇ । ଉଚ୍ଚ ସବାଦଟି କନ୍ଧୁରୀ-
ମୋପଳଠାରୁ ଗତ ମାସ ତା ୨୨ ଶରେ ଅସି-
ଥିଲା । ତାହା ଏହି ସେ “ଶ୍ରୀମାନଘ୍�ରୂରେ ଭାଷା
ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପୁଲ ଓ ରେଲ ସତ୍ତରମାନ ପାଇ-
ରେ ଜଣି ପାଇଥାଏ ।” ଏହି ବର୍ଣ୍ଣା ହେଲୁରୁ
ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିଲା ଏଣିକି ସୁନ୍ଦର
ଅଭିମୂଳି ହେଲାଣି ମାତ୍ର ଏଥି ପରେ ଅସିଥିବା

ବାରତାକ ସବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ତାନ୍ୟ-
ବନ୍ଦାଗରରେ ଅନେକ ରୂପୀଯୁ ସେନା ଏକ-
ଚିତ୍ତର ଦେଲେଣି କିନ୍ତୁ କିଛି ମାସ ମଞ୍ଚଗଯାଏ
ଦିଲ୍ଲି ନିଃଧା ପାରି ହେବାର ତେଣୁ କରିବେ
ନାହିଁ । ଏଣେ ଭୁରୁଷରେ ସୋପ୍ରା ନାମକ ଏକ
ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଜା ଭୁରୁଷର ରଜ୍ଯଗରୁ କେବେ-
ଜଣ ମହିଳା ବାହାର କରିଦେବା ସକାଶେ
କହିବା ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ବହିରେ ଶୀଘ୍ରର ନ
ହେବାରୁ ମେଲ କରି କଳାପ୍ରିନୋପଲ ନଗ-
ନାକୁ ଘେର ରହିଥିଲା । ଶୁଣୁ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତି
କରିବା ସମୟରେ ଏପରି ଆନ୍ଦୋଳନାକ ବଢ଼ି
ଦରବରର କଥା ଅଟଇ । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଏ
ଗୋଲମାଳ ଶୀଘ୍ର ନିବାରଣ ହେବ ।

ବିଲାର ଏକ ସଂବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖା-
ଅଛି କି ଜଣେ ରେଲବେର ମୋଟଥ ଶାସ-
ବେଶରେ ପୀତିର ହୋଇ ମରିଗଲା । ତାକୁର
ସାହେବ ଶବ୍ଦକୁ ଦେଖି ହଠାତ ମୃଦୁର ସାର୍ଟ-
ଫିକ୍ଟ ଦେଲେ । ସେଠା ନିୟମାନ୍ୟରେ
କାଠର ବାକସରେ ତାହାକୁ ଉଚିତକର
ରଖିଲେ । ଦୁଇଦିନ ଭୁରୁଷ ସେ ବାକୁରୁହିଠି
ଅସି ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶୋକରେ ବିବିଲ
ପରର ଲୋକମାନେ ଏବା ଦେଖି ତମିତିର
ଦେଲେ । ଜ୍ଞାଗଲା ସେ ତାହାର ମାତା ନିଦ୍ରା-
ଦେବାର କିଛି ଓସି ଖୁଆର ଥିବାରୁ ସେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରଦିନ ନିଦ୍ରାର ଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ମର
ନ ଥିଲା । ଆମୁ ଦେଶରେ ଏମନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଏହାକୁ ଜାଅନ୍ତା ପୋଡ଼ି ପକାଇଥାନ୍ତେ ।

ଏମହାବାଦରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶୁତ ଲଭିତର
ଏକ ଯାତା ହୁଅଇ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିଅଟ ବୋଲନ୍ତି
କି ଏବର୍ଷ ଯାତା ଗତିମାପ ତା ଓ ରଖିରେ
ହୋଇଥିଲା ଓ ସହସ୍ର ଅବାଳବୁଦ୍ଧବନିତା
ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଏକାତ୍ମର ହୋଇ ଥିଲେ
କାଗଜର ଶୁତ ଏବେ ତତ୍ତ୍ଵ ଥିଲା ସେ ଆକାଶ
ଦିଶାନ ଥିଲା ଓ କାହାର ଶୁତ ଦୋତିରେ
ଅପର ଶୁତର ଦୋତ କାଟଗଲାମାତ୍ରକେ
କୁଣ୍ଡଳ ପତି ଯାଇ ଥିଲା । ପୂର୍ବେ ଏ ନନ-
ଦିରିରେ ଶୁତ ଲଭାଇର ବଜାଧିମ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ୍ ଏକାବେଳକେ ରହିଛି ହୋଇଥିଲା ।

ପୋଷ୍ମମାନ୍ୟର ଜେନେରିଲ କୋଟ ପ୍ରେରଣ
ସମ୍ବନ୍ଦେ ଶୋଟ୍ ନିର୍ମାଣ ପରିଗ୍ରାହ କରିବା
ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା । ରେଜିମ୍ବୁଲ୍ କରିବାକୁ
ଟଙ୍କା ଅଳ୍ପ ହୁଏ ତାହା ନ କରି କୋଟ
ପ୍ରେରକ ପ୍ରାନ୍ୟ ପୋଷ୍ମମାନ୍ୟରୁ ନୋଟ ଦେଇ

ଶ୍ରୀଏ ରହିବ ନେବେ ଏବା ତାହା ତାହରେ
ପଠାଇ ଦେବେ । ତହିଁ ଭୁରୁଷେ ଯାହା ନିବ-
ଟକୁ ତାହା ପଠାଇବ ସେ ଅଧିକା ଦେଇର
ପୋଷ୍ମମାନ୍ୟର ନିବଟରୁ ସେହି ଜେନେଟ ନେବେ ।
ଏଥିରେ ଅଣାଏମାତ୍ର ଝର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ନୋଟ
ପୀତ ପୋଷ୍ମମାନ୍ୟରମାନେ ଦାୟୀ ଥିବେ ।
ଠିକ ଦୁଇଟି ବା ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥର ପର ହେବ । ଏପର
ଦେଲେ ଅନେକ ସୁରଥ ଦେବ ।

ସୁଲାର ପାଠେସ୍ତ୍ରକ ନିଶ୍ଚିଯ କରିବା
ସକାଶେ ସମଲାତାରେ ସେହି କମିଟି ବିବିଧି
ତହିଁରେ ଯୋଗ ଦେବା ପୀତ ମହାମାନ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ମର ଜେନେରଲସାହେବ ବମେଇରୁ ବ୍ୟୁ
ବିବନାଥ ମଧ୍ୟକର ବିବରରୁ ବ୍ୟୁତାହେବ
ନାଗ୍ୟଶା ଭାଇ ଏବା କରିବାରୁ ମାନ୍ୟର
କୃତଦାସ ପାଳକୁ ଅହାନ କରିଥିଲା ।

ଭୁରୁଷର ସୁଲାନାନ କାରୁଲାରୁ ଏକ ଦୂର
ପଠାଇ ଅଛିଲୁ ସେ ସେ ଆଗାମୀ ଜାହାଜରେ
ବମେଇରେ ପହଞ୍ଚିବେ । ସେ ସୁଲାନକର
ସ୍ଵରସ୍ତ୍ର ଲିଭିଟ ଶ୍ରୀଏ ପଢ଼ କାରୁଲାର ଅମେରିକ
ନିବଟକୁ ଅଣଥିଲା ଓ ତକୁ ପଥରେ ସୁଲା-
ନାନ ଅମେରିକ୍ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲା କରିଥିଲା
ମଧ୍ୟସିଯାରେ ରୂପୀଯା ବିବୁଦ୍ଧରେ ସେନ୍ୟ
ପଠାଇବାହାସ ଅମେରିକର ସାହ୍ୟର କରିବେ ।

ସମ୍ଭାବ ତୁମିକିମ୍ବ ହୋଇ ଅମେରିକାରେ
ଗୋଟିଏ ନଗର ଏକାବେଳକେ ବିନାନ୍ତ୍ର
ହୋଇଯାଇଥାରୁ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀପର ଭାବନାପିକା ଅତିରିକ୍ତ
ପ୍ରିୟମହାଶୟ !

ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରଦାୟି ପଢ଼ିବାରୁ ଅବରିତ
ହୋଇ ଲେଖିଥିଲୁ ସେ ଅପଣାକ ପଢ଼ିବା-
ରହିରେ ଏବନିମ୍ନ ଲିଭିଟ ପ୍ରସଙ୍ଗଦ୍ୱାରା
ସ୍ଥାନ ଦାନ କର ପାଠେସ୍ତ୍ରମୁଦ୍ବାୟିଲୁ ପ୍ରମୋଦ-
କନିତ କରିବାକୁ ଦେବେ ।

ବିଭାଗ ।

ବେଶ (Cape of good hope)
ଠାରୁ ଏକପ୍ରେର ମର୍ଗସ୍ତ୍ର ଦୂରଲାଭ ଅଗ୍ରପଥ
ଠାରୁ ମଳ୍ୟ ହେବା ଏକମାତ୍ର ଅଣିଲ । ଅଟ୍ରିକା
ମାରବେନାରତ୍ତବର୍ତ୍ତମାନ ଥିଲା ଏବା ଅଭିନିରମଳ
ଶକ୍ତିହୋଇ ଅଣାଇ କରି ହୋଇ ସେ ମହାରାତ୍ର
ରିପରେନାର ପ୍ରଦେଶ (Devil's Table)
ସ୍ଥଳରେ ମିଳି ସୁର ତର ସତ୍ୟାରେ ମୁଖ୍ୟ
କ୍ରମଦରବାନାକେ ଅଛନ୍ତି ।

ସୁନାରଇଟା ।

ବୃକ୍ଷ ତୁମ୍ଭିକୁ ଲାଲକା ବାପଟଲଗ୍ରାମରେ
ଏବା ରୂପ ବିଲ ବିଷ୍ଣୁମହାରେ
କେତେ ସୁନାର ଲାଲ ମିଳି ପର ଶାପୁତ୍ର କଲେକ୍ଟର-
ସାହେବ ସର୍କାରରେ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଥାଇ
ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣି ସେ ବିଷ୍ଣୁମହାର କରିବା
କରିବାରୁ ଗୋଟିକୁ ସାହ୍ୟରଦ୍ୱାରା କରିବା
ଦରରେ ନ ଗୋଟ ସୁନାରିକା ମିଳିବାରୁ ସେ
ଲାଲମାନକୁ ମଙ୍ଗଳବନର କରେଶରେ ରଖି
ଲେ ସର୍କାରକ ପର ହେବାରୁ ଦୟ ନ ଥାଇ
ସେ ଲାଲମାନେ ବିମୁକ୍ତ ହେବେ ହିନ୍ଦୁଷ୍ଵାନରେ
ଏପର ଧନମାନେ ଲୁଚ କର ପ୍ରାନ୍ତରୁ କୋର୍-
ଅତେ ସାହ୍ୟରଦ୍ୱାରା ଦେଖି ।

୧୦୧୫୧୨

ଅପଣାକ ସକାବରୁ ବିଧେୟ
ଶା ନାର୍ଯ୍ୟର ବଚନେନା ସମକ୍ଷ
ଦେଇ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ମାନ ମନ୍ତ୍ରିଷା

NOTICE.

The Cuttack College and Collegiate
School will re-open, after the mid-
summer vacation, on Wednesday the
13th proximo instead of, on Monday
the 4th.

Cuttack, } S. AGEB.
The 30th May 1877. } Principal.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମହାବକ କାନଦାସ ମହାମହୋପଧ୍ୟେ
ବିତା ଜେତାର୍ବିଦେବାପକାରଣୀ ଅଣ୍ଟିନାଦ
ସପ୍ରବିଷ୍ଟନନ୍ତର ପରିଷ୍ଵେତିକ । କଟପାଦ୍ୟାକୁ
ଭାବନାପଦ୍ୟାକୁ କର ମୁଦ୍ରାକାର କରିବାରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଅପିତ ଶ୍ଵାପାଦକନିତ
ସମୟ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ଏବା ମେଘାଦ ଲଗଞ୍ଜାପକ
ବିତରଣ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଓ ଶାପା ପଦ୍ୟ ଏହା ସମେତ
ସମ୍ମିଳିତ କରିବାରେ ମାନ୍ୟ କର ସାଥୀରଣ୍ଟା
ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲା ଅପର ସେ ବିଷ୍ଣୁରେ ଅନ୍ୟ
କେହି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି କରିବାର୍ଥ ହେବୁ ।
ଅନିମିତ୍ତବସ୍ତ୍ରରେଣେ ।

୧୦୧୫୧୨

ଶା ଦିନଶ୍ଵାମନିଷ
ବିନମାଲାଅନ୍ତର୍ମାନ
ବରପାଲ । ଯି । ସମ୍ବଲପୁର

ଏହା ଏହା ରତ୍ନପତିବା ସହବକ୍ତବ ଦିଲାବନାର କରିବ
ଦିଲାବନାର ସହମ୍ବନ୍ଦର ମୁହଁତ ପ୍ରମୁହ୍ୟରେ ହେବା

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୧

ତା ଏ ଦୁଇ ମାହେ ଲିଙ୍ଗ ସନ୍ଧି ୫୩୭ ମରିଥା । ମୁଁ କେବେଳି ଦି ୨୯ ନ ସନ୍ଧି ୫୩୪ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଶ୍ରୀ ଗୋଟିଏ

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଟେଏନ୍‌ପାର୍ଶ୍ଵାହେବ ଅଳ୍ପଦିନ କଲେକ୍ଟର
ଦୋର କେବେକ ହିତକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରିଥିଲେ । ଛହିଁମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମୋପସଲର ଗ୍ରାମୀନସ୍ଥାସ୍ଥବୁ ସ୍ଵଧର-
ଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଟଇ । ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଧାନ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ପଢ଼ି ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ତାହା ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ସେଥିରୁ
ପାଠକମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ ଓ
ପାହେବଙ୍କ ହିତୋଦେଶ ରୁହିଆଇବେ ।

ମହାଶୟ !

ପେରୁ ମାନେ ପଥକର ଦିଅଛି ସେମାନଙ୍କ ଉପକାର
କିମ୍ବେ ଶାମନିଧରେ ଗ୍ରାମଗ୍ରାମ ଓ ସବୁକ କରିବାରେ
ପଥକର କିମ୍ବା ଫର୍କ କରିବାରୁ ଲାହୁକ ହୋଇ ହୁମ୍କୁ ଲେ-
ଅଛୁଁ ସେ ବୁଝେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗ୍ରାମରେ ରୁଷ ଜମିଦାରୀ
ନାମରେ ଅଥବା ନକଟରେ ଯେପ୍ରକାର ଶୁଦ୍ଧ ଗ୍ରାମ ବ୍ୟା
ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଜାହିଁର ଏକ ଠାଳକା ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣକ ଏ
କିମ୍ବେବୁ ପଠାଇବ । ନୂହନ ବ୍ୟା ବିଦ୍ୟାର କରିବା
ଅପେକ୍ଷା ବର୍ଷିମାନ ପେରୁ ପ୍ରାମାନିକ ଅଛୁଁ ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାକ
ମରନ୍ତିକ କରିବାର କାହିଁ ଅଛେ ।

ଏ ପଦି ଗାଉବାର ଏକମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିଲେଖିବ
ଚନ୍ଦ୍ରମା ଉତ୍ତର ପଠାଇବ । କାରଣ, ଅଗରବନ୍ଧର
କହେଛ କମ୍ପେଟକ ନିକଟରେ ବରପେଶ ହେବା ପୂର୍ବ ସେ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଙ୍କ ଉଠନ୍ତି କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ସେ କଷ୍ଟୀ
ମାନ କବନ୍ତି କରିଯାଇ ପାରିବ ।

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାକ୍ରେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଳପୀର୍ଣ୍ଣ ତାକମାପୁଲ ଟେଙ୍କା

ବିଦ୍ୟାବର୍ତ୍ତମାନ ଶାସନ

ମୋପାଳଙ୍କୁ ମଠର ମହିନେ ନାମରେ
ମନ୍ଦିରମା ହୋଇଥିବାର ଆମ୍ବେମାନେ ଅନେକ
ଦିନ ଧୂପେ ଲେଖୁଥିଲୁଁ । ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର
ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରମାର ନିଷ୍ଠାଟି ହୁବୁମ ଶ୍ରାଵକୁ ଜଳ
ସାହେବ ଦେଲେ । ଏ ମନ୍ଦିରମା ଏ ଛଲରେ
ନୁହକ ପ୍ରକାରର ଅଟଇ ଏହାଦ୍ଵାରା ସଦା-
ବିଭିନ୍ନ ମଠମାନଙ୍କର ସୁଶାସନ ସଞ୍ଚୂର୍ଣ୍ଣିତୁପେ
ହେବାର ସମ୍ବାଦକା ଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ-
ରେ ଡେଣାରେ ଏହିଗ୍ରହି ସାଧାରଣଙ୍କ
ତାଣିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏଥିପାଇ ଆମ୍ବେମାନେ
ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ନିଷ୍ଠାଟି ପ୍ରବାଣ ବରିବାକୁ
ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ନିଷ୍ଠାଟିଟି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ
ହେବାରୁ ଶ୍ରାନ୍ତାଭାବ ହେଉରେ ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ଶାନ୍ତ
ହୋଇ କେବଳ ବିରାଗ ସାଧାରଣ ଏଠାରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ ।

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର ସନ୍ ୧୭୩ ମହିନାର ୧୦
ଆଜନ ଅନୁସାରେ ମଠର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ
ଥାର ମହନ୍ତିକୁ ମାତ୍ରାକୁ କରିବା ସକାଗେ ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ଅରଜରେ ୫ ୧୦୯ ଜାମ ମଳ୍ଲର
ଖୁଅ ଲାଗିଥିଲା । ମଠର ପକ୍ଷର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରୀ
ବା ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ କର ଠାକୁରଙ୍କ ସେବା ଓ
ସହାବର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚମିତରୁପେ ଚଲାଇ ଏକ
ଥିବାର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମ ମହନ୍ତିକ ଉପରେ ହୋଇ
ଥିଥିଲା । ମହନ୍ତିକ ପକ୍ଷରୁ ଦିଦ୍ୟୁତି ଆଜନ
ଦିନ ଓ ବାକୀ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଘଟିବ ଅପରି ହୋ-

ରୁଥିଲ । ପ୍ରଥମ ଆପଣି ଏହି ଯେ ଏପକାର
ନାଲଗ ୫ ୧୦୯ ଜ୍ଞା ମୂଳର ଶ୍ଵାଷରେ ହୋଇ
ନ ପାରେ ତେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆପଣି ଏହି ଯେ
ଗୋପାଳଙ୍କୁ ମଠ ସକାଗେ କମିଶୀ କିମ୍ବାକୁ
ହୋଇ କି ଥିବାରୁ ଜାହା ସନ୍ ୬୨୩୦ ମସିହାର
୨୦ ଅଚନ୍ଦ ଅଧୀକ ନୃତ୍ୟ । ଏ ପୂର୍ବ
ଆଇନ ଘାଁତ ଆପଣିକୁ ଜତ ସାହେବ ଅଗ୍ରା-
ହ୍ୟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଆପଣି ସଞ୍ଚିରରେ
ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ବୟସ ଏହି କେବଳ ମହି-
ନୀଳ ଦୁଷ୍ଟମ ହେଉ ଜାହାକୁ ବାହାର କରି
ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନାଲଗ ହୋଇଥାଏ ଉକ୍ତ
ସଦରେ ମୁଦେଇ କିମ୍ବାକୁ ହେବା କିମ୍ବା ସେ
ଷଷ୍ଠି ଲୁଗ କରିବା ସକାଗେ କାଳଗ କର
କାହିଁ । ସଞ୍ଚିତ ପାଇବାର ନାଲଗ ହୋଇଥିଲେ
ତହିଁର ମଳ୍ଲ୍ୟନ୍ତିଶାରେ କୋର୍ପିଶ ଲାଗିଥାନ୍ତା
କେବଳ ମାରୁଫତଦାର ଅନ୍ଧାୟ କାର୍ଯ୍ୟହେବୁ
ସାଥାରଣ ହଜ ଉଦେଶରେ ନାଲଗ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ୫ ୧୦ ଜ୍ଞା ମୂଳଧର
ଶ୍ଵାଷ ପ୍ରଚର ଅଟଇ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆପଣି ସଞ୍ଚି-
ର୍ଦ୍ଦରେ ଏହି ବିଶ୍ଵର ହୋଇଥାଏ କି ଉକ୍ତ ଆଇ-
ନର ୧୫ ଥାର ସାଥାରଣଗୁଡ଼େ ସମସ୍ତ ସଦା-
ବତ୍ର ମଠପ୍ରତି ଜ୍ଞାଇ । ଗୋପାଳଙ୍କୁ ମଠ
ସକାଗେ କମିଶୀ କିମ୍ବାକୁ ହେଉ ବା ନ ହେଉ
ଓ ପୂର୍ବେ ଏହା ଲୋକେଲ ଏକଶକ୍ତି ଅଧୀନରେ
ଥିଲା ବା କି ଥିଲ ଏହା ବାପ୍ରତିକରେ ସବାବତ୍ର-
ମଠ ଅଟଇ ମହିନ୍ତି ଆପଣାକୁ ମାରୁଫତଦାର
ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ ମଠ ଜାହାର କିମ୍ବା
କଞ୍ଚକୁ ବୋଲି କହୁ କହାହିଁ କିମ୍ବା ସେମର ପ୍ର-
ମାଣ ଦେଇ ନାହିଁ ଏପର ଏଥିପୁଣ୍ଡେ ଏମଠର
ଉତ୍ତରଧିକାରୀ କିମ୍ବାକୁ କରିବା କିଷ୍ଟପୁରେ ଲୋ-
କେଲ ଏକଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବସ୍ତୁକ୍ଷେପଣ ହୋଇଥିଲା
ଫଳତଃ ସଦାବତ୍ର ମଠ ଥିବାରୁ ଉକ୍ତ ଆଇନ
ଅନୁଶୀଳନେ ଏଥର ବିଶ୍ଵର ହେବାରେ କିମ୍ବା
ବାଧା କାହିଁ । ଏହିରୁଧେ ଆଇନ ଘାଁତ ଆପ-
ଣି ମାନ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ଜଳ ସାହେବ ଏକ-
ଗରିବାରୀ ପରିଚିତ ଉତ୍ତରଲୋକଙ୍କ ରୁହାନ୍ୟତିକ
ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦୃଷ୍ଟି କର ସ୍ଥିର
କଲେ ଯେ ମଠର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବହା ଅଛି
ମନ ଅଟଇ ପ୍ରଦ୍ବାୟ ସଦାବତ୍ର ଦିଅଯାଉ
କାହିଁ ଅଥବା ମଠର ଅୟ ପୂର୍ବେ ଯେଗର
ଥିଲ ଦେହପର ଅଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ
ଅଛେବ ଠଙ୍କା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ମହିନ୍ତି
ଦେବମସ୍ତ ଠଙ୍କା ଅନୁଶୀଳନ କରିଥାଏ ଅଥବା

ନିଜାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚର ସନ୍ତୋଷଜନକ
ହେବାକ ଦେଇ ପାଇ ନାହିଁ । ଏହିରୁଥେ
ମହନ୍ ମଠର ମାରଫତଦାର ସ୍ଵରୂପ କମାଳର
ଆପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟକରମରେ ଉଚ୍ଚତି ଓ ହେଲା କର
ଆସିଥିଲୁ ଓ ଏ ସକାଶେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମଠ
ମହନ୍ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନିହଳ ଅଭ୍ୟବ
ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ଘରରୁ ରହଇ କର ମୁଦେଇକୁ
ମନ୍ଦିରମାର ଖର୍ବ ଦିଆଇବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
ଅଛିଲା । ମଠର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏହିକି ଗଲିବ
ଉଚ୍ଚପକ୍ଷରେ ପୃଥିବୀ ହିଙ୍ଗମ ଦେବେ ବେଳି
କହିଥାଇଲା ।

ଓଡ଼ିଆର ଅନେକ ସହାବର୍ତ୍ତ ମଠର ମହାନେ
ଯେବୁଥେ ଅପକ୍ରମ କରୁଥାଇଲା
ତାହା କାହାରକୁ ଅବଦିତ ହାହୁଁ ମାତ୍ର ଏତେ
ଦିନରେ ଉଚ୍ଚର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟାଗାର ପାଧ୍ୟାଗର
ମଠର ହାତାହତରେ ପଞ୍ଚକ ରହୁଥିବା କୌଣସି
ବନ୍ଧୁ ଏଥର ମନ୍ଦିରରେ ମହନ୍ତକୁ ବାହାର
ବର୍ଷଦିବା ବାରଣ ନାଲିଗ କରଗାଇବ
ଯେତେବେଳେ ମଠ ହେଉ ୫୧୦ କା ମନ୍ଦିର
କୋର୍ଣ୍ଣିମ୍ ଶର୍ଟ ହେଲେ ଉଚ୍ଚର ହାଲର
ହୋଇପାରିବ । ସାଥୀରଣ ହାତାହାତ୍ମିମାନେ
ଅଜ୍ଞାଯାବରେ ୫୧୦ କା ମୁଣ୍ଡ ପାଇବେ
ତାହା ହେଲେ ଦୃଗନ୍ତମହନ୍ତର ଯଥାର୍ଥ ପାଧ୍ୟା
କ୍ଷଣମାନକେ ହୋଇପାରିବ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଭରମା ବରୁଁ ଯେ ସବୁ ଦିବାନ୍ତ ମଠ
ମହନ୍ତମାନେ ଏ ମନ୍ଦିରମା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ର
ଆଶା ଉପରେ ରହୁଥିବା ବରୁକର ବା
ଦୃଷ୍ଟିବାକୁ ପସ୍ତ କରିବେ । ଏଥର ଲୋକଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତିଲା ଏଣିକି କେତେ ସାଥୀରଣ ଧରିବା
ଆପଣାର ବୁଝନ୍ତିରୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା
ଗଲେ ଉତ୍ସାହ ମରପାଇବ ।

— — —

ଓଡ଼ିଆ ଗଢ଼କାଳ ମାହାର ।

(ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ଜାନ୍ମ ରାତ ମରଗ
ପଢ଼ିବା ଉତ୍ତାରୁ)

ଉତ୍କଳ ଶୁଣି ଉପାୟ ଏହି ଯେ ବଢ଼ିବନାମ
ଶରୀର ଉପରିବା ନାହିଁ ସ୍ଥାନରେ ହାତ ଚିପର-
ମାନ ଓ ଜ୍ଞାନପରିବାରର ବିବାହବା ଏବଂ ବଢ଼ିବନ
ସବାମେ ଘୃଥକ୍ ଗୋଟିଏ ମହିକୁମା ଖାପନ
ଦେଇବା ।

ଗଢ଼ିକାଳ ରଜାମାନେ ସୁତ୍ତିଷ୍ଠ ହେଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଯେବେଷ୍ଟ ସ୍ଥଳ ପାଇବାର
ପ୍ରତିଧାରା ଦୟା ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଉପରିଲିଙ୍ଗର
ଉଗମମାନ ମଧ୍ୟ ଅସୁଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଗଜା
ଯେବେ ସୁତ୍ତିଷ୍ଠ ହୋଇ ଆଗଣା ବଜ୍ରର
ମନ୍ଦିଳ ଲୋତକେ ତେବେ ସେ ପ୍ରଥମେ ବାଣି-
ତ୍ୟର ବିଷ୍ଟର କିନିତ ବଜବ ହାତ ଚଟ୍ଟ
ତାଳସର ଲୁତଧାର ବିଶାଇବେ ଓ ଗଢ଼ିକାଳ
ମନ୍ଦିଳ ସୁତ୍ତିଷ୍ଠ ମନ୍ଦିଳମା ବିଶାଇବାର ପ୍ରଥେ-
କୁନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଗଜାମାନେ ସମସ୍ତେ
ଏକାବେଳବେ ସୁତ୍ତିଷ୍ଠ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦିକ୍ଷାହେବାର
ଆଗା ବର୍ତ୍ତମାନ ନ ପାରେ ଅଥବା ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ସେ ବାଳ ଅନେକ ବିଳମ୍ବ ଅଛି ସୁତ୍ତିଷ୍ଠ
ହେବଳ ଶୁଭାଙ୍ଗ ପିଣ୍ଡ ଦେବାର ବିଶେଷ
କରି ବୁଝ ହୋଇ ରହିଲେ ଗଢ଼ିକାଳର ହୃଦ-
ବିଷ୍ଟା ଗାୟୁ ମେଘି ବ ନାହିଁ । ଏଥିପ୍ରାତିଗଜା-
କର ଉଦ୍‌ଦିତ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦିତ
ଉଗମ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ଭେବଳ ବାନିକ୍ୟ ଦ୍ୟୁତିରର ଉଗମ୍ୟ
କରି ଦେଲେ ପ୍ରତାମାନଙ୍କର ଗୀତ ମନ୍ଦିଳ
ଦେବାର ଆଗା ଅଛି ଅନ୍ୟ ହୌରୀପି ମନେ
ଜାହା ହୋଇ ନ ପାରେ । ବାନିକ୍ୟଦ୍ୟୁତାର
ଚାରୁପେ ହେବ ? ଗଢ଼ିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଲୁବରୁ କଣା-
ମାଏ ଯେ ହୃଦକ ହାତ ଢିପିର ଓ ତାଳସର
ବହିଲେ ଜାହା ହେବ ମାତ୍ର ଏକି ସମେତ୍
ନୁହି ସେ ଗେଟିଏ ପ୍ରଥାନ ଅଛି ପାଇସାର
ଯାଇଥେହୁକୁ ଜାହା ଏହି ଯେ ଘୁଲାବ ବିଶେଷ
କଷ୍ଟ । ହୃଦକ ଲୁତଧାର ଅସୁଅ ହେଲେ ବାଣି-
ତ୍ୟରସ୍ତ ଗମନାଗମନକୁ ଶୁଭାତ୍ମ ହେବ ମାତ୍ର
ଜୁବନ ଓ ଜୀବିତ ରକ୍ଷା କରିବାର ଉଗମ୍ୟ ନ
ହେଲେ ଲୋକେ ଗଢ଼ିକାଳ ବାନିକ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ
ଦେବାକୁ ନିର୍ଵିଷଦ୍ଧ ଜୀବ କରିବେ ନାହିଁ
ଅଛଏକ ଗମନାଗମନର ପୁଣ୍ୟାଗ କରି ଦେବ
ଯେନନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତିକଳ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ରକ୍ଷା ହଜାନେ
ଘୁଲାବର ବିଶେଷ କରି ଦେବା ଜଗନ୍ନାଥ
ପାଇସାର ଆହା ।

ଗମନାବମନର ସ୍ଵେଚ୍ଛାରେ ଶକ୍ତିରୀ
ଦେବେଶୁତ୍ତବ ସତକର ପ୍ରସ୍ତବ କରାକରି ।

ସେମେ ପଢ଼ିବ ସରକାରୀ ପଢ଼ିବ ଓ ଜଳମା-
ନିକ୍ଷେ ସରେ ଯୋଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଦ୍‌ବାର
ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ଉତ୍ସକାର ହେବ ଏବଂ ଏହି
ନିୟମରେ ଓ ସ୍ଥାନ ବିଶେଷର ବାଣିଜ୍ୟର
ପ୍ରମ୍ଭବନା ଦେଖି ଆହୁରି ଅନେକ ସଢ଼ିକ
ନ୍ତରଣଃ ଫିରାଇବାକୁ ହେବ । ସଢ଼ିକ ଫିଟିଲ
ଉତ୍ତରୁ ଉଚ୍ଛରେ କାରବାର ଗଲିଲେ ଚିତ୍ତର
କା ହାଟ ବାରବାକୁ କାହାରିକୁ କଞ୍ଚି କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ହେବ କାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟୋକ୍ତନ
ମନେ ଆପେଁ ବରିବିବ । ସମ୍ବଲପୁର ସତକ
ଏଥର ଉଦ୍ବାଧରଣ ଅଟରା ସେଥିରେ ଯେମନ୍ତ
ଗନ୍ଧାରମନ୍ତ ଅୟବ ହେଉଥାଏ ତେବେଳୁ ଚିତ୍ତ-
ମାନ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ । ତାକର ମନ୍ତ୍ର ଗତି-
ଜାଗର ହେତେକ ସ୍ଵଳ୍ପରେ ବସିଲାଣି ଓ
ବାଣିଜ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ଗୁର୍ବା ବା ପ୍ରକାମାନେ
ସେ ବିଷୟରେ ଆପେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ
ଆଥବା ଅଳ୍ପ ଆୟୁଗରେ ଜାହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇ
ପାଇବ । ସ୍ଵତରୂ ସତକ କର୍ମିଣ କୁଳା ବାକି
ସବୁ ସାମାଜିକ ବଥା । ମାତ୍ର ତ୍ରିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ମନ୍ତରେ ଯେ ଏକା ସତକ କର୍ମିଣପ୍ରାର୍ଥ ଗତ
ଜାଗର ସମସ୍ତ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ପାଇବ ଏହା
କଥ ଅର୍ଥର୍ଥର ବିଷୟ ଅଟରା କାରଣ ସେ
ସତର ପ୍ରସାଦ ସଙ୍ଗେଁ ରେଲବେର ପ୍ରସାଦ
ବକୁ କିନା କରିଥାଏନ୍ତି । ଅଛିକାଲି ବାଣିଜ୍ୟ
କିମ୍ବା ସର୍ବତାର ଉନ୍ନତ ସତକ ବାଟେ ହେବାର
ନୁହି ଥୁଅଂକ ନ ଗଲିଲେ ଜାହା ପୁରୁ
ହେଉ ନାହିଁ । ସତକ ଉପରେ ହେଉ ବା
ନାହା ନାଲ ଉପରେ ହେଉ କୌଣସି ବାଟେ
ଥାଂକଳ ଗଲିବ ତେବେ ଦେଶର ଉପକାର
କେ ବାଣିଜ୍ୟର ନାହା ଥାହିଁ ନୋହିଲେ ମୁଣ୍ଡରେ
ହେଉ କସିଥାଏ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ସବଧା-
ନାତ ଦେଇ କସିଥାଏ । ଏହା କରିବାର ବାକ୍ଷା ହେଲେ
ସ୍ଥନର ଉନ୍ନତ ସାଧନ କରିବାକୁ ବାକ୍ଷା ହେଲେ
ରେଲବାଟ ବା ନାଲ ସଙ୍ଗେ ସେ ଶ୍ଵାନକୁ
ଯୋଗ କରିବାର ପ୍ରସାଦ ହେଉଥାଏ । ପରି
କର୍ତ୍ତା ଗତଜାଗ ସକାଗେ ରେଲବାଟ କି ହାଲ
କର୍ମିଣ କରିବାର ପ୍ରସାଦ କର ନାହାନ୍ତି ଅଥବା
ଯେଉଁ ରେଲବାଟ (ସମ୍ବଲପୁରଠାରୁ କଟିବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସଜାଗେ ଏଠାର ଗୁର୍ବା ଜମିଦାର
କି ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୂରବର୍ଷ ଭଲେ
ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ବଜାଲକ୍ଷ ନିକଟରେ ଥାବେଦନ
କରିଥିଲେ ରହିର କରୁବରେ ମନ ପ୍ରକାଶ
କରିଥାଏନ୍ତି । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରସାଦିଗ
କରିଥାଏନ୍ତି ।

ରେଲବାଟ୍‌ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦିଯେଇଁ
ବାଟରେ ଲାଗୁ ଥାଏ ଅଶା କରନ୍ତି ପ୍ରଳମ ସୁବ୍ରାହ୍ମ
ସାଧି ଓ ଦୃଷ୍ଟାୟ ଗତଜାତର ବାଣିଜ୍ୟର ଗମ-
ନାଗମନ ମାତ୍ର ଯାଦିଙ୍କ ବଂଶ୍ୟା ପ୍ରଥମେ
ଅନ୍ୟକ ହେଲେହେଁ ଶୀଘ୍ର ସ୍ଵରକରି ଉଣା
ହୋଇ ଯିବ ଓ ଡେଣାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଗ୍ରବ
ପ୍ରତି ପ୍ରଥମେ ମନୋଯୋଗୀ ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟକ
ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ୱାର୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଗମନାଗମନର
ଅନ୍ୟକ ସୁକିଧା ହେଲେ ଯେ କାହିଁକି ଯାତ୍ରୀ
ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପଦିନରେ ଛଣା ପଞ୍ଚ ଯିବ ଅମ୍ଭେ-
ମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ ଓ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଧର୍ମର
ବିହୁ ହେତୁ ଦର୍ଶାଇ ନାହାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ
ତହିଁର ବିପରୀତ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖା
ଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଆଜେ ଯେମନ୍ତ ଗମନା
ଗମନର ସୁଯୋଗ ହେଉଥାଇ ସେ ଆଜେ
ପଥକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଫିନମଣିଃ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥାଇ ।
ଏପରି ରେଲବେ ବର୍ଷେ ଛନ୍ମାପରେ ବନ୍ଦର୍ଷି
ହେବ କାହିଁ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟର
ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେତେ ଦୂର ବାଟ
ପ୍ରକୁପିତ ତେଜେ ଅନ୍ୟକ ବାଣିଜ୍ୟର ସୁକିଧା
ହେଉଥିବ ଏହା ପାଦପଦ୍ମକ ବୋଲି ଯାଇ
ପାରେ । ଫଳତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗତଜାତ ପ୍ରକ୍ରିୟରେ
ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରାୟ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ
ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଯେତେବେଳେ ମହାଜନମାନେ
ନାନାକଷ୍ଟ ଓ ଆପଦ ସ୍ଥାନାର କର ଗତଜାତ
ସଙ୍ଗେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଅନ୍ୟକ ବାଣିଜ୍ୟ ବରୁଥାଇନ୍ତି
ସେ ସ୍ଥଳେ ସୁକିଧା ହେଲେ ଯେ ଅନ୍ୟକ ଦିନ
ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ଏହା କଦାଚ ସମ୍ଭବ
ନୁହୁଣ୍ଟ । ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଏମନ୍ତ କଷ୍ଟ ନାହାନ୍ତି ଯେ
ରେଲବାଟ ସକାଗେ ପ୍ରଚୁର ବାଣିଜ୍ୟ ଗତଜା-
ତରେ ମିଳିବ ନାହିଁ ସେ କେବଳ କହୁଥାଇନ୍ତି
କି ଆଗେ ଅନ୍ୟ ଉନ୍ନତିର ଉପାୟମାନ ଅବ-
ଲମ୍ବିତ କି ହେଲେ ବାଣିଜ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରାର ହେବ
ନାହିଁ । ଏଥରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କଷ୍ଟ ଯେ ଏକା
ରେଲବାଟ ହେଲେ ପ୍ରାୟ ଆର କିଛି ଉପାୟ
କରିବାକୁ ହେବ କାହିଁ ଓ ଦେଗର
ଅବସ୍ଥା ଅପେଁ ଭଲ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ
ହେବ । ମାତ୍ର ଅମୂଳଜକ୍ଷର ସନ୍ଦେହ
ହୁଅର ଯେ ଡେଣା ଓ ବଙ୍ଗଲାକୁ
ଯୋଗ କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ରେଲବାଟର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବର
ବରୁଷରେ ବିକ୍ଷି କହନ୍ତେ ନାହିଁ । ସେପ୍ରକାର
କଲ୍ପନା ନ ଥିଲେ ସେ କାହିଁପାଇଁ ବଙ୍ଗଲାସଙ୍ଗେ

ଓଡ଼ିଶାର ନାନାପ୍ରକାରରେ ଖବ୍ଦିତା ଓ ସମୋଗ ସ୍ଥବାର ଉଛୁଣ୍ଡ କର ବି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜାହା ଲେନ୍ଦରିଲେ ଝଣ୍ଟା କର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସାହସ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା କେବଳ ଅଗଣୀର ସାମାଜିକ ସରଚିଯୁ ଦେଇ-ଅଛନ୍ତି । ହୋତିଲେ ସେ ଅଛୁ ଚିନ୍ତା କଲେ ଜାଣି ପାରିଥାନ୍ତେ ଯେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ରେଲବାଟ ଆସିଲେ ତାହା ବିଶଳା ଅପେକ୍ଷା ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶରୁ ଅସିବାର ବିପ୍ରର ଅସ୍ଵର ସୁବିଧା ଓ ଲୁଗର ସମ୍ମାନା ଅଛି । ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧ କରୁଁ ବି ସ୍ଥାନ୍ୟ ହାତମଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦୟରେ ଗତି-ଯାତର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାରେ କେବଳ ତହିଁ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ କର ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଉପର ଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ କରିଥାଇନ୍ତି ଓ ଏମନ୍ତ ଶୁଳ୍କରେ ରେଲବାଟର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେନ୍ଦର କି ଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ସେ ଯାହା ହେଉ ସ୍ଥାନ୍ୟ ହାତମାନେ ବିପ୍ରକାର ଉଦ୍‌ଦୟମ କଲେ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ପଥଳ ହେବ ଏଥର ତାହା ଦେଖିବାର ଉଚିତ । ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଯଥାର୍ଥ ବିବେଚନା କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଗ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପରମର୍ଦ୍ଦାତ୍ମ୍କ ଉକ୍ତ ହତକର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନନ୍ତାନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାଧ୍ୟାକ୍ଷି ଓ ସେହି ହେବୁରେ ସେ ସମ୍ମ ପ୍ରସ୍ତାବଟି କରିଥାଇନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେଥିରୀର ପୃଥକ୍ ସହକୁମାର ପ୍ରୟୋଜନ ଜାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗତଜୀବିକାଗେ ଏକଜଣ ଅଣିଷ୍ଟାଣି ଅଛନ୍ତି ଆହୁ ଜଣେ ହେଲେ ସଦର ମୋଧୁବଳର କର୍ମ କିଳଶରୂପେ ଚଳିବ 'ଓ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମତେ ଗ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସବ୍ଦା ସର୍ବପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ତାହାଙ୍କଦ୍ଵାରା ହିତକାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କର ଗାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଥନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏ ଉପାଧ୍ୟାକ୍ଷି ସବ୍ବାପେକ୍ଷା ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ୍ୟ ଅଟଇ ଏହି ଯେବେ ଗତଜୀବର ସୁପରିଶ୍ୱେତ୍ରେ ସାହେବ ଏଥି ପକ୍ଷରେ ବିହୁତ ବିବେଚନା କର ଦୂରଜଣ ଯଥାର୍ଥ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏ କର୍ମରେ ଉଣ୍ଟା ତାହା ହେଲେ ଗତଜୀବର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅ-ନେକ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାରିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାଧୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୭

୧୯୫୮

ତଳିରମାସ ଗା * ରଖଇ ଏଠା ମିଛନିୟ-
ପଲ କମିଶନରମାନଙ୍କର ଅଧିବେଶନ ହୋଇ
ସୁଲ୍ଲ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଟେଲିଗା ସାହେବଙ୍କ
ସମୟରେ କମିଶନରମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିରଣର
ପ୍ରତିଷ୍ଠି ଯେତର ପାର୍ଥିଲୁଁ ଏଥର ସେପରି
ପାଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ
ଟାକ୍କର ନୂତନ ବଦୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଶେଷ
ନ ହେବାକୁ ତାହା ଆମାମୀ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପୁରିକର ରହିଲା । ପୂର୍ବବର୍ଷର ଟାକ୍କ ଏ ବର୍ଷ
ପ୍ରବଳ ରହିବ । ପାଠ ସନ୍ଧାନରେ ଗ୍ରାୟତି
କମିଶନର ସାହେବ ଯେ ଥାଙ୍କା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ପୁଣେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି
ସେ କଷ୍ଟଧୂରେ ତାଙ୍କର ଓ ମିଛନିୟପଲ କମି-
ଶନରମାନଙ୍କର କେତେ ଦୂର କମତା ଏହା
ନିର୍ମୟ କରଇବା କାରିଗର ଗବର୍ନ୍ମିମେଶରେ
ଆବେଦନ ହେବ ।

ଆମୁମାନଙ୍କର ନୂତନ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପାତ୍ର
କିନ୍ତନ ସାହେବ ଦାଖଳାରଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ବହଁର ମର୍ମ
ତଳଲେଖିବ ପ୍ରକାର ଅଟଇ ।

୯। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁ ସକାଶେ ପୃଥିବୀ ଦରଖାସ୍ତ ଅଇବା
ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ଅଛେ ।

୫। ଅବରକୁ ଲକ୍ଷମାନ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଏକବୀ ଆଟେ ତେ
ଦୁଇର ଦାଖଳାରଙ୍ଗ ଥା ଏହି ଘରସ୍ଥରେ ଏକଦରଶାପ୍ରତିବେ
ହୋଇ ଯାଇବେ ।

୩ । ଏକବୁଦ୍ଧ ଅଥବା ସ୍ଵଭାବ ରେଳଖାରକ) ସକାଳେ ସେଇଁ ଦିନଶାସ୍ତ୍ରମାନ ଦାଶଲ ହୋଇଥାଏ ଭାବୁନ୍ତିରେ ସବୁଦିନଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କଠାର ସୁଥର୍ଦ୍ର ଦିନଶାସ୍ତ୍ର ନିଆ ନ ହୋଇ ଏକ ଦିନଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେବେ ସବୁଦିନର ଥିବେ ଦେବେ ଖଣ୍ଡ ଅଂଥିରା କୋଟିପଦ ଟକଳ ସେମାନଙ୍କଠାର ହେବ ସେହି ଦିନଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜମାର ହେବାର ଦେବ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୋର୍ବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଆଦିବ ହୋଇଥାଏ) ।

୪ । କୋର୍ତ୍ତ ଗତ ମାର୍ଗ ମସରେ ଅବେଶ କରିଥାଇଲୁ କ
ଏହି ମହାଲ ବା ଜନୀ ପଣ୍ଡରେ ସବଳ ଘରଖାସ୍ତରୁ ଏବନ୍ତି
କରି ଦିଗନ୍ତ କରାଯିବି କିନ୍ତୁ ଏ ଥଙ୍କି ପ୍ରେସର ପଦ୍ମେ ସବଳ
ବୌଦ୍ଧବି ଅନ୍ତର ଦାଖଲଖାଇକ ହୋଇଥାଏ ଓ ତହିଁପରି
ବର୍ତ୍ତମାନ କାହାର ଅପରି କ ଥାଏ ତେବେ ସେ ମବଦମା
ପୁରୁଥାଗନ ହେବ ନାହିଁ ।

* । ଯେଉଳେ ଏବର କୌଣସି ମନ୍ଦମା ପୁନରୁଥାପନ
ହୋଇଥାଏ ହେଁଥିଲେ ସେ ତରକାରୀର ଖାଲ ଉପରୂପକୁ
ଧା ଶ ବାହ୍ୟାସୀ ଗାଁରୁ କାହିଁ ଦିଅସିବ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏନଗରକୁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପହଲବାନ
ପଞ୍ଚାବ ଓ ପଞ୍ଜିଆ ପ୍ରଦେଶରୁ ଅଧିକାରୀ ଓ
ଏନଗରର ଏକମାତ୍ର ଧନ୍ୟାଚିତ୍ୟ ମନ୍ଦ୍ସୂପକ୍ଷ ପ୍ରିୟ
ବାବୁ ଗୋଲକତନ୍ତ୍ର ବୋଷ ଦେମାଙ୍କଳ୍ପ ବିବା-
ଶର୍ତ୍ତ ଦେଇ ରଖିଥିଛନ୍ତି । ଏଥମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବା-
ପ୍ରେସା ବଳବାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆପଣାର ପହଲବାନ
ପଢ଼ଇ ଲାଗଇବେ ଓ ଆଉ କେଜେଜଣକୁ
ଦେଖିବୋଟ ପରିବ ଶିଥାଏ ଦିଲାଏ ।

ପରିଷ୍ଠାର ଲତାଙ୍ଗ କୁଟୁମ୍ବ କାନ୍ଦାଳୁ କରିବା ।
ଶତ ଶତବାର ଦୋବିଳାତାରେ ଜଣା ବାଲୁରେ
ଦୂରୀ ମାଲର ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । କୌତୁକ
ଦେଉବାଗ୍ରାଜ ଅନୁଧନ ଛିହିଛିଜାର ଲୋକ

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଜାକମାହିଳ ୩୯୫୯

ଯାଇଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତ ସମୟକୁ କୁଣ୍ଡି ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଧିଗ୍ନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ରହିଲ ମାତ୍ର ପରିଶେଷରେ ଦୂର ବଳୀଆ ସମାଜ ହେଲେ । ଆଉ ଦିନେ ଏହାଙ୍କୁ ଲଗାଇବାର ଭରତୀ ଦେଇ ବାବୁ କୁଣ୍ଡି ବନ୍ଦ ବଗ୍ରାନ୍ତରେ । ଯେଉଁ-ଠାରେ କୁଣ୍ଡି ଦେଉଥିଲା ଜାହା କୁଣ୍ଡି ଦେଖିବାର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ଲାନ ଥାଇ । ଲୋକମାନେ ପଥର ଯାହାତରେ ତଳୁ ଉଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଚାହିଁନ୍ତିନ୍ତି ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଓ ବାଲୁରେ ଯେଉଁ ମାନେ ବନ୍ଦିଥିଲେ ତାଙ୍କାଙ୍କର ମନ୍ଦ ଦେଖିବାର ଅସୁଧା ହେଲ ନାହିଁ । ସରଗଂ କେହି କିନ୍ତୁ ଗୋଲମାଳ ନ କର ସମସ୍ତେ ସ୍ତର ହୋଇ ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ କୁଣ୍ଡି ଦେଖିଲେ ଓ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ସକାଗେ ଯଦିଦ୍ୱି କି ପୁଲୀର ଉଗସ୍ତିର ଥିଲେ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କୁ ବିଶେଷ କଞ୍ଚ ପାଇବାକୁ ହେଲ ନାହିଁ । ବାବୁ ଏହାନିଟିକୁ କୁଣ୍ଡି ଦେଖାଇବାର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ଲାନ ବୋଲି ମନୋମାତ କରିବାରେ ଉତ୍ତମ କରିଥିଛନ୍ତି । ଏହି ଏହଠାରେ କୁଣ୍ଡି ହେବ କେବଳ ଜମା ବଢ଼ିଲାବେଳେ ଜାହା ହୋଇପାଇବ ଜାହିଁ । ଏହଠାରରେ କୁଣ୍ଡି ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ ଲୋକର ଅନୁମତି ଓ କେବଳ ଗୋଲକ ବାବୁଙ୍କ ଯୋଗେ ଜାହା ଚରିତାର୍ଥ ହେବାନ୍ତି କୋହାନ୍ତେ ଏଠାକୁ ପଢ଼ିବାକମାନେ କିମେଗରୁ ଆହନ୍ତେ ନାହିଁ ।

ତେଲିବୟୁଷରେ ଥାଂକଲୁ ଯେ ମନ୍ତ୍ରାର
ମୁଣ୍ଡିମାନେ ଏହି ମର୍ମରେ ଏବ ଦୋଷାପଦ
ବାହାର କର ପୃଥିବୀ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଭୁବନ୍ଧର ସାହାଯ୍ୟ କମିତି
ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରାକୁ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରି
ମାନେ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଦେଖାନଙ୍କୁ ଏ ଦୋଷାପଦ
ନାହାନ୍ତାରେ ପ୍ରଗର କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ
ହୋଇଅଛି । ଦୋଷାପଦର ଅରମ୍ଭରେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଅଛି କି ଯେ
ଯାହାର ସାହାନୁସାରେ ଏ ଦୋଷାପଦକୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଦେଶ ଜଗର ଓ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରଗର
କରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରଗର କରିବା-
ରେ ସାହାୟ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରାର
ହେବ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଲୁଗର ରଖିବେ
ତାହାଙ୍କର ଅଧ୍ୟୋଗତ ହେବ । ଦୂରଜା ଅଥବା
ଅନ୍ୟ ବୌଣ୍ୟ କାରଣରୁ କୌଣସି ମୁସଲମାନ
ସୁତ ସମୟରେ ଅପଣା ଧର୍ମବଳମ୍ବା ଭାଇମାନଙ୍କ
ସାହାୟ୍ୟରୁ ବିଶ୍ଵାସ କର ପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା
କଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ ଓ ଦୋଷାପଦ
ଶେଷରେ ଏମନ୍ତ ଅଶା କରିଯାଇଅଛି ଯେ
ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଠଗଲ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ୍—
ଜର ବୃତ୍ତଜ୍ଞା ନାହିଁ କରିବେ କାରଣ ବୁଦ୍ଧିଧ୍ୟା
ବିଚୁଦିରେ ଉଠଗର ଭାବରେ ବାଦିବାରୁକୁ
ଭର୍ଷା କରିବା ସକାଶେ ଭୁବନ୍ଧ ଗ୍ରଜ୍ୟ ପ୍ରଥାନ
ଦୂର ଭୁଲ ଅଠଇ । ଏ ଦୋଷାପଦକୁ ଠିକ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେଶ ପ୍ରକଳନ ଆଜ୍ଞାପଦିବା ପ୍ରାୟ
ଜଣାଯାଏ କାରଣ ତହିଁରେ ସେହୁପରି ଧର୍ମର
ବୃତ୍ତ ଦିଆଯାଇଅଛି ଓ ପ୍ରଗର କରିବାର ସେହି
ଧାରି ମଧ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ ହୋଇଅଛି । ଏଥରେ କି
ଫଳ ଫଳିବ ସମୟରେ ଜଣାପଦିବ । ସମ୍ପ୍ରଦୟ
ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟଭାବ ଏପରିବାର
ପରିଚୟ ପାଇ ଆମ୍ବମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ-
ଅଛି । କାହିଁ ଭୁବନ୍ଧ ଓ କାହିଁ ଭାବରେ ବାବର୍ତ୍ତବର୍ଷ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶ ମାତ୍ର ବରୁ ଶୁକର, ମୁସଲମା
ନମାନେ ଭୁବନ୍ଧର କେବଳ ଶୁଭ ମନାସୁଅଛନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ନଦୀର ଅର୍ଥ ଓ ପ୍ରାଣ ବିମର୍ଶ କରିବକୁ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରସୂତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ହନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଏପରିବାର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ କି ?

କୌଥୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱନାଥ ଦାସ ଓ ହରେକୁଳ
ଦାସଙ୍କ ମନ୍ଦିରମା କି ଯହିଁରେ ପୁରୁଷ କଲେ-
କୁଠର ଏମାନଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘବାର ଧର୍ତ୍ତ୍ତ ଦେଉଥିଲେ
ସାହି ଜଗବିଜ ସଙ୍ଗାରେ ହାତରୋର୍କୁ ପଠା-

ରାଗ ଚିନ୍ତା ଗ୍ରାସୁକୁ କଜ଼ବାହେବକ କିକୁଟରେ
ଆବେଦନ ହୋଇଥାବାରୁ ଗର ଶବଦାର
ମହେବ ପ୍ରଶ୍ନାଜିତ ରହିରେ ହରାନ ଦେଲେ ।
ଯାହେହଙ୍କ ଗ୍ରାସୁରେ ମନ୍ଦମା ଯାହା ଜଳବାକରୁ
ପଠାଇବାର ଉପସ୍ଥିତ ବାରଣ ନ ଥିବାରୁ ସେ
ଉକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବର ଗୋଧୂରୁ ହରେ-
କୁଣ୍ଡ ଦାସଙ୍କୁ ଜାମୀନରୁ ରହିତ କର ତାହାଙ୍କ
ବାରଦ୍ଵାର ଅବଶିଷ୍ଟ ବାଳ ଭୋଗ କରିବା
ସବାଗେ ଜେଳଗାନାକୁ ସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ
ଜଳବାହେବ ଏହି ମର୍ମରେ ଶୟ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି
ବି କେବଳ ବେଅଇନ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲେ
ଅଥବା ଦଶ ଅଜ୍ଞାନ ଅୟକ ବିମା ଛଣା
ହୋଇଥିଲେ ଯାନ ଜଳବାକରୁ ପଠାଇବାର
ବିଦ୍ୟ ଅଛି । ଆଜ୍ଞା ବେଅଇନ ହୋଇଥାଇନ୍ତି କି
ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରମାଣ ଥିବା ନ ଥିବା ଉପରେ
ଶର୍ଵର କରଇ । ସେ ବୋଲନ୍ତି କି ଏ ମନ୍ଦମ
ମାରେ ଅସାମଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବା ସବାଗେ ଅୟକ
ପ୍ରମାଣ ନ ଥିଲେହେ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ବୋଲ ସେ
ବହି ନ ପାଇନ୍ତି । ଅଗାଳ ବିଶୁର କରିବାର
ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମତା ଥିଲେ ସେ ଆଶଣା ଅର୍ପି-
ପ୍ରାୟ ଉକୁ ବିଷ୍ଟରେ ଶୁଣ କର ଲେଗନ୍ତେ ।
ମୁଦେଇମାନେ କହିଅଛନ୍ତି କି ଗୋଧୂରୁଙ୍କ
ଲୋକ ତାହାଙ୍କ କଲାଗ ବାବୁର ଜଳ୍ଯାଦି ସେତ
ନଷ୍ଟ କର ଉହିରେ ଧାନ ବୁଣିବାରୁ ଓ ସେ-
ମାନଙ୍କ ନିଷେଧ ନ ମାନିବାରୁ ସେମାନେ ଗୋ-
ଧୂରୁଙ୍କ ନିକୁଟରେ ଗୁହାର କଲେ । ଗୋଧୂରୁ
ମାନେ ଦୂହିଁ କହୁଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସେତୁରେ
ଧାନ ବୁଣାଯିବ ଓ ସେମାନେ ଏ ଅଭିନମତେ
ସେତେ ଖକଣା ଜମା କରିଥାଇନ୍ତି ତାହା ଦେଲେ
ଜମି ପାଇବେ କୋହିଲେ ଯାହାଠାରେ ଖକଣା
ଜମା କରିଥାଇନ୍ତି ସେ ତାହାଙ୍କ ଜମି ଦେବେ ।
ମୁଦେଇମାନଙ୍କ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବିଦ୍ୟାର କରିଥାନ୍ତେ
ବି ହାହିଁ ତାହା ବୋଲିବା ଜଳବାହେବିଜ୍ଞାନ
କ୍ଷମତା ନାହିଁ କାରଣ ଏ ମନ୍ଦମାର ଅଗାଳ
ଆଜନମତେ ସେ ବିଶୁର କର ନ ପାଇନ୍ତି
ସେଷୁଲେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷି କରାଯାଇ
କରିଥାଇନ୍ତି ଓ ତହିଁ ର ଜଣା ଅୟକ ପ୍ରମାଣ
ଅଛି ସେଷୁଲେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବେଅଇନ
ଥିବାର କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ସୁଜଗଂ ହେ
ଏ ମନ୍ଦମାକୁ ହାଇକୋର୍ଟରୁ ଯାନ ଜଳବାନ
ସବାହିଗ ପଠାଇ ନ ପାରନ୍ତି । ଆଉ ଗୋଧୂରେ ଅ
ପରିଧର ବଥା ଅଗ୍ରବିଧ ଘନା ହେଲା ତାରା
ବେହି ବ୍ୟକ୍ତି କାହିଁପାଇଲା ହୋଲ ସେ ବିଦ୍ୟ

ଭକ୍ତ ଅଗସ୍ତ୍ୟରେ ସାହ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଏମନ୍ତ
କୁହାୟାଇ କି ପାରେ ମାତ୍ର ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ
ଚୌଥୁଣ୍ଡକ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଶୁଦ୍ଧ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ
ଜାହାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଦୂରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସୁତ୍ତମୁଁ ଶୁଦ୍ଧରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ମୁହିବର କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଳ୍ୟ ହେଲା । ଅଗ୍ର
ଏବ ଚୌଥୁରୀମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅପରିଧ ଫଳକୁ
ଯାଇ ନ ଥିଲେହେଁ ଦୋଷ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ।
ଏହୁରୂପେ ଚୌଥୁରୀମାନେ କଜ ସାହେବଙ୍କ
ନିବନ୍ଧରେ କିମ୍ବଳ ହୋଇ ହାଇଦୋର୍ଯ୍ୟରେ
ଅଧୀଳ ବରିଥିଲାନ୍ତି । ଫଳ କି ହେବ ଅନ୍ତି
ଦିନରେ ଜଣା ପଞ୍ଚକ । ମନ୍ଦିରମା ବିଶ୍ୱାସୀନ-
ରେ ଥିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ପଞ୍ଚକ ଏଥିରେ
ମନ୍ତ୍ରମତି ପ୍ରକାଶ କରି କି ପାରୁ ।

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣରେ ପାଠକଙ୍କୁ
ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିମ୍ବ ପାହେବ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସ୍ତରୁ
ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଗୁଡ଼ କରିବାକୁ ଯାଇ ଥିବାରୁ
ଜାହାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷିବାକୁ ନଗରବାସିମାନେ ବି ପ୍ରକାର
ସମ୍ମାନ ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଜାହା ସ୍ତରୁ
କରିବା ସବାମେ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧତ ସତ୍ତା କିନ୍ତୁ
ମାତ୍ର ତା ୨ ରିଙ୍ଗରେ ଇଂରାଜିଙ୍କୁ ମୃଦୁରେ
ହୋଇ ଥିଲା ଓ କାରୁ କରିଦାଗଜାଥ ଶତ୍ରୁ ମହା-
ପତର ଅଥବା କ୍ରିହଣ କରିଥିଲେ । ଜିଶାକର-
ଗର ସବୁ ଇନିଷ୍ଟେକ୍ଚର ବାବୁ ଛୋଲନାଥ ପାର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପାଠ କରିଥିଲେ
ତହିଁରେ ପାହେବ ପ୍ରସଂଗିତଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରି-
ବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ଓ ଜାହାଙ୍କୁ ଘଣାବଳୀ
ବର୍ତ୍ତନୀ ଉତ୍ତାରୁ ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦିନିତି ଯାହା
ବରକରୁ ହେବ ଜାହାଙ୍କରୀ ଜାହାଙ୍କ ଜୀବନ
ଚିରହୃଦୟ ସବାମେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସୁଖବାଗାର ହାଥନ କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ । ସବୁରେ କି ପ୍ରିଯିତିଲେ ଦିନ-
ରେ ଜାହା ଲେଖା ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ମଧ୍ୟ କୌତୁଳ୍ୟକାନ୍ତ ପାଠକଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଷ କର
ପାଇଲୁ ଜାହାଙ୍କ କେବଳ ଏହିକି ଲେଖା ଅଛି
ଯେ ସେଥିର ଉପାୟମାନ ହିର କରିବା ଓ
ରେବା ଝାଂଗିକ ଲାଜ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ସବାମେ ଗୋଟିଏ ସବୁକମେଟି କିମ୍ବା ହୋଇ
ଅଛି । ପାଠକମାନେ ପରିପାରକୁ ଯେ ଏଥୁ-
ପୂରେ ଅନ୍ତରେ କମ୍ପିକୁ ଅନ୍ତରେକଥର ବାଲେ-
ମୁଦ୍ରକୁ ଯାଇ ଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ସଜାମେ ଏପରି
ଦିନ ଅମ୍ବେକନ ହୋଇ ନ ହୁଲ ଅଛି ଏହି-

ଅଶ୍ରୁ କାହିଁ କି ? ଦେଲାନାଥବାବୁ ଏପର ପ୍ରତି
ହେବ ବୋଲି ସୂଚନା କର ଉହିର ଉତ୍ତର
ଏହିପର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯଥା;—“ମେ ହେଉ
ଅମ୍ବେମାନେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ
ସହିତ ପ୍ରବଳ କରିବୁ ସେ ସାତ ଜାତି ନ ଥିଲୁ ।
ଯ ବଳେ ମାର ଭାଲୁ କର ହୁଅଇ ନାହିଁ ।
ଭାଲୁ ମନର କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକୁ ପ୍ରତି ଆମ୍ବେମାନ-
ଙ୍କର ସ୍ଵଭାବ ମନରେ ରହି ଉଦୟ ହୁଏ ତାହାଙ୍କୁ
ସମ୍ମାନ ଦେବାପୀର ଅମ୍ବେମାନେ ଅଗ୍ରପର
ହେଉଁ ” ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ କାରଣଟି
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ସଜଇ ବୋଥ ହେଉଥାଇ ଦ୍ୱାରା ପୃଷ୍ଠା
କାରଣଟି ଯେବେ ସତ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ
ଆୟୁକ୍ତ ବିମୟାହେବୁ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହାରେ
କଟିଶୁର ହୋଇ ବାଲେଶୁରକୁ ଯାଇ ଥିଲେ
ସେ ସମୟରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ
ଥିଲେ ଓ ବିମୟାହେବ ମଞ୍ଚ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥର
ଏକଟି ହୋଇ ଯାଇ ଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କର
ଯଥାକାର ସମ୍ମାନ ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର
ପେପର କିଛି ଅଧ୍ୟୋଜନ ସେ ସମୟରେ ହୋଇ
ନ ଥିଲା ଏଥିରୁ ଅବଶ୍ୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରୂପେ
ଭର୍ତ୍ତା ବାହାରୁ ଅଛି ଯେ ସେ ସମୟରେ
ବାଲେଶୁରବାହିଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ଥର ଭାଲୁ ନ
ଥିଲା ମାତ୍ର ଏକଥା ବଡ଼ ଅବଶ୍ୟକ ଅଟଇ ।
କାରଣ ଗ୍ରାୟୁକ୍ତ ବିମୟାହେବ ଯେତେବେଳେ
ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ
ଉପକାର ସାଧନ କରିଥିଲେ ଓ ମେଥର ପୁର-
ଖାର ସୁରୂପ ଉଚିକର୍ମ ଲାଭ ସେମାନଙ୍କୁ ଚର-
ିଟିଲେ ଯେବେ ତେଜିକେଳେ ତାହାଙ୍କର ଭାଲୁ
ଉଦୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭାଲୁ କାହିଁ ଥିବି ? ମୁଣ୍ଡ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଭାଲୁ ବିବାହ ଥିଲା
କେବଳ ସମ୍ମାନ କରିବାର ଘାର ସେ ସମୟରେ
ଶିଶ୍ବ କର ନ ଥିବାରୁ ତାହା ଦେଖାଇ ପାର ନ
ଥିଲେ । ମାନ୍ୟବର ପରିବର୍ତ୍ତ ଚେଷ୍ଟନ୍
ଲେପ୍ଟିଜେଗ୍ରୁ ଗବର୍ନ୍ରୀର ସନ ୧୯୭୫ ମସିହାରେ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଏଠାଲୋକେ
ଶାଶନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବାର ଘାର ଶିଖିଲେ
ତହିଁ ପୁଣେ ମାନ୍ୟବର ହାଲାତେ ଓ ବଡ଼ଙ୍କ-
ସାହେବମାନେ ଅହିଥିଲେ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର
ସମ୍ମାନ ନିମିତ୍ତ ସରବାଧାରଣ କୌଣସି ଉପାଦ
କରି ନ ଥିଲେ । ସନ ୧୯୭୫ମାରେ କେବଳ
ଲେପ୍ଟିଜେଗ୍ରୁ ଗବର୍ନ୍ରୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବାର
ଶିଶ୍ବାଲାଭ ହୋଇ ଥିଲା । କମିଶର

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଶାଶ ବିପ୍ରାର ହୋଇ ଥାବି
ଏଣିବ ବୋଧ ହୁଅଇ କଲେକ୍ଟର ଓ ସବୁଙ୍ଗ-
ଦିଜନ ତେସ୍ଟିଙ୍କଲେକ୍ଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଶବ୍ଦ
ମୂଳ ଆସିବ । ଏତେଷାହାଏ ରିଲ ନୁହିଲ
ଭକ୍ତି ଯେବେ ମନର କାର୍ଯ୍ୟ ତେବେ ତାହାକୁ
ମନରେ ରଖିବାର ଉଚିତ ଭଣ୍ଡବେଶବ ସୁନ୍ଦା
ଗୁଡ଼ାଏ ଛଳକରିବା ଦେହରେ ଶିଥକର ଭକ୍ତି
ଦେଖାଇ ଥାଏ ଯାହା ହେଉ ଜ୍ଞାନାଥ ବାବୁ
ଗୋଟିଏ ସାର ପ୍ରସାବ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେବେ
ତାହାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପୁସ୍ତକାଳଧୂର ସ୍ଥାପନ ହୋଇ
ପାରେ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ବାଲେଧୂରବିଜ୍ଞର
ଗ୍ରାସକୁ କିମ୍ବବାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଠଳ ରକ୍ତ
ପ୍ରକାଗ ପାଇବ ଓ ଉଦ୍‌ଧୂର ଗ୍ରାସକୁ କିମ୍ବ-
ବାହେବଙ୍କ କାନ୍ଦ ଯେମନ୍ତ ଘର୍ମକାଳ ଚରସ୍ତୁର-
ଣୀୟ ହେବ ତେମନ୍ତ ବାଲେଧୂରବାସିଙ୍କର
ପ୍ରକୃତ ଉପକାର ହେବ ଓ ଅପର ସ୍ଥାନର
ଲୋକମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଭକ୍ତିର ପ୍ରଶଂସା
କର ଆଜିନିର ହେଉଥିବେ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ସାଜପୁରର ସମାଦିଦାତା
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଯଥା;—

ଅଜ୍ଞକୁ ପ୍ରାୟ ଛମାସ ହେବ ତିଥାଣିଆ
ପ୍ରଗନା ଗୁହାଳୀ ମୌଳାର ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ ଓ
ରଯୁବର ଦାସ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗଙ୍ଗା
ଦାସ ନାମକ ଏକ ବୈଷ୍ଣବକୁ ଆମନ୍ତଣ ତୁଳ-
ନାରେ ଆହାଶ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ସଙ୍ଗେ ବିଷ ମିଶ୍ରିତ
କରି ଖାଇବାକୁ ଦେବାରେ ବୈଷ୍ଣବ ମଜକୁର
ବିଷ ଖାଇ ପ୍ରାଣ ଡ୍ୟାଗ କଲା । ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ
ଓ ରଯୁବର ଦାସ ଆସମିମାନେ ଗ୍ରା ବାବୁ
ହରେକୁ ଦାସ ଜମିଦାରଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ନାଏବ
ଦିମ୍ବାଧର ଦାସଙ୍କ ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ବଶିତୁଛ କରି
ଉପୟୁତ୍କୁ ଅପରାଧ ଶୋଧନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ତୁଳୁ ଅପରାଧ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଏକ ବେନାମୀ ଦରଖାସ୍ତ
ଦାସ ତଦାରକ୍ଷ ହୋଇ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ
ଆସମିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ବିଷ ଖୁଆଇଥିବା
ସ୍ଥିକାର କରିଥିଲା । ଆସମିମାନେ ହାଜରିରେ
ଅଛନ୍ତି ମକଦମା ବିଶ୍ୱାସିନରେ ଥିଲା । ବିମା-
ଧର ଦାସ ନାଏବ ରହିବାକୁ ନେଇ ଉପୟୁତ୍କୁ
ମକଦମା ଛପାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଏ ସବୁତିବିଜନ
ଡେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସରଜମିନରେ କିଛିକାଳ
ରହି ତଦନ୍ତ କରି ପ୍ରମାଣ ପାଇବାରୁ ନାଏବକୁ
ହାଜରିରେ ରଖିଥିଲା । ଶାୟତ ବାବୁ ହରେ-
କୃତ ଦାସ ମଧ୍ୟ ନାଏବର ଆଚରଣ ମନ ଥିବା

ଜାଣି ପାଇ ତାକୁ ନାଏବ କର୍ମଚାରୀ ବରଖାସ୍ତ
କରିଥାଇନ୍ତି । ଏ ନାଏବ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ତି ଆଇ
ବାହୁ ହରେକୁଷ ଦାସଙ୍କ ଜମିଦାସର ସମ୍ପ୍ର
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଲୋଗ ଦେଇ ଥିବାରୁ
ତାହାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରବସ୍ତାରେ ସେମାନେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମକଦମା ତଦନ୍ତ ଶେଷ
ଦେଲେବୁ ସେ ନିଷ୍ଠି ହୁକୁମ ହେବ ଜଣାଇବି
ଶ୍ରୀକୃତ ଅରୁଳଚନ୍ଦ୍ର ରାତ୍ରିର୍ଯ୍ୟା ରୂପବାହୁର
ଡେଶ୍ଟମାଜିଷ୍ଟ ଏ ସବ୍ଦତିବିଜନରେ ପଦା-
ର୍ପଣ କଲା ତାରିଖରୁ ଏହିପରି ବୈଜେକ ଦୁଷ୍ଟ-
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦମନ କର ଥିବାରୁ ସମ୍ପ୍ର ଲୋକ-
ମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟକାବ କରୁଥାଇନ୍ତି । କି ।
ଦର୍ପଣ । ମୌ । ଚନ୍ଦ୍ରପୂରରେ ଏକ ଚଣାର
ବୟସ୍ତପ୍ରାୟ କନ୍ୟାର ସହି ଏକ ପାଣ ପାପ
ପ୍ରଣୟ କରି ତାକୁ ପିତା ଗୁହରୁ ବିହଞ୍ଚୁଳ କର
ନେଇ ଅଛୁ ଓ ସେହି ଦର୍ପଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲୁ
ଏକ ଗ୍ରାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦଶବର୍ଷର ଶୋଷିଏ
ବାଲକା ସହି ବଲାହାର ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ
ବାଲକା ନାଲିଶ ମତେ ପୁଲିସ ସଦରନ୍ଦିଶ୍ଵର
ଆସିଲୁ ଗିରପ୍ରାର କର ଗଲାଶ କରିଥାଇନ୍ତି
ସୁକିନାଶକା ତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଏକ ରୟ-
ଭର ସପରିବାର ସହି ବେଜାଏ କାଏବ ଭରି
ତାଙ୍କମାନଙ୍କୁ ଲୁହା ଦାଗ ଦେଇଥିବା ନାଲିଶ
ହେବାରୁ ପୁଲିସହାସ ତଦନ୍ତ ହେବାରୁ ହୁକୁମ
ହୋଇଥାଇ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏବର୍ଷ ରଜସଂକ୍ଷାନ୍ତିମ ଜଣାପଦିଲୁ ନାହିଁ ।
କାହିଁ ବର୍ଷାକାଳ ପରି ବୃକ୍ଷି ହୁଅନ୍ତା ନା ବର୍ଷା
ସଙ୍ଗେ ଆଦୋ ଦେଖା ନାହିଁ ଠିକ୍ ଖରଦିନ
ପରି ପ୍ରଶର ଖର ହୁ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରାସ୍ ଅନୁଭୂତ
ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହୁ
ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରୀମୁକୁ କଜ ସାହେବ ସରସର ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତ୍ର ସ୍ଵରୂପ ସାବଳ ହିରାସାର ବାବୁ ଧାନ୍ଦକଙ୍କ
ଦେକୁ ମାଲେଜର ନିଯମୁ ବରିଅଛନ୍ତି । ଏ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ସଦେହ ନାହିଁ
କାରଣ ଏପରି ଲୋକ ଅସ୍ଵକ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ ।
ତେବେ ଧାନ୍ଦକ ବାବୁ ପାତାବଶରଃ ଅବସ୍ଥ
ପବଳ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶିଶୁ ଅଗ୍ରେଗ୍ୟ
ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଉଥାଏ ।

ବାବୁ ଅନ୍ତଦାପ୍ରଶାନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଖିବା
କଲେକ୍ଟର ଗଜୁ ମଜଳବାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାକୁ

ଗଲେ ସେଠା ସବୁଦ୍ଧିବଳନର ଭାବ ଏକମାୟ
ଭଜିବା ସକାଗେ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭୟନ୍ତ ଆଜନ୍ତି ହୋଇ
ଗଜେଟରେ ସାଠ କଲୁଁ ସେ ଏ ନଗରବାସୀ
ବାବୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଦାସ ଅନବେଶ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ପବରେ ନିୟକ୍ତ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ମହାଶୟାମ
ଅନେବକିନ୍ତରୁ ଏବଦରେ ନିୟକ୍ତ ହୋଇଥା-
ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହାତିଙ୍କ ଅମନୋଯୋଗରୁ ଜାହା
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଠବନ୍ଧୁ ମାହେବ
ଏହାକୁ ନିୟକ୍ତ କବଳ ଗେଟିଏ ମହିତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବରାଚାରି । ଏହାକୁ ମିଶନିପିଲ ବର୍ମେସ୍ଟର
କଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ଆହୁର ଆଜନ୍ତି ହେବୁଁ ।
ଏହାକୁ ଘର ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ
ପଦମାନଙ୍କରେ ରହିଲେ ସିନା ଶୋଭା ଦିଗନ୍ତ
ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଆଗା ପର୍ତ୍ତି ହୁଅଛି ।

କଲିବଜାର ମୁସଲମାନ ସଙ୍ଗ ତୁର୍ଖଦେଶ
ସୁହିରେ ମସି ପଞ୍ଚଥବା ସେନ୍ୟକ୍ଷ ପଶବାର
ଏବି ସୁହିରେ ଆପାତ ପାଇଥବା ବ୍ୟକ୍ତିକ୍ଷ
ସାହାଯ୍ୟ କିମିତି ଦଶକଳାର ଠକା ଭେଦା
କର ପଠି ଅନ୍ତରି ।

ଗନ୍ଧୀମେଘ ଇଣ୍ଡିଆ ଅଟେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କା
ଦୂର ପ୍ରଦଶ କରିବାର ଯୋଗତା ଦେଇଥାରୁ।
ଏ ନିଃସଂକଳନେ ବାଣୀକ ଠଙ୍କା ସୁଧ ଦିଆଯିବ
ଓ ସଜ ୧୮୭୫୪୩ ସାଲର ଜାର ପଦରେ
ଯେହମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତାଥିବୁ ଦେହ ସର୍ତ୍ତରେ ଚଣ୍ଡର
ଦିଆଯିବ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫେବୃରୀ ମେ ଅଗନ୍ତୁମାସ
ତା ୧ ରଖିବେ ସୁଧ ନିଲିବ । ଯେଉଁମାନେ
ଦୂର ଦେବାକୁ ଉଛା କରିବେ ଆଗାମୀ ଜୁଲାଇ
ମାସ ତା ୧ ରଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଆବେ,
ଦିନପଥ କଟ୍ଟେଲାର କେନେଇଲ ପାହେବ
ଶହିର କରିବେ । ଯେତେ ଠଙ୍କା ଯାହାଠାରୁ
ଦୂର ନେବାର ମଞ୍ଜୁର ହେବ ପାଞ୍ଚ ବିଷ୍ଟରେ
ଜାହା ଦେବାକୁ ହେବ ଉକ୍ତ ବିଷ୍ଟମାନ ଜୁଲାଇ
ମାସ ଠାରୁ ଜବମରମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେବ-
ମାସର ତା ୨୦ ରଖିବେ ଦେଇ ଗୋପନୀୟ ।

ମାତ୍ରାକ ଓ ବିମ୍ବେରର ଦର୍ଶିଷ୍ଟ ବେଳକୁ
ବେଳ ବଚିବାର ଜଣାଯାଏ । ବେଲରଠାରୁ
ଡେଲନ୍ସ୍ସ୍ସ୍ସ ସଂକାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି କି ଜାଇ-
ବାକୁ ନ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି ହସ୍ତର ସେଠାରେ
ଜମା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବା-
ଲକକ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆପଣା
ଫିଲକୁ ବିବି ବା ବିଜାମୁଲରେ ଘେଉଅଛନ୍ତି ତେ

ଦେଶଗମାକେ ନେଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅଜାହାରରେ
ବିଶ୍ଵର ଲୋକ ମରୁଆଛି ।

ଶୋଲପୁରରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି କୃଥ ଶୋଲାର
ଥିଲା । ଅନେକ ଗଞ୍ଜରେ ସୁନ୍ଦା ରଲହୁର ଜ
ପତିଖାକୁ କେହି କହିଦେଲା ଯେ ମନ୍ଦିର ବଳ
ଦେଲେ ରଲହୁର ଧରବ ଏହି ବଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ
କର ଶୁଦ୍ଧର ଆଦେଶମତେ ଦୂରକଣ ମାହାର
ଗୋଟିଏ ନାରବର୍ଷ ବସ୍ତୁ ପିଲାକୁ କଥାମର୍ଦ୍ଦରେ
ଧକାଇ ଦେଇ ଭାବା ଉପରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟାଏ
ପଥର ପକାଇ ଦେଲେ ଯେ ଭାବାର ମୁଣ୍ଡ
ଚିନ୍ତା ହୋଇ ସେ ଜାତିକଣାତ୍ ମରିଗଲା ।
ସେଠାରୁ ଭାବାକୁ କୃଥ ରଜବରୁ ଭାଗି ଏକ
ଛିଙ୍ଗରେ ଧକାଇ ଦେଲେ ଧୂଳିଷ ପାଞ୍ଚଜଣ
ଆସାମୀ ଗେରପ୍ରାର କଲେଣି ଅନୁର ଅନୁମ-
କ୍ଷାନ ଲୁଗିଅଛି । ହିନ୍ଦୁକର ଏଇଦୂଷ
କୁଷଂକ୍ଷାରମାକ ଦେବେ କାଶ ଦିକ ।

ମାତ୍ରାକରେ ଗତ ପୋଥାନରେ ସେମନ୍ତ
ବୁଝି ହୋଇଥିଲ ତହଁ ପଛେ ଜଗରେ ସେହି-
ପର ଜଳସ୍ତୁ ଶୁଣିଗଲ । ଏବଂ ପୋଖରୀରେ
୧୫ ଠାରୁ ୧୮ ଫିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଦଶଦଶ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପୋଖରୀରେ
ଚେପାଏ ପାଣି ରହିଲା ନାହିଁ । ଏଥରେ ଫଳ
ଏହି ହୋଇଥିଲା ଯେ କବ ପକ୍ଷରେ ଜଳର
ଅରବ ଦୃଷ୍ଟିଗଲ ଓ ପକ୍ଷାନ୍ତରରେ ଅଜାଳକଣ୍ଠୀ
ହେବୁ ଗୁର୍ବର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେଲା ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରଣାପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀପତ୍ର ବନ୍ଦିଲାୟ ଉତ୍ତଳବାପିବା ଅତିରକ୍ତ
ସମାପନ !

ମହାରାୟ ଏଇନ୍ତି ମୁଲଭିତ ପଞ୍ଜିକୁ ଥାପଣକୁ
ପଦି ବାରତରେ ସ୍ଥାନକାଳ କରିବାରୁ ବାଧୁତି
ହେବେ ।

ଆଜିକୁ ଚବିଶଦଳ ଭଲେ ଏପରିଦେଶରେ
ପାଞ୍ଚଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୋରବୁଝି କର ଛିନ୍ନା,
ଓ ଦେବତାର, ଏବଂ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ବୃଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର
ଦେଲି ଜନମାନେ ରତ୍ନ ହୋଇ ଉତ୍ତମାନଙ୍କରେ
ଥବା ମହା ବୃଷତାନଙ୍କୁ ଉପହାର କିମିତ୍ର ଧର
ସମୁଦ୍ରକୁ ଗଲେ, ଏପରି ହେଲେହେଁ ବର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରତିଲିଙ୍ଗ ଆରଦଳ ଠାରୁ ଏମନ୍ତ ଆଶପ କରଣର
ଅର୍ଥବ୍ୟ ଦେଖ ଯେ, ଅଶ୍ଵାଶରେ ପର୍ଯ୍ୟ ହୋ-
ଇଥବା ଘୋଷଣାର ଜଳ ଓ ଧାରି ବର୍ଷିବା
ପ୍ରାୟ ଦଳ, ଓ ରହ, ଜାତ ବହୁଧାରଣି, ମନ୍ଦ-

ସ୍ଵେଚ୍ଛାଜେ ମୃଜ କରିବାର ଥାର, ହତୀ ବାଟି
ଗୁଲି ଗଲେ ପଣିର ବାଂଧରେ ଦେଇ ଜାର
ଯାଇଛି, ଲୋଭମାନେ ବୃଷ୍ଟେଦିକ ଏକା ପୂଜ
କରନ୍ତି, ଘୋଷଣା ହିତକୁ ଯାଇଥାରୁ ଜାହାନ୍ତି,
ମାତ୍ର, କରୁଛିମାନେ ସେଇରେ ମରି ଗୁରୁତ୍ବକୁ
ଖର୍ବ ଦେଇ ଦିନରେ ମନ୍ତ୍ରସ୍ଵେଚ୍ଛାଜେ ଦାଶ୍ରମରେ
ଗୁଲିବାର ଥାର ପେଣ୍ଟାରେ ବସିଥାରୁ ଅସମଥ
ହୋଇ ରହିଲେଟି, ଗଜା କରନ୍ତି କି ବୋମୀ-
ଇର ମହର୍ଗ ଗୁଲି ଅସିବାର୍ହ ହେତୁ ଏହି
ସମ୍ବରକ ହେବା ଶରୀରଙ୍କ କରୁଣା କରୁଗରେ
ଆହି ଯାଏ ଯାଏ ।

କିମ୍ୟକୁ ୧୨ । * । ୧୨ ।

ଅପଣଙ୍କ ମରୁବଳୁ ଲକ୍ଷଣ
ଗ୍ରା ନାର୍ଯ୍ୟ ଭତ୍ତମେଳା ସାମନ୍ତ
ହେଉଦେଖିଥାଜ ଅଫ୍ ମଞ୍ଜଣ

ଭିଜୁଳ ବିଜୁଧାତ୍ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାସୁତ ଗ୍ରା ଭି-
ହୁଲ୍ୟପିକା ସଙ୍ଗାଦକ ମହୋଦୟ ସମୀପେଷ ।

ମହାଶୟ

ଏ ବେଦଗ୍ରହ୍ଣା ସକ୍ଷମିତାଜନର ଅବକାଶ
ପାରେଗା ବୁଝିମୋର ଦାସ ଆବକାଶ ଲାଭ-
କର ଗଞ୍ଜା, ଅଧୀନ ମଦିତ, ତାତ ଓ ଦେଖାଯି
ନିବ୍ୟ ପଞ୍ଚାଶାରମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ଓ ଛବି ଝଳା
ଲେଖାଏ ପଞ୍ଚାଶଲମ୍ବି ଅର୍ଥର ଶର୍ଣ୍ଣା ଶେର
ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚା ଦେଇଥିବାର ଆମ୍ବେ
ସକାଳ ପାଇ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଶ୍ଵିଶୁଶ୍ରୀ ବଲେବର
ଫିଲ୍ଥ ଶାରେବକ ହଜୁରରେ ଜକାଳ ରୁଘୋର୍
ବଲୁରୁ ପ୍ରଶଂସିତ ସାହେବ ଉଦ୍‌ବାଗନ ବରବା
ଦିନିତେ ଅଦେଶ ଦେଇରୁ ଥିଲେ କେବେତ
ପଞ୍ଚାଶାରମାନଙ୍କ ସାହେବକ ମହୁଷଙ୍କ ହଜୁର-
ରେ ହାଜର ବଜୁରବାରୁ ପଞ୍ଚାଶାରମାନେ
ଦାସେଗାକୁ ରିଷ୍ଟବର ସର୍ବସେ ପଞ୍ଚାଶଲମ୍ବି ଦେ-
ଇଥିବା ପ୍ରକାଶ ବଲୁରୁ ପ୍ରଶଂସିତ ସାହେବ
ଦାସେଗକୁ ସମ୍ପେଣ ବରିଅଛନ୍ତି, ମୋଦିମା
କିମ୍ବାତି କର ଯାହା ଗେଷ ଆଜି କରିବେ ତାହା
ମହାଶୟକୁ ଜାଗ ଦସଇବୁ ବିମୟକରି ନିତ
ଜା * ରଖ ମାହେ ଲଜ ସନ ୧୮୭୫ ମହିଦା ।

କେନଗ୍ରୂଡ଼ା } ମହାଶୟଳ୍କ ନିଜାନ୍ତ ବାପ୍
୨୧୨୧୭୭ } ଶା ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଦିଲ୍
ସ୍କଲ୍ବ ଲଜ୍ଜାହେରେ !

ଏହି ଏକ ପ୍ରତିକାଳୀନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖାଇଲାମ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅଭିରାତ୍ ଉତ୍ସଲପାପିକା ଶା ୨୩ ରଖ ଜୁନ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ।

<p>ପ୍ରେରିତପତ୍ର । ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍ସଲପାପିକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟ ସମୀପେଷୁ । ସଖାବିଷ୍ୟେଗ ବିଳାପ । କୁମୁଦଚରର ବାଣୀ । ଆହା ପ୍ରାଣସଙ୍ଗ ! ବାମଦେବ ଗଲ କାହିଁ । ଅମ୍ବିଷ୍ଟ ବତନ ପଦେ କାହାକୁ ନ କହ ହେ । ୧ । (ଆହା ମୋ ସଙ୍ଗ ହେ) । ଥୁବୁ । ପ୍ରାତଃସ୍ନାନ କମାରେ ବିଧାନ କର ନିତ । ଆଜ କିପ୍ପାଇ ହୋଇଲେ ଏମନ୍ତ ଦୂରତା । ୨ । ନିତ ନ ଡାକିଲେ କେହି ନ ଭିଠ ଶୈସରୁ । କାଳବଳେ ଉଠି ଗଲ ଶୈସରଜମରୁ । ୩ । ଶ୍ରୀନ କର ଗଲ ଆଉ ଲେଉଛି ନଇଲ । ତୁମ୍ ମୁଖେଚନ୍ଦ୍ର କାହିଁ ଲୁଣ୍ଠାଇ ରହିଲ । ୪ । ସେବେବେଳେ ଶୁଣେ ସନ୍ତୁରଣ କର ଯାଇଁ । ତେବେବେଳେ ସୁଖେ ସନ୍ତୁରଣ କର ଯାଇଁ । ଆଜି କ ଦୁଯୀଗ ନିଜେ ଜଳମନ୍ତ୍ର ହେଲ । ୫ । ସୁବୋଧ ଦୟାକୁ ଶାନ୍ତ ସୁଜନ ଚରୁର । ଆଜିତାରୁ ସବୁଗଣ ହୋଇଲ ଅନ୍ତର । ୬ । ତବ ସୁଶୀଳାଗୁଣେ ବଶ ପେଟେ ଜନ । ବିଶେଷ ବ୍ୟାକୁଲେ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ସେବନ । ୭ । ପରବାର କଷ୍ଟ ନେତ୍ରେ ଦେଖିଲେ କଷ୍ଟ । ତାଙ୍କ ଶୁଭ କରିବାରେ ପ୍ରାଣପଣେ ରତ । ୮ । ଭାର୍ଯ୍ୟା ପୁତ୍ର ଭାଇଥିବ କାରର ସୁରରେ । କାନ୍ଦନ୍ତି ନ ଅସ ଏବେ ଶାନ୍ତିନା ଦାନରେ । ୯ । କଣ୍ଠେରବସୃଷ୍ଟେ ତବ ଅକାଳମରଣ । ଦାରୁଣ ବିହ ବିଧାନ କଲା କିକାରଣ । ୧୦ । ବନ୍ଦୁଗଣ ମେଲ ଶୁଭ ହୋଇଲ ନିଷିଦ୍ଧ । ତବ ଶୁଣ ଶୁଣି ହୃଦ ପାଠର ନିୟତ । ୧୧ । ସେଣିକ ଶୁଣିଲେ ତୁମ୍ ତୁମ୍ ଶୁଣ୍ୟ ହୋଇ । ଅଶନ ବସନ ବିଶେଷସ୍ଥେ ଲାଗଇ । ୧୨ । </p>	<p>ବସିବା ଦସିବା ଯିବା ଅସିବାର ଠାଣି । ନେତ୍ରେ ନିରବେ ବରଜ ହୃଦ ହୋଏ ହାଣି । ୧୩ । ଭାବ ଭାବ ରଜନାରେ ନିଦ ନ ଆସଇ । ତାକିବା ପରିସେ ତୁମ୍ ମାନସେ ଜନଇ । ୧୪ । ନିଦାରୁଣ ଲୋକେ ତୁମ୍ ସଙ୍ଗେ ଯାଇଥିଲେ । ଥରେହେଁ ତୁମ୍ ଉଦ୍‌ବ୍ରାତେ ସତନ ନ କଲେ । ୧୫ । କେହିତ ପୁଲିସ କଳାପାଜିହଂସ ବନ୍ଦ । କେ, ସେ ପଶ୍ଚାନ୍ତଧାରା ଲୋକରେ ପ୍ରଶଂସନ !!! ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସନ୍ତୁରଣ-ବିଦ୍ୟାବିଜ । ନିଜ ସଞ୍ଜେ ସୁଖୀ ନ ଜାଣନ୍ତି ପରହିତ । ୧୮ । ସାହସି ଦାନେ ଅନ୍ତମ ଶେଷ ଯେବା ଥିଲେ । ବଡ଼କୁ ସେ ଯାଇ ଥର ବିକଳେ କହିଲେ । ୧୯ । ବୁଝୁ ହୋଇ ନିଷ୍ପର-ଶେଷର ! ବୋଲି ବାଣୀ । ତାକୁ ଧର ଯାଇଁ ଆମେ ମରିବୁ କି ଧୂଣି ? । ୨୦ । ମାରି ମାରି ବୋଲି ଥରକେତେ ତାକ ଦେଇ । ନିଜ ନିଜ ପ୍ରାଣ ସେବନ ଗଲେ ସେ ପଳାଇ । ୨୧ । ରଖ ରଖ ବୋଲି ତାକ ତାକ ଆରଗରେ । କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ କୁତିଗଲ ଗଭୀର ନାରରେ !! ୨୨ । କାପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ସମ ନାହିଁ ଏ ମହାରେ । ଦୁଦୁ ବୋଲି ବୋଲାଇ ଅହନ୍ତି ସବାତାରେ । ୨୩ । ଜଳଧରେ ଯେ ନ ପଡ଼େ ପ୍ରିୟଜନ ପାଇଁ । ତାହାତାରୁ ଶଠନିତି ବଳ କେ ଅଛଇ ? । ୨୪ । ବିଧର ଲେଖନ କେହେ ନୁହଇ ଶୁଣନ । ତେବେହେଁ କ ପ୍ରଜାକାର ନୁହେ ପ୍ରୟୋଜନ ? ୨୫ । ଜଗରରେ ଚିରକାଳ ନ ରହିବେ କେହୁ । ସେବ ବୁଝାଇଲେ ମଳ କେବେ ନ ଦୁଖି । ୨୬ । ଥାନ୍ତି ନ ମିଳକ ବନ୍ଦ ତୁମ୍ଭର ସରଙ୍ଗ । ଜାବ ଥିବାଯାଏ ତୁମ୍ଭେ ନୋହବ ପାଖୋର । କଲଜାରେ ଦାର ଦେଇ କଲଗଲ ପର । ୨୮ । ୧୦୩୨୨ ନଃ କେହ ଶୋକାତୁର ନନ୍ଦ </p>
--	--

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୮

୧୨୫୩ ଖ୍ୟା

ମହାରାଜା ରମାନାଥଠାକୁର ବାହାଡ଼ିର ସି
ଏବ, ଆଉ, ଚଳନ୍ତମାସ ଜା ୧୦ ରିଗ୍ରେ ସି-
ବାରିଲାଲା ସମୟ କରିବାର ସଂବାଦ ଅମ୍ବେ-
ନୀକେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପଃଖର ସହି ଅବଗତ
ହେଲୁ । ମହାରାଜା କଳିକଟାର କଣେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଜ୍ୟାକିମନ୍ତ୍ର ଲୋକ ଓ ଛନ୍ଦୁମାତର ମୁକୁଟ
ଥିଲେ । ସିଦେଶର ହରିଜନ୍ମା ଏହାଙ୍କର ବ୍ରତ
ଥିଲ ଓ ସାଥାରଣ ଉପକାରତନକ ଦିଷ୍ଟଯୁଗା-
କଳରେ ଅରିଗନ ଓ ସାହୀଯ ରେବାକୁ ବି
ଶୁଭ ମାସ ଅଳ୍ପ୍ୟ କରୁ ନ ଥିଲେ । ମୁହଁରମ-
ସ୍ଵରେ କ ୨୨ ଈ ବୟସକିମ ଗୋରଥିଲ ଓ
ଏହାଙ୍କ ଲଗି ବଜାଳାବାସୀ ସମସ୍ତେ ଦୃଶ୍ୟକ
ଅଛନ୍ତି ।

ଏଥର ବର୍ଷାରୁ ଏକପ୍ରକାର ମେରେଥି
ପଣରେ ଉତ୍ସୁକ ହେଲା । ଅଳ୍ପକାଳୀଁ ବର୍ଷ
ମୌସିମ ଆରମ୍ଭ ହେବା କାଳରେ ଅସ୍ତର ବୃକ୍ଷ
ଓ ବଜାର ଓ ଉତ୍ସୁକରେ ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିଲା
ଏବର୍ତ୍ତ ଅଳ୍କୁ, ବୃକ୍ଷ ଓ ନିର୍ମାଣ ପରିକଳନ ଏହା
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଏକମତରେ ମରିମାତ୍ର
ଗେଷ ଭାଗରେ ବି ଯେଉଁ ସମୟରେ ମାନ୍ଦ୍ରା-
ଜରେ କୋଣାକ ହୋଇଥିଲା ମୌସିମ ଆରମ୍ଭ
ହେବାର ବୁଝାଯାଇ ପାରେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସୁକ
ପ୍ରକାଶ ଖରୁ ଓ ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବାକୁ ତାହା
କଣା ପଡ଼ିଲା କାହିଁ । ଏବସ୍ଥାହରେ ପରିବର୍ତ୍ତ
ବର୍ଷାକାଳ ବଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମାତ୍ର

ଅଭ୍ୟଳ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଅଛି ଓ ନଳରେ ମଧ୍ୟ
ଅକୁ ଜଳ ଅସିଥାଏ । ଯାହା ହେଉ ଶେଷ
ସକାଗେ ପାଣି ମନ ହୋଇ କାହିଁ ।

ନୁହକ ପଦଳିତ ଶେରସ୍ପେଷନାଲ ଟି ଯଥାର
ବେତ୍ତିମେ କିମ୍ବାରେ ଠଙ୍କା ପ୍ରତି ଅର ପୂର
ଧରୁଣା ଲେଖାର୍ଟ ବଜଳାରେ କର ବସାଇ-
ବାର କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ପକ ୧୮୭୭ ମସିହାର
ଦିନଥାଇକ ଜାମରେ ମହାମାତ୍ର୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମର
ଜେନରେଲଙ୍କର ସମ୍ମର ପହଞ୍ଚ ବିଦ୍ୟବନ୍ଦି ଶୋଇ
ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ୍ ଗରେଟମାନଙ୍କରେ ବାହାରିଥାଏ ।
ଗୀତ୍ର ଏ ଆଇନ ପ୍ରତଳତ ହେବ । କଳବଜାର
ଜମିଦାରମାନେ ଏଥି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଣ୍ଡିଯା ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଣ୍ଟ୍ରେ ଯେଉଁ ଅବେଦନ କରିଥିଲେ ତାହା
ସୁତ୍ରମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।
ଫଳଗତ ଏଥରେ ବିତିତ କିଛି ନାହିଁ କାରଣ
ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ୍ ଉଣ୍ଡିଯାଙ୍କ ଏକପ୍ରକାର ଅବେଦନ
ନମେ ଏ ଟାକ୍ସ ବହିଥାଏ । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ଜମିଦାରମାନେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ୍ ସବୁକୁ ଅବେ-
ଦନ୍ଧପଦ ପଠାଇବେ ଏ ଅମ୍ବେମାନେ ଭରାବା
ହରୁଁ ଯେ ଜମିଦାରମାନେ ଗୀତ୍ର ଏହା କର-
ବେ ତାହା ହେଲେ ଗୋଟାଏ କୃତ୍ତାନ୍ତ କିମ୍ବା
ହେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗର୍ଜେଥିବେ ଶାମିଳା ମହାରାଣୀଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ଦୋଷଶାପତି ଏହି ମର୍ମରେ ଦାହାରି

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୧୯
ମଧ୍ୟସଙ୍ଗୀର ଡାକମାଧଳ ୩୧୫୯

ଅଛି କି ଜୀବାଙ୍କର ସଲାମାଜେ ବୁରୁଷ ଓ
ପୁଣିୟାବ ଯୁଦ୍ଧରେ ସଞ୍ଚୂରୁଷେ ନିରଘେଷ
ଭାବ ରଖି ବରବେ ଓ ଯେ କେହି ଏଥର
ଅନ୍ୟଥା କରିବ ସେ ଅଭିନ୍ଦନ ଆଗନ୍ତୋଷର
ଭଜନ ହେବ । ଏଥି ସଞ୍ଚରିରେ ଉଣ୍ଡିୟାଳ
ତେଲିହୟୁଷ ଲେଖିଥାଇବି ଯେ କହେଇ ଓ
ପଞ୍ଚାବର ମୁସଲିମାଜମାଜକୁ ଉଣ୍ଡିୟା ବବର୍ତ୍ତି-
ମେଘ ଜଣାଇ ଦେଇଥାଇବି କି ସେମାଜେ ଯେ
ବୁରୁଷ ଶାହୀଯ ପକାଶେ ଭେଦା ସଂଗ୍ରହ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଜୀବା ବବର୍ତ୍ତିମେଘ ଅନ୍ତମୋଦିନ କି-
ବନ୍ଧୁ ନାହିଁ ଓ ଏ ସମାଗ୍ରେ ଶୁଣି ମୁସଲି-
ମାହମାଜେ ଭେଦା ସଂଗ୍ରହ କରିବା ବନ୍ଦ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏହୁଁ ହୋଇଥିଲେ ବଜ କଟିବ
କଥା ହେଲା କାରଣ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ମୁସଲିମା-
ଜମାଜେ କେବଳ ଅର୍ଥ ବାହୁବି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା
ସକାଶେ ଲୋକ ଧାରାଇବାକୁ ସବୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ
କରୁଥାଇନ୍ତି ଓ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆପଣା ଧର୍ମରକ୍ଷା
ସକାଶେ ଅଭିନ୍ଦନ କର୍ତ୍ତ୍ବ୍ୟ ବୋଲି ବିବେନନ୍ଦା
କରନ୍ତି । ଯେବେ ସେମାଜେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ
ହେବେ ତେବେ ଜୀବାଙ୍କର ଅଭିନ୍ଦନ ମଜ୍ଜାପ
ହେବ ଓ ଶିଶୁର ନ ବରସୁ ଏଥିରୁ ଗୋଲ-
ମାଳ କାଢି ହୋଇ ଥାରେ ।

ଜଗ ଅସ୍ରେଲମାରରେ କଟକଳୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିବାଟେ
ସଂପୁର୍ଣ୍ଣା ୪ ୫୨୯୨୮୯୯ ଲା ମୂଲ୍ୟର କାଣ୍ଡିଖ
ଦିବ୍ୟ ଆନନ୍ଦାନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥେ ମାତ୍ରରେ

କଳିଶ୍ରବ ପୁବ୍ୟମାନ ପ୍ରଥାନ ଓ ଏଥର ଅୟ- ବାଂଗ ବେବଳ କଳକାରୀରୁ ଆସ୍ଥାନ ଯଥା—	
ସୂଚାଲୁଗା	ଟ ୫,୫୩,୦୭୩
ନବ	ଟ ୧୬,୦୯୫
ରେସମଲୁଗା ଓ ସୂତ୍ର	ଟ ୩,୨୮,୦୦୦
ସବମି ଲୁଗା	ଟ ୮୦୦
ଅଗା	ଟ ୨୧୭୦
କୁହା ଜମା ଉତ୍ସାହ ଥାରୁ	ଟ ୩୨୧୪
ଦିଅ	ଟ ୪୨୭୨୦
ମୁଅ	ଟ ୧୫୮୮୭
ଅନ୍ତଖାନ୍ୟ ମସଳ	ଟ ୨୭୦୦୦
ବାଗଜ	ଟ ୪୦୦
ଆନରୂପ	ଟ ୪୨୦୦୦
ଏହିନାମ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିବ ବନ୍ଧରତାରୁ ଭାର ଭବର୍ଷର ନାନାପ୍ରାନ୍ତରୁ ଟ ୨୦୫୭୮୮୮ ଟାର ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରଦର୍ଶନ ବିପ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟ- ରେ କଳିଶ୍ରବ ପୁବ୍ୟମାନ ପ୍ରଥାନ ଯଥା—	
ଗୁରୁତ ଓ ଅନ୍ତଖାନ୍ୟ ଶର୍ଯ୍ୟ	
(ଏହମସ୍ତ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ଯାଇଅଛି) ଟ ୩୦୨୨୫୫	
ବାଠ	ଟ ୨୩୫୦
ତତ୍ତ୍ଵ	ଟ ୨୦୫୫୫

ଶାନ୍ତିର ଗଜ ଦୌରାରେ ୨ ।
ମନ୍ଦିରମା ହୋଇଥିଲୁ ଉହିମାରେ କେବଳ
ଫୁଲମାରେ ପିଣ୍ଡ ଓ କାଳି ମାତ୍ର ଜଳାଯାଇଥିଲା । ଏ ଦୌରାର ପ୍ରଥାକ ମନ୍ଦିରମା
ତେଣୁ ଜାହାଜର ଗର୍ଜନ ସାହେବଙ୍କ ମାନର
ଥିଲା । ଏହିଠାର ଜଳବାରୀ କଣେ ବାହୁଦୂର
ଅଧିକରିତ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧି ଶାହେବ ଓ ବାର୍ତ୍ତାକାରୀ
ଶାହେବ ଏଥରେ ଅଧିକରି ଥିଲେ । ଅଧିକରିତ
ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରରେ ଜଳଧାରିବ ଆଜିକ ହୋଇ
ଅମନ୍ତରୀ ଜଳାଯାଇଲେ । ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ
ଦରମୃଣ୍ଣ ପକ୍ଷରୁ ବନ୍ଧୁର ହୋଇଥିଲା ଯେ
କି ୨ ଏ ଚାଲି ସବାଳୁ ବେଳ ପୂଜନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାହାଜରେ କର୍ମଚାରୀ ଜାହାଜକୁ ଡକ୍ଟାର ଜାଗ୍ରେ
କୌବାରେ ବୁଲକୁ ଆଖିବାରୁ ଉତ୍ସବ ଥିଲେ ।
କୌବା ଜାହାଜ ଧାରୀରେ ଥିଲା । ଜାହାଜର
ବର୍ମ ସର କି ଥିଲା ବୋଲି ବୁଲକୁ ଫେରୁର
କେବା ସବାମେ ଗର୍ଜନ ଶାହେବ କୌବା ଉପ-
କୁଳୁ ଅଧି ହେଲାକଳ୍ପ ମାରାପିଣ୍ଡ ବିବାହରୁ ସେ-
ମାଜେ ଅବଧିଷ୍ଟ ହୋଇ ଧାରୀରୁ ଜେଇ ପଢ଼-
ଲେ କଣେ ନମ୍ବରେ ବୁଲମାନ ଥିଲୁ କି ଏ ଶା
ପକ୍ଷରୁ ବୁଲରେ ପନ୍ଥିଥିଲେ । ଅଗନିର ଯ-

ବାକ ଏହି ଯେ ମେ କୁଳିଙ୍କ ମାନୁଷଙ୍କ କଥା
ଜାହାନ୍ତି କୁଳମାନେ କର୍ମ ନ ସାହି ପଳାଇ
ବିବାହୁ ବିଶ୍ଵଲେ ଓ ସେ ଜାହାନ୍ତି ଫ୍ରେଗ୍ରାନ୍ଟ
ନେବା ସବାଗେ ମନୋବା ଉପରକୁ ଅସି ଆଜିର
କରିବାରୁଁ ସେମାନେ ପଳାଇବା ମାନୁଷରେ
କ୍ରାପୂର୍ବକ ନିଃମାନ ଜେଇଁ ପଡ଼ିଲେ । ଦିନ
କଣ ଇଂଚିକ ସାଧି ଏଥି ଯୋଗବିଭାବେ
ଶୁଦ୍ଧାର ଦେଲେ ଓ ଅଛେବ କଣ ଦେଖାଯୁ
ଶୁଦ୍ଧା ଫରିଦ୍ୟାଦିଷ୍ଟକୁ ସାଧ ହେଇଥିଲେ
ଜଳପାତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କର ଜାହାନ୍ତି ।
ସେ ବିଶାନ୍ତ ବରାହିକୁ ବି ଗର୍ଜିବ ସାହେବ
ମାତ୍ର ମାରିବାର ପ୍ରମାଣ ଜାହିଁ ସେ ବିଶ୍ଵ ଉପ
ହୋଇଥିବେ ମାତ୍ର କୁଳମାନେ ପଳାଇବାକୁ
ଆଗୀତାରୁ ମନ୍ଦିରକ କରିଥିବାରୁ ପାଣିକ ତେଇଁ
ପଡ଼ିଲେ । ଅଭେଦ ଗର୍ଜନ ସାହେବଙ୍କର
ବିଶ୍ଵ ଦୋଷ ନ ହେବାରୁ ସାହେବ ଜାହାନ୍ତ
ଜଳୟ ଦେଲେ । ଅନାଳଗର ବିଶ୍ଵ ଉପରେ
ଆୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵ ବିଭାବର ଅଧିକାର ଜାହିଁ
ମାତ୍ର ଦେଖିଯୁ ଲୋକମାନେ ଏ ଜୟରେ ହେଲୁ
ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି । ରହିବାର ନ ଜରେ କୁମାର
ବିଶ୍ଵ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଏ ସବାଗେ ଜହିଁରେ ଲେକେ
ଥାକ କରିବାକୁ ବଢି ସାହେବ କରୁ ଜାହିଁ ।
କୁଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୌଣିନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ମୋର ବ ଥିଲେ ସେମାନେ ପଳାଇବକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିନ୍ଦେ ଜାହିଁ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କରୁ ପାର
ନ ଥିଲେ କଷିଷା ଏମନ୍ତ ଜନମନ୍ଦିର ଜେଇଁ
ପଡ଼ିଲେ ଜାହିଁ । ଗୁରୁମୁଖୀ ଯେବେ ଜୀଜୀ
ବୋର୍ଡରୁ ଏମନ୍ଦିମା ପଠାଇବେ ତେବେ ଏମି
ପ୍ରକର ବର୍ଣ୍ଣନ କରୁଥିଲା ହେବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ ଅବିରଳା ।

ବାଲେଶ୍ଵର ନଗରକଷିମାନେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡର ବାଜାର
ଆହେବଳୁ ଥାଏ ପଟାର ନୋଇଅନ୍ତରୀ । ଗର୍ବ
ଶକିବାର ଭାବାଙ୍କ ଅର୍ଥଦ୍ୱରା ବଜ ଅଭିମନ୍ତର
ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ଆହେବଳୁ କୋଠିଠାରୁ
ଥରମୁ କର ନଗର ମଧ୍ୟରେ ବଜକର ଦୂର
ପାଖରେ ଫୁଲ ଓ କିମ୍ବା ଗଛମାକ ଘୋର
ହୋଇ ବଚିର ସେଷକାର ହୋଇଥିଲା ।
ଦୂରଟାଫଟାକମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣହୋଇଥିଲା ଓ କେଳେଇ
ଗବ୍ରୁମେଖ ଶୁଦ୍ଧ ଏହି କେହିଁ ଧନିନୋକଳ
ଯର ଅଛି ସୁନ୍ଦରକୁପେ ସୁଧାରିବ ହୋଇଥିଲା ।
ସବ ଯ ଏ ଜ୍ଞାନମୂଳରେ ଆହେବ ପ୍ରଧାନିତ
ସେଠା କେଳେଦୂର ଆହେବଳୁ ସଂଖେ ଘେନି

ବରିରେ ବସି ରୋଷନାର ଦେଖି, ରାଜ୍ଯ
ଶ୍ଵାମାଜନ ଦେଖ ନୁହନ କୋଠାଠାରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଓ କେବେ ଦ୍ୱାରା ଲେଜିମାନେ
ତାହାଙ୍କ ଶଫଳରେ ଅଧିକ୍ଷମେ । କୋଠାଠାରେ
ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଓ ଅଚିକାଳୀ ହୋଇଥିଲୁ ସା-
ହେବ ବାହାର ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାର କର ଉପ-
ସ୍ଥିତ ଦ୍ୱାରା ସହିତ ମିଶ୍ରାଳାପ ଓ ଅଛର
ପାନ ପ୍ରହରଣ କର ପ୍ରଶ୍ନାନ କଲେ ଓ ଯିବା ପୂର୍ବ
ମେହିଦ କରୁଥିବାର ସଭାଜନଙ୍କୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
କଲେ । ବର୍ତ୍ତତାଟ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ ହୋଇଥିଲୁ
ତହିଁର ମର୍ମ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଗରେ ଏହିରୂପ ଲେଖା-
ଅଛି । ଯଥା;—

“ହେଉଛି ସବୁ ମହାଦୟଗୁର ଶପରମାନଙ୍କ ଅଳ୍ପକାରୀର ଆଖିରେ ଅଥେ ଅଚାର୍ଯ୍ୟ ସବୁକୁ ହେଲା” । ଅଛେ କଣ୍ଠକାଳର ବାଲେହରର ଅତ୍ରର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ଯତକ ବାକବାର୍ତ୍ତ ଏବଂ ସାଧାରନଙ୍କ ଉପରକାରୀ ସାଧକ ଦତ୍ତପୁରେ ସଥାସାଧ ସବୁ ବରାହକୁ କଥାକ ଅମେ ସାହା କରାଇଥାଏ ତାହା ଆହୁ ଦବେତନାରେ ଏମନ୍ତ କହ ଅଥବା କୁହେ ଯେ ସେଥି ଜିମନ୍ତେ କୁରିଷ୍ଟ ବାଜ ପରେ ଏହାର ପ୍ରାଚିକର ସୁରମତିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞେକ କରୁବୁକୁ ସମାଜର ହୋଇଥାଏ । ଏମାମାନ ସାଧରେ କେତେକ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଆମଠାରେ ପଢ଼ିବା କୁହୁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଯେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମେତ ମୁଦ୍ରା କରିବ କେମାନବର ଉପରେ ସେହନ ପରିଦୟ ଦେଇଥାଏ । ତେମାନେ ପରିଦୟ ସେମାନଙ୍କ ନମରେ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଶେଷ ଅକୁଳ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅଥେ ଜଳାପ୍ତ ପ୍ରେତାକୁଡ଼ି କୁହୁ ଅଥବା କହୁକୁ ଅଥବା (କ୍ରାତା) କର କାହାରୁ । କାଲେହରବେଳେ ଅବେ ଦେଇଦିଲ କୁହୁ” ସେଥି ନମରେ ବାଲେହରବେଳେ ପଢ଼ି ଅଥବା ଅକୁଳ କାହିଁ କହିଥାଏ । ମାଜେ ଅନ୍ୟ ଅକୁଳ ପାନନ୍ଦରେ ସେମନ୍ତ ଦର୍ଶନରୀ ଫେରାଇଥାଏ ବାର୍ତ୍ତମାନେବକ ଅକୁଳ ଏକବିନ୍ଦୁରେ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାକୁହୁପାଇବାର୍ତ୍ତ ସାଧକ ଦତ୍ତପୁରେ ନମ ବେଶପରି ଅକୁଳ ନମେତା ବାହାରି କରାଇଥାଏ । ଏକବିନ୍ଦୁ ଆମେ ଦାଲେହର ପଦ ତଥା କନ୍ଧାରରେ ତତ୍ତ୍ଵ ମାତ୍ର । କାଲେହରବେଳେ କହୁଯାଇର କୁତୁଳିତା ନିର୍ବିକାର କାହିଁ ଥିଲା । ପରତୁ ଏଠାରେ ଏମନ୍ତ ଅଜ୍ଞେକ ଲୋକ ଅକୁଳ ସେ ସେମାନେ ଶାରୀରିକୁ କି ହୋଇ ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶ୍ଵାସକରିବାର ହାତ ସଖାଠି ହେବ ଗୋଟିଏ ସବୁଜୁଶାନରେ ନିଷ୍ଠିତ ରହ ଆଏ । ଏବେବେବେବେ ଅଥବା ବିକ୍ରିଦିଃବି ଏହି ସେ ଅମେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଆହୁ କି ଆହୁ କାଲେହରର ଏବଂ ବାଲେହରବେଳେବେଳୁ ଦବୀକ ଘାରୋଦାର୍ତ୍ତ କାହା । କାଲେହର ଅମନ୍ତ ନମରେ କାହିଁ ଅବା କି ରହି କାଲେହର ଅଥବା ନମନ୍ତ ଦବୀକ ବିଦେଶର ହେବ କାହାକ ବେଶପରି ଅମନ୍ତ କହୁକୁ ଦବୀକ ବିଦେଶର ହେବ କାହାକ ବେଶପରି ଏବଂ କାଲେହର କହୁଯାଇର ଅମନ୍ତ ଯେ ଅଥ କହୁଯାଇର କାଲେହର ଏବଂ

ପାଠକମାନେ ଅନୁମାନ କର ଧାଉଣ୍ଡ ଯେ
ଆମେମାନେ ଶବସ୍ତ୍ରହରେ ବାଲେଘରରେ
ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ଯେତ୍ରୁ ସଜ୍ଜ ଦେବାଳ୍କ କଥା
କରିଥିଲୁ ସେହି ସରହାଖ ଉପରିବିଭିନ୍ନ

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମାନ ହୋଇଥିଲା ମତ ତାହା ଟିକ
ବୋଲି ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ କାରଣ ବାହିକା-
ରେ ପାଠ କଲୁଁ ସେ ଉକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିଖେଇ
ହୋଇଗଲା (କେଉଁ କାରଣରୁ ଯନ୍ତ୍ର ଦୂର
ଯାଉ ନାହିଁ) ରାଜା ଶ୍ଵରମାନଙ୍କ ଦେ ବିଶେଷ
ସତ୍ତା କରି ଦେବା ସହିତ୍ସବକ ଏ ମହାଲୀଯିଟି
ସମ୍ମନ କଲେ । ଅମ୍ବେସନେ ଉଚ୍ଚବା କିମୁଁ
ତାହାକୁ ଶ୍ରମ ବ୍ୟଥ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ହାତିନଟାଙ୍କ ବଦୋବସ୍ତ
ବାଲେପୁର ହାତିନଟାଙ୍କ ବଦୋବସ୍ତରେ
ଯୋମ ଲେଖକର ଭାଷ ଅପନୋବ ତାତ
ହୋଇ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଅମେମାଜେ ଏ
କଣ୍ଠରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦ ପାଇଥାଏଁ ଏବଣିଶ୍ଚ
ଅନ୍ତର ନହାଇନ ଓ ଉତ୍ତମୋରକ୍ଷଦ୍ୱାରା ସ୍ଵାକ୍ଷ-
ରିତ ଓ ଅନ୍ତରିଶ୍ଚ ଯାହାଙ୍କୁ ବିହାର ବର୍ଗଯାଇ
ପାରେ ଏପରି ଜଣେ ଉତ୍ତମୋରକ୍ଷଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ
ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍ତମ ପଡ଼ ଅନ୍ତର ଯର୍ତ୍ତ
ସବାରୁ ସ୍ଵାନାହବରୁ କୌଣସି ଏବଣଟକୁ
ଅବଳ ପ୍ରକାଶ ନ କର ଉତ୍ତମ ସାରକଥା
ଦ୍ୱାରା ଆଶାରଣ ଗେବାର୍ଥେ ପ୍ରକାଶକରୁଥାଏ ।

ମୁକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଥପ୍ରେରକଳର ଟିକୋଡ଼ି
ଆପଣି ଦେଖୁଯାଏ ଯଥା—
ପ୍ରଥମ ଆଗତି ଏହି ଯେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷମାନ—
କୁରେ ଅବ୍ୟାୟ ହୋଇଥିବା ଠାକୁର ମଧ୍ୟରୁ ସେ
ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ଶର୍ତ୍ତ ଯାଇ ପ୍ରାୟ ୫ ୨୭୫୫୫/-
ଏ ବର୍ଷାରମ୍ଭରେ ବାଜା ଥିଲା ଓ ଏ ବର୍ଷ ଏମନ୍ତ
କୌଣସି ବିଗେଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମିଶରିପାଇଁ ବନିଟା
ବରୁବେ ବି ଯହିଁରେ ଅସ୍ଵର୍ଗଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିବ
ଜାହା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ଥାହିଁ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ
ଗଛବର୍ଷ ଅଠେତ୍ରା ପ୍ରାୟ ଦେଇଥକାର ଠଙ୍କା
ଠାକୁ ଚଢି ହୋଇଥାହିଁ । ଅଗରାଶରେ ଏପ୍ରା-
କାର ଠାକୁ ବହି ଦରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ
ଅଭିର ଓ ଉତ୍ତରପାଇଁ ଠାକୁଦୀମୁକମାନେ ଅସ-
ନୁଷ୍ଟ ହେବେ ଏଥିରେ ବିଶ ବି ଅଛି ?
ଯେବେ ବନିଟା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯେତେଠଙ୍କା ଉପର
କରନ୍ତୁ ଜାହାୟଥା ଝର୍ଣ୍ଣ କର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ
ତେବେ ଅନୁର ଅସ୍ଵର୍ଗ ଠାକୁର ବନୋବସ୍ତ
ଦରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ସନ୍ଦେହ ବାହିଁ ।
ଅମେମାନେ ଅନୁମାନ ବର୍ତ୍ତ ଯେ ବନିଟା
କୌଣସି ବିଗେଣ ଶର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଠାକୁ
ଦଳାଇବାକୁ ପ୍ରଦୂର ହୋଇଥିବେ ଜାହା ହେଲେ
ସେ ବିଷୟ ମିଶରିପାଇଁଠାକୁ ବାର୍ଷିକ ବଜେଟ

ବା ଅନ୍ତମାନିକ ହେସାବରେ ଲେଖାଥିବ ବିନ୍ଦ
ପୁଣ୍ୟ କଷ୍ଟୀ ଯେ ଶାକ୍ଷରପାଦ୍ମକୁ ତାହା
ବୁଝାଇ ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା ହୋଇ ନାହିଁ
କାରଣ ସେପରି ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ
ଶାକ୍ଷର ବନ୍ଧିର ଅପତ୍ତି କରନେ ନାହିଁ ।

ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ଆପଣି ଏହି ସେ କୌଣସି କରିଛୁ
କିମ୍ବାନ୍ତାକୁବାରେ ଠାକୁସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ
ଗାହିଁ । କମିଶିଥାଏ ଠାକୁସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ନ
ହୋଇ ଏବଜଣ ମେମୂର ବାବୁ ବୈକୁଣ୍ଠଗାଥ-
ଦେବପୂର ଉକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଏ ଗର ନେଇଥାଇଲା ।
ଜାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାର ? ଠାକୁସ ଉଣା ଓ
କାହାର ? ଅସଜ୍ଜ କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ସ୍କୁଲରେ
ଅମଳମାଳଙ୍କ ଠାକୁସ ବିଲି ଉଣା ଓ ମହାଜନ
ଓ ଦୋକାନଦାରଙ୍କ ଠାକୁସ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ । ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ଧାୟ
ଠାକୁସ ହେଲା ସେମାନେ ଅଗ୍ରିଲ କର ସୁଦି
ସୁରକ୍ଷା ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ସବୁତିଟି ଓ ମାର୍ଜି-
କ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଅଗ୍ରିଲ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
କରି ବୈକୁଣ୍ଠଗାବୁଙ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁକୁ ସ୍ଥିର ରଖି
ଅଛନ୍ତି । ମାର୍ଜିକ୍ଷେତ୍ରସାହେବଙ୍କୁ କୋବେ କିଲାର
ଏବମାତ୍ର ହର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତ ସେ ଯେବେ ଏ
ବିଷୟରେ ସୁରକ୍ଷା ନ କଲେ ତେବେ ଜାହା-
ଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ଆଉ ଦିବ ଶୁଣିବ ଏହିକଥା ଭାଲ
ଠାକୁସହାୟକମାନେ ଅନ୍ତର ପୁଣିତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁଲ୍ଲୟ ଅପଦି ଏହି ଯେ ନଗରର ଅବଶ୍ୟକ
ପୂର୍ବତାରୁ ପରିଷ୍ଠାତ ବା ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲେ
ଅସୁକା ଖାଲୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସ୍ଵର୍ଗୀୟବି କୁଆନ୍ତ
ମାତ୍ର ସେପର କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ । ଧୂର୍ବଳ
ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ମନ୍ଦିରାବେବକୁ ସମୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଖାଲୁ ଆଦ୍ୟ ହୋଇ ନଗର ଯେତ୍ରକୁ ପରିଷ୍ଠାତ
ଓ ସ୍ଵର୍ଗାବସ୍ଥରେ ଥିଲା ଜହାଙ୍ଗରୁ ଅସୁକ
କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଏ ଉତ୍ତରାରୁ ଅସୁକ
କିଛି ହେବ ଏମନ୍ତ ଆଶା ହେଉ ନାହିଁ ରେବେ
ଅସୁକ ଟଙ୍କା ଦେଇ କି ଉପକାର ହେଲା
ବାସୁଦରେ ପଡ଼ିପ୍ରେରକମାନେ କହିଅଚାରୁ କି
ଅସୁକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁଦ୍ୱାରା କେବଳ ‘ପାଣ ମାର
ଶୁଆ ପୋଛିବାର’ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛି
କାରଣ କି * ଏକୁ ପାତା ଦେଇ ସେହି
ଟଙ୍କାରୁ କିଛି ରଜା ଗ୍ରାମାକନ ଦେଇ ତାକୁ
ରଜାଜାକୁ କିଛି ଖାଲୁ ଦାରେଗାରୁ କିଛି କଣେ
ନୁଆ ମୋହରିଗରୁ ଓ କିଛି ନେହନ୍ତର ଓ

ପତକ ପ୍ରକୃତିରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏଥିଲୁ
ଡାକ୍ତରଗାନ୍ଧୀ ସଜା ଗାୟମାନଙ୍କ ଦେ ସ୍ଥାପିତ
କରି ଉଠିର କଷ୍ଟମିଳି ବ୍ୟୟ ସକାଗେ ବ୍ୟବହା
କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ଝଳାରେ ଉଠିର କାର୍ଯ୍ୟ
କଲୁ ନ ଥିଲା ବା ନ ଚିଲବ ଏମନ୍ତ କିମ୍ବା
ଜଣା ପଞ୍ଚ ନାହିଁ ଓ ଗବନ୍ତୀମେଘ ଏଥି ଉପରେ
ବର୍ଷକୁ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଲୋଞ୍ଜାଏ ଦେଉ-
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ସାଥୀରଣ ଝାକୁଦାଗ
ଉଠିର ସାହାଯ୍ୟ ହେଲେ ଉଠିରେ ଗୁହାକୁର
ବିହୁ ଗୋରବ ରହିଲା ନାହିଁ ବରଂ ତାହା
ସାମାନ୍ୟ ସାଥୀରଣ ଡାକ୍ତରଗାନ୍ଧୀ ଥର ଦେଇ
ଝାକୁଦାଗେଗା ପୁଣେ ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବରୁ
ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ଓ ଯେବେ ବିହୁ ଅୟକା କାର୍ଯ୍ୟର ବଳକା
ବଶ୍ୟାଏ ମାତ୍ର ଉଠିର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ
ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣେ ମୋତରର ଦିଆ-
ଯାଇଥାଏ ଆର ଅୟକା ବେଳନ ଦେବାର
ପ୍ରୟୋକ୍ତକ ବି ?

ଏହିଗୁପେ ଟାକ୍ତଦାୟକମାନେ କିଶ୍ରାସ କର-
ନ୍ତି ବି ନିରନ୍ତରିଷେଗଲ ଟାକ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ହେବାଦ୍ୱାରା
ବୈଶବ ସାଥୀରଣ ଉପକାର ବା ପ୍ରତ୍ୱତ
ଅଭିବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ବଥା ନାହିଁ କେବଳ
ତାକୁର ଦାନେଗା ପ୍ରତିନିଜ ଉପକାର ସକାଗେ
ଜାହା ହୋଇଥାଏଛି ।

ପ୍ରଥମ ଆପଣି ସଂକଳନରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଯେମନ୍ତ ଅନୁମାନ କରିଅଛୁଁ ବି ବଜେଟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବା ପ୍ରଗତିର ହୋଇଲା ଏବାରୁ ଖାଲୀ-
ଦୀଦୀକୁଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦିବାରଥେ ତୁମ୍ଭୁ ଥାପୁ
ସଂକଳନରେ ମଧ୍ୟ ସେହିରୂପ କି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା
ମର ଦେଇ କି ପାରୁଁ । ବାରଣ ବିପରୀମାନରେ
ଖାଲୀ ଆଦୟ ହେବାର ହେଲା ହୋଇଥାଏ ଓ
ଉଚ୍ଚର କେତେ ଅଣ ତାକୁର ଦିଶେବା
ଇତ୍ୟାବକ ଉନ୍ନତ ସାଧନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଛି ତାହା ଠିକ ବର କି ଜାଣିଲେ ଜ୍ଞାନ୍ୟ
ଅନ୍ୟାୟ ବୃଦ୍ଧିବାର ହଠିନ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଏରୂପ ଅନୁମାନ ମଧ୍ୟ ଅରଜିକ ଜୁହିରେ ଯେ
ଏକ ପକ୍ଷରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାକୁଣ୍ଠପୁର ଖାଲୀ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବା ଓ ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କ
ପିତାଙ୍କର ସ୍ଥାପିତ ତାକୁରଙ୍ଗାନା ସବାମେ ଠକା
ସାବାୟ ଦିଅିବାର ଖାଲୁଦୀପୁକମାନେ ଦେଖି
ଆୟବନ୍ଦୀର ସକଣେଷ କି ଜାଣିବା ସୁଲବେ
ତୁମରେ କିମ୍ବା ସେବା ଯେ କାହିଁ ଅପଣା
ତାକୁରଙ୍ଗାନା ପାଇଁ ଆୟୁକ ଖାଲୁ ଦିବାରଥେହି

ବିନ୍ଦୁ ଚେରଁ ବିଷୟରେ କେତେ ବ୍ୟୟ ହେବ
ଜାହା ଜାଣିଲେ ମୋକଳ ସେ ତୁମ୍ଭ
ରହ ପାରିବ ନାହିଁ । ବାସୁଦରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ବିବେଚନା ବରୁଁ ଯେ ସାଥାରଣ ଶିଶ୍ରାଲୟ
ସଜାଗେ ମିରିଦିପାଳିଟିରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ
ଆଇନ ସଜଜ ଅପ୍ରଳ ନାହିଁ ଆଇନ ବିଦ୍ଯକୁ
ମିରିଦିପାଳିଟିରୁ ଅନ୍ୟଧିକ ଜର୍ଣ୍ଣା ଅପେକ୍ଷା
ଜାତ୍ରୁଗଣନାକୁ ଅନ୍ୟରୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆ-
ଯାଇଥିଲେ ବିମ୍ବ ଦାରିଗା ମୋହରିବରଙ୍କର
ବେଳକ ବୃଦ୍ଧିଦାନ ଉଦ୍‌ଦିଲ ଜର୍ଣ୍ଣା ଅନ୍ୟଧି
ରୂପେ କୃତି ଥୋଇଥିଲେ ସହାଯାରଣଙ୍କର
ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି । ଏ ପୁନଃ
ଜାହା ପ୍ରିଥିତ ବି ନାହିଁ ଆୟ ବିଷୟର
ହେବାକ ନ ଦେଖିଲେ ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ
ଅଜୀବ ଅମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନା ବରୁଁ ଯେ
ମିରିଦିପାଳିଟି ପଞ୍ଜ ଏପର ହେବାକ ଶାଶ୍ଵତ
ସାମୟ ପଢ଼ିଜାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ କରିଲ
ଦେଉନ୍ତ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂକାନ୍ତ ପଦିଜାମାନେ
ଅବଶ୍ୟକ କଥାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉର୍ବରିତର୍କ ନ କରି
ଦେଖିର ଆଜ୍ଞା ଦେଖାଇବାଯୁଗୁ ଆପଣା ମଜା
ଯୁଗକ ଦରିଦ୍ର ।

ଦୃଷ୍ଟି ଆପଣି ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଗର ଉତ୍ତଳ
ଦର୍ଶନରେ ମହାକଳ ଓ ଦୋଷାଜଦାରଙ୍କ
ଉଥରେ ଅଦ୍ଵାତା ଖାକୁ ବସାଇଥାର ହେବ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏ ପ୍ରସାଦ ଧାର
ହେବରୁ ଉଚ୍ଛର ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥ-
ପ୍ରାହରେ ଶାନ୍ତ ରହିଲୁ । କେବଳ ଏକବିକଳୁ
ଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଗାହୁ । ମହାକଳ ଶ୍ରୀ ଧନୀ-
ଲେବ ଉଥରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦୁଇ
ଅସୁକ ଖାକୁ ହେବା ଅଭିଭବ ନୁହଇ ନାହିଁ
ସବୁ ଶୋଶୀର ଲୋକର ଅବଶ୍ୟକ ସହିତ ଖାକୁର
ସାମଞ୍ଜ୍ଞ୍ୟ ଉହିବାର ଉଚ୍ଚର ଓ ଘେରୁପ
ହୋଇଥାଏ ବି ଲାହୁ ଉକ୍ତ ପଦିବାରୁ ଜାହା
ପ୍ରକାଶ ଘାର ଲାହୁ ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

ଗର ଶବ୍ଦାର କାଂମୋଡ ବାଲିରେ ଥୁଳ-
ବାର ଗୋଲକ ବାବୁ ପଞ୍ଚାବ ଓ ପଞ୍ଜିଆ ମାଲ-
ବର କୃଷି ବସନ୍ତରେ । ପ୍ରାୟ ୩୨ ହଜାର
ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଦୁଇ ପଞ୍ଚ
କୃଷି ଲାଭରେ ବିନ୍ଦୁ ଫଳ ଦିଲ୍ଲି ହେଲା ଜାହିଁ ।

ବର୍ଣ୍ଣମାକେ ଯେମନ୍ତ ଉପାହିତ ହୋଇ ଦେ
ଖିଗାରୁ ଯାଇଥିଲେ ତେମନ୍ତ ବଗାଗ ହୋଇ
ଫେର ଅସିଲେ ।

ବେଦନ ସପ୍ରଣାଗ୍ନି ସିରପାମାର ବାବୁ ହର-
ମୋହନ ମିଦିକ ବିଧାତାରେ ଗେଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲ
ମାତ୍ର ଷୌଭାଗ୍ୟ କମେ ବାବୁଙ୍କର କଣ୍ଠ ମାଳ
କିଛି ଯାଇନାହୁଁ ତାହାଙ୍କର ନୃତ୍ୟ ସିନ୍ଦ୍ରକୁ
ଉଠିଯାଇ ଥିଲା । ଭଜା ସିନ୍ଦ୍ରକି ପୋଶରୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ସବରର ଆର ବେତେ
ଜାଗାରେ ସିନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିବାର ମୟ ଶରୀଏବ ।

ଅମୁମାନଙ୍କର ଜଣେ ବଞ୍ଚୋତ୍ତର ଗତ
ପୋମାର ବାଂଯୋଡ଼କୁ ଗାଥୋଇ ଯାଇ
ଦେବାର ନିରା ସ୍ତୋତ୍ର ମୁଖରେ ପଢ଼
ଏମନ୍ତ ବଳପ୍ରାତ କୋଇଗଲୁ ଯେ ଆଜି
କୁଳକୁ ଫେରିଥେ ନ ପାଇ ବୃଦ୍ଧ
ମରଗଲ । କେବୁ ତାହାକୁ ଜଳରୁ ଶାଶ୍ଵତ
ଆଶିବାର ଦେଖାବଲେ ନାହିଁ । ଏ ଦର୍ଶକନା-
ରେ କଗରବାସେନର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ନିରା ବଢ଼ି ନ ଥିବା ପ୍ରଜାନ୍ତେ ଏମନ୍ତ
ଅଗ୍ରମୁକୁ ଦେବା ଅନ୍ଧବ ଗୋକର କାରଣ
ଦୋଷାଦ୍ୱାରା ।

ଏ ନଗବର ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ମୁକ୍ତାର କାରୁ
ଦାମୋଦର ଦୀବ ଗଛ ମଙ୍ଗଳବାର ବାଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଶେଷରେ ପ୍ରାଣ ଦସିଲାଲେ । ଏହାଙ୍କ ବୟସ
ପ୍ରାୟ ବ ଗୁଣ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଯଦିଲ ଥିଲେ
ଓ ଅଳ୍ପଦିନର ଶେଷରେ ମୁହଁ ଘଟିଲା ।

ଏ ନଗର କଦମ୍ବଶୁଳ ନାମକଣ୍ଠ ନାମରେ
ସହାବତ୍ ଧନ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରିବାର ନାଲଗରୁ
ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହେଲଣି । ସନ୍ତୋଷ ପାଇର
ଆ ୧୦ ଜନ ଏଣିକି କାହାର ହେବାର ଯାହା
ଆମ୍ବୁମାନେ ଅନ୍ତମାତ୍ର କରିଥିଲୁଁ ଜାହା ଫିନେ
ଦେଖିବାରେ ଆସିଥିଲା ।

ବିନ୍ଦକ ରେଲାଙ୍ଗାକଜାର କଳ୍ପାତାଶ୍ରମର
କଳ୍ପାକଜାରେ ଗୋଟିଏ ଗୁର ହୋଇଥାଏ ।
ମୁଖୁଆକଜାରରେ କଣେ ପଠାଉଣା ବେଶ୍ୟା
ଥିଲା । ବସନ୍ତରେ ଆହାର ଉପପର ସଙ୍କରେ
ବାବ ବୁଝିଲା । ଜହଂଆରଦିନ ଦୂରଗତର
ଦିନ ବେଳେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଉପରେ କାହିଁ
ତେ ଶୁଭରେ ଆହାର ତଥି କହା ହୋଇ ନାହିଁ
ଥିଲା । ଏ ଅଳକାରିତ ଅପହରଣ ହୋଇ
ଥାଏ । ସୁଲବ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଛନ୍ତି ଆଶାନୀ
ଅବସ୍ଥା ଧ୍ୟା ଯତ୍ତ ନାହିଁ । ସୁଲବ । ବଲକଜା
ସୁଲବର ଅବସ୍ଥା ଯେତେଲେ ଏପରି ସେତୁଲେ
କଟକ ସୁଲବ କି ହୋଇ ବିନ୍ଦା ଉପର ।

ମାନ୍ଦାଜିଠାରେ କଣ ମାସରେ ଯେଉଁ ଗୋ-
 ପାଇ ହୋଇଥିଲ ତହୁଁରେ ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ଅନ୍ଧବଳ
 ସଙ୍ଗେରେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଏକଲକ୍ଷ କଷ୍ଟା ଗୁରଳ
 ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏଇ । ଦୁର୍ଲକ୍ଷ ପମ୍ବାରେ ଏଇରେ
 ଗୁରଳ ନଷ୍ଟ ହେବା ଅଭିନ୍ନ ଦୂର୍ଜ୍ଞର ବିଷୟ
 ଅଟର ବିନ୍ଦୁ ଶିଖିର ଉଚ୍ଛାପିତ ବଳ ବାହାର !
 ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଦୁର୍ଲକ୍ଷରୂପ ଦାରୁଣଦଗ୍ଧର
 ବିଧାତ କରିଥାଇଲୁ ଦେଖାରେ ଥିବା ଗୁରଳକୁ
 ନଷ୍ଟ ନ ବଲେ ଜାହାଙ୍ଗର ଉଚ୍ଛା ସଙ୍ଗେରୀ
 କିପରି ହୁଅନ୍ତା !

ପାଳିମେଣ୍ଟରୁ ବାହାରଥୁବା ଶ୍ରୀ ଜାଲିତା-
ରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଉପରକ ଗାସିର ଘରର-
ବର୍ଷର ଅୟତନ ୫,୦୭,୦୮୭ ବର୍ଗମାଇଲ ଏହା
୨୦୦ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ଓ ଏଥର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା
୧୫,୦୫,୩୩,୦୪୮ । କରବ ବକାଳର ଅଧୀନ
ସବ୍ୟର ଅୟତନ ୩,୪୭,୧୫୯ ଓ ଲୋକସଂ-
ଖ୍ୟା ୪,୮୨,୭୭,୫୬ ଗାଏ ଦିଲାପଦିଲୁ ଲୋକ-
ସଂଖ୍ୟା ୨୩,୮୮,୨୦,୫୪୮ । ଉପରକ ଗାସିର
ଭୂମିଶ୍ରେଣୀ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ୧୦,୫,୪୮,-
୪୮୮ ହନ୍ତୁ, ୧୫,୭୪,୫୫୭ ସିଙ୍ଗ, ୪୦,୮,୮୨,-
୮୦୭ ମୂଲ୍ୟମାନ, ୧୮,୦୨,୮୦୭ ବୋର୍ଡ,
୮,୧୭,୦୫୮ ମୁହଁସ୍ଥାନ, ୫୨,୦୨,୮୧୫ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଧର୍ମବଳମ୍ବା ଓ ଅବଶେଷ ୪,୨୫,୧୨୫ ଲୋକ
ରେ ଧର୍ମ ଜୀବନ ଜାହାନ ।

ସମ୍ବନ୍ଧରୀତାରୁ ପେଲିନୟୁଷ ଶୁଣିଆଛି
କି ଗଭିମାସ ଜା ୧୦ ଜାରିରେ ମହାନଦୀ
ଏକାବେଳକେ ୧୫ ଫୁଟ ବଢ଼ିଗଲା । କିନ୍ତୁ
ଅସିଲବେଳେ ତା ୧୫ ଫୁଟ ଦୂରେକି କଥା ପାର
ଦେଇଥିଲେ ଅକ୍ଷୁମାର୍ତ୍ତ କଳ ନାହିଁଏହିରୁ
ସେମାତେ ପଳାଇଯାଇ ନ ପାର କୁନମନେ ।
ଏ ଦେଖିବା ଏ କଗରକୁ କେବେ ପ୍ରବଳରେ
ଅସି ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦିର

ଶା ଶା କୃତା ବିହେ ବଜମ୍ବା ବଜମ୍ବା	୪୭
” ” ସୋଲପୁର	୪୯
” ” ମଠପୁର	୫୨
ବାବୁବାଥାମୋହନୀବାଦକଗଳପୁର	୫୭
” କୁଷମୋହନ ବୋଷ ବଚକ	୫୯
” ସକେନ୍ଦ୍ରିଶ	୫୯

ଏହି ଉତ୍ସବାଳ୍ପିଦା ସହିକଙ୍କର ଦର୍ଶାନକାର କଥା
ପିଲିଚିନ୍ମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନମୁଖେ ମୁହଁ ଓ ଗ୍ରୂପ୍ ପ୍ରସ୍ତର ହେବ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିଧି

ସାଧ୍ୟାହିକ ସମାଦପତ୍ରିକା

୧୬୮

四〇九

ଦୟା ମୁଣ୍ଡ ମାତ୍ରେ କରି ପଞ୍ଚ ଲଙ୍ଘନ ମହିଦା । ମୁଁ ଅଧିକ ଦିନ କାହାର ପଳି ପଞ୍ଚ ଲଙ୍ଘନ ମାତ୍ରେ ଗନ୍ଧାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣିଜମଳ୍ୟ ଟେୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟୁ
ମଧ୍ୟସାହୀନ୍ ଚାକିମାସଳ ଟେୟୁ

ଆଜି କାଲ ଏ ନଗରରେ ମହଳ ଓ ଜାରୀ
ସହି ଅଛିଥାରୁ ଶବ୍ଦର ଦର ଏପରିକାର
ବୁଝି ହୋଇଥାରୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରୁ ଏକ
ପ୍ରକାର ପ୍ରେସ୍‌ର୍ଟର୍ସ ବେଳ ଯାଇ ଥାରେ ।
ପ୍ରେସ୍‌ର୍ଟର୍ସରେ ମେଚ୍‌କରିଲ ହେ ୧୯୧୯ ର
ମୁଣ୍ଡଅଛି ଉଥାର ଉତ୍ସାହ ସବାମେ ମହାକନ୍ଦି-
ମାନେ ଗର୍ବିଲ ଜନମ ଉତ୍ସାହ ଗର୍ବି କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏବା ଦେଖି କୋଥ କୁଠାର ଯେ
ଧୂମଲଘୁର ଆଦି ଜୀବର ବିଦେଶୀ ବରି ସଙ୍ଗେ
ଶାପ୍ୟ ଅମଦାନ ଦେଲେ ପୁଣୀ ଦର ଜଣା
ହେବାର କିଛି ଉତ୍ସାହ କାହିଁ । ଟାଙ୍କାରୁ ୧
ସେଇ ବୃଦ୍ଧିଲ ଦରି ଏଠା ଲୋକେ ଅନ୍ଧକ ଦିନ
କଥାକି ହେବା କଠିନ ଓ ଏହା ମାତ୍ରରେ ଦେବେ
ଲୋକଙ୍କ ଏମନ୍ତ ବାସୁଧାରୀ ଯେ ପୁରୁଣଙ୍କ ପେଟ
ବୁଝି କରି ଜାର ନାହାନ୍ତି । ନିଜର ଧରନ
ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଅବତ୍ରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେ-
ବାର ଦରି କାହିଁ ।

ମାତ୍ରବସୀ ହାନିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧତରେ ଲେଖା-
ଅଛି କି କଲେବୁର ଓ ଜାହାନର ଅଧୀନ
ଚଢ଼ିଲ ବର୍ଷରେମାତ୍ର ନିର୍ମଳ ପ୍ରମାଣ
କରିବା ସମ୍ଭବ ହେତେକ ଲକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ-
ନେ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତରବ୍ସର ଓ ବଳାହାର ଅଗ-
ହରଣବ୍ୟବ ପ୍ରଣାଳୀ ପୁଅଣ୍ଡି । ଏ ବିଧି
ଓଡ଼ିଶା ଓ ବିଜାଳା ପ୍ରକାଶରେ ନୂହନ ନୃତ୍ୟ
କାବ୍ୟ ଓ ଜାହାନ ସମ୍ବୁଦ୍ଧତାରେ ଅମରମା-

ଜୀବ ତାଳ ଓ ଉଷ୍ଣଦୟାର ସମ୍ମାନ କରିବା
କିନ୍ତୁ ଆଦିଗ୍ରହ ହୋଇ ଏଠା ଜୀନିଦୟାରମାନେ
କାହାରୁ ବିନ୍ତୁ ଏପରୁ ଜୀନିଦୟାରମାନେ ଅପଣା
ଦରୁ ଦିଅନ୍ତି ହାହୁଁ । ପ୍ରାୟ ଏଥର ଅଧିକାଂଶ
ପ୍ରକାଙ୍କତାରୁ ବିଅନ୍ତି ଓ ଯେବେ କିଛି ମୁଲ୍କ
ପାନ୍ତି ଜାହା ଆହ ପ୍ରକାରମନ୍ତରୁ ପ୍ରାୟ ପହଞ୍ଚଇଲୁ
ନାହିଁ ବିନ୍ତୁ କି ଦେଲେ ହିକ୍କା ହେବା
ନାହୁଁ । କିବିଦି ଓ ତାରିରେ କେବଳ ଶ୍ରକା-
ଙ୍କର ପୀତା ହେବାର ସମ୍ମାନା ହୋଇଲେ
ଜୀନିଦୟାରଙ୍କର ଏଥିରେ ଗୋରବ ରକ୍ଷା ହୁଅର
ଓ କେବେକ ଜୀନିଦୟାର ଏପର ଅଛନ୍ତି କି
ଜାହାଙ୍କ ରହିବ କି ତାଳର ମୁଖ ଯାଇଲେ କା
କିନାମୁଲୁରେ କି ଦେଲେ ଦଃଖିଲ ହୁଅନ୍ତି ।
ଧାଳଗାଁ ତାଳ ଓ ଉଷ୍ଣଦୟାର ଉଠିଗଲେ ମଧ୍ୟ-
ବଳର ଲୋକମାନେ ବିପରୁ ହାବମ ଓ ଜାହାଙ୍କ
ସମ୍ମର ଅମଲଙ୍କ ସନ୍ଦେଖ କରିବେ । ଗେହ-
ଜାଲ ମକଳର ଉତ୍ତରାଧି ସମ୍ବନ୍ଧାରେ କରିବା
ସହି ବ୍ୟାପାର ନୁହଇ ।

ଜୀବନଦିର୍ଘତାରୁ ଅବଳତ ହେଲୁ ଯେ
ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଶା ୧୯ ଦିନ ପୃଷ୍ଠରେ ଗ୍ରୀସୁକୁ
ମେରିରୁ ବ୍ୟାସ ସାହେବଙ୍କୁ ବାନେଶ୍ୱର କରେ
ପ୍ରଥାନ ଜୟମାର ବାବୁ ବୁନ୍ଦାବନଚନ୍ଦ୍ର ମନ୍ଦ୍ରଳ
ଅସା ବରିଷ୍ଟ ବୋଠିଠାକୁ ଅମନ୍ତର ବରି
ଉପଲବ୍ଧରେ ବଚ ଧୂରଥାନ ବରିଥିଲେ ।
ନିର୍ମାର ସମ୍ମ ଉତ୍ସମେକଙ୍କ ସେଠାକୁ ଆମହରା

ହୋଇଥିଲ ଓ ବନିଶ୍ଵର ସମସ୍ତବରିଗ୍ ଏବଂ
ଜଣ୍ଠେବୁର ଯାଏ କାହିଁ ଆଲୋଚନାରେ ହାଲନଳ
ଦେଉଥିଲ । ବାବୁ ଏବନସ୍ତରୁ ସ୍ଵର୍ଚିତ କରିବା-
ପାଇଁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଧ୍ୟାନ କରି ନ ଥିଲେ ।
କମିଶ୍ନ୍ତର ସାହେବ ସେଠାବୁ ଅଗମକ କର
ପ୍ରଥମେ କୋଠ ଉଚିତରେ ଥିବା କାନ୍ତିଲେକଙ୍କ
ମହାଜନ 'ପେକହାଣ୍' କର ନିଛିଥିବା ସମ୍ପର୍କ-
ତତ୍ତ୍ଵରେ ମିଶ୍ରାଳାପ କଲେ ଓ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସାବୁ ବାର-
ନାବୁ ଥେବା ବାଣପୋଡା ଦେଖିଲେ । ଏହସମ-
ସ୍ତରେ ସେ ଜାହାଦ ଅମୋଦପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହ-
ବାରେ ନତି ଦେଲେ ଓ କେବେବ ଅବା ଗହନି
ଅର୍ଥରେ ପାଇସନ୍ଧରୁଷାର ସଦ୍ୟ ପାଠ କଲେ ।
ବାଣପୋଡା ଗେଜ କେବଳକୁ ସାହେବ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଅସ୍ୱାଧିତ ବଦଳିଲେ ସମସ୍ତବାତାବୁ ବିଦ୍ୟାୟ
ହୋଇ ପ୍ରାୟ ମୁହଁ ଏ ୧୯୩୫ ସମୟରେ ଅପରାଧ
ହୋଠିଠାବୁ ଫେର ଗଲେ । ଅର୍ଥ ବୁନ୍ଦାବନ
ବାବୁ ! ରଜା ମଧ୍ୟାନନ୍ଦ ଦେ ଏହିଶାଖାକଣଙ୍କ
ବାହୀନ୍ୟରେ ଯାହା କଲେ ସେ ଏହାକୁ ପ୍ରାମ୍ଭ
ତେଜବ କଲେ ଅତିଏକ ଗ୍ରାସକୁ ଜାମ୍ବ ସାହେ-
ବଳ ପ୍ରତି ଜାହାବର ପାଇଁ ଓ ଶାଶ୍ଵା ସମ୍ବା-
ଧେଷ୍ଟା ଅନ୍ଧକ ଏଥରେ ବିଜ୍ଞାମାର ସନ୍ଦେହ
ଜାହିଁ ଏହା କରାନ୍ତି ଜାତ୍ୟନଗଲ୍ଲି ହୋଇ ନ
ଥିଲେ (ଜାତ୍ୟନଗଲ୍ଲି ପ୍ରାୟ ଆଜମ୍ବର ଶୁନ୍ୟ
ହୁଆଇଲା) ଏଥର ଥଳ ଗୀତ ପାଇବ ।

ପାଠେମାହେ ଅବଧି କେତାଳସନ୍ଧବ-ପାଠ
ବାହେମାଜ ପିଅରାନ୍ତି ବା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି । ୨୭-
ମାଜ ବାଲରେ ଦେଖଇ ଦାହାଣି ଶୁଣିବା ଥିଲା
କରଇ ମାତ୍ର ଏଥର୍ଟାର ହେଲେ ଏମନ୍ତ ମନେ
ଚାଲିବେ କାହିଁ ଯେ ପ୍ରସାର ଦ୍ୟାନା ହେଉ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାଜେ ମଞ୍ଚୁର ଗୋଟିଏ କାହାଣି
କହିବା । ବଜାଗୋଡ଼ନ ବାବୁ ଏହି ରଷ-
ପାଠ ପାଠ ଦରିବ ଦେଖାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଗେହୁକ ରେତିଷ୍ଟଣ କଶୁଳ ଦେଲେ ଓ ରେତ
ଷ୍ଟଣ ଅଧିଷ୍ଠରୁ ମିଳିଥିବା ରସିଦ ମନ୍ଦିରକୁ
ଦେଇ ଝଙ୍ଗା ଅଣିବେ ବୋଲି ସ୍ଵକାର କରିବ ।
ବହୁଦିନ ଉଦାରୁ କୌଥୂରାଙ୍ଗ ପୁଣି ଦେବା
ଉଦ୍‌ଦେଖିବେ କୌଥୂରାଙ୍ଗଠାରୁ ବାରୁ ଟଙ୍କା କଶୁଳ
କଲେ ଓ ରଜନୀଙ୍କ ଲେଖି ଦେଇଥିବା ଗନ୍ଧିକ
ରେତଷ୍ଟଣ ଅଧିଷ୍ଠରୁ ଥିପେ ଫେର କେଲେ ।
ଏଥରୁ ରଜନୀଙ୍କ ଏବଣିଶ ରସିଦ ରେତ
ଷ୍ଟଣ ଆଧିଷ୍ଠରେ ଦେଖାଇ ଭାଲୁ ଜମସୁକ ଫେର
ନେବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଅମଳାମାନେ ଫେ-
ଲିକେ ଯେ ଏ ରସିଦ କାଳ ପୂର୍ବରୁ ଜମସୁକ
ଫେରଇ ହୋଇଥାଏ । ସେଇବଂ ଧରିବିଦାରୀ
ମନ୍ଦିରା ଦେଇ ରଜନୀଙ୍କ ବୋଲନ୍ତି ବି ବାରୁ
ଜାହାଙ୍ଗଠାରୁ ଝଙ୍ଗା ନେଇ ଏହି ଛାଲ ରହିବ
ଜାହାଙ୍ଗ ପରୁ ରସିଦ କୋଲ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ବାରୁ ବହନ୍ତି କି ସେ
ରଜନୀଙ୍କ ରସିଦ ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
କୌଥୂରାଙ୍ଗଠାରୁ ଝଙ୍ଗା ଅଣି ରଜନୀଙ୍କରୁ ପୁଣି
ଦେଇ ଆପଣା ରସିଦ ଫେର ଅଣିଲେ ଓ
ହେହ ରସିନ ରେତଷ୍ଟଣ ଅଧିଷ୍ଠରେ ଦେଇ
ଆପଣା ଲେଖିବା ଜମସୁକ ଫେର କେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଦେବାକ ପ୍ରଣ୍ଟ କରିଥାଏ ଯେ
ଦେଇ ରସିଦ କାର ଓ ଜାହା କିମ୍ବା ବରାଥାରୀ
କର ବନ୍ଦମାହିତ୍ୟ ଥିଲେ ଏଥର ବପୁରୁଷ
ଦେଇଥାନେ ଯାହା କେଇ ମାଛଫୁଲ ମାହେଳ
ଗମାଗୋହନ ବାରୁଙ୍କ ଦୌର ସୁପୋର୍ଟ କର
ଅଛନ୍ତି ।

ବଲକର ଗୁଡ଼ିଏ ସାମୟିକ ପଦି କାହେ ବ୍ରା
ରମବର୍ଷରେ ଥିବା କଣ୍ଠେଜମାନଙ୍କର ହୃଦୀ
ପୈଣ ଉଚ୍ଚବ୍ରତିଶା ପ୍ରୟୋଗରେ ସମ୍ମାଦିକ ଲେ-
ଖିଅକୁ ବି ବିଳମ୍ବରେ ମାଟିକୁଠ ସାହେ-
ବଳ ମିଳାଇ ଦୂରିବାର୍ତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବା ଦତ୍ତ
ମାତ୍ରବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣ । ସଫଳ ସେ ତାଲିମ
ଅଧିକା ଜିବନବସ୍ତୁ ପୁଅଳ୍ପ ତେବେ ସହିତରେ
ମାତ୍ରକର କେବଳ କହିବ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ବିଳାକୁ ଘୋଷିବ ଅଭ୍ୟାସ ସାବଧାନ ପୁଅଳ୍ପ
ହେଉ, ବିଷୟରେ ଜାଗାବର ମହିବ ଅଧିକ
ଶ୍ରୀରୂପ ଏହା ଅଛ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁପରକାର
କରନ୍ତୁ ଓ ଘର୍ଭାପତିକ ବା ଦ୍ୱାରବ୍ୟାନକର୍ତ୍ତା
ପୁଅଳ୍ପ ଗୋଟା ଘୋଲାଥିବା ଅଥବା ପୁଅଳନ
ମୁଣ୍ଡ ଲାଗାଦି ସହିତାର ରାତାବର ପ୍ରବା
ପଥ ପାଇଁ କରିବାକୁ ସାମାଜିକରେ ଲୋକେ

ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି । ଜୀବର ସେବକ ମନେ
ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମଦେହ ସବୁ ଜାହାଙ୍କ ଏବବାଳ
ଅର୍ଥାତ୍ ବୌଦ୍ଧଗ୍ରନ୍ଥ ସଞ୍ଚାରିତ ସେବାର ବିଷୟ
ହୁଅଛି । ଜିହ୍ଵର ଉତ୍ସାହରଣ ସବୁଗ ମେଲା
ଯାଇଥାତ୍ ଯେ ଉତ୍ସାହ ପଦିନର ବିଗନ୍ଧ ଲେ-
ପ୍ରତିକର୍ମ କବର୍ତ୍ତିର ପାନସଙ୍କ ପାହେବ ଗୋପିଏ
ଦେଖାଯି କରାର ବିଷ୍ଵାଳୟ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହକୁ ଯାଇଲେ
ଯେ ପୃଷ୍ଠାଗ ବାହୁବି ତଥାକାର ପଥରେ କ୍ରମର
ବରନ୍ଦା । ଉତ୍ସାହକେ ଏଥର ଉତ୍ସାହ ଦେଇ
ପାରନେ ନାହିଁ ଏହ ସମୟରେ କରିବ କବନେ-
ଶ୍ଵାସ ଯାଇଛବିକ ସମ୍ମଦେହ ଆପି ସମ୍ମ କର
କରିଲ କ ‘କବିରବ ଏବବାଳରେ’ ଅର୍ଥାତ୍
ଆପଣଙ୍କ ବୌଦ୍ଧଗ୍ରନ୍ଥ ପୃଷ୍ଠାର ଏପରି ଘଟି
କରିଥାଏ ।

ଉପର ଲୁହକ ବାଧାନାନ ସଦ୍ବାଂଶରେ ସତ୍ତି
ଅଞ୍ଚଳୀ ଛାନ୍ଦର ଲୋକମାନେ ଯେତେ ଜାର୍ଯ୍ୟ
ନରତ୍ରୀ କରୁଥିର ଅନ୍ଧକାଂଶ କେବଳ ହାତମଳ
ମନ ଯୋଗାଇବା ସକାମେ ଅର୍ଥର ଯେଉଁ
ହାତମଳ ମନ ସହିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହଥର ଯେ
ହାତମଳ ପାଇରେ ତାଥା ବଲକ୍ଷ୍ମୀ । ବାପୁବବ
ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଭ୍ୟକ୍ତାର୍ଥ୍ୟ ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଗୋପି ହରକାର୍ଯ୍ୟ ଗଜାମେ
ବେହି ଲୋକ ଯେତେ ଦେଖାଇ ପକୁଡ଼ ହେବେ ହାତ
ମାଥ ହାତମଳ ସଂଯୋଗ କରୁଥିରେ ହେଲେ
ଆନାମ୍ବୁଧନର ଆଶ ହେବ । ଏହମୁଣ୍ଡ ମୋହା-
ନଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥ ମାତ୍ର ପାଇନର ବିଷୟ
ଯେ ଅନ୍ଧକାଂଶ ହାତମଳ କୃତି ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ
ଓଲେବେ ଯାହା ଉପରୁ କି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଲୋକ
ଅଗରେ ଦରହି ଗାହାକୁ ଦେଖାକେ ଯଥାର୍ଥ
ହୁଏ ବା କରୁଥିର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଜନକ ବରତ୍ରୀ
ଦୂରିମାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରାର ବସ୍ତୁକା-
ଳରେ ପଞ୍ଚକୁ ଏଥିମୁଁ ବନ୍ଦବର ଅନୁର୍ଧ୍ୱର
ଦୁଷ୍ୟ ଘର ବି ଅଛି

ଦିନେଶ ପତ୍ର

କୁମୀରୀ ଓ କୁର୍ଯ୍ୟ ସୁଦରେ ଉଠିଲାଏ ଅନ୍ତରେ
ଶ୍ଵାସରେ ଅବସଥି ପରାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
କୁମୀରୀ ଗବନ୍ଦିମେଳ ସୁଜ କରିବାର ଯେଉଁ
ଯୋଗ୍ୟାପଦ ପ୍ରକାର ବରତ୍ତନେ କହିର ଜାର
ରରେ ଲର୍ଦ୍ଦରୀ କେବଳାକୁ କି ଶାମଳ
ମହାବୀକ ପରିଷ୍ଠିତେବେ ଏଥରେ ଆଜିନ୍ତା

ତୁମ୍ଭଙ୍କ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ତୁରଷ୍ଟର ଅସବୁଦ୍ଧ
ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ପ୍ରଜାଙ୍କ ବନ୍ଧାରେ କୁମାୟ ଯେଉଁ
ପ୍ରସାଦ କରୁ ଉତ୍ସବେଷ ସମସ୍ତ ବଜାଙ୍କ ନିବ
ଠିକ୍ ପଠାଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଇଂଲଗ୍
ତହିଁର ଏକଥିଲେ ଦେବାକୁ ହଥର ହେଲେ
ଦେବେବେଳେ ପ୍ରବଳାନଙ୍କିତାରୁ ଜାହାଙ୍କ
ରାଜ୍ୟର ସମାଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପଞ୍ଚରେ
କୌଣସି ତୁଳନ ମାତ୍ରରେ ଦେବାକ ଦିଥା
ହୋଇଛି ଥିଲା । ତୁରଷ୍ଟ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଞ୍ଚରେ ଯାହା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ବରଥୁଲେ ଭାବା
ଦୂରେ ପ୍ରତ୍ୟାଳକ କରିବେ ଏଥେ ଉପରେ
ଦୃଷ୍ଟି ରମ୍ଭବା ସଜାଗେ ଲୋକମାନେ ଏକମେଳ
ହୋଇ ଶୀଘ୍ରର କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଆଜାରେ
କୁଟୁଳ ହେଲେ ତୁରଷ୍ଟ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ପ୍ରଜାଙ୍କର
ଭକ୍ଷା ଏବଂ ଉତ୍ସବେଷ ସାଧାରଣ ପାନୁରକ୍ଷା
ସହାଗେ ଯାହା କରିବାକୁ ହଥାରା ତହିଁର
ଦୂରେ ପମ୍ପେ ଦିଗି କରିବାର କମତା ଆପଣା
ହାତରେ ଉତ୍ସବେ । ତୁରଷ୍ଟ କହି ପ୍ରସାଦର
ପ୍ରସାଦପକ୍ଷ ନ ଥିଲେ ଜଥତ ଉତ୍ସବେ
ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ ଜାହା ପ୍ରକଳ ଥିଲା
ଶୁଣ୍ଡବା ସୁଦି ଅରମ୍ଭ ଦର ତହିଁର ଅନ୍ୟଥି
ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଶୁଣ୍ଡବା କହନ୍ତି କି ସୁଲଭାକ ସେ
କୁଟୁଳ ହେଲେ ତହିଁର ପୁଣ୍ୟକର କରିବା ନ
ହେବାକୁ ସୁଦି କରିବା ଅବବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲ ମାତ୍ର
ଇଂଲଗ୍ ଏ ଦିଥା ଶୀଘ୍ରର କର ନାହାନ୍ତି ।
ଲର୍ଜତର୍ମ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ସବେଷ ସ୍ଥିର
ହୋଇ ବାର୍ଷିକ କରିଥିଲେ ପମ୍ପକର ଅଗା
ପୁଣ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା ଅହ ଶୁଣ୍ଡବାର ଧନକରେ
ବୋଥ ହୁଅଇ ତୁରଷ୍ଟ ଆପଣା ଅନୀକୁଳ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ଷିକାନ ଖେଳ କରିବାକୁ ଅବବାର
ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଲର୍ଜତର୍ମ ଘେଷରେ କହ
ଅହନ୍ତି କି ଶୁଣ୍ଡବା ଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବତ୍ତ ହେ-
ବାରେ ଉତ୍ସବେଷ ପମ୍ପ ବଜାଙ୍କିତାରୁ
ପୃଥବୀ ହୋଇ ଯାଇଥାକୁ ଓ ଅପେ ଯେଉଁ
ନୟମ କରିଥିଲେ ତହିଁର ଅନ୍ତର ଖୋଲାଇ
ଛନ୍ତି । ଶାମିଲମାନଙ୍କାଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମନେକୁ ଇଚ୍ଛା-
ପୂର୍ବକ ଆପଣା ଅହମର ଏକୁଥ ପ୍ରବାସ କରି
ବାକୁ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତେ ଜାହିଁ ମାତ୍ର ଯେ ହେଲେ
ଶୁଣ୍ଡବା ଏମନ୍ତ ପକାନ କର ଅହନ୍ତି କି
ଇଂଲଗ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ ହତରେ ହେ
ଏ ବାର୍ଷିକ କରିବାକୁ ଏ ସ୍ଥଳ ଇଂଲଗ୍ରୁ
ଅପରିଷିତ ପ୍ରକାର କରିବାର ଅବସଥର ହେଲା ।

ଅପ୍ରକାଶରେ ଗୁଣୀୟା ବି ବିବେଦିତା କର-
ବେ ଶୁଣେନାରେ ଅସବ ମାତ୍ର ଲର୍ତ୍ତର୍ଜ୍ଞ ଭାଷା-
ଙ୍କର ତୁମ ଫିଲନ୍ଧାରୁପେ ଦେଖାଇ ଦେଉ
ଅଛନ୍ତି ।

ଏହା ସୁଦର ସମାଜର ଯାହା ତାରତା
କରେ ଅସୁଅଛି ତାହା କୌଣସି ପ୍ରବାରରେ
ସନ୍ଧେଷକଳକ କୁହର ଓ ଉଚ୍ଛବୀ ପ୍ରବକ
ଅବସ୍ଥା ତାଣିକା ବଠିଲ ତୁରସ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭୀଧୀ
ଓ ମଧୁବତ୍ରୀୟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସୁଦି କରୁଥିବାରୁ ।
ମଧୁବତ୍ରୀୟମାନେ ତୁରସ୍ତ ହାତରେ ପରାକର
ପାରୁଥିବାରୁ ଏହା ବଥା ପାର ବିବାହ ହୁଅର
ଜେବେ ଦେଖାଇବେ ଥରେ, ତୁରସ୍ତରୁ ହବିଲ
ସୁବାର କିମ୍ବାରୁ ମାତ୍ର ତାହା କହିବାର ହୁଏ ।
ତୁମ୍ଭୀଧୀ ଗରରେ ତୁରସ୍ତର ଉତ୍ତରଣେ ଏ
ଆସ୍ତିଯା ଦୂରଥାରୁ ସୁଦି ଲାଗିଥାଇ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଆସ୍ତିଯାର ସୁଦି ପ୍ରଧାନ ଗାରଣ ଉତ୍ତରଣେ
ଜାକୁରୁକନନ୍ଦା କୁଳରେ ଅନେକ ତୁମ୍ଭୀଧୀ ସେମା
ଏକଟିକ ହୋଇଥିଲେହେଁ ଦେବଳ ଜୀର ପିଲ
ପତ ରହିଥିବାରୁ କଥା ଧାର ହେବାର ଜିପାଧ
ପାର ମାହାନ୍ତି ଏବିଷକ୍ଷରେ ଜଳା ବରି ଓ
ଅନ୍ୟ ଘନରେ ତୁରସ୍ତ ସେହା ଜଳି ରହିଥ
କରି । ଆସ୍ତିଯାରେ ପ୍ରାୟ କିତଃ ସୁଦି
ହେଉଥାଇ ଓ ଅସୁକାଂଶ କୁଳରେ ତୁରସ୍ତମା-
ନେ ଜୟ କର କରିବାର ସମାଜର ଅସୁଅଛି
ତୁମ୍ଭୀଧୀନେ ମୟ ଦେବେ ପ୍ରାନରେ କରିବାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ସମ୍ମାଦ ଅସୁଅଛି । ଫଳଙ୍କ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୌଣସି ସକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ବା ପୃଷ୍ଠଳ ହେବାର
କୁହା ଯାଇ ନ ପାରେ । ତୁରସ୍ତରୁ ସମସ୍ତେ
ତୁମ୍ଭୀଧୀଠାରୁ ପୃଷ୍ଠଳ ଜୀବ କରିବୁ ବାସ୍ତବରେ
ତୁମ୍ଭୀଧୀର ଦେନା ସଙ୍ଗ ତୁରସ୍ତର କୁଳନା
ହାତୁଁ ଜଥାକ ତୁରସ୍ତ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣା
ବଜଳ ରକ୍ଷା ଦରବାରୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଇ ଏହା
ବାମାଜଳ ବଥା କରିବା ।

ଏ ପ୍ରଦେଶ ଲୋକ ହେଲୁ ଉତ୍ତାରୁ ତାର-
ତାଙ୍କସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଜଣାମନ୍ତର ଯେ ତିବଜାର
କୁଣ୍ଡମୁ ଦେଖା ତାନ୍ୟବନ୍ଦି ପାର ହୋଇ
କୁରାଷ୍ଟ ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରଦେଶ ଶୋଇଥିବନ୍ତି ଓ ଆଜି
ଦେଇଥୁ ଗୀତ୍ର ପାର ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ
ଲାଗିଥାଏ ଅଛିଏବ ପ୍ରକୃତ ସୁଦି ଲାଗିଥାର
କିମ୍ବା କାହିଁ ।

ସାଧାରିକସଂବାଦ ।

✓ ମାହାମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ୟ କହୁବଜନର
ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ ଠକାଇ ଏକା ନେଇସୁବାରୁ
ମା ୨୦ କାର୍ଯ୍ୟାବ ଦିଶୁ ପାଇଥାଏ । ଏବିଦିକୁ
ସୁଖଲାଗରେ ମେଘ ଏବଂପରି କର ମା ୨୦ ସୁ
ଦିଶୁ ପାଇଥାଏ ।

ଏ ହୃଦୟରେ ପ୍ରକୃତ ବୃକ୍ଷିକାଳ ଅନୁଭୂତି
ହୋଇଥାଏ ଓ ଗତ ଗୁରୁତବାରାରୁ ଜଣମାନ
ବିଲକ୍ଷଣରୂପେ ବହି ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମତୁ କଣତ୍ତା ମାଳିକ୍ତେଟ ହାତୁଲାପାଦେବ
ସ୍ଵୟଂ ଏ ନଗବର ସତକ ଓ ନର୍ଦମା ପରିଷାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଚାଲୁଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଅନ୍ତମାନ
ହୃଥର୍କବର୍ଷ ଏଥମୟ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମଭୂଷେ
ହେବ ମାତ୍ର ଅକ୍ଷୟ ସହରୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଗ ଜନମା
ପରିଷାର ହୋଇ ଜାହାଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦରାଜର ଗମ୍ଭୀର ପାହେବ ଅଧିକ
ବାଲେଶ୍ୱର ଗୁରୁଙୁ ଏ ନଗରକୁ ଫେର ଥିଲା
ବାର ବଧା ଆଛି ।

ରୁକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀମତୀ ମହିଳା ପାଦେବକ
ଅର୍ଥନୀ ଉପଲକ୍ଷରେ ବୈଷଣୀର ଉତ୍ସବାଦି
ହୋଇଥିଲା । ବାବୁ କମାଇଚରଣ ବୋଷ
ବ୍ୟକ୍ତାବାଦୀର ଏଥର ପ୍ରଥାନ ଉଦ୍ୟମକର୍ତ୍ତା
ଥିଲେ ।

ନୂତନ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର କାଣ୍ଡ ହେବାର
ବିଜ୍ଞାନ ଗବ୍ରେନେସ୍ୟ ବଜାଲ ଦେଇଥିବାରୁ
ମିଶରାର ସମସ୍ତ ଲିଙ୍ଗରେ ଝଳା ପ୍ରକାଶିତ
ମୋହମ୍ମଦ ରାଧାର ହେବାର ।

କଥତ ହୁଅଇ ଯେ ଭୁବନ୍ଦୀ ଅଧିକାର
ଶଳମୁକକୁ ବାବୁଲର ଅମେର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦେଲେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତନାକ ସମୟରେ ସେ ଖେଳା ଓ
ଅର୍ଥଶୂନ୍ୟ ଭୁବନ୍ଦୀ ପାହାଯି କରି ନାହିଁ ପାଇଲୁ
ବାରଣା ଏ ଦୂର ଜାହାଙ୍କର ମୋତା ଅଛି ମାତ୍ର
ସେ ସ୍ଵଲ୍ଗାଜଙ୍କ ସକାଗେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ
ଦୁଃ୍ଖ କରିବେ ନାହିଁ, ଏ କଥା ଦୂରକୁ ଦୂର-
ରାଧେ ବାହାର ଦେଇଥାବାରି ।

ବନ୍ଦୁଷେଷ୍ଟି ଅଛରୁ ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ
କଳିମାସ ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ ବଢ଼ିବେ ମେଦଳ-
ପୁରାତାରୁ ଶତ୍ରୁଗୁର କଣ୍ଠରେ ଚେରେଇବ
ପ୍ରକା ଏକଥ ହୋଇ ଦାରୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କାଗ
ଜୀମର କଣେ ଅନବାସ କମିଶାଇବୁ ବାହିରେ
ଥର ପାଲବିବଜରୁ ମାତିଆଣି ଟମ୍ଭୁ ଉପର ହାତି
ପଚାଇଥିବାକିବି । ଗୋଲିମାଲରେ କେହିଁ କେ-

ଦେବ ମଧ୍ୟ ଥାବାନ୍ତିଥାଳୀକୁ କଷିତ ହୃଥର
ଯେ ଜିନିହାର ଅଲାରକୁ କେବାରୁ
ପ୍ରକାଶନେ ମେଲିରି ଏଥର ବନ୍ଦାକୁଛି ।
ପ୍ରକାଶିତକ ଜନ୍ମଦାତାମାନେ ଥାବାନ୍ତିଥାଳୀ
କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଷିତ ଏଥର ସହିଦା ହୃଥର
ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଉତ୍ତର ପର୍ଦ୍ଦିକା ଶୁଣିଅବହୁ ବି କେତେକେ
ଝକାର ଗନ୍ଧ ବାଦିଯୁର ଓ ମାନ୍ୟରେ
ବେଳପ୍ରେତନରେ କର୍ଣ୍ଣାହେତୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ
କି ଆଖ୍ୟାର୍ ଏବ ପ୍ରାକରେ ଥାବା ଫାର୍ମାର ଲୋ-
ବେ ମରୁଅଛନ୍ତି ଅଜାନ୍ତରେ ବଜରୁ ଦାବା
କଞ୍ଚି ଦେଇଥାଏ କାହାର ମାୟା ଦେଉ ହାହୁ ।

ମହାଶତା ବନାନାଥ ଠାକୁର ସି, ଏଥି
ଆଇଛି ମୂଳରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ବିରକେନ-
ରେନ ଓ ମାନ୍ୟର ଲେଖ୍ତକଣ୍ଠ ଘର୍ବିର
ସାହେବମାନେ ଅଧିକ ପୁଣିତ ହୋଇ ଗୋ-
କଷିତମାନ ଲେଖି ପଠାଇଥାଏ ।

ଏକଜଣ ଫର୍ମି କାହୁର କେନ୍ତିଥାଳୀ
ଯେ ପୂର୍ବମନ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରର ଅବ ଜୀବନ ଅଧି-
ଶାଳା ପାଇଁରେ ମିଶାଇ କିନ୍ତୁ ଏ ବାନ୍ଧିବା
ହୀନକୁ ବଜର୍ବର ସେହି କଲାରେ ଦ୍ଵାରା
ବର୍ଣ୍ଣନେ କଷି ହରିଯାଏ ଓ ବାଦୁ କୁଣ୍ଡର
ବାନ୍ଧିବା ହେବୁରେ ପାଦ ମୂର ହୃଥର ନାହିଁ
ଏବୁପ ଅନେକ ସଂକଷା କରି ଦେଖା ଯାଇଥାଏ ।
ବାନ୍ଧିବା ଉତ୍ତର ଗୋଟିଏ ଏବୁ ଏବୁ
ଉଚ୍ଚି ବିଲମ୍ବ ଦେଲେ କାହୁର ଫଳ ହୃଥର
ହାହୁ ।

ମାରମନ୍ତିର ତର ପରିହାତରେ ଥିବା
ମାନ୍ୟ ଉତ୍ତରପାତ୍ର ମହାଶତା
କମିଶାର ଗ୍ରାମଙ୍କ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଦେବା କୋଷ-
ରିଆରି ଟଙ୍କେୠ୦୦୦ଟା ଏବ ଅମାରିଦାର କନ୍ଦି-
ବାର ଗ୍ରାମଙ୍କ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଦେବା କୋଷ-ପାତ୍ରିକା
ଟଙ୍କେୠ୦୦୦ଟା ଦାନ ଦେଇଥାଏ ।

ପ୍ରେରଣାପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତରପାତ୍ରଜାନ୍ମାନ ମହାଶତା
ମଧ୍ୟପତ୍ର ।

ମହାଶତା !

ଜଳବନ୍ଦୀ କେତେବେ ପାତୁକ ଅଷଣେ
ପଥ କାରେ ପ୍ରାପ ଦେଲେ ଅମ୍ବେ ଅଲାନ୍ତ
କାହୁର ଫେରୁ ।

ଜୋରଥାବ କଟାନ୍ତ କଟାନ୍ତ ବନ୍ଦାକ୍ଷର
(ଜଗନ୍ନାଥାର) ଏ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ

ବଜାରୁ ଜାଣବାରୁ ଅମ୍ବେ ବଜାରୁ କୌତୁକର
ଅର୍ଥବ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଯେ ବନ୍ଦାକ୍ଷର ବିଷ୍ଣୁରେ
ବିଶେଷ ବିବରଣ ଅର୍ଥବ ଗାନ୍ଧି ଜବନ-
ଭାବ, ପାରହାରକ ଉପହାର, କଣାକା,
ତାଙ୍କ ମାମର ଗାନ୍ଧ କୁଣ୍ଡର କୌତୁକ
ସ୍ଵର ବିବରଣ ଉତ୍ସାହ ଯେ ଯାହା କୁଣ୍ଡର
ଅନ୍ତରୁ ଲେଖ ଦେବେ । ଶ୍ରୀପ ବିଷ୍ଣୁର ଓ
ପାଦବ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଯେହା ନିଭବ
ବହୁରେ ଅମ୍ବେ ବିଶେଷ ପ୍ରମ୍ପୁକନ ।

ସୁତେ ଯେ ଦେହ ବିଶେଷ ଯେତୁ କର ଅମ୍ବେ
ପ୍ରମ୍ପୁକନ ସାଥକ ବରବେ ଅମ୍ବେ ଗାନ୍ଧ
ଯଥାସାଧ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ । ଉତ୍ତର ।

କଣ୍ଠ } ଶ୍ରୀ ସେନବନ୍ଦ ଶ୍ରୀ କୌତୁକ
20-6-77. } Ktred CHUNDER RAJ CHUDORI.
Head Master, C. C. School.

ଉତ୍ତରପାତ୍ରିବାର ସମ୍ମାଦିକ ମହାଶତା
ମଧ୍ୟପତ୍ର ।

ଅନୁଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶପତ୍ରର ଜଳନ୍ତରିତ ବିଷ୍ଣୁରୁ
ଅଶକ ମୁଦିଶ୍ଵାର ପହିଜାର ଏବ ପାର୍ବିରେ
ଶାନ ପ୍ରଦାନ କର ଶରବାତ୍ରର କରିବାହେବେ ।

ତା " ତା କୁଣ୍ଡ ଶୁଦ୍ଧିବାର ବିବର ପରିମା-
ରାହିର ଅବଦ୍ୟ ପାମ୍ବର୍ତ୍ତୀ କରିବାଲ୍ଲବ ଶରଦିମା-
ନ୍ଦ୍ର ବାନ୍ଧିବ ପାରିଶୋଭିକ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ।
ପୁରସ୍କାର ଦାନ କରିବାଲ୍ଲବରେ ଶୋଇ ଥିଲା ।
ତେ ପୁଲରେ ପ୍ରାପ କି ୧୦ ଏ ଅମହିତ ଦଳର
ଜତିର ଅମନ୍ତର ଦର୍ଶକ ଅନେକ ଦିପାଳ
ଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର ବନ୍ଦାକରିତ ବିଷ୍ଣୁରୁ
ପଦ୍ମର ସବ୍ରମିତର ଶ୍ରୀପ ପରିମାର-
ବିଷ୍ଣୁର ମହାଶ୍ରୀ ପରିମାର ଅପର ପରି-
ବିଷ୍ଣୁର ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ ପରିମାର ପଦ୍ମର
ମହାଶ୍ରୀ ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ ।

ପ୍ରଥମର ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଧାନ ପାତୁକ ଗଜ
ବିରାଜ କରିବାର ଯାତର କରିବ କାହା ପର
ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ପୁରସ୍କାରର ବାଲକମାନେ
ସବ୍ରମିତର ଦିମାନ୍ତର ବରିତ ପୁରସ୍କାର ପରିମାର
ପଦ୍ମର ସବ୍ରମିତର ଶ୍ରୀପ ପରିମାର ପଦ୍ମର
ମହାଶ୍ରୀ ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ
ଅନ୍ତରୁ ପାରିଶୋଭିକ ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ ପଦ୍ମର
କରିବାର ଅର୍ଥବିକୁ କଲେ । ତେ
ମେସରେ ଶୋଭାମାନକ ପଦ୍ମର ସବ୍ରମିତର
ମହାଶ୍ରୀ

ଦେହ ଦର୍ଶକ କେ ବିରହମୁରେ ଶ୍ରୀପ ଦର୍ଶକ
ଦେହ ବୋଧ ଦେହ ଯେମନ୍ତ ସୁବରଣଙ୍କ ତିଥି-
ବରସ୍ତାଗୁରୁ ବଦ୍ଧାନ୍ତରୁରେ ଦର୍ଶିତର ସାହାର
ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ଦର୍ଶକକୁ ବାଲକମା-
ନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟୁତିବାନ୍ତ ବାହାଦୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଥିଲା-
ରେ ଦିନକାଳ ବିମୋହିତ ଥିଲା । କେବଳ
ମଧ୍ୟରେ ଦେହ, ପକୁନ୍ତାକା କାମମୁଖ ପ୍ରଦାନ
ପ୍ରଦିଷ୍ଟ କରିବ ମଧ୍ୟ ମୋହିତ ପାଠ
ବିରଥିଲେ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ବୋଧିଥିଲା ।
ବାଲକମାନଙ୍କ ମୋହିତ ପାଠ ବିରଥିଲେ
ବିରଥିଲେ ସମ୍ମାନ କମିଟି ସ୍କୁଲ
ବିରଥିଲେ କରୁଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପୁନର୍ ପୁନର୍
ମାନଙ୍କ ଅମ୍ବନ୍ତ ପରିମାର ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ
ପଦ୍ମରବିଦିତ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ
ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ ପଦ୍ମର ମହାଶ୍ରୀ ।

ପାମ୍ବର୍ତ୍ତୀ
ଜାମ୍ବରଙ୍କ ଜନ୍ମ
୫୨୭ ମସିହା } ବନ୍ଦେବ ପରିମାର
ଶାନ୍ତି—

ବିଶ୍ଵାପନ ।

୧୦୨୬୧ ସ୍କୁଲମାନ କର୍ତ୍ତମାନ ମୁହଁ ଦ ହୋଇ ଦିନକ
ବିରଥିଲେ ଯଥାନମେ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ।

ଦିନକରିତାମ ମୁହଁ ୧୯୬୫ ଏୟାକ ୧୦୦
ଦିନକରିତାମ " ୧୦୦ ୧୦୦୦

ମଲ୍ଲପାତ୍ରି ।

ଦାନ ବନ୍ଦେବମାନ କାର କରିବ କରିବ କାରକ
ପାତ୍ରିମ କାରକ

ମୋହିତମାନ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତରୁ କରିବ କରିବ
ମୋହିତ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତରୁ କରିବ କରିବ

ଏକ ଏକ ଉତ୍ସାହରେ ଉତ୍ସାହର ଦର୍ଶକର ଦର୍ଶକ
ବିରହମାନ ସାମାଜିକରେ ନୁହେ ଏ ଉତ୍ସାହର

ବ୍ରଜ ପ୍ରମାଣି

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୧ ଗ

୩୧ ଜ୍ଯୋ

ଜାନ୍ମ ଇଂଶ ମାହେ ଜୁଲାଇ ସଙ୍କଳନ ମେଲିଥା । ମୁଁ ଅଷାଢ଼ ଦିନ ୨୫ ଜୟଠାତିଥି ସାର ଶବ୍ଦାର

ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକମ୍ବଲ୍ ଟେକ୍

ବର୍ଷାନ୍ତେମ୍ବଲ୍ ଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେକ୍

ମଧ୍ୟସଲପୀର ଭାକମାସୁଲ ଟେକ୍

ବାଲେଶ୍ଵର ନଗରରେ ବେଶ୍ମାଚଞ୍ଚ୍ଛେଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଲେଶ୍ଵର ଆନା ଅନୁର୍ଗର ମୋଦିମା-
ମାଳ ବିନ୍ଦର ହେବାର ଅଛି ମର୍ମମେଶ୍ଵର
ବଜାଲାରୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜାହା ଗର ପ୍ରକାଶିତ
ବଲିବତା ଗଲେଚରେ ଘୋଷଣା ଦିଆ ଯାଇ
ଅଛି । ବେଶ୍ମର ଦ୍ୱାର ଖେତା ଜୀବନାଳାଚଞ୍ଚ୍ଛେ-
ଟ୍ରେଷ୍ଟ୍ ଦିଆ ଯାଇ ଅଛି ଓ ଜାହାଙ୍କ ବରେ
ବେଶ୍ମରେ ବସି ବିଶ୍ଵର କରିବା ଲାଗି ବାବୁ
ବୃଧାରମଣ ଦାସ, ବାବୁ ଉଗବାନଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ,
ବାବୁ ପ୍ରପନ୍ଦକୁମାର ଘୋଷାର ଓ ମୁହଁସି ଅବ-
ଚଲ ଘୋଷିବା ଜୀବନାଳେ ଅନ୍ତରେରମାଟ୍-
ଟ୍ରେଷ୍ଟ୍ ପଦରେ କିମ୍ବକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଶ୍ଵମୁକ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ ବଜାପେ ଜୀବ ବରଦା-
ପୌର ଶ୍ରାସ୍ତ ପୃଷ୍ଠରେତ୍ରେଣ ବାହେବ ଯେଉଁ
ପଥ ବଚ୍ଛ୍ଵମେଶ୍ଵର ବଜାଲାରୁ ଲେଖିଥିଲେ
ତହିଁର ଉତ୍ତର ଅସିଥାଏ ଓ ଉତ୍ତନ୍ତାରେ
ନିର୍ମାରକ ହେବା ବଜାପେ ବାହେବ ବଜାଲା
ଏ ନଗରକୁ ଜାବାର ଅଛନ୍ତି । ଶୁଣ୍ୟାଏ ଯେ
ବଚ୍ଛ୍ଵମେଶ୍ଵର ଜୀବ ବରଦା ମରରେ ସମ୍ମି
ହୋଇ ଜାହାଙ୍କ ଶ୍ରାସ୍ତ ରେବନ୍ଧୁମାହେବ
ବର୍ଥପଦ୍ମ ଭକ୍ତ ବଜାର ଜାର୍ଯ୍ୟ ନଗରକ ସବାମେ
ଯେଉଁ ବନୋବନ ବର ଯାଇ ଝଲେ ଯେହି
ବନୋବପୁରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଜଳବ ଓ ବିଜ୍ଞାନ
ଶକ୍ତି ବନୋବପୁର ସବାମେ କଣେ ଉତ୍ସବରେ । ଯାତ୍ରିଷୁର
ତେସୁରିବନେବିତର ବାବୁ ଅନୁଲଚନ ମର୍ମମ୍ବା

ବୀରାରେ ଥିବି ପଦ୍ମଶଲେ ଅନୁଦିନରେ
ବିଶ୍ଵମେଶ୍ଵର କଥା ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ବଚ୍ଛ୍ଵମେଶ୍ଵର ଉତ୍ତାଗଳେଟ ଗତମାଧର
ଜାନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରଥସିଲାଗି ଅର
ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ବିଲମ୍ବୀ ହେଉନାହିଁ । ଏବେକ ପ୍ରତି
ମଧ୍ୟରେ ନିଯମିତରୁପେ ବାହାରବାର ଚେଷ୍ଟା
ଦେଲେ ବଜା ରଳ ହେବ ମାଧ ଗଲେଚରେ
ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଅପ୍ରଦ୍ୟୋଜନାୟ ବିଷୟ ଘବ୍ସି
ଲୁଚିତ ହେଉଥାଏ । ଯଥା ଗର ଗଲେଚରେ
ତାତିଶୀର୍ଷ ତିବି ରଖିବା ଓ ବିନ୍ଦୁର ନିର୍ମାଳା
ଶିଖିବାରେ ପୃଷ୍ଠା ଯାଇଥାଏ । ଏ ବିନ୍ଦୁ
ଶିଖିବା ଥାଏ ବିନ୍ଦୁଶୋଭନ ଓ ଯଦ୍ୟଏ
ଉଚ୍ଚରେ ଜାହାର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ଶୁବାର ବୋଲା-
ଯାଇଥାରେ ତଥାର ଜାହା ଘରୁପୁଷ୍ଟାରୁ ଅନ୍ଧକ
ନୁହଇ ଓ ଜହିସଙ୍ଗେ ବୁଥାରେ ପୃଷ୍ଠା
ବେବଳ ନକ୍ଷା ଶିଖା ହୋଇଥାଏ । ଏଥର
ବୁଥା ଦିଅଥାରେ ବଚ୍ଛ୍ଵମେଶ୍ଵର ଟଙ୍କା କାହିଁବ
ବ୍ୟଧ ହେଉଥାଏ କମିଶୁରବାହେବ ଥରେ
ଗଲେଚର ଅବସ୍ଥାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ବଳେ ବନ
ଭଲ ହେବ ।

ଜଳରବ ଶୁଣ୍ୟାଏ ଯେ ବାବୁ ବରଦାକାନ୍ତ
ମଜୁମାର ତେସୁରିବନେବିତର ବାଲେଶ୍ଵରରୁ
କଟକରୁ ବଧିଲାହୋଇ ଥିବିବେ । ଯାତ୍ରିଷୁର
ତେସୁରିବନେବିତର ବାବୁ ଅନୁଲଚନ ମର୍ମମ୍ବା

ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଯିବେ ଏବ ବନ୍ଦକର ଅରିଶୁଣ୍ଟ
ବଳେବିତ ଫେରି ବାହେବ ଯାତ୍ରିଷୁର
ସବ୍ରତବିଜନର ଭାବ ହେବେ । ଯାତ୍ରିଷୁର
ସବ୍ରତବିଜନଟି ଏ ଜିହା ମଧ୍ୟରେ ଅତିନ୍ଦ୍ର
ବିତିଜୁକୁ ବେଳେ ମାତ୍ର ବେଳେ ହେବେ । ଫେରିବାହେବ
ଜଣେ ନଲ ହାତିମ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ
ମାଧ ଜାହାଙ୍କର ବିଦୃଷିଙ୍କା ହୋଇ ନ ଥାବୁ
ସେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନଙ୍କ ଦମନ କଣିବେ ଏମନ୍ତ
ସୂଚିବ ହୋଥ ହେଉ ଜାହିଁ । ବେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରାରେ
ଫିଲ୍ମସ ବାହେବଙ୍କ ଶାବନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ
କଥା ଶୁଣ୍ୟାଇ ଥାଏ । ବାସୁବରେ ଅନୁଦିନ
ଶୁକର ବରିଥିବା ଅଶୀଶୁଣ୍ଟ ବଳେବିତର ମାର୍କି
ପ୍ରବାଶ ତେସୁରିବନେବିତର ମାନେ ସବ୍ରତବିଜନ-
କର ଭାବ ତଥା ତଥାର ବଜାଲାରୁ ଅନ୍ଧକ ଯୋଗ୍ୟ
ମାଧ ପୁଲର ବିଷୟ ଯେ କର୍ତ୍ତୁପକ୍ଷମାନେ
ଏହା ବିଗରୁ ଜ ବର ବେବଳ ଅରିଶୁଣ୍ଟମାନଙ୍କ
ସବ୍ରତବିଜନର ସର ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଧରୁ ଥବିବ ହେଲୁ ଯେ ଗଣ
ମାଧ ଜାନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳରେ ବାବୁ
ନିଦନମୋହନ ଦାସଙ୍କ ବେଠିବଜାନାରେ ବରୁ
ବାବୁଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ବିଦୟାଲୟ ଏବ ବୁଦ୍ଧ କାଳକା
ବିଦୟାଲୟର ବିଶ୍ଵମେଶ୍ଵର କାଳରେ ବିରାଧ
ଉପଲବ୍ଧରେ ଭାଷା ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରାସ୍ତ କାମପ୍ରତି
ସବାମେ ସବାମେ ସବାମେ ହେବାର

ମୟତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏ ଥରର ସଜ୍ଜାରୁ ଦେ-
ପରାର୍ଥର ଅସ୍ଥବ ସୁନ୍ଦର କଲାକାର ଯତ୍ତ
ହୋଇଥିବ ଓ ତାହା ଅଳ୍ପମୁ ଧର୍ମକ ଅତି
ହୋଇଥିଲ । ବରା କୁହ ଅଛି ରମଣୀୟରୂପେ
ସୁଚାଇ ହୋଇଥିଲୁ 1ଟ ଜଗରର ଦେଖାୟ
ବିଦେଶୀୟ ଅନେକ ରମ୍ପିଲୋକ ଓ ଉଚ୍ଚ ବର୍ମା
ଗରୁମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ବାଲବନୀ-
ନଳ୍କର ଅବଳମ୍ବନ କେଇସଙ୍ଗ ଉତ୍ତାରଣ ଦେଖୁ
ଶୁଣି ସର୍ବମାନେ ବଡ଼ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
ଓ ବାଲବ ବାଲକାଳର ଜ୍ଞାନ ବର୍ଷନ ସକାଶେ
ବାକୁକର ଯୁଗମାର କୁଣ୍ଡ ଉପସ୍ଥିତ ରମ୍ପିଲୋ-
କମାହେ ପ୍ରମୁଦ୍ରିତିକା ମରିତୋଷିକ ଦାନ
ବହିଥିଲେ । ଗ୍ରାୟକ ବାନ୍ଦ୍ର ମାନ୍ଦେକ ସର୍ବପରି
ସହମରେ ପାନକୋଷିକ କିତରଣ କର ସାର
ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ବଳୁଗ କରିଥିଲେ । ପାଠକଙ୍କ
ଜାଗିବା ଦାରଣ କିନ୍ତୁ ବିକୃତି ବାରେ
ଉଦ୍ଧତ କଲେ ।

“ ପାଳେ ଏ ଦେଖିଥୁ ରେବମାନଙ୍କର
ଏହର ଏକ ଜୀବ ଥିଲ ଯେ, କି ଧିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ
କି ସଂଦର୍ଭ ହୃଦୟର ଅନ୍ୟ ବିଧ କାର୍ଯ୍ୟ କର-
ନ୍ତିମେଶୁକ୍ତ ବିଜ୍ଞା ସାହାଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ବାଚ ହୋଇ
ନ ପାରେ, ମାତ୍ର ସେ ଜୀବ ଅଧିକା ଏଗାଜିକ
ମନକୁ ଦିନରାତ୍ ଦୂଘରୁ ହେଉ ଆଛି । ସୁରେ-
ଶର ଉଦ୍‌ବାଚ ସୁଦେଶାଯୁ କୃତବଦ୍ୟ ଧନ ଓ
ତଣ୍ଡରା ପୁରୁଷଙ୍କ ବାଜରେ ଆଛି । ଦେବତା
ଆସାନ୍ ପରରେ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମର
ଅଚକକୁ କିମ୍ବା କରିବ । ଆମେ ବାଲେଗୁରୁ
ନେବଳ ମନରେ ଯେପରି ଦୁଦେଶାନାରୁ
ଦେଖି ବରତବର୍ଷର ଅନ୍ୟ ବୋଶି ଠାରେ
ଦେଶର ଦେଶ ନାହିଁ । ବାହୁ ନଦିନମୋହନ
ଦୀତର ଏହି ଦିଦ୍ୟାଳୟ ଜହଞ୍ଜିମେଶୁକ୍ତ କିମ୍ବା
ମାତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ନ ପାଇ ଯୁଦ୍ଧ କେମନ୍ତ ଭନ୍ଦର
କର ଆଛି ! ଏ ଦିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ତେ-
ତେବୁଳ ବିନ୍ଦୁ ଅଛନ୍ତି ଆଜା ଆମେ କାଣୁ ନା
ମାତ୍ର ଏହି ଅଭିନ୍ଦୟରୁ ଭାବିଲୁ ଯେ ସେମାନ-
କିର ଉଠାଇ ଭାଜାଇଣ ଆବ ଉଦ୍‌ଦିମ, ଆପା
କିରୁ ଅନ୍ୟନା ଜମ୍ବୁଦୀରମାରେ ବାହୁକ ଜ-
ହାନବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ହେବନ୍ତି, ସେମାନେ
ଆସାନ୍ କଟିଦିପରେ ଏହିପରି ଦିଦ୍ୟାଳୟମାନ
ଦ୍ୱାରା କର ପ୍ରକାଶିତକୁ ଭବନିଷ୍ଟ ପ୍ରଦାନ
କରିଛନ୍ତି । ବାଜବାଦିଦ୍ୟାଳୟ ହମ୍ମିନରେ ଆସିବ
କରୁବୁ ଏହି ଯେ, ମାତ୍ର ପିଣ୍ଡିଲ ନ ହେଲେ
ବୋଶି ଜାଗନ୍ତି ଶିଖାର ପ୍ରତିକ ଜାଗନ୍ତି ହେ-

କାହୁ ନ ପାରେ, ଅମ୍ବାଳଙ୍କର ଏବଜ୍ବୂର ଜୁହ
ତିର ଗୋଟିଏ କାରଣ ଅମ୍ବାଳଙ୍କ କିନ୍ତିଲା ମାତା,
ଆଜଏବ ସ୍ଥାପିତା ଉଷ୍ଣପୂରେ ଦିଶେଷ ଯାହାକ
ହେବା ଭାବିତ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟହାର ସ୍ଥଳରେ ଅମ୍ବର ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ବାରକାର୍ତ୍ତା ଉଦ୍‌ଘାତିଲମ୍ବ ପ୍ରତି ବାବୁ ନବଜାନ-
ମୋହନ ଦାସ ଓ ଜାଣ୍ଠ ସ୍ଵର୍ଗ ଦାସ୍ତୁ ରଖିବାକ-
ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ଏବଂ ବାଲଙ୍ଗାନନ୍ଦୀଲମ୍ବ ପ୍ରତି ବାବୁ
ଗୋଦିନଚନ୍ଦ୍ର ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ସେପର ଯହୁ ଓ
ପରିଶ୍ରମ ସ୍ଵାକାର କରି ଉତ୍ତର କର୍ମ ଆରୁ
ଦେଖୁ ନିମନ୍ତେ ଏମାଜଙ୍କୁ ଧର୍ମବାଦ ପ୍ରଦାନ
କରି । ”

ଏହିତକ ଗ୍ରଂଥରେ ବାବୁ ଉମେଶ୍‌କୁ ମନ୍ଦିଳଙ୍କ
ଦୟାରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କର
ଅବ୍ୟର୍ଥନା ଦୋଷକ୍ଷଳ । ଏ ଅବ୍ୟର୍ଥନାର
ଜ୍ଞାନ୍ୟୟବୁ ହିନ୍ଦୁ ବଳବସ ଅନ୍ତରେ ସମ୍ମାନଙ୍କ
ଦୋଷକ୍ଷଳ ଓ ଜହଁ ସଙ୍ଗେ ଦିଲ୍ଲି ସେଷକାଳ
ଓ ବାବୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲ୍ଲ କଣଗରବାବୀ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ-
ଦୟାର ଦେଶୀୟ ଭାଷାକ୍ଷେତ୍ରମାନେ ଦେଖାରେ
ହମବେଳ ଦୋଷକ୍ଷଳରେ । ସାହେବମହାଦେଶୀୟ
ସତ୍ତା ଏଣ୍ ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୋଷ ଆବ୍ୟର୍ଥନା ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ ସର୍ବ୍ୟନ୍ତରୁକ୍ତଙ୍କ
ବୃତ୍ତାବ୍ୟକର ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

ଏହିକୁଣ୍ଡେ ପାଠ୍ୟମାତ୍ରେ ଦେଖିବେ ଯେ
ବାଲେଶ୍ୱର କୃତ୍ତିମମାତ୍ରେ ଶାସ୍ତ୍ର ପନ୍ଥ
ପାହେବଙ୍ଗର ଯେମନ୍ତ ସମ୍ମାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ
ପରିଚାରକରେ ବୌଦ୍ଧ ଜୀବର ଲୋକ ବୌଦ୍ଧର
କମିଶ୍ନୁଳସାହେବଙ୍କୁ କରି ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଓ ଏଥରେ
ପାହେବନ୍ଦ୍ରପ୍ରଗଂଧିତ ଏପବାର ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ
ଥିବାକୁ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରପର ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରାଚୀ
ଭାବକର୍ତ୍ତରେ ଦେଖି କ ଧୂକାର ପୁନଃ
ସାରା କରି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ । ବାସ୍ତ୍ଵକରେ ଯେବେ
ଶାସ୍ତ୍ର ବିମ୍ବସାହେବ ଉତ୍ତରାର ଉତ୍ତରିଶ୍ରୀ ହୋଇ
କ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ବାଲେଶ୍ୱରକାରୀରର
ବାହ୍ୟପ୍ରକାଶ ଏକାଦୃଶ ରକ୍ତ ଓ ସେବି ଧନ
ଦୋଷି ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର ହ ଥାନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଗୃହକାଳ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କମ୍ପ୍ ସାହେବ ଡେକ୍କାର ବନିଷ୍ଟର
ଏ ପଦ୍ଧତିକାର ସୁଧରିଷ୍ଟେଣ୍ଟ୍ ହେବାରେ
ପଦ୍ଧତିକାର ମରଳ ହେବାର ଅନେବ ପଢ଼ିଲ
ଦେବାଯାଇଥିଲା । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିଲୁଙ୍କର
ଶୁଭବୃତ୍ତି ଅରମ୍ଭ କରିବା ମାଧ୍ୟମେ ଅନେକ

ଗୁରୁକାଳେ ପ୍ରକାମାନେ ଏଠିଲୁ ଆସି ଆବେ-
ଦିନପଢ଼ି ଦୂର ଅପଣା ପୁଣ୍ୟ କଣ୍ଠାରନେ ତେ
ଆବଶ୍ୟକ ଛାଇର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବନ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ତେହିଁ ଅନୁମାନ ବରପାରକୁ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ
ମୁସିବ ବାହିବ ବାରେବୁରରେ ଥିଲାବେଳେ
ପ୍ରକାଳେ ମନ୍ଦିରାବାଂଶୀ ଦୋର ସମ୍ମୁଖ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଏହି ହେବୁରୁ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଳ
ଦୂର ଥାଇ ବା ନ ଥାଇ ଏମାନେ ଉତ୍ସାହର
ହୋଇ ଶଜାହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶୁଭାର୍ଜନାରୁ ଅନ୍ତରୁ
ମାତ୍ର ଏକାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ନହିଁ ଯେହେବୁ ବର୍ତ୍ତ-
କାଳର ପ୍ରକାମାନେ ଏହି ହେବୁରୁ ପାଇଥି-
ବାର ଅନୁମାନ ଝୋଲ ନ ପାଇଁ ଏହି ଶ୍ରୀମତୀ
ବୈକଳସା ମାହେବଳ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମା-
ନେ ଅନେକଥର ଅପଣା ଦୂର କଣାଳ
ପ୍ରକାଳେ ନ ପାଇବାରୁ ମେଣ୍ଡରୁ କୁଟ ହୋଇ
ବହୁଥିଲେ । ଏଥିରୁ ବୋଥ ତୁମ୍ଭୁ ଯେ ଅ-
ନେବେବୁଲରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଳ ସହାର
କରିବାର ହେବୁ ଥିଲୁ ବୋଲି ଏହି ବର୍ତ୍ତ-
ଅନ୍ତରୁ : ଶ୍ରୀମତୀ ବୈକଳସା ମାହେବଳ ଯେ
ବର୍ତ୍ତକାଳର ମନ୍ଦିରାବାଂଶୀ ଥିଲେ ତେବେଳେ
ମନ୍ଦିରାବାଂଶୀ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ବେଳଳ ଜାହାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତକ ଏକପ୍ରକାଳ
ଥିଲା । ଏହି ଶଜାହାନଙ୍କ ଅପଣା ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର
ବରୁଥିଲେ ତେ ଜାହାଙ୍କର ଶୌଭଗ୍ୟ ସବ୍ରଦ୍ଧା
ଲୋତୁଥିଲେ । ଏମନ୍ତ କି ଶଜାହାନଙ୍କ ହୋଇଥିଲି
ବାଟେ ଯେମନ୍ତ କି ପରେ ଅନର୍ଥକ କଣ୍ଠୀ କ
ହିଥରୁ ଓ ହେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧନବାହ କରିବ
ଅପଣା ମନ୍ଦିର ସାଧାନରୁପେ ଆଲାନ ବର୍ତ୍ତକ
ଧନବାହ ଏହିଥିଥା ସେ ମନ୍ଦିର ଥିଲେ । ମାତ୍ର
ଯେମନ୍ତ କୃଷି ଯିତା ଅପଣା ମନ୍ଦିରକୁ ଅଜନ୍ମିତି
ପ୍ରେସ କରେ ତେ ବୌଣସି କଥାରେ ଜାହନା
କରିବାର ସୁଜ ପାର ନାହିଁ ସେହିଥର ସେ
ସକାମାହକ ସରକ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ବରୁଥିଲେ ।
ଶଜାହାନ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୀ ବାର୍ଷିକ ଶୁଦ୍ଧିଲେ
ତହୁଁପାଇଁ ଜାହନା କି କରି ମେଲୁବାକ୍ଷେତ୍ର
ତେହୁଁପାଇଁ ଜାହନା ଏମାନଙ୍କ ସୁଧାରରେ ଥାଇ-
ବାର ତେଜ୍ଜ୍ଞ ବରୁଥିଲେ । ଏଥିରୁ କର୍ତ୍ତମାନ
ଶଜାହାନ କର୍ତ୍ତମାନେ ପ୍ରାଣୀ ସମସ୍ତେ ତରୁଣବୟାପ୍ତ
ସୁଭଳଂ ହେବେ । ଏହାକୁ ରକ୍ତକଷ୍ଟ ନ ଦେ-
ଗାଇଲେ କେବଳ ଉପଦେଶରେ ମାହିତ ହେବୁ
ଅନେକବ୍ୟକ୍ତି ପରେ ଏକପ୍ରକାଳ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧ ଥିଲା ।
ଏହି ଅପଣିଲି ବାର୍ଷିକ ସ୍ଵେଚ୍ଛର କମକରୀ
ହୋଇ ଶଜାହ ବରୁଦ୍ଧରେ ବୌଣସି ପ୍ରକା

ଶୁଦ୍ଧାର କଲେ ସେ ଜାହା ନ ଗୁଡ଼ି ଗୁଜାର
କିବୁରେ ଶୁଦ୍ଧାର କଲାବୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରକଳ୍ପ ଥିଲା
ମେଇଥିରେ । ଏ ବ୍ୟାପ୍ତି ଯେ ନନ୍ଦ ଥିଲା
ଜାହା ମାନ୍ୟବର ଜାତନ ସାହେବ କଟ୍ଟବଜଳର
ବିନୋଦକୁ ଥିବାକେଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କୌଣ୍ଠିକ
ପ୍ରକାରର ବୁଝାଇ ଦେଇ ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ
ଯେଉଁ ଉପଳକ୍ଷରେ ସେ ଜାହା ବହୁଧିଲେ
ବେହୁ ଘନା ପାଠଙ୍କୁ ବହୁ ଦେଲେ ଅମୂଳ-
ନଳର ବନ ବୁଝାଯିବ । ତୁ ଘନା ଏହି ଯେ
ଏହି ଚଳଗଢ଼ିଜାର ଦେଇବ ପ୍ରକା ମିଶ୍ର
ଶକାଳ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଯେବନ୍ଦୀର ବିଶିଷ୍ଟନରକ୍ଷଣ
କିବୁଦ୍ଧରେ ବରଣୀପ୍ର କଲେ । ବନ୍ଦିତୁର ପାହେବ
ପ୍ରକାଳ କଥା କହି ନ ବୁଝି ସେ ବରଣୀପ୍ର
ଉପରେ ଏହି ଥିଲା କେତେ କଲେକ୍ଟର ସା-
ହେବଳ ହବଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ଯେ ବର-
ଣୀପ୍ରକାରଙ୍କୁ ସାହେବ ବୁଝାଇ ଦେବେ ଯେ
ହେମ ନେ ସକାଳ କିବୁଦ୍ଧରେ ବରଣୀପ୍ର କର
ଅପଣା ଶୁଦ୍ଧାର ମନୁ ନିବାସ କର ନେବେ ।
ମାନ୍ୟବର ଜାତନ ସାହେବ ଏହାକୁ ଦେଖି
ବହୁଲେ “ଏହି ଜଣ ବିଚିତ୍ର ଥିଲା ଆଜି ଅଟିର ।
କ୍ରୋମାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ବରଣୀପ୍ର କର ନାହିଁ
ଏହାର ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧାର ବିଲେ ଯେ ବାପ
ଜ୍ଞାନରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ସପାରିବୁ ନାହିଁ,
ଅମୂଳ ରକ୍ଷା ବର, ଉତ୍ସ ତାହିମ ବାଘକୁ
ତାହାର ବହୁଲେ ତୁ ପାତି ମେଲ କର ଓ
କ୍ରୋମାନ୍ଦୁ ତର ବେଠି ବର ଜାହା ମୁହଁ-
ରେ ପବାଇ ହେଲେ” । ଏଥର ପାଠକମାନେ
ଅନୁମାନ ବରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ଶୁଦ୍ଧାର
କଲେ ଜାହାଙ୍କ କଥା ନ ବୁଝି ହାତ ପାଇରେ
ଶୁଦ୍ଧାର ବରବାବୁ ଦେଲାନ୍ତକୁ କହ ଦେବା
କେମନ୍ତ ବିଚିତ୍ର ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଆଜିର । ସଙ୍ଗର ବିଷୟ
ଯେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ବନ୍ଦସ ସାହେବ ଏହାତଥ ଜ୍ଞାନ୍ୟକୁ
ଅବଳମ୍ବନ କର ଜାହାନ୍ତି ଜାହାର କିବୁଦ୍ଧରେ
ପ୍ରକାମାନେ ବରଣୀପ୍ର ହେଲେ ସେ ଶକାଳ
ଠାରୁ ବୈଷିଷ୍ଟର ଜଳବ ବରାଥିଲୁଣ୍ଡି ଆଜିର ।
ଶକାମାନେ କେବିଷ୍ଟକୁ ଜଳବ ହେବାର ଦେଖି
ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲେଣି ଦେମାନେ ଜାଣିଲେଣି ଯେ
ବନ୍ଦସ ସାହେବଙ୍କ ଠାରେ ନରମ ଜରମ
ତର କଥା ଅଛି ଓ କରିପଣ୍ଡା ବୁଝାଇ ବିବୁ-
ଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିଲା ସେଥିର
ବନ୍ଦସ ଶୁଦ୍ଧି ଦେମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ବୁଝାଇଲା ଯେ
ବନ୍ଦସ ଅମଳରେ ଅତି ପୂର୍ବକାଳର ଅଳ୍ପ

ତେ ଅମ୍ବନୋପୋରିଜା ଚଳଦ ନାହିଁ ଏଥର
ଗେଲ ବୌଦୁବମାନ ଶୁଣ ସୁରଖ୍ୟମାନ ସୁମ୍ଭୁ
ବୁଦୁଷେ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିମୁଖ୍ୟ-
ରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଣି ଯେ କେହିଁ
ବୁଦୁଷେ ରତ୍ନ ବ୍ୟବହାର ଅନେକ ସୁମାରିକୁ
ଅସିଲାଣ ଓ ଅଗ୍ରର ବୁଦୁବମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି
ଚେଷ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି । ନାଲଗିଲ ସକାଳ ବିରୁଦ୍ଧ-
ରେ ଅନେକ ପ୍ରକା ଉତ୍ସାହ ଦେଇଥିଲେ
ଓ ସେବରେ ବୁଦୁବମାନ କେଷିଦ୍ୱାରା ତଳକ
ହୋଇ ବାଲେଶ୍ୱର ମୁକାମରେ ବିଗର ହେ
ବାର ଥିଲ ଏଥିଲୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ
ହୋଇଥାଏଁ ଯେ ମରା ସୁରବେତଜା ପୂର୍ବକ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ବୁଦୁବମାନ ନେବାରେ ଆଉ ମୋ-
କଦମ୍ବା ବୁଦୁବମାନ କରିବାର ହେଲ ଜାହିଁ ଓ
ଏମନ୍ତ ରତ୍ନା ହୁଡ଼େଇ ଯେ ଫେରେରେ ବୁଦୁ
ପ୍ରକାକର ଅମେଳ ଅତି ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି
ଅମେଳର ବଥ ଆମ୍ବେମାନେ କେତେବାଳକରୁ
ଶୁଣି ଆସୁଥାଏଁ । ପୂର୍ବ ଦାହିମଙ୍କ ଅମଳଦୀଶ
ଯାକ ଏହା ଗଲି ଅସିଲ କହିଲେ ଅଛୁଟି
ହେବ ଜାହିଁ କୁଣ୍ଡ ଶାସ୍ତ୍ର କମ୍ବନ ବାହେବ
ଥରେ ମାନମା ବୁଦୁବମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କିଲେବୋଲ
ତାହା ଘରେ ନିଷ୍ଠାତି ହୋଇଲା । ଆର
ଜାହାଙ୍କୁ ମାମଲ ବୁଦୁବମାନ ହେଲ ଜାହିଁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଏଷମସ୍ତୁ ଫଳ ଦେଖି ବଢି ଆନ-
ନ୍ତର ହୋଇଥାଏଁ ଓ ଯେବେ ଏହି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟ
ସୀମା ଲାଗେ କର ବୋଲିପି ଏବାଜକୁ ମାତ୍ର
ନ ଯାଏ କେବେ କଢ଼ିଗାଇର ଅବସ୍ଥା ଅନେକ
ରଳ ହେବ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ ।

ଅନେକ ବାହୀମରେ ଦିଲ୍ଲି ସଥେରୁ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ଅନ୍ଧକରେ ଗତ ମାସ
ଜାନ୍ମରତାରୁ ତା ଗ୍ରେଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ
ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦ ଭାଇ ପରମାଣ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ବର-
ଭରଣୀ କଲା ପ୍ରବଳରୂପେ ବଢ଼ିଅଛି । ନାମ,
ବିଲ ଓ ଜାନସବୁ କଲେପୁଣ୍ଡି ହୋଇ ସମାଜ
ହୋଇଅଛି । ବୃଦ୍ଧିର ବିଷୟ ଯେ ଏ ଯାଜିମ୍ବର
ସହରତାରୁ ଏକମାତର ତାତା ନନ୍ଦକେଷ୍ଠର
ଜୀବନକ ଘୋଲ କି ଯଥା ୩୫ ବର୍ଷ ହେବ
ବଢ଼ିପଣି ସେବରେ ବଜୀ ଯାଇଅଛି ସେଠାରେ
ଏକଖଣ୍ଡ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିପ୍ରିମ୍ଭାଗ ଉପରକଣ ମନ୍ଦିରରେ
ଥାର ହେବା ସମୟରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟମ୍ଭାବେ ପରାମର୍ଶକାଳେ
ବାଜରୁ କାଜ ଭାବିବାରୁ ଭକ୍ତ ବିପ୍ରି ବେଶ-
ସ୍ଵେଚ୍ଛରେ ପଢ଼ ଚକାପାଇର କାହିଁରେ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ବୁଝିବାରୁ ଆଂଜଣ ଥହିଁର ପ୍ରାଣ
ରକ୍ଷା ଦର ଅଛନ୍ତି ବାକୀ ଦୂରକଣ ବୁଝି ମର
ଅଛନ୍ତି ଉପର ଉକ୍ତ ଘୋଲର ଅବଶ୍ୟକ ଏପରି
ମହି ଥିବାରୁ ବର୍ଷାକାଳରେ ପରିବହନାନେ ଉକ୍ତ
ଯୁଗରେ ଅକ୍ଷୟମାୟୀ କ୍ଲେଗ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସହେ
କରନ୍ତି ଯଦି କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ବିହି ଅନ୍ଧକପରିମାଣ
ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟବର ଉକ୍ତ ଘୋଲ ଦୂରକଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ଉକ୍ତ ଯୁଗରେ ଘୋଲ
ହୁଏ ତେବେ ଓ ଲୋକମାତ୍ରେ କ୍ଲେଗରୁ ଭକ୍ଷଣ
ପାଉବେ । ଏ ସବୁ ବଜାର ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧ-
ପଂଜିକ ଲୋକ ଜୁବବେମାନରେ ମରୁଆଛନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇଥିବା ଦର ଗ୍ରେ ଶତପାତିଥ-
ବାରୁ ଧାରପଦିଷଳପ୍ରତି ବହି କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଦେଖିଲା ଅଧିକାରୀ ନୂତନ ଅଭିନନ୍ଦରେ
ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ ମୁଦେଇ କୌଣସି ଏକ
ମୁଦ୍ରା ପାଇରେ ଜାଲିଆ କଲେ ଅଧିକାରୀ
ଦାଖଲ ଅରଜ ପହଞ୍ଚ ମୁଦ୍ରାକୁ ଖୋଜିବ
କବିତା ବଜାଗେ ଉଚ୍ଚ ଅରଜର ଏକପରିଷ୍ଠ
ନଳିଲ ଦିନର ବରଷକୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏକ
ମନ୍ଦିରମାରେ ଶୋଭିବକଣ ମୁଦ୍ରାକଳ୍ପ ଦେବା-
ବଜାଗେ ଏବୁ କ୍ଷେତ୍ର ଅରଜର କବଳ ମୁଦେଇ
ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଦାଖଲ କଲେ ତାକୁ ବିମେଷ କର-
ିଷ୍ଠ ହେବାକୁ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚ ନଳିଲମାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କବ୍ରିବା ଗର୍ଭ ବାଘ ପ୍ରତିବାଜାନ୍ତାରୁ
ଧୀରବାର କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟ ଦେଖାଯାଉ ହାତୁ ।

ପାଦବିକ୍ଷଣ

ବାରୁ ଦେଶକ ତମ୍ଭେ ନହାଯାଇ କଲାକାଳ
ବାମ୍ବଳ ମେଟିଦେଲୁ କଲେଇରେ ବି କ ର୍ତ୍ତ
ଅଧ୍ୟୟତ୍ତ ଦର୍ଶ ଦେଶ ପଶ୍ଚାଶରେ ଜଗାର୍ତ୍ତ
ଦୋଷ ଏଠାକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି । ଏ କଥା
ଶବ୍ଦରେ ବହିତ ଏ ଜଳ୍ମୁ ଉତ୍ତର ପୁନର୍ବୁଦ୍ଧ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ତ ପ୍ରଥମ ଧର ଶେଷ
ପଶ୍ଚାଶରେ ଥର ପ୍ରଶଂସନୀୟଙ୍କୁ ଉତ୍ତର୍ମାର୍ତ୍ତ
ଦେଖାଯାଇବା ଏମନ୍ତ କୁ କରିବାର୍ଥୀ ଲଭିଥିବା
କି କ୍ଷୁଣ୍ଣ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ହମ୍ମର ହୋଇଥିବା
ଦେଶକ କାରୁ ପ୍ରଥମ ହମ୍ମର ହୋଇଥିବା ।
ଏଥରେ ଡେଲାଇ ଗୌରର ଦୋଷାକ୍ଷର
ପାହାର ଦରିବାକୁ ହେବ ।

ଗର ଦେଖାଇ କାହିଁ ମୋଲଦକ୍ତୁ ମେ
ଏହି ଉଦୟମରେ ଦୂର ଦଳ ପଞ୍ଚବ ମହାଦେଵ
ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବ । ଅନ୍ୟକ କି ହତାର ଦଶିକ
ଏକବିତ ହୋଇଥିଲେ । ବାଠଯୋଡ଼ା କଞ୍ଚକଳ
ଛବିଗା ପଢିଯୁ କାହାରେ ଏ ବ୍ୟାଗାରଟି ହୋ-
ଇଥିଲ । ପ୍ରଥମରେ ଦୁଇଜଣ ମହି ପ୍ରୟୁ-
ଷାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଲେ ମାତ୍ର କେହି ଦାନାକ
ପରିବ ଦୟ ନ ଧାରିବାରୁ ଦୂରେ ଏବନମାନ
ଥିବାର ପରିପ୍ରେ ଏକ ମତ ହୋଇ କଣ୍ଠର କର
ଏହାଙ୍କ ଯତ୍ତ ମାନ୍ୟ କରିଲେ ଓ ଏହାକ
କର୍ମରେ ଦର୍ଶକ ମଣ୍ଡଳକର ଦୟ ହୋଇ ନ
ଥିଲ । ଦୃଶ୍ୟର ଯେଉଁ ଛ , ଶ ଲାଗିଲେ
ତାହାଙ୍କ ଶାର୍ଯ୍ୟ ବୈଶଳ ଓ କହିଲାଗା ତେହୁ
ମନସ୍ତବର କିମ୍ବର ଆନନ୍ଦତାର ହେଲୁ ଏମାକେ
ଅଥେଶ୍ୱାରୁ ଅଥବା କଣ ଲାଗିବ କଲେ ଏକ—
ପୁଣ ଅତ୍ୟକଣକୁ ବନ୍ଦୁ ମାତି ବସିଲ ଯେ
ତାହାକୁ ଆକି କିମ୍ବ ହେବାକୁ ବେଳ ହାହୁଁ
ପରମେଷ୍ଟରେ ତତ୍ତ୍ଵର ପଥର ଦେବା ମାତ୍ରକେ
ସେ ଉଠି ବାହାର ଗଲା ରଖିଲା ଲୋକର ନାମ
ପାଇ । ଏବ୍ୟନ୍ତି ମୟୁରରକ୍ତ ଶକାଳ ଲିପ୍ତରେ
ଅବର ସବର ଲାହର । କାହାପି ନାହିଁ
ଏ ଏକ କିମ୍ବଳର କର ନାହୁଁ ତଥାତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଏକମକ ହୋଇ ଏହାକୁ ଡଣେ କାହୁଁ
ପରିହମାନ ହୋଇ ଶାବାର ଦର୍ଶାଯାଇଗଲା ।

କଳ କ୍ଷମତାର କଳକଣାମୁଁ ଏ ପ୍ରତିକ ହୋଇ
ଥିଲେ । ଏ ୨୫ ବା ମଧ୍ୟରେ ଦୀଠମୋଡ଼ାରଙ୍ଗ
୧ ପ୍ରତି କିମ୍ବାଲ ମାତ୍ର ଏହିହିତ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ
ବାର ଅବସ୍ଥା ହେଲା ।

ତେବେର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଣ୍ଣ ହେବାର
ପ୍ରସାଦ ଅସମ୍ଭବ କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାମରିତେ
ଜାହା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟକେ
ଯେହି ଘୋଷଣା କି ଗାଲରେ ଉଚିତ ମୁଖ୍ୟ ପାଇଁ
ଜୀମା ହୋଇ ନ ହିଁ । କେବଳ ମହି ଜୀବନପଥ
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

ଏଠାରେ କଲାଳର ଦିଇ ପୁଣ୍ୟାୟ ଅଳ୍ପନ୍ତି
ଉଚ୍ଚ ବହିଅଛି ଓ କମ୍ପିଗ୍ରେନୀର ଲୋକଙ୍କର
ବଜା ଦେବା ହେଉଥାଏ ।

ବୁଦ୍ଧର ସୃଜ ପକ୍ଷରେ ଏ ହତ୍ୟାକ ମନ୍ଦରେ
ଅସେଥିବା ଆଶମୁଦ୍ରାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କବି
ସୂମାନେ ଆରନ୍ତିବାଘୁରେ ଅବସ୍ଥ ଫେରୁ ଲାଗୁ
କରି ନାହାନ୍ତି । ଥରେ ସକରେ ଯେମନ୍ତ
କପ୍ତା ହେଉ ଅଛନ୍ତି କେମନ୍ତ ଅବେଳୀ ବୁଦ୍ଧରେ
ବାରରେ ବିଜନିତ ପବନୁତ ମନ୍ତ୍ର ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି
ମୋଟରେ ବୁଦ୍ଧମାନେ ଧାରାଲେରେ ଅପଣାଶୀଳ
ଦଶା କରିବାକୁ ଯଥ ଠରୁଷ ଦଳମାନ ଅଛନ୍ତି
ଇତିନେତ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଚିତ୍ରମ କରାଯାଇ ଅଧିକ
ହେଲା ତେବେବି ତଙ୍କ ଘାର ହୋଇ ଗଲେବି ।
ପାରହେଦା ବନ୍ଦୁରେ ହେବଳ ଏବହତାର
ଦେଖା ଗଣ ଚାକରେ ମର ପଡ଼ିଥିଲେ ଏତାରେ
ଗରେ ବୁଦ୍ଧମାନେ ବିତ ପଞ୍ଜିମ ଦେଖାଇ
ଆଇ ନାହାନ୍ତି । କଥା ପାରହେଲୁ କୁଣ୍ଡଳମାନେ
କୁବିର ଗୋଟିଏ ପରି ଅଥବାର କର ବଳ-
ଗର୍ବ୍ୟାର ଶୁଣି ଧାକକ ସଙ୍ଗେ ମେଇଜା କରିବା
ଏବଂ ବୁଦ୍ଧ ହାବିମନ୍ତ ପଥବରୁରେ କୁଣ୍ଡଳ
ହାତମଙ୍କ କିମ୍ବାଲୁ କରି ସୁନ୍ଦର ଅଳ୍ପକୁଣ୍ଠା
କରିବାକୁ ଘୋଷଣା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶତମାନ ଜା ୧୯ ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହୁବି
ଅବସ୍ଥା କେଣ୍ଟମୁକ୍ତ ଅନେକ ହଞ୍ଚିବରେ ଯେ
ଏମାଙ୍କର କବିତ୍ତିମେଳୁ ପ୍ରକାଶ ଦିଇ ଅଛିଲୁ
କହିବୁ ତଥାଯାଏ ଯେ ଦେବଳ ଉତ୍ତରପ୍ରୟେନ
କେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୁହା ଗ୍ରବଳକର୍ତ୍ତର ସଂଖ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇ ଥିଲା । ମାତ୍ରାକ କେବମୁକ୍ତ ଅନେକ
ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦିଲ୍ଲିର ବର୍ଷା ହେବାରୁ ପାପତଥ କରି
ଦୈଶ୍ୟ ବୋଲିବ ଦିଇ କିବାରଣ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ଗତର ମଧ୍ୟ ଦିଶେତି ସୁଦିଆ ହୋଇଥିଲା
ଦିନୁ କୁଟୁମ୍ବର ଦାଉ ଅବଶ୍ୟ ଯାଇ ହାହଁ ବରା
ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଥାହାଯେ ପାଇବା କବିତାକ ସଂଖ୍ୟ
ଅଛି କବିଅଛି । ଗୋପାର ଫଳକ କଷ୍ଟକର
କି ହେବେ ଜାହା କିବାରଣ ହେବାର ଅବଶ୍ୟ
ହାହଁ । ପରିବର୍ଷର ଅଜ ସବଳ ପ୍ରାକରଣ
ମଧ୍ୟର ଅଭିଯ ରକ୍ତ ଦେଖାଯାଏ ।

ମାନ୍ୟବଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନେପରି ଲେଖାଯିବେ
ସବୁଟୀର ସାହେବ ଚାଲିବାର କା ଏ ରଜରେ
ଦାକ୍ତିକୁଣ୍ଡାଳୁ ଯ ଥବିବୁ ଯକ୍ଷି ଗେଣି ନାହିଁମନ୍ଦିର-
ଶିଂହ ତାବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୃଷ୍ଠାଖତରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମାନ
ବର୍ଣ୍ଣନରେ ପାଦ ସମାଧୁ ରେଖ ଉଚ୍ଛବେ
ଏ ଉପରିଭାବୁ ବଜାହଜାଳୁ ଅବିବେ ।

ତେବେଷୁଷ ପଦକର ହୋଇ ଅଛିବୁ କ
ରଜନୀର ମିଶିଥିପାଇଁ ଜାତିରେ ୫୦୦୦୦
ଟଙ୍କା ଉଠା ପଡ଼ିଥିଲା । ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ ଯେ
ଦୂରଥର କେଣ୍ଟିଏ ବିଲମ୍ବାକ ପ୍ରସ୍ତରହୋଇ
ଟଙ୍କା କଥିଯାଇଥିଲା । ମିଶିଥି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୁରଧା କହୁଳ ହାକରେ ଏଥର ହେବାର
କାରଣ କି ? ଏକାର କି କେତେ ଲକ୍ଷକ
ଟଙ୍କା ?

ମାନ୍ଦୁକ ଓ ବର୍ଷେରେ ହୃଦୀଶ ହେଉଗୁ
ପ୍ରାୟ ଥାଏ ଦୋଷି କାରି ଲୁହଳ ବିଠାଇଲ
ବେ ଦେଖିବୁ ଆମକମ ହୋଇଅଛି । ଏହା
ସମ୍ମ ଘରଜବର୍ଷରେ ଏକ ଏଥର ଅଧିକାଂଶ
ବଳଦେଶରେ ଥିଥୁ ହୋଇଅଛି । ଅଜବେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ମାନ୍ଦୁକର ଅନୁକ୍ରମୀ
ବରାକାର ବିଳକ୍ଷଣ ଲାଭ ହୋଇଅଛି । ନାରୀ
ଓ ମହାତନମାନଙ୍କର ଲାଭ ମହାଇଅଛି ନଜି
ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସାମାନ୍ୟେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବତ୍ର ଲାହୁରେ
ଫରିଅଗଲା ।

ଏହୁସ କଥକ ଦୁଆର ମେ ଜାଗତଦର୍ଶକ
ଭଜନ୍ତୁ ସିବାଜନ୍ତୁ ୫୦୦୦୦ ଦେଖାଯି
ଦେଖା ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ତକ ପରାମେ
ବର୍ତ୍ତମଣ୍ଣ ଉତ୍ତେଶ୍ୟ ଅଛି ଦେଇ ଆଚନ୍ତୁ ।
କରୁଣ ଆଶ ଦଳାଶ ଦେବାର ଏକମାତ୍ର ନିଃରେ
ପ୍ରସର ସମ୍ମାନ ସାର ପାରିବେ ।

ମାତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଛବି ପଦବୀରେ କହିଲାର
ଲୋକୁଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀର ପଦବୀରେ କିମ୍ବେଳି ହେବା
ବିଷୟ ସେହିଏ ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ଧରି କରୁଥା
ଗତ୍ତୁର ଦର୍ଶକ ମାର କିମ୍ବା ଉତ୍ସବୀ ପଢ଼େଇରେ
ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଦ୍ୟ ବିଅର ଶୁଣିଥିଲୁଗୁ କି କାନ୍ଦିଲର
ଅନେଇ ଆମା ମୁଖର କାଷଗାଇବୁ ମୁକୁଳର
ଏବଳ ହେଲା ସହି ହିମତିରୁ ପଠାଇଲା
କଣ୍ଠ କାହାର କମ୍ବଳ ହାତର ମେ ଯାଇଯ ଜରୁ
ହରର ଦରୂହରେ ନମାର ଦରୂହାର ମାନ୍ୟ
ବିଶ୍ଵାସି ।

କୁଳ ମନେଷୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୯
ଶ ୨୦ ଜୟ

ତ ୧୫ ଜାନ୍ମ ମାହେ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁ । ଗ୍ରାହଣ ଦ ୧ ଜ ସନ ୧୯୭୭ ସାଲ ଜନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଁ
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଭାକମାସି ଟେଁ

ଗତ ମଜଳବାର ଗ୍ରେଡେସ କମେଟିର ଅନୁବେଶକ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଆଗମି ବର୍ଷ ସକାଶେ ପଥକରର ଦର ପ୍ରତିକାରେ ଦୂରସଂବନ୍ଧ ନେଇଁଏ ଥାର୍ଡ୍ୟ ହେଲା । ଆମ୍ବାନ୍ତିକ ବିବେଚନାରେ “ପବଲିକ ଓର୍କେସର ସେସର” ଦୂରସଂବନ୍ଧ ଦର ଦୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଥକରର ଦର ଏକପଥନ୍ଦୀ କରିବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଏପରି ହୋଇଥିଲେ ଦୁଇମିଲୋକଙ୍କ ଜାତିଗନ୍ଧିନ୍ଦା ନାହିଁ । ହାକମମାନେ ରୟତକାନ୍ତର ଦୟାରୁ ବଢ଼ି ଅତିମର କରନ୍ତି ବିନ୍ତୁ ଏବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୟାରୁ ଶିଖ ଲେଖନାଏ ଦେଖାଇ ଯାଏ ।

ଗତ ମରମାବରେ ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଟେଁ୨୭୮୮ କାର ପ୍ରଦ୍ୟ ଆମଦାନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟ କରଦିନଙ୍କ ଆମଦାନ ଟ ୧,୩,୧୫୦୯ କାର ମିଳା ଦେଲେ ଅବଶିଷ୍ଟକାର କେବଳ ପ୍ରଦ୍ୟ ଆମଦାନ ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଆମଦାନ ପ୍ରଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଜଳନିକ୍ଷିତ ପ୍ରଥାନ ଯଧା;

ସୁତା ଓ ଲୁଗା	ଟ ୨୭୫୦୦
ଆରୁ	ଟ ୪୧୩୭
ଗରମମୟ	ଟ ୧୧୦୮୦
ଜମ୍ବୁ	ଟ ୨୭୧୦୦
ଏହିମାବରେ ରତ୍ନାଳ ବାରିଛିର ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୨,୮୮,୨୭୮୮ ହା ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ

ନଗଦିନଙ୍କା ଟ ୨୦୦୦୯ କା ଅଛି ବାକୀଷବୁ ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ୱାରା ବାକର ଅଠଇ । ରତ୍ନାଳ ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ଥାଜ ଗର୍ବିଲ ସବ୍ରାତାନ ଓ ଏମାପରେ ଜାତା କେବଳ ଟ ୨୭୦୦୦୯ କାର ହୋଇଥିଲା ।

ଇଉରେପର ସୁଦ ସଞ୍ଚକରେ ଯେମମସ୍ତ ସମ୍ବାଦ ଭାରତାକମ୍ବୋଗେ ଅସିଅଛି ସେବମସ୍ତ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଅନିଶ୍ଚିତପ୍ରକାରର ଅଠଇ । ଦୂରକମାନଙ୍କର ପଠାଇଥିବା ସମ୍ବାଦମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାବ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଦେମାନେ ରୁଗୀୟ ସେନାକୁ ଅନେକ ସ୍ମୂଳରେ ପରସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ରୁଗୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦ କିଛି ଅସି ନାହିଁ । ମୋହରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁଗୀୟମାନେ ଅସିଥାରେ ଭୁବନ୍ଧରୁ ଅନ୍ତମଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଏହିବାରଣ ଭାଲୁଗାର ସମ୍ବାଦମାନେ ଏକମତ ହୋଇ କହୁଥାକୁଣ୍ଠି କି ଆସିଥାରେ ରୁଗୀୟଙ୍କର କରାଇ କରିବା ପଞ୍ଜିରୁପେ ବିଳଳ ହୋଇଥାନ୍ତି ଇଉରେପଦିଗରେ ରୁଗୀୟ କୁରକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ବୋଇ ସମସ୍ତେ ଅନୁମାନ କରୁଥାକୁ ମାତ୍ର ଅବ୍ୟକ୍ତିରେ ଭାବା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ବଲଗେରିଯାରେ ରୁଗୀୟ କବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ମୁଗ୍ଧନ ହେବାର ଯେଉଁ ସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲ ଭାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଆଇଥାନ୍ତି । ଏହିକି ଆଉ କିଛି ସମ୍ବାଦ ଅସି ନାହିଁ ।

କଗଦାଥ ସତକପାଶରେ ଥିବା ଚଟ୍ଟବରମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରସରରେ ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣରେ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶକ ପ୍ରସାଦ ବାହାର ଅଛି । ଏବୁ ଚଟ୍ଟବରର ଅବସ୍ଥା ଲେଖକ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ କରି ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ବିହୁମାତ୍ର ଅଛି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଚଟ୍ଟବରମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନ ଓ ଏକ ମୁକ୍ତ ଏପରି ଯେ ବର୍ଷାକାଳରେ ଯମସ୍ତା ସେଠାକୁ ପିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଚଟ୍ଟବରମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ରଲ କରିବାର ଯେଉଁ ରାତ୍ରି ଉକ୍ତ ଲେଖକ ବହୁଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଜାମା ମଧ୍ୟ ସବଳ ଅଠଇ । ସେ କହାଥାକୁ କି “ ଜିଲ୍ଲାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କି କରିଗାନ୍ତି ? ” ସେତେବେଳେ କି ଚଟ୍ଟିର ସତକ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ପାରନ୍ତା ନାହିଁ ? ପୁଲମର ଦ୍ୱାରା କି ମୁଦ୍ରମାନେ କଟାଯାଇ ଉତ୍ତମ ଓ ପାର୍ଶ୍ଵ ମରଲାମାନ ପରିଷାର କଷର ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ ? ” ଯଥାର୍ଥକଥା, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବମାନେ ବିହୁର ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଅନେକ ରଲ ହୋଇ ପାରିବ ଓ ଗ୍ରେଡେସ ଟଙ୍କା ଯେମନ୍ତ ସତକ ଲିମିଟରେ ବିଦ୍ୟ ହେବ ଉପରେ ସତକପାଶ ଚଟ୍ଟିଯାଗାରେ ବିଦ୍ୟ ହେବା ନ୍ୟାୟ ଅଟଇ କାରଣ ରଲଗାନ୍ତି ବିନା ସତକପାଶ ସଞ୍ଜୁଣ୍ଠ ଉପକାର ନ୍ୟାୟ ନାହିଁ ।

ଏଥି ପଦେ ଅମ୍ବାନ୍ଦୀ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ଗର୍ବିଲ ଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ଦିନ ଉଚି ହେବା

ଅଛି ଓ ଆହୁର ଅସ୍ତ୍ରକ ହେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ।
ଫଳତଃ ଦେହ କଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲାଣି ଓ ଲୋ-
କେ ଏ ସମୟର ଗୁପ୍ତ ଦୂର୍ବିଷ୍ଣ କାଳ ବୋଲି ସ୍ଵର୍ଗ
କରିଅଛନ୍ତି । ଅଚି ମୋହଙ୍ଗଳକ ଠଙ୍କାରେ ୧୩
ଦେଇ ବିଦ୍ୟ ଦେଉଅଛି ଧ୍ୟାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶବ୍ଦ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଦ୍ୟ ଦେଉଅଛି ।
ସମ୍ବଲପୁର ଅଞ୍ଚଳରୁ ଖଣ୍ଡେ ଗଢ଼ଳ ଓ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଶବ୍ଦର କୌଣସି ଅସୁଅଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର
ମହାଜନମାନେ ରପ୍ତାନ ସକାଶେ ତାହା ଜନମା-
ଳରେ କାଟ କର ନେଉଅଛନ୍ତି ଅସ୍ତ୍ରକ ଆମ-
ଦାନିପୁର ଭାଇ ବିଜ୍ଞାନୀସ ହ୍ରାସ ହେବାର ଜାହିଁ
ବିମା ହେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ନାହିଁ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ଦୂର୍ବିଷ୍ଣ ଏଥର କାରଣ ଅଛନ୍ତି । ଯେତୋରେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଭାଇ ଠଙ୍କାରେ କଟକ ସେ ୨୨ ରରୁ
ଅସ୍ତ୍ରକ ଜାହିଁ ସ୍ଵତଂସ୍ତ ଏଠାରୁ ସେଠେଠେରେ
କିମି ମହାଜନମାନେ ରପ୍ତାନ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ତା-
ହାଜିର ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭ ଅଛି । ଏହି ସକାଶେ
ଏକା କଟକରୁ ବାହଁକ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବନର ଓ କଳକଟାରୁ ବିପ୍ରର ପରମାଣୁରେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ରପ୍ତାନ ଦେଉଅଛି ଓ ଆଗମୀ ଫର୍ମଲ-
ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଯର ଦେଉଥିବ । ଏ ଅ-
ବିଷ୍ଟାରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଶବ୍ଦାଦି ସୁଲଭ ହେ-
ବାର ବିଜ୍ଞାନୀ ଅଶା ନାହିଁ । ଗୁଣ ଓ ମହା-
ଜନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏ ସମୟରେ ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ଵାସର ବିଦ୍ୟା କଷ୍ଟ
ଦେଉଅଛି ।

ନୂତନ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର ବିରୁଦ୍ଧେ କଲ
ବିଗାର ସାରବର୍ଷୀୟ ପଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଥା
କରେ ଯେଉଁ ଦିରଖାତ୍ର କପଥଲେ ମହାମହିନ୍ୟ
ଲିଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗକ ଜାହାରୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଦିଲ୍ଲୀ ମହାନ୍ତା ବହିଆକୁ କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଉତ୍ତିଥା ବଜଲାରୁ ପଞ୍ଚକାର୍ଯ୍ୟର ସୁଯୋଗ
ପକାଗେ ଅନ୍ଧକଟକା ଜଠାଇବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ
କବେବିନା କରିବାରୁ ଏ କର ବିଶାଇବାରୁ
ଦୀପ୍ତିଶ୍ଵର ଦେହାର ଅଛନ୍ତି ଓ ଯଦ୍ୟପିକି ବଜା
ଲାର ଲେଖ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରକାଶରେ
ଏକର ବିଶାଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଣ୍ଟଶ୍ଵରିଧାଳ ପରମର୍ଶାଳୁଷାରେ ହୋଇଅଛି ।
ସୁଜଳ୍ମ ଖର୍ବିମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଥା ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥାନ-
ଗୁପ୍ତ ଦୀପ୍ତିଶ୍ଵର ଏକନ୍ତି ଓ ଦିରଖାତ୍ରକାରୁମାନ-
କର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାର୍ଥନାକବଳ ଲେଖ୍ଟନେଣ୍ଟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କିମ୍ବା ସ୍ଥାନାତ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସରବର

ବାର୍ଷ୍ୟ ରହଇ କରିବା ସବାମେ ହୋଇଥିବାର
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡି
ଆ ଯାହା ବିବେଚନାପୂର୍ବକ ସ୍ଥିର କର ଅଛନ୍ତି
ତାହା ରହଇ କରିବାବକାମେ ହୋଇଥିବାର
ଦେଖି ତଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଥାନ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଯାହା
ବରିବେ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି ଆପରି କରିବ
ନାହିଁ ବିମା କଲେ ତାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ
ଏ ନିଧିମାତ୍ର ବଢ଼ି ବଠିଲ ଅପରି ଓ ଏହା
ଭଂଜି ଶାସନ ପ୍ରଶାଳୀ ସଙ୍ଗେ କଦାଚ ସଙ୍ଗର
ନୁହଇ । ଏପରି ହେଲେ ଲୋକଙ୍କର ଘହାର
କରିବାର ଆଉ ବାଟ ରହିଲ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍଩୍-
ମେଣ୍ଟ ଯେବେ ସୁକୁମି ଉତ୍ତର ବଳର ଅଶ୍ଵା
ନେବେ ତେବେ ପ୍ରକାଳର ସାମ ବି ଯେ
ଗବର୍ଣ୍଩୍-ମେଣ୍ଟଙ୍କର କୌଣସି ନିଧିମ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ପଦେ ବଥା କହିବେ ।

ଦାଖଲାରକ୍ଷଣ ମନ୍ତ୍ରମା

ପାଇଲଙ୍ଗାରକ ମନ୍ଦିମା ସଞ୍ଚକରେ ମାମଳ-
ତବାରମାଜେ ଖର୍ଚ୍ଛାନ୍ତ ନ ହେଉଛି ଏଥିପୀଇ
ଏବପକ୍ଷରେ ବୋର୍ଡରେବଜ୍ଯ ଏମନ୍ତ ବାବଧାର
ହୋଇଥାକୁ କି ଉପ୍ରାହାର ଦେଇବିବା ପିଲ୍ଲା-
ଦାରୁ କେବିବିକୁ ଦେଇଅଛି କି ନାହିଁ ପ୍ରଭେଦକ
ମାମଳ ସମୟରେ ଉପ୍ରାର୍ଥ ଉପର୍ବ ବରବାଧୀନ୍ତର
ହାବମଙ୍କପ୍ରର ଥାଙ୍କା ଦେଇଥାକୁ ମାତ୍ର ପକ୍ଷ-
ଦୟରେ ମାନଲଗକାରଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ପର ବୋର୍ଡ
ଏମନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦୟାନ ସେ ଯାହାର ସ୍ଵର୍ଗେ ବି
ବିଧିଏ କୁମି ଅଛି ଜାହାକୁ ସବୀ ମନ୍ଦିମା
କରବାରୁ ଉତ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଯାହାକୁର
କଷ୍ଟ ଅନୁକ ଜାହାକୁ ଫାଗଲଙ୍ଗାରକ ମନ୍ଦିମା
ଚଳାଇବାର ଖର୍ଚ୍ଛା ବଜ ବାନ୍ଧକ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ମାମାନ୍ୟ ଲୋକ ପକ୍ଷରେ ମନ୍ଦିମା କରିବା
କେତେ ହରବର କଥା ଜାହା ବୋର୍ଡର ହା-
ବିମନାଜେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପର ଅବଶ୍ୟକାରୀ
ଥିବେ ମାତ୍ର କାଣିକର ଯାହା ଉପ୍ରାଯ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ
ବିଧାନ ଦର ନାହାନ୍ତ ବଜ ହୁଅର କଥା
ଅଛିର । ଉପ୍ରାହାର ସେବ ସିଲ୍ଲାଦାରୁ
ଦେବ ବିଷ୍ଣୁ ଦେଲେ ତଥା ଦୂର ଗରିଆରା କା
ଅଠାଶାର ଅନୁକ ହେବ ନାହିଁ ବିନ୍ତ ତୁଳ
ଗରିଗୁଣ ଲମ୍ବ ସବାଣେ ଅପରା ସର ହୁଏ ତେ
ଶୁହାମାନଙ୍କୁ ଶୁଥାର ପିଲ୍ଲାର ସମୟରେ ଆଜି
ଦିବେରରେ ହାତର ଉପରେ କେତେ ତହଙ୍କାଳ୍
ହେବ ଉପ୍ରାର୍ଥ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନ ଯାହା ବୋ-
ର୍ଡର ସାହେବମାଜେ କରି ନାହାନ୍ତ ବଜ ଆଜି-

ଯଦର ବିଷୟ ଅଛଇ । ପ୍ରଥମେ ଯେ ରୋକ
ଅସିବ ହେ ଯେତେବେଳ କରେଇରେ ବନ,
ରହିବ ଜେତେଦିନ ଜାହାର ଧନୀ ମଗ୍ନିଟିବ
ସହରର ଅଧିକ ଜଳ୍ପ ସହବାକୁ ହେବ ।
ଦୃଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦେବ ଓ ଅଜେବ
ସ୍ଥଳରେ ସେମାଜଳ୍ପ ପୂଜ ମର୍ଗ କରିବାର
ସହ୍ୱରଣ ସ୍ଵରୂପ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଁ ଦେବ । ଦୃଶ୍ୟ-
ରେ ଅମଲ ମୁକ୍ତାରମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଲିବ
ହୋଇଲେ ଗୁହା ଦ୍ଵାରା କରିଦିନ ପଞ୍ଚ ରହିବ
ଓଡ଼ିଶାରେ ଗର୍ଜାକୁ ହେବ ଏବରୁ ଗର୍ଜାନ୍ତ ସମ-
ପ୍ରକ୍ଷେପ ଉପରେ ପଞ୍ଚବ ଏଥିତାରୁ ଅର ବେଳେ
ଅଛି ଜାହା ଅନୁକରିମାନେ ଏବା ଜାପିଶାରବେ
ଯେତେବେ କିତାନ୍ତ ଆକଶବ୍ଲୟ ଗର୍ଜା । ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଲେଖନ୍ତି ଜେତିକ ମିଶାଇ ଦେଖିଲେ
ଏବି ସ୍ଥଳରେ ଦୂରିର ମୂଳ୍ୟରୁ ଅଧିକରେବେ
ଏଥିରେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅଥବା ଆଜି-
ନାନ୍ୟାବେ ଏବରୁ ପ୍ରୟୋକନ ଓ ଅନିବାର୍ୟ ।
ମୁକ୍ତାହେମ ଶୁଣେ ଆହୁର ବେଳେ ଅଧିକ ଗର୍ଜା
ହେବ ଜାହା କହିବାର ନାହିଁ । ଏବମରୁ ବ୍ୟପ୍ତରୁ
ଲୋକଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର କୌଣସି ଉତ୍ସାହ
କିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋକନ ହୋଇଅଛି । ହୋର୍ତ୍ତ ରେ-
ବିନ୍ଦୁ ଅଧିବା ବବ୍ରୁମେଖୀ ଚିନ୍ମ୍ୟ କଲେ ଅକଶ୍ୟ
ବାହାର କରିଗାଇବେ ଓ ଅଗରତଃ ଅମୃତା-
ନଳ୍କ ମନରେ ଯାବା ଉଦୟ ହେଉଥିଲା ଜାହା
ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏଁ ଯଦ୍ୱପି କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୟ-
କ୍ଷଳ ମୁଦ୍ରିତିରେ ଜାହା ପଞ୍ଜି ତେବେ ଯେତୁ
ଦୃଶ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୁମାନେ ଲେଖୁଥାଏଁ ତହିଁର
ଅଜେବ ପ୍ରକାଶର ହେବ । ଅମୂଳାଚକର ମନ
ଏହ ଯେ କିତାନ୍ତ ପଞ୍ଜିରେ ମା ୧୦ ଟଙ୍କି କୁନ୍ତି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଙ୍ଗଲଙ୍ଘାରକ ମନ୍ଦମା ପଶରେ
ଏମନ୍ତ କଷ୍ଟମ ହେଉ ବି ଯେଉଁ ସ୍ଥଳରେ ହେଉଁ
ମୁକ୍ତାହେମ ହେଉ ନାହିଁ ଏବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
କିମେଷ ସନ୍ଦେହ ହାକିମଙ୍କର ଜାତ ହେଉ
ନାହିଁ ସେ ସ୍ଥଳରେ ଗୁହା ଗଲକ ନ ହୁଏ
ବେଳେ ଦଶଶହୁରଙ୍କ ଦରଶାସ୍ତ୍ରମଣେ ଜାମ
କାହିଁ କରିବାର ଅଜ୍ଞ ଦେଇ କିମ୍ବରକର୍ତ୍ତା
ମନ୍ଦମା କାହୁତି କରିବେ ଓ ଏହ ମାମା ମଧ୍ୟରେ
ଯେସମ୍ପତ୍ତି ମନ୍ଦମାରେ ମୁକ୍ତାହେମ ହୋଇଥିବ
ପେସମ୍ପତ୍ତି ମନ୍ଦମା ସଦର ବଚେଇରେ ହୁଏଇ
ନ କର ହାହିମ ଗାନ୍ଧିକାଳରେ ମୋପଶଲକୁ
ଦେଇ ଯାଇ ଯେଉଁ ଏଲକାର ମନ୍ଦମା ହେ
ଇଲକାର ଦିକ୍ଷମୁ କୌଣସି ମୁକ୍ତାହେମରେ ଜବନ୍ତ
ଓପାଏଲ କରିବେ । ଏ ଉପାୟି ସବୁଠାରୁ

ସହଜ ଅଟ୍ଟଇ ମାତ୍ର ଯେବେ ଆଜନାମୁସାରେ ସବଳ ପୁଲରେ ଦଶକବାରର ପ୍ରମାଣ ନେବାର ଉଚିତ ବୋଧ ହୁଅଇ ତେବେ ମଘ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହ ପ୍ରସାବ ବରୁଁ କି ଉପରଳିତ ଶୀମା ମଧ୍ୟର ମକଦମାମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵର ସଦରବରେ ରହେ ନ ହୋଇ ମୋଧ୍ୟଲରେ ଦରଖାସ୍ତକାରକ ଘର ବିକଟରେ ହେଲେ ଗଲ ହେବ । ଯେବେ ଦୂର ଦିକଣା ଦିପୋଠୀ ଶିତକାଳରେ ପରି ତାନ୍ତ୍ରିକ ଓ ପରଗନାରେ ବୁଲ ଏହସବୁ ମକଦମା ବିଶ୍ଵର କରବେ ତେବେ ତିମାପକୁ କର୍ମିତାଣ୍ଟ ହେବ ଓ ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଗସ୍ତଶର୍ତ୍ତ । ଉତ୍ତରାଧି ଦେବାରେ କଞ୍ଚକ ଅସ୍ତରକା ବ୍ୟୟ ହେବ ମାତ୍ର ମାମଲତକାରକର ଯେ କେତେ ସୁଖଥା ହେବ ଓ କେତେପ୍ରକାର ଉତ୍ତରାଧିକୁ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ତାହା ଲେଖିବାର ବାହୁଦ୍ଧି । ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଏକଥା ବଜ ଯେନିଆଛି ଓ ବିଶ୍ଵାସ ହେଉଥାଇ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ଏହୁଁ କିଛି ପ୍ରସାବ ହେଲେ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ ।

କଟକର ତେସ୍ତାବଲେକ୍ଟର ମୌଳିକ ଅ-ବିପ୍ଳବୀବାଦର ତୃତୀ କେବାର୍ପାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବଜାଳ ତାହାକର ଉତ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ତାହାକୁ ମୁରିଦିବାବାଦକୁ ବଦଳ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଏଥ ପୂର୍ବ ଗ୍ରାସକୁ ପାଇବା ପାଇବିବ ଏବଂ କଲେକ୍ଟର ଏହାକର ବଦଳ ସକାଶେ ପ୍ରସାବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର କମିଶନର ପାଇବିବ ଉତ୍ତର ହେଲେ ନାହିଁ । ଏଥର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ଆଜ୍ଞା ଅବିଲୁ ଅର କାହାର କଳ ଅଛି !

ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଶୋଭାରେ ତୋରତାଗେଗ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦଶ ପଢ଼ର ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ନଗ୍ରଥ ଅଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ଠାକୁରାଣୀ ପ୍ଲାଟ ଓ ସତ୍ତାହ ଭାଗବତ ଉତ୍ତରାଧି ଦେଖ କର୍ମର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଥାଇଛନ୍ତି ।

ମୋଧ୍ୟଲରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ କିବାରୁ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି କି ସେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଘର ନମିତ କୌଣସି ଧନାଲୋକ ନିକଟରେ କିଛି ରେଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ କିଛି ରେଦା ନ କେଇ କଟ୍ଟକୁ ପ୍ରସ୍ତୋଗ କଲେ । ଏଥରେ ପଥପ୍ରେରକ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ କହିଥାଇଛନ୍ତି କି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ସବ୍ୟ ହେବେ ?

ଅମ୍ଭେମାନେ ବରୁଁ ଯେ ଧର କାନ୍ତି ଧରି କରିବା ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଆଉ ଜଣେ ଜ ଦେଖନ୍ତ ବି ହେଲେ ସେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଅବଶ୍ୟ କାହାରି-ଠାରୁ ପାହାଯି ପାଇବେ ।

ଏ ନଗରରେ ଅଛେବଦିନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏ ସପ୍ରାହରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଅବ୍ୟ ପୋଖଣ୍ଡା ଗଠିଥରେ ବର୍ଷାକାଳ ପ୍ରାୟ ପାଣି କମା ହୋଇ ନାହିଁ । ମୋଧ୍ୟଲରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଦର୍ଶା ହେଉଥାଇ ଓ ଫଲର ଅଗମ ଭଲ ଦେଖାଯାଏ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ତାଲପତର ଦସ୍ତାବଳ ମକଦମାରେ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବା ସକାଶେ ବୋର୍ଡରୁ କଲେବରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦେଶ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । କେବଳ ତାଲପତର ଯେଉଁ ଦସ୍ତାବଳ ନେବାର ଆଜନକରେ ବିଦ୍ୟ ଅଛି ତାହା ପାଇବା କଟ୍ଟକ ଓ ତାଙ୍କରେ ତାହା ଶୁଣିତ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଞ୍ଚରେ ଜଣେ ସିଲିଂଧୀନ ଏବଂ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ବିଶ୍ଵର ରହିବେ । ସିଲିଂଧୀନଙ୍କର ବେତନ ମାସି ଅଚେଇହଜାର ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଜଜଙ୍କର ଦେଇହଜାର ଲେଣ୍ଡାଏ ହେବ । ଏ ଦେଶୀୟଙ୍କ ବେତନ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଶୁଣି ମନ ବଢ଼ ଆନନ୍ଦର ହେଉଥାଇ ।

୪୯ମର ପାଇବି ଗ୍ରାମ୍ୟଶ୍ଵର ଉତ୍ତର ସକାଶେ ଯେପରି ଇତ୍ତକୁ ଥିଲେ ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କର ନୂତନ କଲେକ୍ଟର ବିଭାଗ ପାଇବା କଟ୍ଟକ ହୋଇ ଏ କିମର ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟଶ୍ଵର ମନ୍ଦିରରେ ନଅହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବା ବୋଲି ସବଳ ବରିଥାଇଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ବୈତରଣୀ ଉତ୍ତରନର ବାରିକୀ ମାତ୍ରାରେ ମହିକୁମା କଟ୍ଟକ ଉତ୍ତରକ ସଙ୍ଗେ ମି ଶିବାର ବଥା ହେଉଥାଇଛନ୍ତି । ଏଥରେ ସରକାର କଟ୍ଟକ ବିଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରିବାର ପାଇବା ପାଇବାର ଏକମାନ ତାହା ଅରାର ହୋଇ ରହିଥାଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି ପ୍ରାଗାନ୍ଧି ଗ୍ରାମକ ଏହା ରହିଥିଲେ ।

ବିଲାତରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପ୍ରବାରର ମକଦମା ହୋଇ ଯାଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଏହ ଅଭ୍ୟମୋଗ ହୋଇଥିଲେ କି ସେ କୌଣସି ଉପସକ୍ତ କାରଣ ବିନା ଅପଣା ପୁରୁଷୁ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ସୁନ୍ଦର କରିଥାଇଥାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ପିଲାଟିକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଠାଇଥାଇ ପଠାଇ ନ ଥିଲୁ । ଏ ଅପରିଧ ତାହା ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ତାହାର ଦୟା ହୋଇଥାଇ ।

ବୋର୍ଡ ଆଜ୍ଞା ବରିଥାଇଛନ୍ତି କି ଇତମାନ ସମ୍ଭାବିତ ଦାଖଲାରକ ମକଦମାରେ ପୁଥି ଥିଲେ ସମସ୍ତ ସରକାରଙ୍କର ଏକ ମରିଅର ନାମ ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶପ୍ରେରକ ସରକାରଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଣ୍ଡାଏ ଆଠାହାତାଶ ବୋର୍ଡରୁ ଟିକିଲ ନେଇ ରହିଥିଲେ ଲଗାଇ ଦେବାରୁ ହେବ ଥର ପୁଥି ମୁକ୍ତିଅବନାମା ନାଥ ପିବ ନାହିଁ ।

କରିବୁ ହିତ୍ୟା କରିବାକୁ ବିଦ୍ୟରେ ମାତ୍ର ପୁଲିଷ ଓ ବଜାରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟରେ ତାହା ମେଣ୍ଟିଗଲା । ବିବାଦିତକାରୀ ଜଲସି ସେଠାର ଅନ୍ତରେ ପାଇସ୍ତକ ବିଶ୍ଵରରେ ଟ ୨୦୦ ଲାଙ୍କା ଅର୍ଥବତ୍ତ ପାଇଥାଇ ।

ବିଶ୍ଵରମାର ଶୁଣିପାଇନ୍ତିରୁ ଯେ ଦେବାନ ମୋଦମା ବେଞ୍ଚପ୍ରାଗ୍ ବିଶ୍ଵର ହେବାର ଯେଉଁ ପ୍ରସାବ ହୋଇଥାଇ ଅପାରତଃ ଗୁରୁଜିଲ ଅର୍ଥାତ୍ କଲିକାର ପାଠକ କଟ୍ଟକ ଓ ତାଙ୍କରେ ତାହା ଶୁଣିତ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଞ୍ଚରେ ଜଣେ ସିଲିଂଧୀନ ଏବଂ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ବିଶ୍ଵର ରହିବେ । ସିଲିଂଧୀନଙ୍କର ବେତନ ମାସି ଅଚେଇହଜାର ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଜଜଙ୍କର ଦେଇହଜାର ଲେଣ୍ଡାଏ ହେବ । ଏ ଦେଶୀୟଙ୍କ ବେତନ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଶୁଣି ମନ ବଢ଼ ଆନନ୍ଦର ହେଉଥାଇ ।

ଦାରୁଠେଙ୍କ କଟ୍ଟକରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଟେସ୍ତାବଲେକ୍ଟର ଏକମାନି ବାହାର କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଏହାର ଅଧ୍ୟତନ ୧୪ ଦିନ୍ତ ଏକମାନ ହେବ ରହିଥାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶୀୟ ବିଶ୍ଵର ରହିଥାଇଛନ୍ତି । ଏହାର ଅଧ୍ୟତନର କଟ୍ଟକର ଦେଇହଜାର ଲେଣ୍ଡାଏ ହେବ । ଏ ଦେଶୀୟଙ୍କ ବେତନ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଶୁଣି ମନ ବଢ଼ ଆନନ୍ଦର ହେଉଥାଇ ।

ବିଲାତରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପ୍ରବାରର ମକଦମା ହୋଇ ଯାଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଏହ ଅଭ୍ୟମୋଗ ହୋଇଥିଲେ କି ସେ କୌଣସି ଉପସକ୍ତ କାରଣ ବିନା ଅପଣା ପୁରୁଷୁ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ସୁନ୍ଦର କରିଥାଇଥାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ପିଲାଟିକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଠାଇଥାଇ ପଠାଇ ନ ଥିଲୁ । ଏ ଅପରିଧ ତାହା ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ତାହାର ଦୟା ହୋଇଥାଇ ।

ବୋର୍ଡ ଆଜ୍ଞା ବରିଥାଇଛନ୍ତି କି ଇତମାନ ସମ୍ଭାବିତ ଦାଖଲାରକ ମକଦମାରେ ପୁଥି ଥିଲେ ସମସ୍ତ ସରକାରଙ୍କର ଏକ ମରିଅର ନାମ ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶପ୍ରେରକ ସରକାରଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଣ୍ଡାଏ ଆଠାହାତାଶ ବୋର୍ଡରୁ ଟିକିଲ ନେଇ ରହିଥିଲେ ଲଗାଇ ଦେବାରୁ ହେବ ଥର ପୁଥି ମୁକ୍ତିଅବନାମା ନାଥ ପିବ ନାହିଁ ।

“ପବଲିକର୍ବେଷେସ” ଜାମକ ନୂତନକରର ଦର ପ୍ରତିକାରେ ଦୁଇପରିଷା ଲେଖାଏ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାର ଏଥିପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ । ଶୁଣିଲୁ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ କର ଉପରିଲିବ କେତେବେଳେ ଜାଗା କରିବା ସବାମେ ବେର୍ତ୍ତରୁ ଅଜ୍ଞା ଅବିଅଛି । ତହିଁର ପ୍ରଥମ ବିପ୍ର ଆସନ୍ତା ଜବମୁର ମାସ ଲୋହବଢ଼ୀରେ ଅଥାୟ କରିବାକୁ ହେବ ଏ କର ଓ ପଥକର ମୋଟରେ ଝଙ୍କାରେ ଅଣାଏ ଲେଖାଏ ଦେଖ ପଡ଼ିବ । ଏଥରେ ପ୍ରକାଳର ଅଂଶ ଦୂରପରିଷା ଉଥାଚ ଜାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସାମାଜିକ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ବାସବ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ ।

ଏକପଞ୍ଚା ଦେଶୀୟ ବାଜାରର ଲକ୍ଷ୍ୟର ନଗରିକୁ ଯାଇ ହେଠାରେ ବୁଝିବ ବିଦ୍ୟା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏମାଜଙ୍ଗ ବାଜା ଦେଶକାରେ ହେଠା ଲେବଦର ଅମୋଦ ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର ଏହାକୁ ସେମାନେ ଆଗାନ୍ତରୁ ପରିଷା ବା ନନ୍ଦନ ଜ୍ଞନ କରୁ କାହାକୁ । ତାଙ୍କ ବାଜାରରମାନେ ପାହିବ କରି ରେତେଦୂର ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଗଂଧାର କିଷ୍ଟି ଥିଲା ।

ବମେର ଗନ୍ଧେରେ ଲେଖାଏ ଯେ ବମେର ମାନ୍ୟମାନରେ ବଜାକେତେକମାତ୍ରରେ ଜଳଶିତରୁପେ ବୁଝାର ଅଳକାର ଓ ଅଭିଭାବିତା ହୋଇଥିବା ବୂପା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା । ଯଥା—ଜ୍ଞାନ୍ୟାଧିକାରେ ଟ ୧,୫୫,୫୦୦ ଫ୍ରେଡରିକରେ ଟ ୨୫୩୦୦ ମାର୍ଟରେ ଟ ୧,୨୭,୫୦୦ ଥିପ୍ରେଲରେ ଟ ୨୫୨୫୦୦ ଏବଂ ମରରେ ଟ ୮,୫୫,୦୦ ଏଥି ପୁରୁଷମାନଙ୍କରେ ଏହି ସମୟରେ ମାତ୍ର ହାବହାର ଦିଗବକାର ଝଙ୍କାର ଗୁମ୍ଫା ଥିଲା କିମ୍ବା ଏଥି ବମେରର ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ହେତେ ମୃଦୁକର ହୋଇଥାଇ ପାଠକମାନେ ଅନ୍ତରାଜ ବରନ୍ତି । ଲେବେ ଅନ୍ତରକାଶେ ଅବଶାର ଅଳକାରମାନ କି ହିତଥିଲେ ଏପରି ପଟଣା ହୋଇନ ଥାନ୍ତି ।

୫ । ଏତୁକେମନ ଗେତୋରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଅବଶାର ହେଇଥାଇ । ଯେ ଗତ ଜାତ୍ସ୍ୟାଧିକାରୀ ମାସ ଶା ୧ ରାତର ଦରିବାରରେ ଯେଉଁ ସବଳ ଦେଶୀୟ ସକାମାନେ ବଜ୍ୟର ମହିପଦରେ ଅଭିଷେକ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେବେ ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସବ ହେବ । ଦେଶୀୟ ସକାମାନଙ୍କର ବଜ୍ୟର ରତ୍ନର ଓ ଶତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବତର ବିଷ୍ଣୁର ବବେବନା ବରାକ ହେବ ।

ଉଦେଶ୍ୟ । ସବରେ ଦେଶୀୟ, ହଲବାର, ଜମ୍ପୁର, ରେଣ୍ଡା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଜ୍ୟ ବଜ୍ୟ ସକାମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

୬ । ଜମ୍ପୁର ମହାରାଜା ବିଧବାବାହିପ୍ରକଳିତ କରିବା ଲମନ୍ତ୍ରେ ସତ ସଂପ୍ରାପନ କରିଥିଲା, ଏଥରେ ଦେଶୀୟ ଗର୍ବର ଏବକଣ ପଣ୍ଡିତ ଜମ୍ପୁର ହୋଇଥାଇଲା, ସେମାନେ ଜାହାଙ୍ଗର ଦେଶୀୟ ପ୍ରକାରରେ ବୁଝାଇ ଦେବେ ଯେ, ହଲୁଗାସିରେ ବୌଣସିଠାରେ ବିଧବାବାହି ନିଷେଷ ନାହିଁ ।

୭ । ପୁତ୍ରବ ମଧ୍ୟରେ ଉପରିକାଳିକ ପର ଜଳସ୍ଥିତରେ କୋଣରେ ଜାହିନ୍ତି ଅନ୍ତି ଲାଭ କରିପାରି ଜାହାନ୍ତି । ବୁଝି ଜଳସ୍ଥିତରେ ଉପରିକାଳିକ ଲାଭମାନଙ୍କ ଭଲେ । କିନ୍ତୁ ଝରିପିତୋ ଜାମକ ଯାହାକଜାନକ ଯତ୍ନ ନିର୍ମିତ ହେଲା ଦିନ ଜଳସ୍ଥିତ ପ୍ରାୟ ରହିବ ହେବାକୁ ଜୁମ୍ବିଲା । ବୁଝିପାନମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାତିରବନନ୍ଦାରେ ଅନେକ ଝରିପିତୋ ଜଳମଧୁ କର ରମନାରୁ ଦେବେକ ଗଣ୍ଠ ବରଷେର ରମନାର ଯୁଦ୍ଧରୁ ଓ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧର ଅଗେମ୍ଭେ ଉତ୍ତରିକାବେଳକେ କରନନ୍ଦି ହୋଇଥାଇ । ବୁଝି ଲୋ-ମେନା ବିବାହର ସେନାପତି ପ୍ରଦେଶ ଉପରିକାଳିକ ହୋବଟ ପାଶା ଜାଲୁଆ କିମ୍ବା କର ସେପ୍ରବୁ ଝରିପିତୋ ଅନ୍ତି ବାନ୍ଦର ଗାନ୍ଧ କରେ । କଷାକୁ ମର୍ତ୍ତି ବନ୍ଦନ କରେ ତହିଁରେ ଯତ୍ନ ପଦ୍ମାକୁ ମଜେ ପୁରବନ୍ତର ତନ୍ତ ନ ଥାଇ ଅସ୍ରବଦନ୍ତର ତନ୍ତ କ୍ରିଏ, ତେବେ ଧାରାଗାର ମଧ୍ୟକାମା ଅଳ୍ପ, ବାରି ସେହିଲେ ସର୍ବର ବନ୍ଦନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ କ୍ରିଏ କାହିଁ । ତୁମ୍ଭି ଦେବଳ ବନ୍ଦନ୍ତ, ଏବଂ ସର୍ବ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବନ୍ଦନ୍ତକାମାର ବନ୍ଦନ୍ତ କରିବାକରି ବରମାନଙ୍କ ପାଦରେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ଉଦ୍‌ବାଧି ହୋଇଥାଇଲା ।

୮ । ବାରଣ ଜାହା ରେବ କର ସର୍ବ ବିଷଦନ୍ତ ଦେହରେ ଲାଗି କ ପାରେ । ସାଧାରଣତ ତୁରନ୍ତେଥିରେ, ଅରଣ୍ୟରେ ଏବଂ ଅର ଅର ତିର୍ତ୍ତର ଗାଇଲ ହୁବରେ ଧାନ୍ତ ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରାୟ ସମୟରେ ସକାମା ଜାହାର ଗାଇଲବାପୁ ସବେଳ କିମନ୍ତ୍ରେ ବାହାର ହୁଅନ୍ତି । ଏବଂ ପ୍ରାୟ ବାହେରେ ପତଥାନ୍ତି ଓ ଉପରୁତ୍ତା ଅହାର ମୋହର ବୁଝନ୍ତି । ପକ୍ଷିତ୍ୱ, ବେଳ, ମନ୍ତ୍ର, ଝୁଟ୍ଟି, ଏଣ୍ଟିପ୍, ପାତକ, ମାତ୍ର ପ୍ରଦୂର ଏମାଜଙ୍ଗ ଖାଦ୍ୟ । ଯେଉଁ ହା ଅଥବା ମାରବେଳକି ସାଧ କାମନ ଥାଏ ଜାହାର ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟ ବିଷଦନ୍ତ ହୁଏ । ଯେଉଁ ମୂଳ ଦ୍ୱାରମୁକୁ ପକାଇଯାଏ ଜାହାର ପୁନର ଦ୍ୱାର ହୁଅନ୍ତି । ତୁନର ମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ବାମୁଲେ ଜାହାର ପ୍ରାଣ ସଂଗ୍ୟ ହୁଏ ବିନ୍ଦୁ ତହିଁରେ ସେହିକାଳେ ପ୍ରାଣ ନାମ ନ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷମ୍ଭେଯାଏ ବ୍ୟାପି ରମ୍ଭାବକ କୁର ରେମ ହୋଇଥାଏ ।

୯ । ଗୋଟିଏ ବା ଜରିବ ଉନ୍ନିବୋତା ଚନ୍ଦ୍ରବୋତା ମୋଦ୍ୟାତାନ୍ତା ବେହିପ୍ରବେଳେ ଓ ତେମନାବର ଏବଂ ତେବେପ୍ରବେଳେରେ ହେବକ (ଅହରକ) ଏହିମନ୍ତ୍ର ସର୍ବର ବିଷ ଖଣ୍ଡ ଓ ଗାୟ ପ୍ରାଣନାମକ ।

NOTICE.

Wanted a Head master for the Nimapara Middle Class English school in Pooree Salary Rs. 35 Applications will be received by the undersigned up to 20th instant.

Dated 6th July, } N. K. DASS,
1877. } Joint Inspr. of schools
Cuttack. } Orissa Division.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କିମାଜିତ୍ତା ଗବନ୍ମେନ୍ଟ ପୁଲର ପ୍ରଧାନ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଳ୍ପ, ବେଳକ ଟ ୧୦ ଲା ଚିଲିତ ମାତ୍ର ରାତ ୧୦ ରାତ ଅର୍ଯ୍ୟନ ଦିବରାପୁ କିଥାଦିକ ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ମିଲ ସ୍ତର ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ଉଦ୍ବାଧି ହୋଇଥାଇଲା ।

N. K. DASS. }
୧୮୭୭ } ଏତିକାଳେ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ବନ୍ଦନ୍ତ କରିବାକାରି କରିବାକାରି କରିବାକାରି କରିବାକାରି ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଉ ୧୮

ହ ୨୯ ଜୟ

ତ ୨୯ ବର୍ଷ ମାହେ କୂଳର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେଲ୍ଲିମାନ୍ଦ୍ରାମାରେ ମେଲ୍ଲିମାନ୍ଦ୍ରାମାରେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗର ଏକଚିଂହିନ୍ଦ୍ରିୟ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାୟକୁ ଟେଲିକ୍ଷର ବାହେବ ଦାଗଲଗାରକ ପଞ୍ଜିକରେ ଯେମନ୍ତ ଘୋଷନା କାହାର ସୁଧିଥା ବର ଦେଇ ଥିଲେ ତେମନ୍ତ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାୟକୁ ମାବଞ୍ଜି ବାହେବ ଦେଖାରେ ଗୋଟିଏ ଭାଗୀ ସହିଥା କର ଦେଇଅଛନ୍ତି ବୁଝା ବିଧବା ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମୁକ୍ତାରନାମା ଦିନ କଠେଶକୁ ଯାଇ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି ଓ ଗଣେ ମୁକ୍ତାରନାମା ପୁଲସ କରେଣାରେ ଜହବକ କରିବାରେ ପ୍ରାୟ ୫ ୪୯ଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ପତ୍ରରେ କଲେକ୍ଟର ବାହେବ ଏହା ଦେଖି ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଦେବଳ ଗାନ୍ଧିରତା ଦେଲେ ହୁକୁମପାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦରଖାସ୍ତକାଣର ପରିମାଣରେ ତଥବକ କରିଦେବେ । ତାକୁ ଯାଇ ମୁକ୍ତାରନାମା ଉପଦକ କରିଦେବେ । ଗାନ୍ଧିରତା ଉପଦକ ଟ ୧୮ ଲେଖାର୍ଟ ପତ୍ରରେ ଆହଁ । କିନ୍ତୁ ଏକାଦେଶକେ ଶବ୍ଦକ୍ଷେତ୍ର ବାହୀ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏକାଦେଶକେ ଏକରତାରେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିକାର ଗଲେ ଏକରତାରେ ପରିମାଣରେ ଏହା ସମସ୍ତେ ଭାଗକରି ଦେଲେ ଆହୁରି ଉପା ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିକାର ଗଲେ କଲେକ୍ଟର ବାହେବକର ଏ କନ୍ଦୋକିନ୍ତି ଅଛି ଉତ୍ସମ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଦୃଶ୍ୟକ ଉପରେ ଜାହାଙ୍କର କେମନ୍ତ ଦୟା ଜାହା ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲୁ । ଏହି ନୟମକୁ କିନ୍ତୁ ବିଷ୍ଟାର କଲେ ଅମ୍ଭେ ମେଧାଵିଲରେ କିମ୍ବା ଦାଗଲଗାରଜ ମନ୍ଦିରମା କିମ୍ବା ହେବା ବିଷ୍ଟାରେ ଯାହା ପ୍ରମାଦ କରିଥିଲୁ ତାହା ସହଜରେ ହୋଇ

ପାଇବ ଓ ଏଥରେ ଅସଜତ କିନ୍ତୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏଥର ବ୍ୟାଙ୍ଗର ଦୌର୍ଯ୍ୟମଳ ବିତ୍ତ ଭାବ ହୋଇଥିଲି । କଲେକ୍ଟରମାତ୍ର ତା ଏ ରଜରୁ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଅବସ୍ଥା ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାକୁରର ବିଷ ଶାଖାର ହଜାର ବରବା ମୋଦିମାରେ ଅସଲ ଆସମିମାନେ ଶରସ ପାଇଁ ଲେ ବାରଣ ଦୂରକଣ ଆସମୀ ମଧ୍ୟରୁ ପକୁରେ କିବ ଦିଷ ଶୂଅଇଥିଲା ତାହା କିମ୍ବୁରୁଷେ ପ୍ରମାଣ ନ ହେବାରୁ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହର ଫଳଜ୍ଞଗୀ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ହର ବାହୁବ ନାଏବ ଓ ଅପର ଯେଉଁମାନେ ଏମୋଦିମାକୁ ପାପକଟିରେ ଦେଇ ପ୍ରକୃତ କଥା ଗୋପନ କରିବାରେ ଯାହାରେ କରିଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜାଏବ ପ୍ରତ ଜାପନ ବାରଣ କିମ୍ବା ଅର୍ଥମୁଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ୟ ଆସମିମାନେ ତିବବର୍ଷ ଲେଖାର କାର୍ଯ୍ୟବର ଦିଶ ପାଇଥିଲୁ । ବେଳେଶ୍ଵର ମହିମାରେ ଲାଲ ରସିଦ ଧର୍ମ ପରିଦିନା ମୋଦିମାରେ ଗଲାଗୋବିନ୍ଦ ଉପରେ ଅପରଥ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ ତାହା ପ୍ରତ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟବର ଦିଶ ଦିଖାଇ ହୋଇଥିଲୁ । ଯାକୁରରେ ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦେଶ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପରେ ବଲାହାର ବରବା ମୋଦିମାରେ ଆସମୀ ଗୁରୁବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟବର ଦିଶ ପାଇଥିଲୁ । ଶୋଭାର ଏପରକାର ପାଦା ହୋଇଥିଲୁ ଯେ

ଅଗିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୨୯
ମଧ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଭାକମାଧି ଟ ୨୫୦

ଭାବାକୁ ପ୍ରାୟ ଦେବିମାତ୍ର ତାକୁରଙ୍କ ଚିତ୍ରାରେ ରହିବାରୁ ହେଉଥିଲା । ପୁଣ୍ୟ ବଳାହାର ମୋଦିମାରେ ତିବବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟବର ଦିଶ ହୋଇଥିଲା ।

ଗଜ ମରମାରେ କଟକ କଟରକୁ ସର୍ବଧୂମି ଟ ୧୧୬୭୯ଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅମଦାର ହୋଇଥିଲା । ଏଥମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶୀପୁରାଜ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୪୪୩୭୨୯ କ୍ଷା ଓ ତହାମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାକ ଯଥା—

ବିପାହୁରା ଓ ଲୁଗା ଟ ୩,୩୭,୪୭୫
କାହାପ୍ରକାର ମଦ ଟ ୫୦୪୭

ଏକ ଭାରତବର୍ଷକାର ଦ୍ରୁବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ମୋଟ ଟ ୨୨,୨୨,୨୪୦୯ଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଅମଦାର ହୋଇଥିବା ଟ ୧,୩୦,୦୦୦ କ୍ଷା କାଟି ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୩୭୫୫୦ ହେଉଥିଲା । ଏଥମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାକ ଯଥା—

ଆଜା ଟ ୩୭,୪୭୨
ଆଜୁ ଓ ଥାରୁଦିନ୍ଦ୍ରିତଦ୍ରୁବ୍ୟ ଟ ୪୬୭୦୦

ମସିଲ ଟ ୨୭୨୨୨
ଦିଅ ଟ ୩୫୩୦

ଆଜାପଟି ଦେଶରେଖାର୍ କି ହୋଇ ମୁହିଲ ଭରତ କର ନେବା ସକାରେ ଅବିବାର ଦେବାଥ ହୃଥର ସୁତର୍ଗୁ ଭାରତବର୍ଷକାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ କେବଳ ଏକମଧ୍ୟ ଟଙ୍କାର ଅସିଥାର ବୋଲିଯାଇ ପାରେ । ମାତ୍ର ଏକେଟଙ୍କାର ଅଜା ଥାମଦାର

ହେବାର ଦେଖି ମନେ ହେଉଥାଏ ଯେ ଏଠା-
ରେ ଅସ୍ତ୍ରକ ପରିମାଣରେ ଟୋଟ ଓ ଉତ୍ସପତ୍ତର
ନଷ୍ଟ ହେଲେ ବିଳକ୍ଷଣ ଲାଭ ହେବାର କମ୍ପୁଟର
ଅଛୁ କାରଣ ଏଠାର ପ୍ରଧାନ କାମ ଦୂର
ନେଇଲ ଓ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ କରି କେବଳ ଅଗ୍ରାହି

ଏହିମାତ୍ରେ ଦେବତା ଏହେଠାଂ ମୃଜାତ
ଦୁଇ ଏଠାରୁ ୫ ୧୦୦୨୫ ଲାଖ ମୂଲ୍ୟର
ରଣ୍ଟାକ ଦୀର୍ଘଥଳ ଏଥିମାତ୍ରେ କିମ୍ବେଳାରୁ
ଯାଇଥିଲୁ ଯଥ—

ପେଟିମଣ୍ଡି	₹ ୨୪୪୪୦
ଗୁଡ଼ିଳ	₹ ୧୯୧୧୮

四庫全書

ଏହିବ୍ୟ ଉପରେ କଷ୍ଣୁମ ମାସିଲ ଟ ୧୨୦
ଆଦୀୟ ଚୋଇଥିଲା ଅବଶିଷ୍ଟ ୪୬୮ ୪୫୦୭ ଟଙ୍କା
ମୂଲ୍ୟର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଘରଜବର୍ଷୀୟ ବନ୍ଦରମାଳଙ୍କୁ
ରୁପ୍ତାବି ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନ
ରୁପ୍ତାବି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଗଢ଼ିଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶବ୍ୟ ।
ଏପରିବର୍ତ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧,୨୭,୫୫୫ ଟଙ୍କା ଓ ଛାହା
ବନ୍ଦରାୟ ନାନ୍ଦୀଙ୍କ ଓ ବିମେରକୁ ଯାଉଥିଲା ।

କଳ ହସାହର ବର୍ଷା ଏ ନଗରରେ ଅଧିକ
ହୋଇ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ଦିନ ଜାତି ବର୍ଷାର
ଆମ୍ବଲଙ୍ଘନ ମୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ବର୍ଷାର ପରିମାଣ
ଅଧିକ ନୁହଇଛି ଏ ପ୍ରାହିରେ ଏହି ହେବାରୁ
ପ୍ରାୟ ସବୁ ଶୁଦ୍ଧ ନଲାଗି । ଏ ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ
ଅଧିକ ବଢା ନ ହେବା ଏକପ୍ରଦୀପ ଶୌଭା
ଜ୍ୟଇ ବାଷପୂରୀ ଅଠଇ କାରଣ ନଗର ମଧ୍ୟରେ
ଅଧିକ ଜ୍ୟାମିତି ନାହିଁ କେବଳ ବାହିକ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ସାଧୁର ଧୂମ ଏଠାରେ ଅଧିକବର୍ଷା ହେଲେ
କର୍ମର ବ୍ୟାଧାର ହୃଥର ପୁଣି ଗତ କଣ ଖର୍ବୁ
ମହିକ ଓ ଉହି ଦ୍ଵାରା ଜାଳ ନାଳ ମରନର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଦିନେ ବର୍ଷା ହେଲେ ସବା-
ହତକ ମଧ୍ୟରେ ଠାବରେ ଶୁଦ୍ଧ ଜଳାଶୟ
ହୋଇଯାଏ ଅନ୍ୟ ବାହର ବଥା କିଏ ପରିବେ
ଅରଣ୍ୟକୁ ଦେବି ସହାୟ ପ୍ରାୟ ରଙ୍ଗୁ ଦେବିଦୀ
ଏ ନଗରରୁ କୃତ୍ତି ବର୍ଷାକୁ କରୁ । ଦିନେ ମଧ୍ୟ
ହଲର ପରାପରା ପ୍ରଚାର ବର୍ଷା । ବାଲେଶ୍ଵରରେ
ଅଗନ୍ଧି କୃତ୍ତି ହେଉ ଦୁଇବଳଙ୍କ
ପୁରୁଷଙ୍କ ଭାଲୁକ ପଞ୍ଚଥିଲ ଓ ଏଥରେ ଦିନ
ତାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲ । ଯାଇଶୁର ଅଶ୍ଵିନରେ
ଗୃହି ଓ ଦୁଇଦିନ ଗୃହି ଅଧିକ ଏଥରେ ନିରବନ
ଡାକ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଛି ପୁଣେ ସହଜ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବୈଭବଶାନଦୀ ଅଛି ପ୍ରକଳନ୍ଧିତ
ଦତ୍ତ ଭସ୍ତୁ ସତ ଉଚ୍ଛିବାହୁ । ଚଳଇମାନ ତାଙ୍କେ-
ରଜରେ ବରି ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ବୈଭବଶା
ଉଦ୍‌ବିଜନର ବାରକମାନ୍ତ୍ରର ସାହେବ ବଜ ରକ୍ଷା
କରିବାରେ ଉପ୍ରତି ହେଲେ ମାତ୍ର ନାହିଁ ଏପରି
ତଞ୍ଚିଲ ବଚିଲ ଯେ ଜାଙ୍ଗର ଉପାୟମ୍ଭୁ ଫିଲ୍ ହେଲା । ଦେଖୁଁ ୨ ନାଥ ଉତ୍ତଳପତ୍ର ବଜ ଚଢି
ଦେଲା । ଜାଙ୍ଗର କେତେବେଳେ କର୍ମବିଶ୍ଵ ବରୁପର-
ରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତି ରକ୍ଷା ବଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦିନେ
ଗରୁ ଉପରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲ ସାହେବ ଛୋଟା
ଅଣାଇ ହେମାନ୍ତକୁ ଉଦ୍‌ବିଜ ବଲେ । ଏଥିରୁ
ସମୋତ୍ତ ଦତ୍ତ ଅଧେଷ୍ଠା ଏଥର ତିରଥୀ କଳ
ଅସୁର ହୋଇଥିଲା । ଏବଢା ଛିଦ୍ରନ ରହ
ଗୁଡ଼ବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏଥରେ ନଦୀବଜନ
ଓ ଜାଲବନ୍ଧିବୁ ଓ ସତ୍ତବ ଅନେକ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ
ଭାଇଅଛି, ଅଜ୍ଞାପଦା ବୋଠ ଓ ବରାର କରି
ଯାଇଥାରୁ ଅଛି ବେଠିବାରେ କେତେ ଜଣ
ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା କଣାହାର ହାର୍ମ ମାତ୍ର
ଅନେକ ଗ୍ରମ ହକ୍କ ହୋଇଥିବାର ଅନ୍ତରାମ
ହୋଇଥାଏ । ଜାଲ ଓ ବର ଉତ୍ସାହ ଲାଗିଲେ
ଜଳ ଲାଗିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପିପରମାଣରେ କା
ହୋଇଥାଏ ତାହା ଦେଖିବାକାହାରେ ସ୍ଵପ୍ନକୁ
ଛାଇଦୂର ତୋବିରିବାରେ ସମ୍ମ ଗ୍ରହ
ଯାଇଥାଏ ।

ଏବେଳେ ପୁଣ୍ୟ ରଥଯତୀ ଅଛି ସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହୋଇଥାଏଇଛି । ଯାଦିକୁ ପଂଜୀୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନୀ ଭାଷା ଓ ଗୋପନୀୟାଦିଗୀ ସମସ୍ତରେ ଏବେଳେ ଅନେକ ଯାତ୍ରା ଅସିଥିବାରୁ ଏଗର ଧାରାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ବି ୩ ଜାର ସାଥେ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତହିଁତତ୍ତ୍ଵରୁ ଆନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ଖାଲି ହିତାର ଅସିଲେ ମୋଟରେ ଶୃଙ୍ଖଳା ବେଳରୁ ଦିଗନ୍ତଜାର ଯାତ୍ରା ସୁଖ ଏବଂ ତିବେଳେ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରା ଅର୍ଥକ ଚନ୍ଦେବ କୁ ଏଇ ରହିବା ଅନେକ ଗତ୍ତା ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ବି କାହାର ବନ୍ଧୁ ତାହା ଏକଟଙ୍କାରୁ ଯାଇଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବା ହୁଲେ ଏବେଳେ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ଦିଲାଗାତାରୁ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ଯାଦିକୁ ଏହି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁକଖା ହୋଇଥିଲା ଓ ସେଗର ପ୍ରାଦେଶ୍ୱର ନାହିଁ ବୋଇଲେ ଅଛିଲୁ ହେବ ନାହିଁ । ନବଯୋ-
ବନ ଦର୍ଶକ ସକାରେ ପ୍ରାଚୀକାଳରୁ ନମ୍ବରର
ଦ୍ୱାରା ଫିଲ୍‌ମ୍‌ର ଓ ବାବୁ ବନଲକ୍ଷ୍ୟାତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ

ବରିବାର କର ପାଇଥିଲେ । ଦିନରୁକୁ ମଧ୍ୟ-
ରେ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରା ସୁଖରେ ଦର୍ଶନ କର ଗୁଣ-
ବନେ । ମାତ୍ର ଗୁଣର ଯାତ୍ରାରେ ଅଗନ୍ତୁ ବିଜମ-
ହୋଇଥିଲା । ରଥମାଳ କର୍ମିଙ୍କ ହୋଇ ପୂର୍ବ
ଦିନରୁ ଦିନରୁ ଯାଇରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ସବର ବିଷ-
କଳ୍ପ ଏବଂ ଗୁଣର ଯାତ୍ରାଦିନ ଅଗରନ୍ତୁ ବାଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାହା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ରଥ ଗୀତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ଦେବାରୁ ଓ ଅମ୍ବାନ୍ୟ ବାରଣରୁ
ମହାପ୍ରଚ୍ଛମାନେ ରଥରୁ ବିକ୍ରେ ହେଉଥିଲା
ପ୍ରାୟ ରତ୍ନ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଏ ହତ୍ୟରେ ଯେ-
ତେ ଶିଶୁଙ୍କଳା ଘଟିଅଛି ସେ ସମ୍ମତ ମହାନକା-
ଳର ଅଥବା ଭାବାଙ୍କ କର୍ମବିକଳର ଧୂଟିରୁ
ହୋଇଥିଲୁ ଚୋଇବାକୁ ହେବ । ପୂର୍ବରୁ ସତର
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯଥାସମୟରେ ସମସ୍ତ
ବିଦ୍ୟା ବିଜାହିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତା ।

ଜା ୧୯ ରିଗ୍ ଶୁଦ୍ଧବାର୍ଷ ସେଇ ରଥ ହଣ
ହେଲା ତାହିଁ ଉପରକେ ବଳନେବଜ୍ଞ ରଥ ହଣ
ହେବାରୁ କହିଦୂର ଆସି ଜାଗାନାଥ ମହିଳାଙ୍କ ନା
ଜା ହୋଇ ଭାଲେଥିବା ଶୁଦ୍ଧିତା ଓ ଦର୍ଶାର
କହୁ ପରମାନ ଲାଗିବାରୁ ଯଥ ଦଳ ସେ ରଥ
ବନ୍ଦ ହୋଇ ସୁରପ୍ରକଳ୍ପ ରଥ ହଣ ହୋଇ
ମାତ୍ରାମା ଏଇ ପ୍ରସ୍ତରିନ ଗଲିଗଲା ।

କା ୧୩ ଶିଖ ମନ୍ଦିରାର ଉପରକୁ ବଳଦେବଙ୍କ
ଦେଖିଲା ହୋଇ ଥାଏ ପାତ୍ରମାତ୍ର ନ ହୁଏ।

ଶବ୍ଦ କଣ୍ଠା ଚାରି ହାତର କାଳା ପରେ ଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମାଧ୍ୟମ ।

ଗର୍ବ ଦେବାକିନାଥଙ୍କ ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର
ଓ ଶା ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କେବେ
ପୁରୁଷ ଯାଏ ଉଡ଼ିଲେ ମନ୍ଦିର ପଢ଼ିବାକୁ କବର୍ତ୍ତି-
ମେଳାଙ୍ଗ ଅଦେଶକୁମେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିଶିଷ୍ଟନାର ଜ-
ନ୍ୟ ପାହେବ ଜହାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ ।
ଅନୁଷ୍ଠାନର ଧଳ କ ଚୋଇଥିଲ ଥବନ୍ତି
ପ୍ରାଣ ମାର ନାହିଁ ମାତ୍ର ବବର୍ତ୍ତିମେଳା କ୍ଷେତ୍ରୀ
ପୁରୁଷ ସକାଳ ପ୍ରତି ଯେଇ ଅଛି ଦେଇଅ-
କୁଣ୍ଡି ଜହାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଅଇ ଯେ ମହାନ୍-
ତାବର ତନ୍ଦୁବାଦ୍ୟରଙ୍ଗ ଫୋଷରୁ ଉକ୍ତ
ପର୍ବତଜା ପର୍ବତଜାର ସ୍ତର ହିତାଯାଇ । ଏଥେ
ଯୀଇ ବବର୍ତ୍ତିମେଳା ଅଦେଶ କରିଥିବାକୁ କ
ମହାରଜା ଧର୍ମ ନନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଯାଏଇ ପ୍ରା-
ଦେଶ ରକ୍ଷା ଓ ଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପ୍ରମତ୍ତୁଳ୍ୟ